(6487)

கணபதிதுணை.

பிரபுலிங்கலீலை.

வேதாந்தசித்தாந்தவீரசைவசமயாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ ௵

GF
2234 x K5 v.1
A

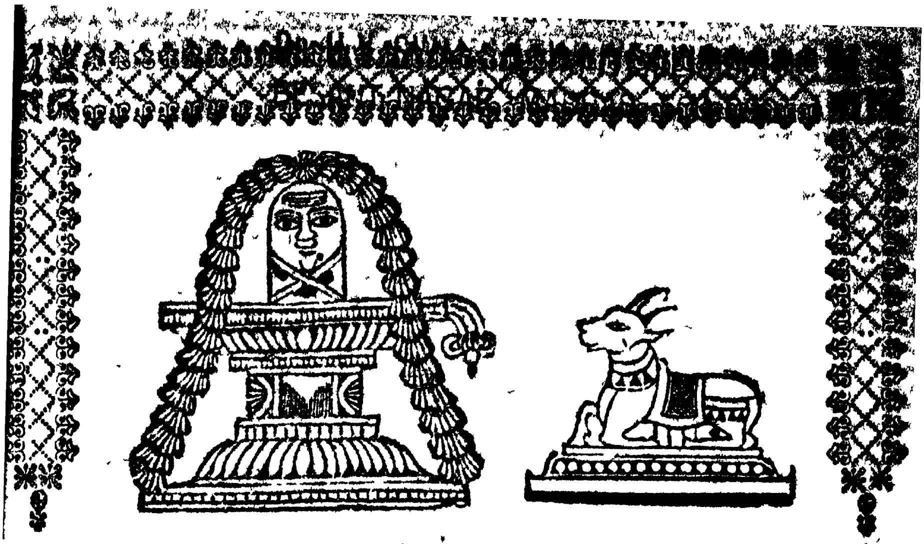

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை - மூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சூரர் குலாந்தகன் றூய்மலர் நந்தனம்
வேருக வார்கடற் பெய்த வயிற்றினோன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

முதலாவது

துதிகதி.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறாசுந்தேன் கைநீன்றுடங்குபொறியிலிதன்
ஞவாயொழுகிற்றெனவுலக மளந்தமாலுநான்முகனுங்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத் தானேயுவந்தெங்காதலைத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம். (க)

ஆதிபகவன்றன் றுட றணிப்பாம்பணியவல்லிறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப் பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீதமதியுமரவும்விழுஞ் செயற்குழவைகைசெயாமலலை
மாதுயணியுமதற்குமன மகிழுமுமையையணங்குவாம். (உ)

மாரனெடுத்துவளைக்குமொரு கரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
காரியுடுத்தவளிமாலை குலையத்தாக்குமயங்கோடி
வீரமிகுந்துவினைப்பாகர் குழிப்பிலொழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிற்று யானைபிணைத்தானேத்துவாம். (ங)

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும் மாமணியிற்பரித்தமணி
காதுமுழவுற்றுடல்கருண்டு கிடந்துருகுவெண்டலைப்புழையிற்
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப் பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு
தோகைமயில்வாகனப்பெருமா னிணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடுவாம்()
கலைமதிக்கும்புலவர்தமைச் சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்குமுனிவரரைத் திசைமாமுகனைநிரைவளையாச்
சிலையைமிதிக்குமெடிபோலே விழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயைத்
தலையைமிதிக்குமல்லமன்செங் கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம். (ரு)
வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்கு யான்செய்யடிமைமெய்யா...
கள்ளவேடங்கொண்டிருந்த கள்வரெல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன் மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (சு)
மங்கலாற்றுவழிமாற்றி யொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ் சமையருளாகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலை யிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்ன வசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம். (எ)
வார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியாரறுவைமாசடித்துத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன் னவன்றன்சேனைசெய்பிழையைத்
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்ன பின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவால மாச்சன்பொன்னங்கழல்போற்றி. (அ)
பெண்ணிற்கரசுதானாக வென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாகச்செங்கன்மாமழையா
நண்ணச்சிறியகரிக்கன்றுடன் குளேபரியாய்க்கர்மருதப்
பண்ணிற்குரியவமுதுமழமுத் தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம். (கூ)
பாவைகேள்வன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார்பத்திபெலா
மூருமாகுஞ்சோம நாதனறுதியுளுறுசரண
ரவணியாண்டியாரேனை மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
பிரானிருமிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (ய)

வேறு.

மண்ணிலவுபுனைசடிலத் திறைபுகழல்லமதேவன் சரிதத்தின்பால், புண்ணியர்தஞ்செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத்தான்முகந்துபுகட்டினுறு, லெண்ணரியபுகழ்மலயத்திருந்தவனோவடிவெடுத்தானென்றுகூறப், பண்ணிப்பன்னகத்தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகாசப்பெரும்பேர் படைத்துளானே.

வேறு.

...மல்லம ...பசிரொடு
...யக்துயா ரட்டுமென்முறை

மட்னிருமுலகமென் மொழியைவந்துவர்க்
கடலினுமூழ்குவர் கால்மொன்றினே. (௰௨)

நாற்கதிதருமிடர் கடந்தநச்சுனர்
றார்க்கதிமுதலிரு மத்தைத்தாங்கதி
மேற்கதிமெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருமதோ டைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

கன்றியவயிரிகள் காதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்மொழியினர்வறும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லம னமலலீலையே. (௰௪)

புறங்கறையொழுகுசெம் புணணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர் கொள்வர்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல் லமசெறுண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும் பெரியர்கொள்வரே. (௰௫)

மயலளற்றான்றுகோன் மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன் மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையே. (௰௬)

நன்றிகொளடிகளுன் குறகடந்துமோ
வென்றணிராவினின் றெழுமிச்செய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன் சீர்த்திமென்மயன்
கன்றலிலன்பராங் கன்றையூட்டுமால். (௰௭)

வேறு.

நாசிவப்பிரமமென்னை மட்டொருகிரிவுமின்றி
யுலாமனமிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னில்
வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மிருமைகொண்ஞானசத்தி யிவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௰௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியிவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான் சொல்லியவிவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றவரிருவாயாலும்
மேற்றுறுமரியுதிப்பன் மொழியவன்சத்தியாமால். (௰௯)

அத்திருமாலுமாவு மளிப்புவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமூாலுஞ்செங்கேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்னோர் தாங்குருமூலகிற்றோற்ற
மித்தனங்குருகுசேச னினைவுமத்திசையினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே யயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங் கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும் புராந்தகற்களித்தவற்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கி னிருவினன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது - துதிகதிமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால்வரையினுச்சி வீற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுகூறுற்ற மதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்[illegible]றம் பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
உள்ளமாயையைஞாலத் துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (௧)

இயங்குவநிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்ற முளரிவானவன்வகுத்த
வியன்புவியண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றதுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர் வானவர்முதலியோர்க்கு. (௨)

நான்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிகந்த
நான்முகவிழிகளாற்கண் டும்பர்களுவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனி [illegible]ம்பரானந்தக்
கூன்முகமதியணிந்த கொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (௩)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுக் குடைந்துழக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற் கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளியுந்தத்தியாக மாகவேவிளைந்ததம்மா. (௪)

கண்பிசைந்தொருசேயினுங் கலுழிநுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவலியனல்ல
நண்பிசைந்திறைவனுக்கே காமிடமாவதென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்ட பரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (௫)

ஒழுகுறுமருவியீட்ட மொலியினைகுவெண்டிங்கள்
மழுகுறுமுடற்களங்காற் பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான் மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
யழுகுறுகடையாலன்றி யறிதரப்படாதக்குன்றில். (௬)

விளங்கொளிதுளும்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சித்
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற் சுடர்மணிச்செய்குன்றொன்று
[illegible]துய்ய கருப்புரக்குவாலின்மீது
[illegible]வோன் றுற்று வயங்குதல்போலுமன்றே. (௭)

இனையதிக்கைகலைவெற்பி னிறையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையதையணியமாட்டா தப்புறம்போயினானென்
றெனையிசைப்பவர்களில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தினை
றனிவளமனைத்தினாலுஞ் சாற்றிடற்கரிதுமாதோ. (௮)

வேறு.

அன்னமண்டபத் தங்கணோர்பகன்
மின்னுசெம்மணி வேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர் மண்டலத்துற்றவ
னென்னவந்தங் கிருந்தனனென்பவே. (௯)

குழவியா[illegible] கூனிளைத்ததோர்
விழுவுவாண்மதி வேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக் கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுசீர்மக ளாயிடைவாழ்வுற. (௰)

அங்கியென்னற் கடுப்பமேனோக்கிய
செங்கணென்று திருநுதலசோதரத்
திங்களென்றுந் தினகரனென்றுமவா
முங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றுற. (௰௧)

எண்ணுமன்ப ரிதயமென்புட்படு
கண்ணிபோன்றுவார் காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமை நன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீல மணிமிடற்றொன்றுற. (௰௨)

நகத்தருங்கொடி கண்களாகாணிய
முகத்திரும்பு முறைபிற்றி நமபுமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகு மெனவுந்தயங்குற. (௰௩)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்க வொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தம தாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை யுற்றவாபொற்புற. (௰௪)

புரத்தைவென்ற கணைக்குமென்போதினான்
சிரத்தைவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்கு மின்றெனக்கூற்றுதைத்
தரித்தவீரக் கழலொடுதோன்றுற. (௰௫)

இருந்தவாறி யிடத்திலிருந்தனன்
பரந்தவானும் படியுறுமுயிர்கள்

மொருங்குதோன்ற வுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாத மணிவயிற்றன்னையே. (௰௬)

இறைவனங்க ணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம் மண்ணைஸ்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்த நறுமலர்தாழ்ந்திட. (௰௭)

ஏற்றுவார்கொடி யெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்விழ்வுற் றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
றூற்றமோர்மணிச் சுட்டிகலந்தர. (௰௮)

நசனூர்முக மென்னுமுளரியி
னாசைகூரு மளிவிழிக்காருள்
வாசமாமலர் வாய்க்கிளவண்ணைக்
தேசுலாமணி யாகச்சிறந்தற. (௰௯)

மாணப்பூண்புனை மற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடா தோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொன் னிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும் வள்ளைகவின்பெற. (௨௰)

ஓங்குவாவுடை யும்பனயனரி
தாங்குமாவி தனந்தொழுகாளினும்
வாங்குருவெழின் மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணர சென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அரவுலாஞ்சடை யண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற் பாடலின்யாறரும்
பொருவில்கொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

மறந்திடாமணி வண்டுமடுமலர்
சிறந்தலை மலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளறைந்தபைங்கிளி முன்கையமர்ந்திட. (௨௩)

தோளுடைப்பரன் றென்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ் வாறெனும்பட்டளா
மேலுடுத்து விளங்கவொண்மேகலை
யாலிடைக்குறை யோய்புரியாதுற. (௨௪)

புத்தவிச்சம் படினும்பொருமையை
யெய்த்தமற்றை யிருமணத்தம்பியி

னத்தன்னவைத்த வடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ் சிலம்புமுயுங்குற. (உ௫)
இருந்தவாரு ளெம்பெருமாட்டியாற்
குரும்மைகாணுமென் கொங்கைப்பொறையினல்
வருந்துநூற்பக வன்னமருங்குலா
ரம்பைமாத ரளப்பிலரெய்தினர். (உ௬)

வேறு.

முல்லையந்தொடை யருந்திமுதலெழுமுனிவ!
ரில்லறம்புரி துணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனுங் குவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதி செய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உ௭)
அன்னமொன்றறி யாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகி னங்களின்குறுகி
யென்னவம்புயத் தொருசதகோடியிந்திராகண்
முன்னடைந்துவெண் கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உ௮)
அரவுகௌவிய கதிரெனப்பட்டசாந்தாற்றி
யரவையல்குல்வெண் முத்தவாணகைகொலையயில்விழ்
புருவமென்மலர்க் குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னோ. (உ௯)
எடுத்துவீணைக ளுளர்நரம்பிதமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராம் பிரமருந்திரிதாகப்
படத்தயாம்மணி பரன்புடைமதுசீர்யாட்டிற்
றொடுத்துவாலிய கலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩௰)
செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண் சுதிசமீஇச்சுவையலகாய
முப்பமைந்தவின் கறியெனகடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தக ணுருத்திரகணிகையருவந்து. (௩௧)
எந்தைபாலுமை புக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்க ளருகுநின்றனர்பணிமகிழ
வந்தமாதருட் டமகுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையென் பெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால். (௩௨)
தெள்ளுவார்திரைக் கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகிய மதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிள கவ்வியுங்கவ்வியுந்தொடர்பு
கொள்ளுமாறலை ணெருங்கினவுருத்திரகுழாங்கள். (௩௩)
சங்கமொன்றுட னென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குங்
அங்கவேணியு மன்னவாறுறவலைசுருட்டும்

பொங்குவேலையுந் தெனவரிக்கணங்களற்புதத்த
வெங்கணுயகன் பேரவைபிடத்துவந்திறுத்த. (௩௪)

முகங்களைன்கினு நான்மறைவிதிமுறை முழங்க
வுகந்துகையிரு நான்குநான் குச்சியிற்குவியச்
சகங்களுஞ்செயற் பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைபபுகுந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனு மெனிலுயார்க்கவொன்பதன்றிக்
கயிலைநாயக னமர்திருவோலக்கங்காண்மா
னயனமாயிர மிலாமையினிகரானென்று
வயிரவாட்படை யிந்திரரெண்ணிலர்வந்தார். (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள் வித்தியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர் முதலியகோடிசைபுரப்போர்
நிருதர்மற்றுளர் விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனத்திரு வோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமு முனையிறைச்செயும்வலி யடைந்தார்
மொழியுமாக்கையு மனமுநல்லறங்களின் முயன்று
கழியுமாறுமுக் காலமுமுணர்தலை கழன்றார்
பழியிலாவசிட் டாதிமாமுனிவரர் பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப் பதுகடல்குடிப்பது குழவி
யழுதுமாறுணன் மணமெனுத்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனு மாண்கொள்
வழுவிலாவருட் சணங்களெண்ணிகந்தன வந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கிலென்றுமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
வெரிக்குநல்கித் தலைசெயாமறிமுகமியைத்துத்
தருக்கினின்றவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪௰)

காதியாயிர மால்களைப்பிழிந்துமாங்கனியோம்
கோதுவீசினுங் கடலகவிழ்ந்தனையசெங்குருதி
யாதியாயினு நிரம்புறுக்கபாலமாணியனாய்
மாதுபாதிய னவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென் விளங்க
வீரமாதென வறிகிலரோவென விளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொர விரும்பும்
வீரகாளியும் புகுந்தனளவையிடை விரைந்து. (௪௨)

வன்றுணர்வமோ டுயர்வயிராகநல் லொழுக்க
நன்றகாலெனக் கொண்டரன்முகத்தின முதல்

றென்றுமாறுமின் றுடினன்கதிரு டொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருங்கியென் புனிதன்.

படிகொளிண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம் படுமொண்
முடிகள்யாவையும் படுகழனந்தியெம் முதல்வ
னடிகளேந்துகை புறவடித்தொதுக்கியவ் வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன் களித்து. (சச)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய் முழவந்
துய்யமாமதி யனையவெண்சுரிமுகச் சங்க
மையவாணனும் பாணுகம்பப்பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங் கவிழ்ப்ப. (சரு)

துதிப்பரோர்சிலர் பாடுவரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர் கைகளாற்றேளினைக் கொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சில ராயினாரவையிடை யிடைந்தோர். (சசு)

படைக்கலங்களி னொளியிமையவரொளி பரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்பணைத் தோளி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளிறை யிட்டுறி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபாந்தயே ரவையில். (சஎ)

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கனனலுமமிர்தமுங் கைப்பவெம்முடை
யன்னைதன்வாய்திறந் தறைதன்மேயினாள். (சஅ)

தலைவநின்னவையிடை சார்ந்தவிப்பொரு
கலனுடையவரொலா நனுகிவெம்மவத்
தலைகிலராகியின் படைவரோவலா
னிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவாயென்றாள். (சகூ)

விளங்கிழைநன்றுநின் வினாவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முத லாயினோருமின்
புளங்கொளுமரு மத்தொடொன்றுறத்
தளர்ந்துளகிரியையாற் சார்கிலரென்றான். (ருய)

அனையதேனுமரும் கிரியைகளனைத்தும்வல்ல
வினைவுறுசூட்சியொன்று நீயெனக்குரைத்தியென்னப்
பனிமலைதவஞ்செய்தீன்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணி நம்பன்மற்றிதனைச்சொன்னான். ( )

போகபூமியினிற்போக தனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்யசித்தி யியம்புறிற்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றி யாதலான்ஞாலத்தெய்தி,
யோகமாநெறியினின்றே ருண்மைசாதித்துககொள்வர். (௫௨)

என்றிதுகொழுநன்கூற விளங்கொடியனையதாயி
னொன்றொருமக்கண்ஞாலத் துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்ல குரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன்கூறலுற்றான், (௫௩)

தொல்லையிலுயர்சுஞ்ஞானி தூகிராங்காரனென்போ
னொல்லையிறவங்கள்செய்ய வெமதுமெய்வடிவந்தானே
யல்லமனுமநுமந்த னுயினனையன்றன்னை
யில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலுமிமயவல்லி யெனக்கரிதென்மதென்கொ
லுனறனியல்லமன்ற னுண்மையையறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமு மெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்ப
வன்றினர்புரமெரித்த வறிகையாளன்சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல்றியவுன்றன் மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பரான்மால் வேண்டியவடிவனாகி
பனையவர்விழியிற்றோன்றி யருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவராலுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேறுளர்க்கியான்செய்மாயை
யொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பலென்று
வம்மலைமகடருக்கி யறைதலுமின்றனற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்கு மென்றிதுவள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சூளியம்பி யினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
யின்னிடைவருமென்றண்ண னிகழ்த்தலுமிமயவல்லி
யென்னுளாதவறுதென்ன வெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். ()

ஆயிடையருகுநின்ற தமகுணவடிவமாகு
மாலையைவிளித்துநீபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்து ணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௯)

அல்லமனியல்பறிந்திங் கணைதுவனாழுவுமாயின்
வல்லிதின்வலித்துமற்றி யீர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருகூன்வேலை சுவறவுண்டிடுவலென்று
நல்லவெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே. (௬௰)

தன்னையறியாண்மாழ்கித் தன்மதிதவழும்வேணி
முன்னவன்வையுணின்று மொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்த பார்மிசைச்செல்லநெஞ்சத்
துன்னினனெய்தினன்ன் வொளியிழைமாயைமாதோ. (௬௧)

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - உ - க்கு - திருவிருத்தம்- அஉ.

மூன்றாவது

மாயையுற்பத்திகதி.

வேறு.

பூதலத்திற்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்தூணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளச்சாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

மொழைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவாசொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைத்திருவைவல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவொங்குமே. (௪)

வறியனவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனோர்
சிறியனவன்சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலத்தெய்தினே. (௫)

இணையிலாதவிளையவளம்பல
கணுகிவாழும்விளவலநாட்டி
மணிபிணுப்பணமுத்தும்விலையிலா
மணியின்மேவும்வளவசைமாநகர். (௬)

வடிக்குளிரப்பமலசப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயிலனந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தவிர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (௭)

நறவிழுந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருளுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே. (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களின்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டுண்ணுமால். (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்லைக்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேலளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௰)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிநீடித்தழைத்துவிளைவயற்
காலின்றொடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௰௧)

வரிக்கயற்செங் கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மல ரம்பினையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறை மென்னடைப்புள்வயல்
செருககுவின்மதன் செங்கைநிகர்க்குமால். (௰௨)

களிகடற்றுயி லாரணன்றன்னுருக்
கொளவளித்தவர் கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்கு மிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங் குடவளைமொய்க்குமால். (௰௩)

வேறு.

தாழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிக வுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருரைக்குமுரைகண்டா மதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி
தாழ்ந்தோரனந்தன்மணிமுடிமே னின்றன்றுயர்ந்துதடவரையைச்
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட் கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயிலே. ( )

சேர்ம்போர்புரிவார்நான்மறையா றங்கமுணர்ந்தசெழுகுலத்தோர்
நேர்ந்தோர்புரிவார்கெடியசிலை யிராமனைனையவிறல்வேந்தர்

பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந் தமதுபோற்பேணிப்புரிவணிகர்
நெற்போர்புரிவரந்நகரில வேளாண்குலத்தினெறியினரே. (௰௫)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களா லுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்களா
லெடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களா லணிவோரகணியுஞ்சுடரிழையா[ற்]
லடுப்போர்க்கடுக்குமலைகளாற் குறைபாடுடையதன்றதுதான்
கொடுப்போர்க்கிரப்போரில்லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்கால். (௰௬)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட் டியானையெம்மைமானுமெனுட
மாசவுரற்காலியானையொடு பாண்டிலிழுக்கும்பகடியரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்த வென்னும்பரிசுபெருவகலா. (௰௭)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவு மூழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம் பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவினேடிமணித் தேரினொலியுந்திரைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும் பமராசெவியினடைகதிமோல். (௰௮)

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடிய தோண்மாதுமையைவிடைகொண்டு
பேயுமகன்றுவரற்கரிய கைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித்
தூயமனமுங்கலங்கவருந் தவர்வேள்குலவுகதோள்வீங்க
மாயைபிறந்தவனவுசைமா நகரின்வளந்தனையாசொல்வார். (௰௯)

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதிரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளிலவைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழையோன்மமகாரனென்பான். (௨௰)

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கேரடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான். (௨௧)

இரப்பார்வரிலோரடிஞாலமெளியதன்றிக்
காப்பார்காக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமரையாவும்புகழில்வைத்தான்
றரைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன். (௨௨)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழ[illegible]வேற்கண்
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொலகிமெலியவிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னா
ளின்னாமிர்தமொழியோகினியென்னும்பேரான். (௨௩)

ஒன்றனம்பன் மருங்காயிழையுற்றமாயை
நூனறுதவாற்றன் முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றுதமொற்பிக்கிவள் பூங்கருப்பமாய்ப்பெற்று
ளென்றுலிங்ஙருக்கிணையாயினியாரைச்சொல்வாம். (உச)

வேறு.

இம்மமகாரனு மோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல் வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையி னுலனுமெய்தி
மெய்ம்மலிகோன்பு விளைத்தனரன்றே. (உரு)

முன்னியகோன்புசெய் மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமை தன்னருளாலே
மன்னியமாரன் வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயை கருப்பமடைந்தாள். (உசா)

மூத்தணிகொங்கை முகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனி விளாத்துநரம்பு
மைத்தனமீது பரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயல்கொண்டு புளிக்குமுவந்தாள். (உஎ)

றன்னணமையிரு திங்களிருந்து
9ன்னருமோகினி பெண்மகவின்று
டன்னிகாகின்ற சலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினை யீன்றதையொத்தே. (உஅ)

சங்கொடுதண்ணுமை சச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடி வார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கை மிகப்பெறுகாளி
னங்கசவேண்முரசென்னவதிர்ந்த. (உகூ)

தூண்டொளிபோன்மக டோன்றவுவப்புற்
றுண்டகைமன்னவ னந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும் வெறுப்பவளித்தான். (கூ0)

வேறு,

இங்கொருமாயையென்னு மெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைகெஞ்சம் பொருக்கிலனுகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தூவு மென்மலர்மழையுமொன்று
றங்கசனுமதனவேணின் றிடையறசசொரிந்தானம்மா. (கூக)

[illegible]ணகனிலத்தகங்கைக் கணாயினுமுழையிடத்தும்
[illegible]ணியவனதுமெய்திப் புற்றுமாய்மரமாயுற்றுக்

தண்ணியபுன்னிற்றீயிற் சார்ந்துமூண்டெழுந்தும்
நண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம் பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௰௩)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமின்மனதுநெஞ்சங் கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறுசெயலீதிங்கு வந்தவாறெவ்வாறென்று
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால் செய்தவரிருந்தகாலை

தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி தானெனத்துருவாசப்பேர்
கொளுங்கனி முனிவர்கோமான் குறுகலு முனிவரெல்லா
முளங்கனிவாய்நின்றேத்தி யுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கடூய வர்ச்சனைசெய்துசொல்வார். (௰௪)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லா மெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோ நிலைதடுமாறுகின்ற
தென்றன்முன்னிருந்தசெய்ய சிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறு நவின்றருள்செய்கென்றார். (௰௫)

சங்கரியொருகூறாற்றன் றமகுணவடிவமாகு
மங்கையைவிடுப்பவன்னாள் வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்று செய்தவக்கிழமைபூண்டீ
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்ற லுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௰௬)

அருந்தவமுனிகூறிற் றுண்மைபேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்தரற்கேதுவில்லை
யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்த வெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பால்வருகையினாலென்று. (௰௭)

முனிவரர்துருவாசப்பேர் முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
பனிமலைவல்லியேவப் பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்த வாறுநீவிரித்துயாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோது கென்றலுமவனுரைப்பான். (௰௮)

கயிலையோலக்கத்துற்ற கண்ணுதலல்லமன்றன்
னியல்பினையறிதறேற்று யென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவலென்று மாயையைவிளக்கைக்காண்பான்
யயிலிருளினைவிடுக்க பரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (௰௯)

காரணமிதுவேயெங்கோன் கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்த மயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிக்கலுழன்றன்னை நினைத்திடப்பெயருமன்றே. (௨௰)

பிணிதவவேண்டில்வாழ்நாட் பெரிதுறவேண்டிற்செலவ
மணிதரவேண்டிற்கல்வி யறிதரவேண்டில்வானம்

பணிதரவேண்டின்முதகிப் பயனைபெறவேண்டிலென்று
பிணையறுமாலடைப்பே ரொகதையைபிணைப்பரொனறும. (௪௧)

புகழுறையருளத்திறறுன்பம் போக்குபுதருவாசன்று
னகனறுதனனிடத்தடைந்தானனறுகொட்டறுகவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளலலமனறன் மலரடிமனத்திற்றுங்கி
புகநதவனபுகழ்வாய்வந்த வாறெலாமுணாககலுற்றார். (௪௨)

நெஞ்செனுமகலினன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுசசிப் பற்றிடவலலமப்பே
ரஞ்சுடரிலக்கேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகனறிருந்தார தொலலைமாதவங்கள்செய்து. (௪௩)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலையர்
சிநதனைகலங்கிமெல்லத் தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவனறே மாதவர்மனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன் மகடிறம்விளம்பலுற்றாம். (௪௪)

வேறு.

காந்தம்வலியுமிரும்புபோற் கண்கடம்மோரடுறப்பிணித்து
சேர்ந்தமனமோரணுவென்னு நியாயமன்றென்றம்மனததிற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டுமகளைக்கண்டுவேந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம் விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான் (௪௫)

மாயைப்பெயர்கொண்மகளைநறு மஞ்சடிமிர்ந்துகனைக்காலி
னேயக்கிடத்திசீராட்டி யிணைகணுந்திநீருகி
நேயத்துகிலினமெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழுவி
வாயிற்றிவலைகொடுதேய்த்து மண்பொட்டணிந்துநீமிட்டு. (௪௬)

கண்ணிற்கமையமையெழுதிக் காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
கண்ணப்புனைந்துபொன்னரைநா ணுடிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சீர்
வண்ணப்பசும்பொன்னணிமார்பின் வனைந்துசிறுமென்முடிசாத்திப்
பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற் பிறைமேற்சுட்டியொன்றணிந்து. ()

போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சிற் போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்குமபவளக்காற்பசும்பொற் றொட்டின்மலியவளர்த்திடுபே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமே பார்வேந்தணியேயென்றுயரக்
தீர்க்குங்கருமபேகண்மணியே திருவேயென்றுசீராட்டி. (௪௮)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய் விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்கல்விவிரும்பினோன் பாடம்போற்றுமதுபோல
வொடிவிலசெங்கோனமனுவேந்த னுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியகோனபுசெய்நெறி கொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே. (௪௯)

ள்ளமாயைதன்னெழில்போற் கண்டதில்லையென்னமிக
புள்ளம்வியந்துகலையனைத்த லொப்பவனையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றினைச்சுவைத்து மினிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளுதைந்து
வின்னுமலர்வாய்குவித்தழுது மீளநகைத்துறங்கிடக்குமால. (௫௰)

மாயைகவிழ்முகங்கவிழ்த்த மதனனிருந்தானவனிருப்பப்
னேயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான் னொனஞானியன்றயானையெழு
மெய்வனங்கவேண்டாதான் வேதன்பயந்தமசனைடப்பாத்
தூயதவஞ்செய்தைந்தவித்த துறவினோர்பாலோடினான். (௫௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக் கூறுவன்னமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடங்கின்ப மருவவோடிமேலவிழுந்தும்
விழையுமருதின்மிகவினிமை விளையாநாநாஞ்சுவையடிசில்
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ் செய்தாள்மோகமினறேனா. (௫௨)

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தயதிபாற்றன்
னுருவவிழலைப்பற்றுதினைக் கோடியோடக்கதுழ்ந்திடுவாள்
யொருவின்மதியமேன்முனிந்து யொய்குழலைவீசாமன்
றருவியுறவுகொள்வாள்போல வாவாவெனவனழைத்திடுவாள். (௫௩)

மாதிப்பரிசுதங்கைத்தாய் மகிழவளர்வுற்றாகிருந்த
நீதிக்கிழவனிடப்பலவ னெறிசெயிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்மூன்மூளைத்த வெண்பல்விழவேறெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமெல்லப் பெதும்பைப்பருவமணினாள் (௫௪)

செய்யவல்லகம்பியன்செய் சிங்கஞ்சுமந்தமணியணையிற்
பையவந்துமணிமவுலிப் பார்வேந்திருக்குமபரிசுபோல
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகல விழுநீாவள்ளைககாதினிடைத்
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோடமையத்தோன்றினாள். ()

மட்டுக்கணைவேளரணாக வளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுரும்பரன்களத்துக் கடுவுமவிழிகள்செறிதுற்ற
மூட்டித்துறவாம்பறவைமயன் மூடியிறைபடுதன்மெல்லமறைச்
செட்டிப்பார்ப்பதெனமுகங்கொண டெழுநதமாபினிளமூலைகள். ()

அன்னநடையுமன்னமிலா வையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடக்குநடைகற்றாள் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்விழ்சுரும்பனைய மைந்தர்பார்வைக்குறிப்பறிந்தா
டன்னையரியவெனவழிந்து தானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். (௫௭)

இந்தக்கன்னிமதிமுழுநோக் கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவாவின்வலிசார்ந்து

முந்தைக்கொடிமீனத்தலைவன் முனிவாரதும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫௮

மாசமாகப்பொங்கியெழும் பதுமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவ முன்னிருடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்வியற்பலவும்
யோகுமார்தர்பலர்சூழப் போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (௫௯)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணி மாடநன்றுபு
மாத்தொடைபற்பல பயின்றுந்தந்திரி
காத்தனியாழைமா னுக்கனென்றுதான்
யோர்த்துள்விரலகளாற் பேசுவிதநுமே. (௬௰)

அங்கொருமடவர லதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்பலரிசை மரபிற்பாடுறக
கொங்கவிழ்மலரளி குழுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (௬௧)

வருபுலையிறைக்கிணை யாகவந்திடக்
காமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமென் றிரிபிறிரைந்திடப்
பருமணிகுயின்றமென் பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந் தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறப் பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவையல வகையுமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடு செம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுற வளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள் பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

தென்னவன்செம்பியன் சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன் மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமு ளியாவாகண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக் கடனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மம காரனையிடைப்
போந்தனனவன்குரு வாகப்போற்றுறுஞ்
சார்ந்தவாங்காரனுந் தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇ விதியிற்சூழ்ந்தனன். (௬௬)

மன்னவன்வந்தனை மரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங் காணப்போயினு
னன்னவளெதிரடைந் தாரியன்றனைச்
சென்னியின்வணங்குபு சிறப்புச்செய்தனள். (௬௭)

மாந்தளிராமிலை வயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழின்மனைமல ரொய்தியற்புதப்
பூந்துணைவல்லிநேர் பொன்னைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரண மாதென் றுன்னியே. (௬௮)

மாதுருவுறுகுறி மதிக்கவிந்தவ
னாதரவொடுமுடி யரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோ நோனிறைகொள்புவ
ரோதுகவென்றனு முரைத்தனமேயினான். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனே னொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்
கணங்களுளொருவரைக் கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவ ணியம்புகென்றனன். (௭௰)

கொங்கவிழ்தொடையினாய் கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவது கடவுளாணையே
மங்கையையணைபவர் மனிதரல்லநந்
சங்கரனேயிவ டலைவனென்றனள். (௭௧)

மாலுநான்முகனுநா டரியவள்ளலிங்
வேலவார்குழலினாட் கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றின னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமத் தன்மைக்கூற்றென்றான். (௭௨)

இன்னணமரசனோ டியம்பிமாயையாங்
கன்னியையிளிதவள் கருத்திணங்குறச்
செங்கிலேதனையுப தேசித்தேகினான்
றன்னிகர்குருபரன் றனதிடத்தரோ. (௭௩)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர் மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனை பயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தரோ. (௭௪)

மூன்றாவது-மாயையுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௩-க்கு-விருத்தம்-௭௪.

உ

நான்காவது

மாயைபூசவணகதி.

வேறு.

பதுமைமேவுறுங்காதலெனுஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறை வரிவிழிமாயை
யுதயகாலயிற்பூசைசெய் நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுமன்குவிமனத் தவாகொளவிரித்து. (௧)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர் குவளைகண்மெலியு
முதிராவிராபூணிள்முலையெழின் மாயைதன்முகமா
மதியைச்சார்தருவரிக்கருங் குவளைகண்மலரக்
குதிரைதந்தோரவனெழுந்தனன் குணதிசைக்குன்றின். (௨)

அனையகாலையிலனையமென் றூவியெய்யணைமேற்
றனியண்மாமயிலபோற்றுயின்றகமுடுவிறணைந்து
வினைபிறைன்மலிமருசனசசாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினள்சேடியரேந்த. (௩)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்புக்
கலையணிந்தொருகலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில கண்டநாண்முதறவெருடார்ந்தன்றே
விலகுறுங்கலைவல்லவாகடபடமென்றல. (௪)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணையிசையமர்ந்தாள்
பணிபுமிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்றலரே. (௫)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழலசடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேலெனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபோரவு
முன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னியவளுகள்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னலாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள். (௭)

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்குய்

போதுமோர்சிறுயாம்பெனமயிர்வகிர்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால். (அ)

வேனிலம்பதிகொலைவிடவூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவரலாற்
றானதன்பகைதனைத்துணைக்கொண்டிருந்தகைபோற்
றானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (கூ)

அடுகதுமாதவமழியினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவேலையைக்கண்கடமமேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குன்வத்திநக்கற்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொனோலைகாதணிந்தாள். (ய)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநிகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறக்கிடுவேனெனஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திமின்னிட்டாள். (யக)

கற்றையங்குழனறுமலர்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்முலகுபூண்பிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (யஉ)

கனணியத்தம்வத்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளையலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (யங)

ஆயுமின்சுவைதரசெலுங்கையுடனடுத்து
வாயினுண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
டேபசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (யச)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனகடக்கிற்குக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. (யரு)

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
னாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலிலொருதிருமடந்தை. (யசு)

குறையடிக்கனியாலையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ

ஊறுதலைத்தவாறிந்தனரோடவொண்ணுதற்கு
கூறுமலரப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருமங்கை. (௰எ)

கூடைமென்மலரமணத்தினலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினைஞ்சூழ்தலபோல்விளைஞாகிணமரப்புத்
தேடரும்பொருளனையவடகுறாறுந்தேய்வைப்
பீடுறுமகுவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௰அ)

நின்றனவிம்பமேனிக்கெதிரன்றிவேறிலலை
யென்றுகணகொளத்தெரிந்தபொரடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுமெனனருபாயரிமதர்மழைக்கணோதெரிவை. (௰௯)

வீரவேள்களையூதசெங்கரும்பவன்வில்வி
றுரிமேலெடாமலர்மறுவிலாநகைமதியங்
காருருகமின்கட்பிறவாதவின்னமுதம்
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௰)

மாதரிவ்வகையணியலுமனுகைநாயகன்றன்
பாதகாமலையருச்சனைப்பொருள்கள்மற்றலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநிகரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
ளியிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்தமணி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
கன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
இன்னமெவெண்பணிலம்பணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழுகடன்முழங்குவபோல். (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுகண்ணன்வாய்க்குழலைந்தணிபூண்
டான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினாமலர்விற்
கோன்றிரட்டியவழகனையாண்முனங்குறுகி
தோன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனைமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்குழைந்தவாமாவி
னுயர்ந்தமாதரார்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
யயர்த்துசூழ்தருமவியினண்ணினர்பிறர்காலர
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவின்றி. (௨௫)

வேளிதத்தனன்றன்குடைபெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்

காளமொத்தசண்மடந்தையர்பலரிளங்குழவின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும். (௨௬)

காமவெந்தழன் மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைததனபொய்க்கணைசொரிந்தவிற்றடக்கைக்
கோமதன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையைவென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலர்மாலியல்
போகெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கெனிற்சுமந்துடனயினரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலெழுங்குழுத
மங்கையம்புயமாக்கிபஞ்சுழியிலைபடைத்துப்
பொங்குறுங்கலிநீர்ப்பெருங்காற்றினைப்புனையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுத. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடநகையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களினெிறவொலித்தாறங்
கொங்குலாமலர்த்தொடைபணியிசைசெறுங்கூடிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறளிபெருகுகலயொன்று. (௩௦)

துன்றுவெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவினோன்விழியினுல்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றுள். (௩௧)

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல் லரிவைதன்புடை
வருமடவரசியர் வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரி யேறுபோல்பவர்
கரிதுகர்வெள்ளிலங் கனியையொத்தனர். (௩௨)

இனத்தியல்பாமறி வெப்பமுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன் மாற்றுநீறுதா
னணிந்தமெல்லடியினுர் றுதலடுத்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால படுத்தலாமென்பார். (௩௩)

தொல்லைநஞ்சடர் துயர்சொல்லக்காதலான
வல்லியங்குடையருண் மதுகைநாயகன
செல்லுமங்கையர்விழி நஞ்சுசெய்வதுந்
சொல்லுதுமவனொடு தொழுதுநாமென்பார். (௩௪)

இக்குழுமங்களிருள் யார்வனப்பினான்
மிக்கவரொன்றதனை வினவினாரெதிர்
முக்கனிக்குட்சுவை முதிர்ச்சிபெற்றன
தெக்கனியதனை நீ ரியம்புவீரென்பார். (௩௬)

கரும்பினுமினிய சொற்கயற்கணாரிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக் [illegible]தன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன் விண்ணினாகம்
வருந்துதனைகதரு மடமையேயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழி விளைத்தண்பூங்குழ
லுடன்குநாலிடைப்பிறை நுதற்பொற்கொம்பனார்
முடங்கனையுறுமிளங் குவவுக்கொங்கையோ
டுடம்பெலாமுடிநா துய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந் திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க் கோதைமாரொடு
மவ்வலங்குழலெழில் மாலையென்பவ
னவ்வரன்கோயிலி னருகுயோயினான். (௩௯)

சிவிகையினிழித்துதன் சென்னிதாழ்ந்திய
குவிகைப்பின்னொடுபுகாக் கோபுரத்துவெண்
கவிகையனனுமமா காரன்கணனிகட்
செவிகையினவியப வனதிர்சென்றனரோ. (௪௰)

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
பூண்டருகுறவனைத் தவிப்பமாயைதான்
காண்டகுந்தல்விழிக் கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனை புரிதனமேயினான். (௪௧)

ஆதியவரன்முறை செயகருத்திய
மாதியகொடுபோ னணிந்திருந்தபூ
வாதியகனைத்துமங் கிரமமுறைந்துகம்
மாதிமையஞ்சன மாட்டன்மேயினான். (௪௨)

வேறு.

தயிலமுடனெண்டத்தைக்கைதயமுத நறுநெய்பாறயிர்செழுந்தேன்
வயலினெழுகரும்புடைத்துக சொன்சாறுமழும்பிழிந்தமதுரச்சாறு
புயலனையவுதவனுறுமினீர்கருளுசக் தனக்குழம்புபோற்றுநாவி
வியவினவைதபனவிலையையொன்றனபினென் றமுறையிறைவற்காட்டி
த்தருவமென்னைகெதேன்கடரிலவேல் விழிமாயைசம்பர்துக்கு
மக்கலமயயேமேவிமுழுவதுஞ்சத் தனதிரவேமவியச்சாத்தி

திக்களெனுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியின்றவெனச் சினவெள்ளேற்று
ன், கங்கைமுடி மீதினில்வெண் ணிலவெறிக்கு நித்திலவக்கையுமி
ட்டாள். (சச)

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பப்பிராந்தியே
வ, நறைமலர்மென்றொடைமாலைபலவனைந்துகூர்ங்கோட்டுநால்வாய்ச்
சீற்றக், கறையடியீருரிசுமந்ததிருமேனியழகுறதுண்கலைபுனைந்திட்[ன்.
டிறைவனெனும்பணிநாண வயிரமணிப்பூண்பலவு மெடுத்தணிந்தா

நற்றாமக்கமழ்நித்தியகலியாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்கடிதவிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி
யுற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளித்தாள்.

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமாடி
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலியமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்றன்னைப்,
பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெருகுமன்பான்
மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமுனம்வணங்கிப்பின்னர்

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயிர்பொடிப்பவியர்வாஞ்தலின்பொட்டழிந்து
மின்புரையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினனைந்தவெள்ளமூழ்கி
பின்பினதுடிப்பவளென்னவந்துநடவிலரங்கத்தெய்தினாளால். (சஅ)

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும்பைவெ
ன்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புதொண்டணிந்துதவங்களெலலாங்கொ
ள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்கைபுனையக்
கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமென்போதனையசிறுசதங்கைதுள
ங்கவார்த்தார். (சகூ)

மாயைமுலைக்கிணையெனவென்முன்றுறும்வந்ததெனவலக்கைத்தாளம்
மோயிடக்கைத்தாளமகைப் பொருமையினற்றுக்குதல்யோற் புடைத்
தொலிப்ப, வாயுரைக்குமொழிபோலத்தண்ணுமைசெங்கைகளால்வார்
த்தைசொல்ல,மேயகலைப்யெண்விளர்ப்பவெழின்மாதரிசைபாடவீணை
கொண்டு. (ருய)

என்றொருகையோடுமற்றோர் புரிகவெனநிற்பவள்போ லிடையினோர்
கை, மன்னியுறவைத்தொருகைநீட்டியானெதிர்நின்றுமாயைவல்லி
நன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழங்கக்காற்சதங்கை
யொன்னினியலொருயாவைநடிக்கின்றதென்னநடம்புரியலுற்றாள். (,

வேறு.

தண்ணுமைவிளக்கலுறு தாளமிசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடி வழிச்சதியினிற்பக்

கண்ணிணைகள்மல்லிகைய னைகவிழநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள் ளெயர்ந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண் மலர்க்காமுறைப்ப
மீயுயர்விசும்பினெழூ மென்புளொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சுறு பதத்துறமிகித்துப்
பேயொடுநடித்தவிறை பித்துறநடித்தாள். (௫௩)

அந்தணனிருங்கலை யணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறை சீயெனவெறுத்தா
னிந்திரனருஞ்சசியை யெண்ணிலன்மறந்தான்
பைந்தொடிநடிப்பநரர் பட்டதெனுரைப்பாம். (௫௪)

பொன்னெயிலினொன்றிய புழைக்குண்முகம்வைத்துந்
துன்னிமுனர்நின்றவர்க டோளிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு
லென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவர்மைந்தர். (௫௫)

மற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களை மறந்துநட்டமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர் பொன்மதிலுறப்பி
னுற்றபொறிபோலசை வொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

இளங்கொடிமருங்குலவ ளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணி கண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனு வந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடளித்தான். (௫௭)

வணங்கிமதுகேசனிரு மாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருட னரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிவழுமருங்குன்மிக நோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையமு பிள்ளையினடக்க. (௫௮)

மைத்தடநெடுங்கணிள வல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனை பயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணு நிறைந்தவனநாதி
முத்தனருளல்லமமு தற்பெயரினானே. (௫௯)

நான்காவது-மாயைபூசனைகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௯.

உ

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியர்வேண்டு நினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன் பெயர்த்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தா ல் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம் (௧)

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம் மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமிபவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (௨)

கதத்தருதிருநுதற்றீக் கண்ணினனீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்றோன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்ன விளமையோட்டழகுவாய்ப்ப (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமிவ்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப் பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கம் வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுக்கும் வள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருநளினமுண்டே லேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

விலைவரம்பறியாவாடை விரித்துடுத்தரையிலங்க
மலைவரும்புதியசந்த மான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங் கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருக்கமலப்பொற்றாட் டம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (௬)

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாந் தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
றளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சுரிகுழற்சிகழியார்தநிட்
டளித்தொடர்மாலைவேய்ந்தல் வலங்கறைக்குறுவோர்க்கெல்லாம்
வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றோன்ற மென்றலைச்சாத்தணிந்து. ( )

களத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குவதொன்னவாலங்
குளத்திடைவாங்கிவைத்த கொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி.

யொளித்தனிமதிநன்மார்க்க ருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்துற்றுவைத்ததென்ன வணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

விலையில்வெண்டரளக்கோவை வீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி யிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவிளங்குருகுகேசன் வயங்குறப்பெலாமணிந்து. (௯)

இந்திரதிருவிற்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமாரர்களிவா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் றெண்ணிமாளிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் ணுமையொன்றுங்கழத்தாங்கி. (௰)

சென்றருண்மதுகைநாதன் றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடி மத்தளத்தொழிலகைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். (௰௧)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுரியினையெடுத்தயின்றேன்
குரலசைந்தாதுமோர்வேய்ங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைநாடாநின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (௰௨)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானனந்த சூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்க நடித்திடுமயில்கேட்டம்மா
வித்தைமனிதர்கையா லெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம வியந்திதுபுகலுமன்றே. (௰௩)

மோட்டிளமுலையீரின்ன தண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென் றுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமிவ்வித்தைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தாள். ()

மாதர்வல்விரைந்துசென்று மத்தளமுழக்கநின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய் தொலைலமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டு வந்திதுகூறலுற்றார். (௰௫)

கற்றதன்வித்தைபோலக் கவினுமாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலநங்கவேளே மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொருவனன்ன வொண்டொடிவிரிமினென்றாண்
மீற்றவர்விளித்துவந்து மாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (௰௬)

அங்கிலையலமனுமத் தண்ணலைக்கண்டபோதே
செங்கலமகனீர்போலச் செல்விமான்மயமேயாகிப்

பொன்னவிரொருபூம்பாவை போன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்து கையிணைத்தருகுணைமுன் (௰௭)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயை மயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்யாது வீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப் பயின்றுறைகுவைசொல்லென்று
நயக்குமென்மொழியார்கேட்ப ஞானவாரிதியுரைக்கும். (௰௮)

செல்லுறழ்குழலீதேய மோபரதேயஞ்சூளால்
வல்லவரொன்னவந்தோர் வலிநிலையல்லவென்று
மல்லமனென்பேரொன்று மன்புசெய்பவரிடத்திற்
புலனுவன்றொடர்பிலாம லென்றனனபொய்ம்மையில்லான். (௰௯)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணர்ந்தவெம்பிராட்டிநின்பால்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர் தம்மொடுபருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருந்தி செல்வமோடையவென்று
விலவிதழமுதமன்ன ரியமயினரிணங்குமவண்ணம். (௨௰)

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழலனையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனெனறெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருந்தனளுரையாடாமல. (௨௧)

மோகினிதவஞ்செய்தீன்ற முகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப் பயிந்தருகுறுமடப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்த போகிபோனடிக்குநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித் தரியனபலவுஞ்செய்தாள். (௨௨)

அடிக்கமலங்கள்போற்று மடியவாவேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனுதலாலே நாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவுறுவதங்கை யேற்றனனிழிந்தோர்போல. (௨௩)

விடைக்கொடியமுன்றனனை விடைகொடுபுரம்போந்தங்கண்
மடக்கொடிமதவேள்வாளி மருமம்பாய்ந்துருவனைந்து
நடக்கரிதாகியம்பொ னனைமணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிழைமருங்குற் றோழியர்சூழச்சென்றாள். (௨௪)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தன்மா னடம்புரிதொழிற்கிசைந்து
தண்ணுமையல்லமன்றன் சதிருணாத்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங் காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயை பிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (௨௫)

வலம்புரிவளையனந்த மருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத் தமனியமணிமாடத்திற்

பொலங்கொடிமகளிர்சூழப் பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
கலந்தெழிபவள்போலெங்க ணம்பனோடுளைவிழைந்தாள். (உ௬)

இனையவன்புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கணோக்கநின்று
னளிமிகுமழகினமேற்று நாவெறுங்கூற்றினமேற்றுப்
புனைமலர்வணாவார்கூந்தற் பொற்றொடிகசிதனலன்றே
மனமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையாரியவென்பார். (உ௭)

தேறுசனமுக்கரும்பிற் றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொளளுங் கொள்கைபோலுவியின்கட்
போதுறுமதமவிடுத்துப் புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானைமுற்றி பெறுதுபுன்போகம்வேட்டாள். (உ௮)

ஒன்றிரண்டொழியவாளி யுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக் கோமகளாற்றளாகி
மின்றிரண்டனையமேனி விமலனமேற்சாய்ந்துவிழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர் பொருந்தலானுணிகினறுள். (உ௯)

தளிரியல்காமத்தீயிற் சருகுபட்டாற்றளாகி
யுவங்கர்மகளிர்சிலரோ ருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யவிமலரளகஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமலியணையின்மீது வாயுயிர்ப்பெறிந்துவிழ்ந்தாள். (௩௰)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனரு ளைம்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலு மகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தாலு
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்து வீட்டதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மட்வீ றென்றாள்பிறைவெனறுவே. (௩௧)

இறங்குதுறையினித்தாயிற் றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறக்கபொழுதையுயிரளவாய் நின்றதேதன்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நிசகருத்தை யறியவுணர்தலில்லமற்குச்
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென் றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்புவார்

காமமுனேதோன்றிற்றுனக்கென் றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுமினதுநெஞ்சகமும் வேறலேலினின்னிதயத்திற்
சேமமதனைநீயுமற் செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௩௨)

கன்னித்தன்மையழிபுமெனு நாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னும் பெருமைதானுமத்தளிகன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுலகுந் தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாதை யொன்றுமுரையாதிருந்தனளால். ()

இறைவியொன்றுமுரையாமலவாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
துறவினின்றசகளைபெறு மாதுபிராட்டியுரையொடுகாண்
பிறவுமின்றுவீழ்பட்டா ளென்னேபெண்ணேயறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருங்கிலாவி லாசியணங்கைவினாவினாள். (௧௬)

இனிபான்மறைப்பதென்கொ லுமக் கின்றுவந்தவல்லமனார்
தனிநாயகன்பேரழகென்னு நறவையுண்டுதெரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தா ளென்றுவிலாசிகட்டுரைப்ப
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண் டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்ந்து.

மாயையிடையையுளண்முலையாள் மற்றைமாதாபோலென்று
தூயமதிநூராநு மதிசதுச் சொலலுமருங்குற்றேரைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாளாவிருப்பக்கண்டுமய
லாயினுடையவெனமாத ரறிந்தாரருந்தாபத்தியால். (௧௭)

வல்லியுள்ளமறிநதனமிம் மாயைதன்னைமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினி யறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லைமதமானி யென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெலலவுள்ளமறிவலெனச் சென்றாள்விநோதவிமலன்பால். (௧௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந் தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்ப னுங்கடலைவியெனைத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேசெப்புகவென்
றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினாள். (௧௯)

விடுபுறநீவேண்டற்க வையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநிலையேயிவணுறைக வரசாகோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடா திருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடைய ளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே. ()

ஒன்றுமில்லேனுனிவிர் மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதிப்பறியாவிநிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான் மைந்தனென்றாலட்டாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினான். ()

கள்ளாதொழியினன்றியவ ணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி லுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவுனை
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோ வெண்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண் மாற்றமறிந்தமதமானி. (௪௨)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன் பணியென்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருந்தறுணிவென்று
ளரிக்கிணங்குமவன்போல நடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௪௩)

மன்னர்மன்னன் மருடிநூவோ லக்கங்காணுமைந்தரோ
டென்னையுன் றுமதுலல்ல டலைவனூசவு னளினளா
லென்னவன்னமனையாய்நுந் தலைவிகயெற்கையுயர்த்திதன்
மூன்னமென்னவடங்கியொழு குறைதலெனக்குரைறையென்றான். ()

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினி யென்றுமியாக்கடொழுமிறையாய்
நிற்போய்நினையெதிர்ந்தளவே சரியுண்விளவினிறையழிந்தாள்
கற்போனிமறவருங்கவருங் காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாறி நினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௪௫)

என்றுமங்கைகூறுதலுந் தலைவிபிரயநீயறிவை
யன்றியின்றுபுதியாரை யறிவனோவிங்கார்த்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்கு மதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெம்மையார்-கொள்ளுவோன்.

கலைசகுனமென்னவெதிர் கண்டுவந்தாய்நமயிலே
வல்லவரீர்சுரர்முனிவ சொல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்ல நின்றுயெனப்புனைமுறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான் மீண்டனளச்சுடர்த்தொடியே.

அங்குமாயைமதமானி சென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம் படுகுமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்றுபிணாச் சீறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வலினை வறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். (௪௮)

என்றேலறிந்துபோயினாள் சந்தபொருந்தாதெய்துமோ
வன்றேவரசன்மகளென வஞ்சியழகனகலுமோ
வின்றோன்னநினைவின்றி யெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்றேடுறழ்வாண்மலர்முகங்கண் டலதுதுயரம்போகாதே. ()

என்னப்பலவுநினைந்துமட மாயையிருப்பவிகுளோமார்
மின்னற்கருங்கணிடனடைக் குறிகணலீலவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவளைகைகூடு மெனவிருக்குங்காலையினி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமத மானிகளிப்புற்றடைந்தனளால். ()

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்து வந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங் காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் பழமேயென்றுசாற்றினாள்
கொண்டாருவகையவர்மாயை யுவகையாரேகூறுவார். (௫௧)

மன்னனறியினென்னுமோ வறியோமிதனைமறைமினெனப்
புன்னிமகளிருளத்தடக்கிக் கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்ற னுடம்பாடினைத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும் புண்ணின்மருந்தாய்க்களிப்புற்றான். ()

புனலின்விளையாடிருமைந்தர் தம்முளொழுந்துயோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்த தொளிர்ஞாயிறுபோய்ப்புணரியிடை
புனலின்விழுந்தமுழ்குபுவந் தெழுவான்போலக்குணதுகடற் [ட்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள் பருகிப்புதுவெண்டிங்களே (௫௩)

தொக்ககமலம்வாய்மூடக் கள்ளுண்டிடறுஞ்சுரும்பினங்கண்
மொய்க்குநறுமெனகுவளைவாய் திறந்துமுகிறுஞ்சிளம்பொழிலிற்
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர் குருகுவின்மீனபூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப் பொரிந்துதெறித்தபொரியோல. ()

தூயசோதிப்பகலவன்போய் மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்த மணிமென்கலாபமயிலைவா
னையகோம்பிகண்டுசினந் துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கலபோன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ் செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

காலைபரும்பிய்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணிவல்லி
மேலையிருந்து புறமபோந்து விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற்
பிலிமஞ்ஞையெனவிழ்ந்து மதனேப்பமிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையை மோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தா ளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவாவெழுந்துவந்தழிப்பா யென்றலந்தோநிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னொடியைபில்லா வென்னையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருஞான்று தாளிற்படுநீதலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீ ரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்
நக்கன்பளாவாய்ப்படுக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமை யன்றேயொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிருத்தினே னங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின் கொடுமைகருதித்தானன்றே
பொங்குமமுதகலையென்ன நின்னைப்புகறலவெண்டிங்கா
ளிங்குமணிதார்காரட்டை வெள்ளரடென்பதேய்க்குமால். (௫௯)

உருப்பமிதுவன்றழல்சிவப்புற் றுலகர்காணவொளிகரவு
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன் னியாயநின்னைகருதித்தன்றே
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல வீசியெழுந்தவெணடிங்காள். (௬௰)

இன்றேருலகிலெனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றேவுனக்குமதிய மேஞாயிறேபோல்வாழுமன்
றன்றேகையர்களியாவரையு மொப்பக்காணுமியற்கையில
லன்றேதேய்ந்துபோகின்ற யக்தோஷதனையறியாயோ. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய்
யொல்லுமந்தமாருதமே யென்றோகருணைபூண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத் தோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே
யல்லாலமுதகுணமுண்டோ நின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௯௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கே ளாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட் டலுமோடுங்கத்துறந்ததாற்
மயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி னிருந்துபலகாற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ. ()

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோ விங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னநீளிரின்மெய்யாளை யடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. (௯௪)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயர
மன்றன்மலர்மெய்மெல்லணைப்பூம் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியலலமனை முன்றந்திருத்தித்தேனாரூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போ லவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௯௫)

வேறு.

வெண்ணனமகலன்ன வெய்யபாலையுணீர் வேட்டவனற்கிலத்துறுநீர்
தானெதிர்கண்டு யருகவோடுதல்போற் றன்மலரணைமிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுகமலர்ந்து
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மிப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால்.

நாடியவாடி நிழலெனவணைமே னண்ணுறத்தோன்றியவிறையை
யோடினள்விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுறாமையாலணைமிசைவிழுந்தே
யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கநின்றழுது
வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினண்மதர்விழிமாயை. ()

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலானீளவுமெழுந்து,புல்
லினண்மலர்மென் கைகளாலவெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள்
வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன்கைப்படா
மையினா, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையே
யன்றே. (௯௮)

அருந்தவநெடுநாண்முயன்றுதான்பெற்ற வமுதைவாய்வைத்திடும்போ
திற், கரந்தவறுதல்போ லல்லமதேவன் கட்புலத்துற்றுமென்றோளிற்
பொருந்துறவெளிபோல் வாராமையாற்றீயிற் புழுவெனப்பதைபதைத்
தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமனன்றி வடிவுளார்யார்கடந்திடுவார். ()

கன்னிகையென்று மிறைமகளென்றுங் கருதிடாதவாவிளைந்திட்டு,
மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத்தணைமிசைப்புண

ர்வுழ், றின்னலினின்பக் கடலிடைமூழ்க விவன்றனாற்பெற்றிலேனெ
ன்று, தன்னகனைந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தா டலததனையனைத்தவம்ம
டந்தை. (௭௰)

பொழிந்திழிமழையால் வளிகனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரியில்லான்
வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பே ராழியக்கலய முனியனையமிழ்த்
துமேனஞ்ச, மெழுமதரான்றன்னை வருத்துமேன்மயகக மெயதுவனல்
லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவறமயக்கு மொருத்தியுமவன்ற
னைமயக்கும். (௭௧)

விண்ணினைக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுங்கண்ணியங்கிரு
ந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்றனைமிசையுற
ங்கி, யெண்ணுறுபினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கனவொன்றுக
ண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்புலனுங் கருங்கடன்மு
கட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

காலையின்மாலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டினைசெய்வளல்லமன்றன்
கோலமென்சொல்வேன் விழியெதிர்தோன்றிக் குறுகிலெனகைப்படா
னதனும், சாலவுனைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகுழைந்திடப்பு
ல்லி, மேலுநல்லருள்செய் துன்னைநானென்றும் விடுகிலேனென்றன
னென்றாள். (௭௩)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவிறலினன்யாரோ
புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரரென்னப்
பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற்பராபரனென்று
திருந்திழைமகளிர் மனத்துளேவியந்து தெரிவையோடுரைத்தன்மேயி
னரால். (௭௪)

ஆசையின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா வல்லமனிவ்வகைகடித்தான்
பேசுறுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுறவனைவன்
வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமற்றிடவறிந்துரைத்
தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலைதீர்ந்துள்ளுளேகளி
த்தாள். (௭௫)

இன்னணமாயை மாதிடைநிகழ்ந்த வியல்பினைமோகினிசிலர்போய்ப்
பன்னுறவறிந்து மானமிக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து
தன்னொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித் தனையையைப்பாங்கிமாரொடு
கூ, யென்னிதுசெய்தா யையகோமேதா யென்றுநொந்தின்னணபுக
ன்றாள். (௭௬)

மானமுமுயிரு மொருங்குநில்லாத வழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுமொருளாய் மானமேகொளுநன் மடந்தைதன்செவிப்படுலன்

ளுமூரனுவுமதியு மியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழிவராதோ, யானு
னைவருக்கு மீன்றதுமிதறகோ வென்செய்தாய்பாவியென் றிசைத்தாள்.

குரவர்தாமியைந்து கொடுத்திலராயிற் குமரவேளனையவ னொனினு
மருவராகிற்பர் தந்தைதாய்தங்க ளாணையிலொழுகுகன்னியர்தா
முருவிலாரொனினுங் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினனையவர்தம்மைப்
பரவுவான்கடவு ளாகவேநினைந்து பண்பொடும்பயிலுவரன்றே. ()

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன
ரிணக்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பாதம்வயமிலவொன்று
மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச்செயலினைச்செய்தா
ய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பேதைநீயென்றுதாய்மு
னிந்தாள். (௭௬)

தான்செயுந்தவறுந் தாய்செயுமுனிவுந் தன்மனக்கனைனவிவாருந்த
நான்செய்வதென்னென் றிருநிலநோக்கி நாணிநீர்விழியுகவிருந்தா
டேன்செய்மென்மொழியாண் மோகினிகண்டு சினந்தவிர்ந்தகங்களைந்
துன்மேல், மான்செயும்விழியாய் பிழையிலையென்றுன் மனங்களைவ
ன்னைபோலுண்டோ. (௮௰

மங்கைமீர்நீவிர் சூழ்ந்தனரிருந்தும் வனைதருவெழுவியிழப்பீர்போ
லெங்கடம்மடந்தை நிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகாளென்று
ளங்குறுமடவார் சொல்லவெம்பிராட்டி யருளொடுகேண்மதிமதனு
லுங்குலமடந்தை யுயிர்விடாதிருந்த துன்றவமென்றுவந்துரைத்தார்.

பாங்கியர்மகரச் சினஞ்சிறிதவிர்ந்து பாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புந்
தோங்கியசகலை தன்முகநோக்கி யுரைப்பண் மோகினியெனுமரசி
பூங்கணைமதவே ளனையவல்லமனைப் புறந்துறின்றகற்றிடாதெங்க
ளீங்கதிர்முகமெல் லியன்மனம்விடுதா யென்கொலோவெனவவளு
ரைப்பாள். (௮௨

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி
லூனுறுப்பமைத லரிதகிலரிதா லுணர்வொடுயோகங்கனுகர்த
முனைப்பெரியர் கூறலாலன்னாய் தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற[த்தாள்.
மீனைப்பிறழுங் கண்ணிவையவெகுண்டு வெறுப்பதுதகாதெனவுரை

மோகினிசகலை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
பாகெனுமொழிபா டவறிலனியாழ்தோர் பயின்மணமரசர்மேற்றென்ப
ர்ரகவிலிவளுக்கல்லமன்றேனுயருமணத்தலைவனுங்கவன்பாற்[மாற்றம்.
போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனள்பின்னுமோர்

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவளறியாமற்
றிலகவாணுதலா ளொழுக்கநீர்மறையின் றேமொழியிரிவடைமை

நலமெலாநுமதே யாதலானுமக்கு நான்சொல்வதென்மன்னுமசனுக கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன னகத்திலுண்மூனிவுறவந்தாள்.

என்பிழையொருமவன்னேயோவென்பா ளெருந்தவரோசொல்லிவாதனு லன்புடையனனைமூனியுமோவென்னவறைந்தனண் மாயைகேட்டனை வாள், பொன்புனைசகளை நங்குருவுனக்குப் புராரியேதலைவனென்றிரு ப்பப், பின்பிதுநீசெய் தனையெனின் மனைய பிழைசொல்வாமேற்பி ழையுண்டோ. (௮௭)

மானனையாய்நந் தாயறிந்தமையான் மனமறந்ததுநொய்துபட்டன்றிக் கோணிலைதையறிவ னெனினெனினாமோ கோபனாவல்லிநீகேண்மோ போனதுபோக வினியவன்றனைப் புறத்தினில்விடுவதேயறிவு[தாள், தானெனவுரைத்தாண் மாயைமகட்டயர்ந்து தாங்கருந்துயரமோடிருக்

அல்லமனறிந்து நுந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகளை வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனைநிறைந்த தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேங்கனெருநவனும்யாமுய்யவேண்டி ச், சொல்லுவதொன்றுண் டையநீபுறத்தோர் குழலிமிருத்தனன்றெனி ருள். (௮௮)

மாயையையகன்றுனடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொன்றுண் டோ, போயொருவிடய முணமனமவருமோபொருந்தாவும்பகலிரவுள வோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறமோ கண்டனமெனவெனையெய ருவா, நீயறிவுறவிங் குரைப்பவருளரோ கேசிறாயென்றனனண்ணல் ( )

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக் காட்டியபொருளையேகொண் டி விரைத்துணர்மலாமெனகுழலினட்புண நம்விதிபுளகென்னிலெதுவெ டியைத, தரித்தேவனொருநீ யிருப்பிடமனக்குத் தருமிநிலையமவேண் டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென்றுசெய்குவனென் றுழன்றவளை ண்ணலைநோக்கி. (௯௰)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்றுநன்றென்று நகைமதிதவழுஞ் செஞ்சடைமனுகைநாயகன்றிநமனஞசென்று மூகிழ்முலைநடிக்கும் பொழுதுகன்செயல்செய் முயற்சியிலின்றனன்ற னக்குத், தருமெனவளர்பே ரறிவினுற்றன்னைத தானலாதறிதரப்படத் தான். (௯௧)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௫-க்கு-விருத்தம்-௯௰௫.

ஆறாவது

விமலகதி.

அமலையேவ்வகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (௧)

மதுகைகாதனோடொறுமாயைதா
ணதிகவந்தனையாற்றிநம்மலம
ணுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலததினே. (௨)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்கெடுநாளினும்வந்திலள்
யோயிராதவட்கொண்டிவண்யோதென
வேயினாணல்விமலையையென்பவே. (௩)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமலைப்
பொறையினால்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதியோல்பவ்ள்வந்தனள். (௪)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவளவைச்
கந்துபொன்மணிமாடனுறுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல், (௫)

நின்றவோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமில்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினாள். (௬)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமண்ணியென
வுருவமைந்திவணைததனவொன்றுசூழ்
புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்தசெங்குன்பெயர்யாதுநீ

மேயதன்மையென்னென்றுவினாவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புகன்மேயினாள். (௮)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினாள்
வியனிலந்தனில்வந்துனைமேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௰)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலை யறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிட நன்றென்றெங்கைநீ
வல்லமைபேசியிம மண்ணில்வந்தபின்
சொலலியநின பெருஞ் சூண்மறந்தனை. (௰௧)

நினையுமறிந்திலை நீயென்றுவிவ
ணுன்னுறுமனமொழி யுறுதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந் தன்மையுண்டுகொல
கன்னிமாதுமைதம கலையையல்லையோ. (௰௨)

ஓடுறமருந்தயின் றுறங்கல்போலுமா
யாடியசூண்மறந் தயர்ந்திருந்தலா
னாடிநினைறனைத்தரற் கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழ லேவினாளென்றாள். (௰௩)

கதிரெழுபகலெனக் கண்டிடாதுதன்
மதியெழுமிரவென மனந்தெளிந்துதன்
றிதியொடுநினைவுமோர் சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகள் விமலைசொல்லினால். (௰௪)

மூலகாரணனெனச் சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப் பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற் சிறியயேழைநான்
ஞாலமேன்மயங்குத னவிறல்வேண்டுமோ. (௰௫)

அல்லமனியல்பெலா மறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய் மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றிணையடி தொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்நறுநுதல் விமலைகூறுவாள். (௰௬)

கயிலையினுமையொடு கணைனுவுதற்பிரான்
செயலுறுமல்லமன் செயதிகூறலு
மயலுற்றிருந்தா னறிந்துளேனதை
மயிலியலகேளொன் வருத்தன்மேயினள். (௰௮)

வேறு

குடியில்வள்ளிகாலையெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
னொடிவிலகருணைநிராங்காரனெனு முண்மைப்பெயரினன
மடிவிலகற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுறறறியவொழுகுவார். (௰௯)

மெய்ம்மைச்சிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்சமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்துவீடுவப்பார்.

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (௨௰)

இக்கவுலகிற்குதவியாயிபன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்றோன்மக்கட்மதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்காநினைப்போனறங்கூர்மசனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (௨௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுமுலாம
லடங்கத்துறந்துதன்னையறிந்தபேதபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பராமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினன் ()

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண்
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோடமலகமலமிசை
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. ()

வேறுமொருவனுடனிருப்புவேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறும்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறுநீர்புனல்போற்றெளிக்கமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (௨௪)

தறிபோலுடலசைவிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநடுநாடியிற்செலுத்தி

மறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக்
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டிருந்தனரால். ()

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறியின்று
பாயும்பொறிகணிற்பவிட்டப்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளதனே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உ௬)

ஓருங்குமனமோடிலையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ளிரமபவிருந்தகாலத்து கெம்மிமிசையிறபரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச் செனறபுறமுற்றிடவதனை
விருமபுமிருவாதாமுமுடன விழிகடிறந்துகண்டனரால். (உ௭)

வெம்மையொழிந்துமிலக்கிழிந்து விளங்குநிரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோ விடுமிங்கனங் ஞுகராத
செம்மையொளிவான்போழலோ தெரியாதென்னவொளிர்ந்தவர்
தம்மையறியாவுவகையுள்ந் தனழப்பச்சோதிமதலையே, (உ௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்கார வஞ்ஞானிகளாமானிடரு
மலிந்தசுரருமுனிவரு மற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயையிராங்கார சுஞ்ஞானிகளபோன்மலவிருளை
நலிந்துவளாசச்சிதானந்த நந்தாவிளக்காமதலையையே. (உ௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப் பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனே யொழியுமலமாதமமைமா
நேராவியம்பலாகுமோ நிகர்தாந்தழமிற்றுமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைகன் மடவாயுமைப்பதன்றியே. (௩௰)

மண்டுபாசந்தபுசிலரும பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முனே
கண்டுவாழ்வுபெறுகாலத்து கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபடுமிணிராங்கார சுஞ்ஞானிகட்ம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக் குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந் தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகண நீன்றமலடுசதிதமிர்த்த
பங்கமகலந்தபுனநெனிந்த பதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள். ()

மையாமனத்துநிராங்காரன் ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுலககணன்றியுமில் விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கி யேறுன்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறை கன்வான்கனவாநெய்தாகி. (௩௩)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுகழ்
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீ யியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து

...வாகமரூதமாரணரூஞ் சாற்றற்கரியவம்மகளை
யெவ்வாறுணர்ப்பனியானமடவா யென்றுவியந்துகூறுவான். (௩௪)

நாம்பாற்சூழுவியாகாம னம்பாற்சூழுவியாயினுன்
றீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ் செந்தாமரைமேலுறைபவனும்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோ னருனேயையமிதற்கிலலே
காம்பாரம்புரிந்ததனையதோட் கனிவாய்த்தடங்கணுயென்றுன் (௩௫)

ஆன்றவியல்செய்கையோகத் தன்றித்தவயோ...று
லீன்றபொழுதிற்றன்மகளை யிந்துசானரே...கேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள் சுஞருனித்தாய்ச்சுமபொன்மலே
போன்றுவளர்ந்துமருஙகுணமிடி போக்கவறியாவிளமுலையாள் ()

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம் மதியினுென்றையறிந்திது
மெய்த்துறுபபொருளென்றதை வேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெய்தெதி ரொன்றைநிந்தைசெய்சமையர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப் பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினுலொருவன்றரு மேனியானலாதொரு
மனிதனுநெடிததிடும் வடிவனுகல்லலம
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின் னானுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகை மறுகினுடல்பயினறன...ர. (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியே வருககண்ணுகரூபமே
வருகவெங்குலதீபமே வருககேடறுசெல்வமே
வருகயாசவினுசனே வருகஞானவிநோதனே
வருகவென்றனை...மகிழ்ந்... வந்துமேல்விழுமல்லமன். (௩௯)

மாயையாலுளவாகிய வடிவுநாமமழித்துள
தூயவோரபிரமந்தனே யறியுமாறறிவித்தலபோன்
மேயபேதையர்மணலமை வீடுநாள்கொட்டழித்தனன்
மேயுலாவுமன்மாளிடன் மோலவேவிளையாடுவோன். (௪௰)

காணியக்கினியங்குறு ஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
றுணுநட்டுகல்வீதியிற் றமனியச்சிறுதேரினை
யானடிக்கருநெஞ்சக மிதனையொக்குறுமென்பது
மோணமக்குயிராயினேன் புதியபம்பரமாடுமால். (௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுகம் மானனந்தெரிவார்கள்போற்
கூடியொன்றுருவெதிர்கொடு கொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ளாடியொன்கலைகற்றல்போ னுடகம்பலசெய்தனன்
...மகளும் பேசரும்பகமானவே. (௪௨)

தந்தைதாயுளயின்புறத் தனைநேரருளாலின
மைந்தனாகியிருந்தொரு வாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணு மெய்திமக்களுமல்வினை
சிந்துமாறுவினோதித செப்பன்மேயினனென்பவே. (௪௩)

உங்கள்பாவனையொருமையா லுருவமாமகனாகிநா
னிங்குமேவியிருந்தன னினிநடந்துலகெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணாயகனியம்பவவ் விருவருமபுகலகின்றனர். (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் பிசமயோமுறுபுணையனாய்
துறவயின்வீடெனுமொண்கரை துன்னுறுதமிழ்வேமென
மறப்பிலாவிருதூரவரு மனுவுளோர்துணைசெய்திடச்
சிறப்பஞானசிகாமணி தெளியுமாறுளையாடினன். (௪௫)

சற்றுநம்மையகன்றிடேன் றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையமுமக்கெனிற் றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோரைவினாய்நிராங் காரஞானிகடமையிவ
னுற்றவல்லமனகலவே னுளமையினென்றுணர்மின்களே. (௪௬)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்மூசலீ யாவும்வேறெனநீக்குபு
நின்றதமயில்வேறலனெனு நிலையையினறுதானுண்மைய
மொன்றுறும்பரிசுணைசெய்யு வுணரும்வண்ணமுணர்த்தினன்
பின்றலின்றியவல்லமாப் பிரபுவெனுங்குருராயனே. (௪௭)

தந்தைதாயிலனாகிய தாணுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவிலனெனு மனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனாகினன் முத்திநலசவுமெய்திடு
ரிந்தமாதவரலதிலை யென்றுமக்குறிதனர் (௪௮)

ஆதலாலெழிலலம னருளினாலுறுகின்றது
வாதமாறுமன்முத்திதான் மலைக்குருங்கொடியறிதியென்
றோதினனானதுபொழு தட்னிநங்கனைனென்றவண்
மேதைமானையறிந்திட விமலைகடியனளென்பவே. (௪௯)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்பட ரிங்கனைத்தெரிபெண்ணவாய்
விளாநுமென்மலர்மணமென விரவிபெங்கணு நிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பர்தம் மனமடைந்துவிளங்குவன்
றென்றுமிக்சுவைவிமழுபா லிரண்மலைக்கனிறெநூகல்போல். ()

விமலைகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-அ-க்கு - விருத்தம்-நடுரு.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின் னணைவின்றிட
முல்லைவெண்ணகையரு முயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவளையென் றெழுந்துபோதினி
லல்லமனகன்றமை யறியக்கூறுவாம். (௧)

முகிழ்மதியணிபவன் முதல்விகண்ணோதிய
வகைசொபொறவ்யலைதான் வருப்பமாயைகேட்
டகமெலிந்துவருநா மலைமபெருந்
தகைதனையடைலசெல் வாழுசாற்றென்றாள். (௨)

மழுவலமுயரிய வள்ளலைக்கண்ணா
யழகுறவியற்றினை யாயினலமன்
விழையெதிர்தோன்றிலை மனக்குவேண்டிய
தொழிலுறநல்குவ னுனக்கெனவோதினாள். (௩)

முகலவிடீபுனைசெயு முனைமெயருண்
மிழகைகாயகம றனைவழிபடடேதகினே
னூருகருமபா ளிலை யறிந்துளேனெனப்
புகுமயனமூழ்கினாள் புலாந்துகறினாள். (௪)

வெருவுறவிளைக விழியிலாமையாற்
றாசிவபூசனைப் பயனிலென்றனை
யாகவென்றுகூர தங்கைகள்வைத்திடீ
நுன்றாசெயும்விமலைதன் னுளங்கலங்கியே. (௫)

பயனிலையருச்சனை யாயின்றன்றனை
யயனரிமுதலிய வமரர்க்காயினு
மயமொடுசெதாசிவ னாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோ ரெண்ணமுற்றுமோ. (௬)

வாசவனரியயன் வானநாட்டுளோர்
பாசமின்முனிவரர் பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறை புரிந்தவாலயங்
கோசணியல்குலாய் காணைகிலாய்கொலோ. (௭)

மலைமகள்குரைசு மகளிர்பாற்கட்
லலைமண்ணமுனிவரில் லறக்கிழத்தியர்

3226
(6487)

கலைமகள்விழிநுதற் கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடைந்தமை நினைத்திலாய்கொலோ. (௮)

சித்தியுமாயுளுஞ் சிறப்புந்தாழிய
புத்தியரடைவரப் புத்திபோக்கினோர்
முத்தியையடைகுவர் முதல்வன்பூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியச் சனர்மருங்குலாய். (௯)

பிரமனுமானிடப் பிறப்புவாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினா லிறைவனைப்பூசியார்
பாடமைநாளெலாம் பாழ்க்கின்றவர்
மூடரையென்னுங்கான் மூர்க்கிற்பரே. (௰)

காம்படுதோளிமுக் கண்ணனன்றுண்மலர்
தேம்படுமலர்கொடு பூசைசெய்பவர்
பாம்பொடுமழிவிலாப் பரமனென்றவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந் துலகம்போற்றுமே. (௰௧)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண் ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறந்தலைக்கொரு மதிபெறுநரா
னைப்பிறப்புற்றதி னயினுமொள்ளுறு
நாய்ப்பிறப்பாற்றவு நனுநன்றரோ. (௰௨)

பொருவிலியாகமம் புகலுமந்திர
கிரியைகள்வழுவறக் கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினுங் கொண்டுசெய்குநர்
பரசிவபூசனைப் பயனைநண்ணுவார். (௰௩)

அன்னவைமுகங்களு மருளுமாகம
நன்னியவிதிமுறை நன்குசெய்யினு
மெண்ணருமனபுளத் திலையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைப் பயனறாதரோ. (௰௪)

பூசைசெய்தன்னையும் பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையு மிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபெருமையு மறிகுறிந்துயர்
தேசிகனருளினாற் றெளியவேண்டுமால். (௰௫)

மந்திரதந்திர வழுக்கள்வந்தபோ
திந்தனைபுறவிட யத்திற்சென்றபோ
வையக்கொடுபூசனை பயனிலனாதி
சிந்தனைசெய்கதென் னிதழ்த்துவாயென்றாள். (௰௬)

என்றுகலவியமலைமா னியம்பப்பூசையால்
வெனதிகொள்ளமன் விழியிறைபேசன்றிய

நன்றியையறிக்கில னுழுவிரிற்றலால
வுன்றுயர்மன்புற மாயைகூறுவாள். (௰௭)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனு னெங்குருவுரைத்தவாற்று
லின்றளவிசிக்கபூசை யியற்றியுமபயனென்றுமிலலை
யென்றனளுபருவமுற்றோர்க சிறுமறையுபதேசிப்ப
தன்றியவ்வணிதர்க்கோதி னதுபயனபடுவதுண்டோ. (௰௮)

நெறிபலமறையுரைத்து நினைக்கிலளசனையங்கோ
மறுகுமயானத்தளாகி மாயைமாலகொண்டிருந்தா
ளறிவிலாக்கழிவிப்பார்தா மறிவிலாராவரானறு
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல் விமலைதனமனந்தளர்ந்து (௰௯)

இவனமனங்கலன்றிருந்த திதனைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாளகோற் றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்ட தாயிருந்தனறெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னை நசமகளானையென்றாள். (௨௰)

ஆனையைவெருவிமாயை யம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளம்விரும்பும் பண்ணுமைமேதாழில னகண்கட்
கூணையுமபூசிவைமிக்கோ னொருவன்வந்தனனனனைக்
காணலுமெனனைநானகாணே னென்றனளகற்றோரபோல. (௨௧)

அல்லமனைனையனுமமனவன்றனக்கலறேகன்னெஞ்சக்
கல்லுமுருருகாமக்கட் சடவுருக்கனரிமேரு
விலலுருவாவதுண்டோ விளகுகிமாய்நினைக்காணு
நல்வினைபொன்றிருப்ப நானுமிதரிக்தேனென்றாள். (௨௨)

நீலவிலலலமன்வே னெடுங்கண்வாணுதனமடந்தாய்
நானிலமலமன்று னச்சு புன்றனககுந்தக்க
மானிடவடிவங்கொணடு வந்தனனபோனுமான்றன்
ஞானநலவிழிபினவ்யி நயந்துநன்னுண்மைகாட்டான் (௨௩)

என்னகல்விமலைகூற விலக்கிலோநெடுவேறகண்ணி
தன்னிகர்ல்லயுமசச சதாநந்தசமபுவெனறு
மனனவுமலஙகிவனறனை மதிதனைவல்லமனகாண
நூன்னெறிபினமயக்க மொழிந்துமெய்யைக்கைகொண்டாள். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொணடு வேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளவல்லமாகி காமென்றுமாகாதெனறுன்
கொண்டருளின்றுநெஞ்சாற் குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிருந்தனையென்கொல்லைப் பெற்றோர்முடியென்றுசொன்னான். ()

தருக்கநின்னூடனுரைத்த றகாதினியரங்கிலென்றன்
சருதநூறுமனையன்றன்னைக் காட்டுவல்சண்டுநீபின்
புராதனருளினையனென்ன வுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரிந்தவனுயினன்றன் றிறலினைக்காண்பலென்றான். (௨௬)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மை காட்டுதற்கறிந்தோனைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகிப
பண்டுகன்பூசைசெய்தும் பரிசுபோன்மகளிர்சூழத்
தெள்ளைமடையங்கனிவாய்மாயை சுடாமணிக்கோயில்புக்காள். (௨௭)

அர்ச்சனைமுன்புபோனன் றுற்றுப்புமதுகைகாதன்
திருச்சரணைக்கட் போற்றிச் சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல் விமலைமாதோடுமவந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தா ணினைவலைத்தளிர்க்கைமாயை. (௨௮)

அல்லமரிவர்தாந்தாமௌன றறிதரவறிதிராமற்
செல்லுகவெனவடிகளுந் தோற்றமபோன்மத்தளத்தை
வல்லவனறைதலோடு மாயைநெஞ்சூசலாடச்
சிலலரிமணிசசிலமபு சிலமபுறவாடுகின்றாள். (௨௯)

முன்னுறவிருந்தஞான மூர்த்திமேலவிழியுமார்த்துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்தி மாளமிசைப்பெயருநெஞசு
மனனுறவிருத்திநின்று மாயைதானடித்தாள்கணடோர்
தனையனமுமாநெஞசுந் தனமிசைவந்துவிற. (௩௰)

அரத்தமதுறுபளிங்கா யரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற் காணுறத்தோன்றிநின்றன்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயை மருவியகுணமடுத்துப்
பரதநிற்றேன்றுமென்று பகர்வதுமுண்மையன்றே. (௨௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பி கொட்டுக்குநானுமற்
சீத்தப்புடைவின்று சிந்தலைசெருகின்றாள்
வார்த்தைக்குட்படாதஞான வாரியைவாயாற்சொல்ல
மூத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியர்குழாத்துணி: (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்ற கடைக்கணுன்மாயைகாட்ட
வையனேவிமலைகண்ணுற் றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்க மனிதருளினையன்போல
மெய்யழகுடையான்றன்னை வேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. (௩௩)

மாறருமலமனேயில் வடிவுகொண்டிவள்செய்பூசைப்
பேறருளுதற்குற்றுனோ பெருந்தவத்தாழ்பிறந்த
வேறொருமகனோவென்று விமலையையத்தாளாகித்
தேறிலணிற்பமாயஞ் செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௩௪)

மயேமிக்கேலியின்செய்கைத் தடக்கொருவனைக்கண்டன்று
மைமுமலைத்தலைபோதலைப்புற்றறியாபோல
மேலினைசிகாரியென்று மீழ்பிருவிகாரியென்றும்
விமலையமயக்குமென்னின மாயையைவெதுப்பதென்னே. (கரு)

நீங்கிலகோலாற்காணு நீரைமபோலிக்குகின்றேன்
சேர்கின்மாவையதன்றுற தெளிவுறவறிவென்று
வேர்கிலவடிவமாவைக் கிளையனையலமனைறு
வார்கிலேருபேமடந்தை வடிக்கணுற்காட்டிறுனால. (கசு)

கண்ணிறைற்பேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்றன்னர்க்
கண்ணிறைக்குமாரநெஞ்சக் கட்டவிழ்த்தாரவாட்குக்
கண்ணிறற்கூறவந்த சயிலமாதரித்தாளென்றாள்
கண்ணிறுநகைதோனைக் கணிறுறகாண்பான்றன்னை. (கஎ)

வல்லிதன்பனைத்திற்காம மாய்ந்தலங்கயிலைக்குள்றிற்
சொல்லியதுநெஞ்சத்திற் றேனைறலுஞ்சுழன்றோடிப்போ
யல்லமன்மீதுவிழ்வா னாகமேலவிழ்ந்துபறவிப்
புல்லியவிலைக்துசென்றாள் புல்சிபதெறிபினின்றான். (கஅ)

கண்டனனவள்சருகதைக் காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலறுணாக்காட்டி வழிகொள்வலென்றனத்திற்
கொண்டுகைதனைறிவிழ்ந்த குடமெனமதகலக்தான்
விண்டுகைவெறிக்குபோயீட் டோடினன்விரைந்துவீரன். (ககூ)

இத்தலையாட்டமெல்லா மிவட்கிதனுலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப் போகல்போல்வள்ளல்போக
பித்தடைந்தனனகொலென்று பித்துறீஇமாதரெல்லாங்
கைத்தவிர்விரன்மூடக்கிக் கவுளடிவைத்துநின்றார். (உய)

பறையடித்தின்றகாற மறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துக்காலை பாலொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிறுயானைக் கருங்கழற்சிற்றத்துப்பி
விறைமகட்குயிர்கிலாதென் றிருவையர்மனமுலைந்தார். (உக)

சிலமகளின்றுசெய்யுஞ் செருவினுக்கன்றிவென்றி
மலைதலிவிபம்புமாற்றம் வழுவிற்றென்றனமழிந்தான்
கலைசெய்தலைவனிகக் கைப்பொருட்குழுநிரக்கு
முலைவிழிமகளிர்போல முத்தவாணகைபொற்கொம்பு. (உஉ)

கலைவாய்மனையேபோனு மாலையவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய் விமலைமாதவனுரைத்திற்
[illegible]துமாறுரித்த நடைக்கணுய்தவசேவிதின்
சேனைகளொக்கேபக் தேடிவங்காண்பேமென்றாள். (உங)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற் றெளிந்துளமிறைமைநோக்கிக்
கலைதொடருறைமையோன்மாயை காட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்கொடரளிகள்போல மாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயிலமூர்த்துக் குழைபொருந்திடுங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுமேற்று வேந்தர்க்குங்கொடாமன்றுக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளா வரசன்வைத்திருக்கபாவை
மத்தளிகன்பின்போனாண் மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல் பாவமென்றறைந்தார்கண்டோர். ( )

பாவமும்பழியுநல்கும் பல்வகைமயுகழுறங்க
ளிபாவையுமழிக்குமெய்து மின்மாறுமதனுலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யு நோன்புநல்லொழுக்குமேன்மைச்
சாவுமெண்ணுறுமனிற்குங் கயுங்குபுன்காமமென்பார். (௪௬)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுறுள்பரனமிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமூதிர்கதிரொவெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சுயோகிமேலிருத்தியங்கினைவளைசென்றாள். (௪௭)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருங்குளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
றுமிளங்கயல்சுடுமணல்விழ்ந்தென்னத்தளரும். (௪௮)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்படடவல்லிரும்பின்
மேனதுதெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விரைந்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனுகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவிழ்ந்ததனாலுமண்வெண்ணை
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. (௫௰)

காயினுவினீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமாதர்
வாயினீரின்றிக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

காணனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனார்சிலர்வாய்க்கடைவாவினுல்வருகுடித்

தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேளிலோகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
யாததாமரைவருந்தினமாலையுண்டடர்ந்த
வாதிகாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்மூன்றோடும். (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிற்றக்கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகோங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடரவருங்காரொணக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யூ
ங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
யொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவாருறுதுயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬)

மாயையோகவோர்கணத்தினிற்றாப்பனீர்மனத்தி
னேயுறீமொன்னொருமுனிபோனின்றுறுவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைகல்லுருவாய்த்
தேயுறுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

மொங்குமாரமுல்வெஞ்சரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்களையகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார். (௫௮)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கொழுபவன்பிடித்த
காகெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணையட்டுளகையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனராவர்தரம். (௫௯)

வற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீபிரோமற்றி
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுழுந்தம்பிறைமொழிகுகருளோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுகரல்லால். (௬௰)

என்னவோதலுமல்லமனோக்கிறைமடவார்
முன்னன்முர்மகண்மனத்தெழுகாமரோய்வளரு

முன்னநீமுனியாதிருக்கின்றதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார் (௬௧

தொல்லைநின்றிருமேனியோலுள்ளமுந்தூய்தாய்
நல்லையென்றுனைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு
வல்லையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனண்மாயையெம்பிராணிதுசொலலும். (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையுட்படிறி
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத்
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொலவிக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

நெஞ்சம்யாதினுலெனையகன்றிடவரிதினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வாணிறையென்னையெம்மெய்யினால்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவனொன்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லனொன்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். (௬௬)

என்றனுணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியாணிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

காலுவார்க்குநீபார்ப்பிதுவானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றாள்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

ஆட்டுவிப்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுவிப்பவரெனவறிந்திலைபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகினர்ப்யார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகளவில்வார். (௬௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியோ
மாரவேள்செய்யுமேயமறிந்தின்பினென்வாதம்

றாரொருவியம்பினளயசகனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவாசிரபோல. (௭௯)

காமியாகிரியருசசனைகடைபிடித்தமையா
ருமவேவனெடுங்கண்ணிருய்காமிபோனடித்தேன்
றீமைநெஞ்சிறுற்சூணிணேந்தனேயினைத்தீண்டேன்
போமினுருட்டனனறனன்வன்சொலாற்புனிதன். (௮௧)

வேறு.

மண்ணுலகிலிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிதுமீண்ட
ளண்ணன்மகளொனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போயங்கைகொட்டி
விண்ணுலககைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வாறுவி லன்பங்கிற
பெண்ணாசிதன்முகத்திலவிழிப்பலெனமாயையுளமபீல மறபுற்றுள். ()

அன்பினலன்பர்பெறற்கெளியனுமெனைச்சூளொன்றுறைந்துவந்து
வன்பினற்பெறவேண்டிநினைறழிநதாயிதுதகுமோமாயைமாதே
முன்பினுக்கடுவிதைததுககருமபாகவேண்டிமிகமுயன்றுநெஞ்சிற்
றுன்பராய்த்திரியுமவாபோலென்றான்மாயைதனைததறககவலலான் ()

கனைகுறுகவந்தகலங்கவிழ்த்தாயகன்போலக்கலங்கிவீற
வளைபுளைமெனமூலைமாயைதனைககண்டுவிமலையுமாமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனேகசுறவியபலபுபோல [ள்.
வருள்புரிதியையவிவளகுணநோக்காதெனறு தொழுதருசிசசொனு

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமலர்விழிவிமலாய்வறியவோடிரதந்தன்று
னலங்கிளாமெரன்னுருவாயிலெனஞ்சிமமாயையினபநணுகுமென்று
புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை
கலங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்,

னவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தவிருறுமவெனறி
யெனதெனநின்றுளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறு மெங்கள்கோமான்
கனவினுகர்வுறுமுணவுதுறையுமோபசியதனுறாவைதுண்டோ
வினைவிலவருகனவொனறுகண்டிறுமாநதனைபேதாய்நீயோனென்றான். ()

எவ்வண்ணமுனைவன்மைகொண்டுநீதெள்ளினுநானின்றுபோகேன்
கைவண்ணமலர்ப்பசுழிமதனனையாய்நினைததழுவிககட்டிககொணடு
செவ்வண்ணமர்கைலைக்கேகியெருசூண் முடிப்பலெனச்செருக்கிச
சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வாளாவிராடடிவிழுகுயலெனா
மாற்றமபோல. (௭௭)

• முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண்முடிப்பலெனுமொழிக்குமுறுவ
ல்செய்து, பிடிககவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய்பிடியெனறுயிரானம
றைக்தான், மடக்கொடிதன்விழியிணைக்காணமயமபோய்மகிமயங்கிவாரி

துறின்முன், சுடரத்தொடிமென்றோண்மடவாரின்றிழந்தோமிவனையெ
னத்துயருழந்தார். (௭௮)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகுந்துஞ்சகோரமெனுமென்புள்ளுறி
யுண்டிடுந்துவாழுமுயிருள்தோகமைமல்லனைமொருவனாருனும
பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்படுவதுகான்
றெண்டன்பினவழிநின்றுழுனமாகதீர்கதபெருந்துயோகலாம். ()

மாயைதனைவாதித்துத்தன்னுருபுதன்னிலைநிறுபாயாவாதி
யாயினனலவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினனெனா
ரேயுமனைநிறுவிபிறப்பெதிராவுநிசழ்லெனுமகாலமுணருமாற்ற
றாபமுனிவரெல்லாமல்லமனைதமதொழுதுதவநதொடங்கிவாழ்ந்தார். ()

மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௭ - க்கு - விருத்தம் - சஅ.

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

ஆசையிலல்லமற் காயுமைமறகலே
வசவதேவன் வலியகண்கடாக
கசியுமன்பிற் கயிலையினின்றுவந்
திசையில்வந்த திற முறைசெய்துவாம். (௧)

தீங்குகாணுஞ் சிறுவிலைகாட்டிட
வாகுமோர்பொருள் போக்கும்வழியதே
னீங்கஞான செடுந்தகைமாயையின
றேங்குமாவி யியக்கமுமின்றியே. (௨)

மத்தளங்கொடு வந்தவன்றன்னொடு
பொய்க்கநுண்ணிடை போயினவென்னவே
சித்தகாணுந் துயராழ்ந்துன்றிடப்
பித்தர்போற்பின் றொடர்ந்தனர்பெற்றவர். (௩)

தக்கதந்தைதாய் சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றி மலடாதாமாகலு
மிக்கவன்பிணி மேவலுகலலவென்
றுக்கநெஞ்சுட னேடினன்மன்னவுஞ். (௪)

காய்பசிக்குங் கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்கு மறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக் கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பது தன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக் கானவர்மார்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிணை சோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின் மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதித்திட்ட தர்படப்பூம்பணை
மரமுறித்து மழைமதக்கைமுக
வுரலடிப்பிறை யொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக் கலங்கியிரியுமோ. (௭)

பரற்கண்மென்பதம் வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனி துவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமக ளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர் தாயடைந்தேங்கினாள். (௮)

பொன்னையன்ன புதல்வியொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன் மனத்தில்வளர்ந்தெழு
பின்னல்காணவு மூழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ் வூரர்பின்போயினார். (௯)

அயர்ந்துநிற்கு மரிவையைக்கண்டுதான்
முயன்றுமெய்த்தவ முற்றும்பயின்றுனைப்
பயந்ததற்குப் பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத் தந்தைநவின்றனன். (௰)

என்னைநீங்கி யிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித் தலைமையிழந்தனை
கன்னிநீகொடுங் காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென் றரற்றியழுதனள். (௰௧)

மகனுமல்லனவ் வல்லமன்மாயையும்
மகளுமல்லள் வளைபுனைதோளினா
யிசனும்வாட்க ணரசிபுநீயுமிக்
ககலுமென்று விமலையறைகுவாள். (௰௨)

வினைப்பயன்கொள வேண்டுநரோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச் சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கினரிவ ரென்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தி யழிவரறிவிலார். (௰௩)

தனையராகியுந் தந்தைதாயாகியு
முனையுறுந வுயிரிலையாதலா
லினையாகேளி ரினையராயலென
நினைவுறென்மினிர் செட்டிலைவேலினாய். (௰௪)

வேனெடுங்கண் விமலையினவசொலப்
யானலங்கட் பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற் பொற்றொடிமாயைமுன்
றனடைந்தமை தந்தைக்குணர்த்தியே. (௰௫)

காவியங்கட் கனியிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவெண் ணெண்ணமுடித்திலேன்
போவனங்கிப் புரிகுழலோடுநா
னீவிரேவனமி னென்னனினைந்தெனு. (௰௬)

விரைந்தெழுந்து விமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சக மாயை[illegible]யககாட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல் பின்றொடாந்தெய்தவே
பொருந்தருங்கயிலைத்தடையபோயினாள். (௰௭)

அழுதுவாய்விட டாற்றிலன்றன்னுடற்
புழுதியாடப் புரண்டிலன்மன்னவன்
பழுதிலாதன பாவைகாளுமையா
லெழுதுமோவிய மென்னநின்றனனோ. (௰௮)

விழுவண்மீள வெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனி யசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்கொண் டுயிர்ப்பளிறப்பலென்
றெழுவள்கைசெறித் தேகுவளன்னையே (௰௯)

பாடுமாதரும் பந்துசழங்குநின்
றாடுமாதரு மாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொ ருமகள்வாழ்ந்தவம்
மாடநாளினிக் கண்டுயிர்வாழ்வனோ. (௨௰)

துளிக்கும்வார்மதுச் சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும் பாழ்படவென்மகள்
களிக்குமாளிருங் காட்டினுளென்னைவிட்
டொளிக்குமாறொரு சற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைநீவிட் டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட் டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட் டாற்றினளாயிடை
மின்னனாருங் சதறினாவேலைபோல். (௨௨)

வித்தோங்கன் வழிமரபாரிய
னுந்தமாமக ளுனைமனு மக்குநான்
றந்தகூறில ளேதயர்வுழ்கிநீர்
சிந்தைநோதற காதெனச்செப்புவான். (உ௩)

அருந்தவம்பயல் வாற்றும்மிருநும்
பொருந்தருங்கவி லைக்குமி ளயோன்மை
தெரிந்துநெஞ்சந் தெளிர்வறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மை மடமைமடமையே. (உ௪)

சிலைநுதற்பசுந் தேன்மொழிமாதுமை
சலைறுமக்குக் கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றது சாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிற ரொப்பவரில்லையே. (உ௫)

என்றுகூறக் குர்வணிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கை மனையொடுதுன்மொரீஇச்
சென்றுமாடத திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற் கோயிலினண்ணினான். (உ௬)

வேறு.

கயிலையில்விய லைபோடு கவரித்தழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னை விடுத்தஞான்றென்னவாறோ
பயிலன்னைதனை னிற்புக்குப் பானையுமிமையமீனற
மயிலியறனையுமவாழ்த்தி வணங்கியுங்கருகினின்றாள். (உ௭)

பொலிவழிவதனங்கண்ட போதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னே வின்வலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றுன்முன் மயங்கியவாறனைத்து
நவியுகாணடவருந்தி நவின்றனள்குறிப்பிற்றேன்ற. (உ௮)

அன்னகமகள்கேட்டுள்ள நாணுபுமூகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனாதி பண்ணவாநெருங்கவைககண்
முன்னகைசெய்துதிய முப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற் புரிகுழல்செருக்குமாள. (உ௯)

அளியனென்றுனக்குநான்சொ லல்லமனரியனேமற்
றெளியனேவுரைத்திநீயென் றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்ய விமலன்வெண்மதியங்கண்ட
களிமென்மலர்போலென்றாய் நகைமுகமொடுங்கினாள். (௩௰)

நோக்கரும்வலிபுகன்ற பொய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனே வள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

முக்கிலிமுகத்தின்முன்னர் முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீகுகிளரிமையமீன்ற மெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩௧)

கடம்பயிலெந்தைமங்கை நாணிநல்வருந்திநள்ளென்
றடைந்தருள்சொலவன்றால மலைக்குமம்மாயைசூளா
மெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்ற நிலையொன்றுமுகொல்வோன்
மடங்கன்முன்வெலவேனென்று வருதலேயாற்றலன்றே. (௩உ)

அல்லமனபெருமையெல்லா மனைவருமயிந்துகொள்ள
கலெழினமலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினைநீயென்று •
சொலலுநான்பிரின்னை நிந்தனைசொல்லவல்லா
திலலையெனறியமயாவு மீனறவளியமபுகின்றாள். (௩௩)

பொறியிலியேன்செய்தீமை பொறுக்கருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாக மலலமன்றன்னைக்காறு
நெறியருள்புரிதியென்ன நிறைவனைவணங்கிககூற
மறிமழுவமரந்திருக்கு மலாக்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறகுணத்து மாயையைவிடுத்தவாற்று
ணிததியகுரவனறன்னை நீயுயர்கிலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைததலநெல்லிபோலக காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

மிடியடவிறப்பவென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகண்டவன்போற் கொலைசெய்நாண்டுறந்துவந்த
துடியிடையுமையெம்மானைத் தொழுதுசத்துவவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பான் செலகெனப்பணிததாளன்றே. (௩௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணந்திதேவன்னனே
யொப்பருமபதியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானந்த வல்லமதேவனென்னும்
வைப்பினையெளிதுகாண லாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩எ)

அழிவருநிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞான மெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டுவோனிவனென்றெமமை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வளளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩அ)

சததியால்யான்பிணித்த தளைதனைத்தனதுதூய
பததியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கிலநந்தியேதா
னித்திறல்விலங்குபூட்டு மிறைவனேவிடுவிப்பானே
மெய்த்தவாருளினேன்யார் விளம்புகவென்றுசொல்வான். (௩கூ).

அல்லமனென்னுஞான வானையையகப்படுக்க
வல்லவொண்பார்வைநீயே யாதலான்மண்ணிற்போகி

மெல்லையிலன்னர்நெஞ்சத் தின்மருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றோன்றாத் துணையெனவிருக்குமெம்மான். ()

அந்திவண்ணத்தெங்கோமா னருளினனின்னகூறச்,
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்றன்னைக்காண
நந்திவல்லவனோவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைமங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றனையுணர்ந்தா னனவன்றனையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீரென்
றெந்தையெம்பெருமான்கூற விசழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவும்விமலன்சொல்வான். (௪௨)

மாசறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னமொன்று பெருந்தகைநந்திதன்னோ
டீசனென்கணங்கடம்மை யேவினனருளினனே. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட்டலைமையெற்றார்
மண்ணுலகதனிலவேண்டும் வளம்பதிதோறும்வந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னரவடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுநூற்றின்மே லெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணோர்()

நந்தியென்கின்றஞான ஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முந்துறுமமணரென்னு மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண் டாமரைமலருமென்று
விந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

வசவண்ணர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - அ - க்கு-திருவிருத்தம்- ௪௫.

ஒன்பதாவது

அக்கம்மாதேவியுற்பத்திகதி.

பூஞ்சுடுசிறுநகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதரு மகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

யெடையொடுசுரும்பினம் பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் காவிநேடியே
மடையுடைமதுமழை மலர்பெய்சோலைசூ
ழுடுதடையெனுநக ரொன்றுண்டாயிடை. (௨)

நன்மையென்பனவெலா முடையனான்மறைப்
புன்மையென்பனவெலாம் பொருந்துறானெனுந்
தன்மைதன்மையரினா லறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவ ளாடகத்தினைச்
சுவணமெனகுதலெனச் சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலிலலறத் தொழுகுநீர்மையாள். (௪)

தூநிருமலனுக்கச் சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகளெனச் சார்ந்துதோன்றினா
ளானுயர்கொடியினா னங்கைதாங்குறா
மானுறழ்சத்துவ கலைமடந்தையே. (௫)

மதிபெறுகடலென மகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற் கரும்பைப்பெற்றநற்
றுதிபெறுமலையென மகிழ்ச்சிதுன்னினார். (௬)

நெறிமுறைநிருமல னீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன் குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொரு புதல்விக்கென்மவே. (௭)

இந்துவார்சடையினா னிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமா தேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடு தானழைத்தனன்
றந்தையாவதற்குநற் றவம்புரிந்தவன். (௮)

அறிவருளாதர வடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமே தூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியா யுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன் மகள்வளர்ந்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடு தவங்குலைப்பதே
யோடியமதனன்மா தேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய் வீழ்ந்துமாழ்கினான். (௰)

விழுந்தனகொடிய தீவினைப்பாப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம் யாவுந்திங்களங்

கொழுந்தேனவிருமலன் குழவியோங்குதான்
முழங்கினசிவாகம முற்றுமெங்குமே. (௰௧)

வேறு

ஈங்குமாதேவி யின்னணமிருப்ப வெம்பிரானேவியகணங்க
ளாங்கள்வேண்டியவொன்பதின்றொறுமுன்செய் தவத்தர்பானன்மதவுரு
வித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெயர்முதலா
யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்கற்றவருயன்று (௰௨)

மயக்குறுமினிப்சங்கரபூசைநல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக்கயிலையோற்சிறக்
க, மயக்குறுமமணவல்லிருண்மெலியவிணைவமெனுமுடுமழுங்க
வியக்குறுசைவமலாநன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம. (௰௩)

வாயின்முண்ணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலின் மண்ணி
டாமற், பாயுமவெண்டிரையிறுதியிலபவன்றனக்குப் பரிதியொன்றளித
தருண்முக்க, ணுபகன்றனையேகருதிவெண்ணீற்று னன்னுதல்வீதியை
யணியுந், தூயநனமறையோர்தமக்கிடமாகுநதுரிசிலாவிளைவளாபுரியே.

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகாம்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ்
புதுகறும்மாளைக்கமுகதுசூழ்மூப்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ
ழுதிர்கனிகதேமாங்கண்பொழிலையார்ப்பாக்குயர்வுறுதுயாமிடிபுகாம
லதிர்முரசியம்பும்வீதியங்கரிற்கணிகள்வைத்திடுபடைகாட்டும. (௰௫)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமந்நகரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம்
மொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள்
வருந்துறுண்ணிடைநன்மாதாகைம்மலர்க்குவண்டினைக்கொடுப்பர்பே
ரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிறகுத்தாண்மலாகொடுததிடு
மன்றே. (௰௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகதூமம்படிந்தன்றே [யோ
வொன்னகாவாழ்நர் நிறைந்தவாயுளாராய்ப் பொருந்துதலிந்நகர் மறை
ருன்னருமனுவாவெருப்பினைவளாததிட்டொழுதுநீகாட்டுறின்றிப்
பின்னொருசெயலாற்கலிபுகத்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. ()

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளனொருமறையோ
னிலையெலாமான்றுளினுமுனையெல்லாநிருமலன்றுகியினுஞ்செய்யும்
வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன்வேதமுமொழுக்கமும்வல்
லான், மனையுளானெனினுந் துறந்தவர்க்கொப்பான் மற்றவனுமமாத
ரன். (௰௮)

திருக்கிளர்வளையூரன்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ருருத்தி முதலாங்கற்பினரியாருமருகினையூமின்றிமுற்ற

திரக்காமவிளக்கைகுவிக்கிறைஞ்சியினைத்துயினைப்பாயமிற்றடுப்பார்
கருந்தடங்கயற்கூட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாரலோபுகல்வார். (௧௯)

பூங்கொடியன்னமாதாம்பிகைபெருமையுனைத்துணையன்றுமட்டாதே
யோங்கியவுபாசிவனென்வேதமுனாதிமருணங்கிவந்தான
ருங்குறவுடன்வயிற்றிடையுதனுற்றக்கவர்தகவிலசொன்ப
தாங்கவர்பயக்தபுதலவனுற்றெளிபவழிமினைறைதுவர்பெரியோர்,

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழமறுதொழிலானன்மாதரசன்
பைங்கொடிகொழுகற்றெழுதெழுதொழிலாளபரிந்துவளர்ப்பவன்று
றையோன், செங்கிருவனையாள்விருந்தினாவயிற்றிற் றியவிப்பவனிவ
பெருமை, நற்றெழின்மலரோன்சொன்மகளிருகரு நாவினும்புகனறிட
யபடாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுறு கெலாஞ்செய்புண்ணிந்தன
ன, மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமாவலவியின்மலர்மலர்வதுபோ
லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றனெய்திவந்துதிக்கனனனறு
சென்னிபாலமார்தொழுதபூமாரிசெங்கினர்துந்துபி முழங்க. (௨௨)

ஏங்குநாகந்தி தோன்றுநாட்புதுமை யென்சொல்வாங்கண்டிறட்டென்
னும், வெயதணவமணருளத்தெரிமழுவோன் வோடங்கண்டஞ்சவிசெ
ய்யா, வங்கொருநேயமபிறந்ததுதிருமாலடியவருளசுகினிலெங்கள்
சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்ததுதமையறியாமல். (௨௩)

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ் சொல்பொய்பயனில
கூற, னிலையழியொருவன்செய்நன்றிமறந்தனிக்கனைவஞ்சனைபிறர்தஞ்
சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைகளியாவுமபோயினவா
னலமலிதருமூர்த்தியாகியநன்னந்திவான்வன்புவிவருநாள். (௨௪)

தாடலைதங்கிக்கெம்மையாளுந்திரயகட்டினுமின்றுதனாமே
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதேனறவெழுந்தருளுதன்முனங்குநவா
ய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளிக்குககுருசினனுகவினினிக்கு
விடருள்பாமசிற்கனவிக்கமெய்புறத்தரித்தனனாமா. (௨௫)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றுமற்றுமெபொங்கின்றிடவாய்போர்
திரித்துலவசவனென்றுபேரிடடுச்சென்றனன்சிவனறனைக்குருகா
வொருக்கர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவருரைக்கடக்கத
னே, யருட்குருவடிவாய்வக்கருள்புரிந்கவாலமார்குலபாணியனே. ()

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைகன்னுகனிற்பெருகொளிநீறுமொன்சனந்
திம், சிறந்துளவமலவிங்கமுந்கண்டுதெளிந்தவானைவருங்களிப்புத்து
மறைக்காரன்குருவாய்வந்திசைபுனைந்தமகவினைவசவனென்றிருநூ
றைத்தனனென்னவுறிந்தனரமலனறிவுனின்றறிவிக்கவனறே. (௨௭)

குறளைமழிலகாக்கனிகிலையாயுங்கூடியதகாமுன்னெழுந்தென்
றதி தறிவடிவந்திரிதலபோனர்ந்தியடல்விடைமெய்கிரிந்நறிறு -
கருமலாவிழிபிறகண்டவரெல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார்
வெறுதவமுயன்றவன்னையுமபிதாவும்பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்
அன்றநாட்டொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதாசன்றுன்
றோன்றமோர்குழவிப்பதக்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்னுறங்கா
லை, யான்றமாமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாம
றிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவுவந்திறுப்பத் தனைகதிர்தானடைகுமல்
போல. (௨௯)

பாமனைமிசழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பமதயானையையடக்க
வாமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரனடியாரொனுமாவிற்
கொருமழவிளங்கனறெனவருள்வசவனெழுந் நாள்வனங்கொள்கல்லி
யாண,புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான்.()

படியில்கல்லியாணபுரமெனுந்துசயாசிவபத்தியாவிளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவிலயதறிருந்திடுமங்கா
னடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வவைக்தவிச்சலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியெனறுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை [போ
வெந்தழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைநீண்டதெலன வெதிர்
யுய்ந்திடவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். ()

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுப்புறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்குஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி
லருந்திறற்முனைகாவலர்வேந்தரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாதர் [ம்.
நெருங்கிநிற்கரியபோலையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரைப்பா

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்றுசோர்கதெனச்சுருண்முடங்க
லந்தரமுகட்டினின்றுமரசன்போலையிடத்து
வந்தெதிர்வீழ்ந்ததொன்றுமானிடர்மருண்டுநோக்க. (௩௪)

நின்றவரெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வென்றிகொண்மடங்கலன்னான் விரித்ததையெடுத்துநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயென்னத் தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
யுன்றிறலமணகாலன் மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௩௫)

வாங்கியமுடங்கனோக்கி வசவராயகனிவ்வோலை
தாங்குநின்றவிசின்கீழோர் தமனியவைப்புண்டென்ற

தோங்கியதுண்செய்தோளா யுனக்குநான்காட்டுவேனென்
றுங்கதையகழ்வித்தானவ் வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௧௬)

அகழ்ந்திடவிதியலைப்பொன் றுடகயலைபிலத்திற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப் புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனனரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே
நிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்து நெஞ்சகநனிவியந்தான். (௧௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப் பயந்தவிவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங் கடவுளேயென்றுசொல்லி
யிபலுமைமடந்தைபொய்யா ளென்பதைப்புதுக்கினனச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார். (௧௮)

மந்திரிக்கிழமைநல்கி மாபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப்புரக்கியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற் செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டா னுந்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௧௯)

பெருந்தகைவசவதேவன் பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
றிருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றால். (௨௰)

இவ்வகைகலியாணத்தி னிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவ்வைநம்வசவதேவன் றன்பிரசாதந்தன்னா
லெவ்வுயிர்முத்திமெய்யோ டிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந் தனையனையீன்றுளம்மா. (௨௧)

மைந்தனையீன்றுவந்து வசவநாமம்புனைந்தா
ளிந்தையில்கற்புநங்கை நிகழ்திருமுகங்களாறு
மந்தமிலறங்களாறு மறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றன்னவன்னா காம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௨௨)

வீரமாகேசரொன்று மென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரியோனிகரிலசென்ன வசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாம நெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேச தேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (௨௩)

மொழியினுனினைவானேக்கான் முக்கணனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போ லோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாற மலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப் பண்ணினன்வசவதேவன். (௨௪)

அரனடியவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்போர்ப்ப வெள்ளிவெற்பினையகன்று

தரையிலைச்வந்திருந்த தவமாலாவுணர்ந்துசென்றார்
பேர்ருவில்கலியாணத்திற்குப் போதல்போறகலியாணத்தில் (சரு)

பலமொருவரினுமென்றும் படிதன்னிலவரினுமிக்க
கலமொருவரினுமேனி நல்மறவரினுஞ்சீராசான்
மலையகளகணவனென்றுணடார் வரவுகணேனுறுமினைதிர்ந்து
கில்பிரைசமணைக கியருசி கின்றுகனைறும்றுகநதி. (சசு)

சாதியுங்குறியுநீததுச் சரணரைச்சியனேயென்று
பாதபங்கயமிகிறஞ்சிப் பதநிசெய்குவனைநதி
நீதவுகவைத நீககணடாற் செய்தசெககருமபும்வேம்பும்
பேதமொன்றுமற்சாறு பெயாவிடுதுதறிதலபோல. (சஎ)

மாதாகடமையகளைற மலிதுறவினரொண்ணிலலார்
கோதையருடனிருந்துங் கொடுமையிலலொண்ணில்லார்
மேதைதகொமாருச்சனைகரு வேண்டுவழுழுதுங்கொண்டு
பேர்துகளைவபாயலீசன பூசைசெய்பவரொண்ணிலலார. (சஅ)

விரதஙகளம்வறுவேறு மேவியிற்பவரொண்ணில்லார்
பாதஞ்செய்யதாரிக்கட் பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
சூதஞ்செய்யவரொண்ணிலலார் தூபநன்னந்திநாம
வர்தனிறனைனபினவாழும வழுவினமாதேசரம்மா. (சகூ)

நீதுசெய்சமணாமுன்னர்ச் செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவாசெருக்கு மாய்வுசெய்திமையமீன்ற
சூதுசெய்பூலமடந்தை துணைவினூர்தொண்டாக்கெல்லாம்
யாதுசெயகுவமனன்றேவ வியற்றுவன்வசவதேவன். (ருഠ)

உளங்தெளிசரணர்தம்மோ டிம்முறையொழுகிநாளு
மளநதறிவரியசோதி யலலமன்வரவுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாண வளநகாதனிலவானேக்கு
மிளமப்பிராம்பாலிருந்தா னெம்மையாளுடையநந்தி. (ருக)

அக்கம்மாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - கூ - க்கு - திருவிருத்தம் - ருஉக.

பத்தாவது

மாதேவியம்மைத்துறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேள்கணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோரெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்காவிற்றேடியடைந்தமைகூறுற்றும். (க)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
கங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுமென்ன
மங்கைப்பருவங்கண்ணினண்ணுற்றுணர்மாதேவி. (உ)

வாதித்தொன்றேடொன்றெழல்யோன்றுலைவந்துற்றுப்
பேதைப்பெண்யோற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிகதிடையீடறநூக்கட்டலைவன்யாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்றார்மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயெனமாறுகிப்
பண்டரனோ[illegible]செய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுட்டோயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களுளோர்நாளில் (௫)

வீரங்குறைவின்றும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான். (௬)

இயங்கடாங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
ணுணுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்கன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமதந்தாணெண்கவுளின்றானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (௯)

கோதையர்மாலாலிவ்வகைகோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனாகுமின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகாதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௰)

கண்டனன்றேவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனேடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமற்றே. (௰௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாலோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னே
லங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௰௨)

வஞ்சிகடீந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்[illegible]றனையாளேலனல்காணும்
மஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௰௩)

என்னநினைந்தே மன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றுபுறம்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான்காமுற்றே. (௰௪)

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையின்னான்மகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெந்நெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௰௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்ஞானக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வசிந்துறலின்புசெயாதொன்று
வாயிலினாலணைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (௰௬)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
தீதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்வியனிலம்புரப்பான். (௰௭)

ஐயவன்னதேசெய்குதுமெனப்புகன்றகத்திற்
றையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்திலைவகுத்தனர்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீரொமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான். (௰௮)

வேந்தன்காமனைநம்மகளாயினவ்வேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநமதெனவறிகிலீர்தானே

போந்தவோர்திருமகள்வரவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளரொன்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான். (௰௯)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலைமகட்கொடைசேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்திக்
தம்மைநோக்கினொருவருமின்றியேதளர்வார். (உ௰)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுழுமக்கெடாததிம்மைவிடுத்தலேநன்றெனச்சொல்லி
னொமக்கடாததுபுகன்றனர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நுவல்வார். (உக)

உறையில்வாளொடுமாவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்வொருட்டுருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (உஉ)

என்றுமாதரார்கூறலுந்திருமலனெங்கண்
மன்றலவார்குழற்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமினவண்மனமிசைந்துணைசெய்யி
னன்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (உங)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாயக்
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகனாருயிர்நிறுத்தினையென்னி
லங்கண்மாநிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (உச)

என்னவோதலுந்திருமலனீன்றருளென்றாய்
மன்னனான்மனைதுறக்குமோர்சூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருசூளினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள். (உரு)

தூதுசென்றவர்பொற்கொடிசொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனனென்றுளந்தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுநின்பெருங்கருணைசெய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெயத்தக்கவனென்று. (உசா)

உள்ளமார்வமோடேகியம்மடந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன்மனனனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமிர்தனையவளிருந்துழிச்சென்று
னுள்ளுகாமநோய்கொண்டவனென்செயவிசையான். (உஎ

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலையென்னவேமதியா
னில்லுறுங்குடமாகவேயெண்ணினனுதலை

வில்லெலும்படிநினைத்தனன்வெண்பிறையென்றான்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாய்த்துணிந்து. (உஅ)

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடுமதற்குநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளினையென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனளொருபுடையொதுங்கி.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையான்வலியே
னென்பதிற்கொருசூளுரைக்குவன்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெள்வேற்
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩௰)

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
மந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுண்ணாத சமுக்கனுமுச்சியோகி
னொந்தவர்தமைநோக்காமனுகர்ந்திடுங்கொடியன்றானும் (௩௧)

சிந்தைசெய்யுணவினை னுயிருமலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானு மறுத்தவூணுகர்விப்பானுந்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீவினுண்மகிழ்வானன்றானும். (௩௨)

கன்றுணவிடாமலான்பாற்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலைவனைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும். (௩௩)

அடைக்கலமெனவந்தானை யளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குறுமவனும்பாவவினையிடைத்துதவியாகி
நடக்குறுமவனுந்தேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாத மறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங் கயவனும்புதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க் கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்த வரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும்()

கற்பழிமனைவியோடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப் புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினோனைத் தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதுவிற்று மெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௫௭)

நலமலிவயலிலாற்றி னந்தனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்பானுந் தனிவழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்த்துவிற்கும் வெய்யவாணிபனுந்தாழ்ந்து
குலமிலிதன்குற்றேவல் கூலிகொண்டியற்றுவானும். (௫௮)

உறவுசெய்தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக்கூறுவானும்
பிறர்பிழைதனையேநாடிப் பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுங்கொடுஞ்சொன் முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவழிமனைவிசொல்லின் வழிநிற்குமறிவிலானும். (௫௯)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண்டிடவல்லானும்
புலந்தருநூலினில்லாப் பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ்ந்திற்போன்றானு
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப்பெருக்குவானும். (௬௰)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப் புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்கா மடமைசெய்தொழிலவிடுக்குந்
தண்ணியவழியிலானுந் தவத்தனையிகழ்கிற்பானும்
பண்ணியவினையிலென்றும் பாவமேபயிலநின்றானும். (௬௧)

ஆவனுண்மையீயா தறைந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுவேனுயினென்று வேள்விருமபழகன்கூறக்
காவிநேர்விழிமாதேவி கருத்திசைந்தறமேயாயிற்
போவம்வாவென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான். (௬௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லா ரருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான் புக்குறிபுக்காள்வாளவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவாணுதன்மாதேவி. (௬௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கு மருவியவரசனேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்று வுள்ளமோடிளமபூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற் கோடியென்றரசிறைஞ்ச. (௬௪)

காவலன்காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்து பண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்கு மொருகளிறனையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன ரொன்றெடுப்பேசுகென்றாள். (௬௫)

ஏதுநான்செய்வதென்ன இயற்றுவனறைதியென்ன
வோதினளரசனேத வொண்டொடியயன்மாறேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க்காபீடத்திற
போதினாலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபினனென்றான். ()

எல்லையில்காமம்பொங்க விளமுலைநெருங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்த புரவலன்றனைத்தடுத்துச்
சொலவியதன்னமனையாள் சுரத்துணிமுகந்துவாயிற்
சேலலுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

முகையிடைமுருகுண்டாயின் முளையிடைவிளைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிநின்ற பார்த்திபன்றனதுளத்தி
னுகையிடையமலறபோற்று மொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். ()

செப்புறுங்குணிலோர்ந்து திண்டிலனரசனின்று
மூப்புறாஞ்சீறுழக்கண் முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
ளெப்பொழுதுஞ்செய்தக்க தென்றெனவிணையிலாநின்
றுப்புறுதோளுமயாங்க டொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (௪௯)

மட்டவிழ்குழன்மடந்தை வாயுரைகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடங்கிக் காமமித்தனமிறீபமோற்
கெட்டிடவழிருந்தான் கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயிலவேற்கண்ணா ணீத்தனள்போகவெண்ணி. (௫௰)

துறவெனுமாசுநெஞ்சத் தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதாணையெல்லா மிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மதுவையுமகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவை போலுடன்மறையவிட்டாள். ()

மருளடைந்தனள்கொலென்று மருண்டுமன்னவனிருப்பத்
தெருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத்தொடுநினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி யொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுகண்ணா ளணிமறுகூடுசென்றாள். (௫௨)

அன்னையுமபிதாவுங்கேளா வருமகட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீ விரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போ மென்னைநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ் சற்குருவனைச்சார்கிற்பேன். (௫௩)

என்றவளவரைநோக்கா தேகிலாபோலகன்று
சென்றனணிருமலப்பேர்ச் செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைக்கதென்று நம்புடைமாபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்கணேம். (௫௪)

கண்டவரெல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந்தலர்ப்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போறசென்ற வொண்டொடியிப்பேயிக்கோலங்
கொண்டிவண்போகநின்ற கொள்கையேதறியேமென்பார். ()

மங்கையையிவணங்கண்டேம் வயிறெரிதவழுகின்றேம்
யிங்கிவடன்னையீன்றா ரென்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (௫௬)

இன்னணநகரமெல்லா மிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமமுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரின்பநல்குந்
தன்னிகர்குருகுகேசன றானையேதேடிச்சென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்க வெயில்சுடச்செல்வார்போல (௫௭)

அடவிகடொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுமியர்ந்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங் காமனைவென்றவலவி
மடிவறுமனத்திலன்பு வளர்தரக்கருணைபாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தேடினின்றாள். (௫௮)

மாதேவியம்மைதுறவுகதி முற்றும்.

ஆக-கதி-௰-க்கு விருத்தம்-௫௮.

பதினொராவது

கொங்கிதேவர்வந்தகதி.

அருள்செயுமல்லம னத்துமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடு கலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம் பலத்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத் தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

சீரிலையல்லம தேவன்சூலகொளுங்
கார்வினைமாயிலெனக் கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர் பத்தர்தம்மையா
ளோர்வினைவொடுகடந் துலாவுநாளினே. (௨)

ஒன்றொருநாளொரு திசையினுக்கருட்
குன்றனையானொரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனனவனெதிர் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றுயிடை. (௩)

சிறுபொழுதைக்கினுந் திகழ்விலாதபே
ரறுபொழுதினுமித ழவிழ்த்துதேன்சொரி

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம பெறவுவாநிடார். (௪)

படிமிசைதவம்பல பயின்றுநொந்தவர்
வடதிசைக்கயிலையின் மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங் கலந்ததென்றல்வந்
துடன்மிசைதவழ்தர லொன்றுமுன்னியே. (௫)

கண்ணுறுமலர்பல கண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுக் கொளவுழன்றிடு
மெண்ணுறுமளியின மிரையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம் வண்டின்சந்தையே. (௬)

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
றறைதருபெயரினு னனையனுயிடைத்
திறமுறுசெயவினைச் செய்துநின்றனன். (௭)

நின்றவன்றனையரு ணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லம தேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடைந்தைய சரணமென்றனன். (௮)

தானெதிர்நிமலனைச் சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்திடின் செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயரொது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கனு னவிறன்மேயினான். (௯)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவினையுமின் றிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத்தன் பெயரறைந்தவன். (௰)

அருங்குருலிங்கசங் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமென வறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச் செப்பன்மேயினான். (௰௧)

வேறு.

வைத்தற்கரியயாக்கைதன்க் கெய்திற்றென்றுலகுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பல செய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்
றுய்தற்கொருமைபெறவெருண்ணு துழல்வோனுடம்புபொற்கலத்திற
பெய்தற்குரியபால்கமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால். (௰௨)
மின்போலழியுமுடல்கொடுநல் வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி

றன்மோடறஞ்செய்தினையாம லருந்திவாளாவிருக்குமவன்
றன்போன்மருளரிலையென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக்கின்றான்
உரைத்தமொழியையல்லமப்போ ருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்துச்
சிரித்துவினைநல்லனசெய்து சிதையாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறுமும்மலங்களினோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுற்றுப்பேரின்பமாம் புணராலாமென்றியம்பியே. (௰௪)

தான்செய்வினையாலோருடம்பிற் சாருமின்பமென்றனையவ்
வூன்செய்புடலமொழியவுட னொழியுமம்மெய்யழியாமல்
வான்செய்பதத்திலிருக்குமெனின் மாயைதந்ததன்றாகுங்
கான்செய்மலர்நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்பவெண்ணுவோய் (

இன்பநனிசெய்நல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்பமதுசெய்தியவினை தோன்றுமத்தீவினைமாய்வின்
முன்புசெயுநல்வினைவருமிம் முறையாவிரண்டுமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறிவருதல்போல். (௰௬)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தாங்
கிறுப்பச்சிறியவின்னின்ப மெய்துமவனோகோவாமன்
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையும் வாளாவிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவனேமருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (௰௭)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்
செறியக்கரணம்பரந்த சிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பரந்தவிடயமய மாகுமுலகந்தோன்றுமற்
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்து பேரின்பஞ்சார்குவனொன்று. (௰௮)

கண்ணாற்காணக்காட்டியிவன் கருத்தைத்திருத்துவோமென்ன
வெண்ணாக்கருணைக்கடலனையா னிவணீயகழ்தியென்றுரைப்ப
நண்ணாப்பெருமகன்றென்று நவின்றநிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணாற்சிறந்தபொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான். (௰௯)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்று தோன்றச்செய்புட்பொருட்போ
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட் கண்டானிலத்தையகழ்ந்திட்டு [லக்
மிடியன்கண்டபொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணமல்
வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் வசமற்றிருக்கும்யோகியையே. (உ௰)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பில்லான்
மெய்யிற்றசையொன்றினறியே மேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
செய்யச்செயலிலாதசெயற் சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறிய வறிவித்துயரல்லமதேவன். (உ௧)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்ததென
கெடலில்பரமகுருவெனக்குக் கிடைத்ததாவாவற்புதமென்

முடலமயிர்ப்பக்கண்ணணீ ரொழுகவுருகித்தொழுதனனால்
விடலின்மாபிற்குருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (௨௨)

கார்தங்கண்டவிரும்புமோற் கண்டபொழுதேயனிமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்க மெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
யோந்தங்கிருந்ததுபொழுதிற் புனிதஞ்சீவகலைதானுஞ்
சார்ந்தங்கிருந்தசிவலிங்கந் தன்னோடவன்பாற்சார்ந்ததால். (௨௩)

வந்தபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவிலிங்கமூட னடைந்தஞானக்குரவனையுங்
கந்தமலர்நல்வன்மூடையான் கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ் சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். (௨௪)

நின்றற்கண்டேன்சிவலிங்க நிட்டைஞானயோகிதனை
முன்னாட்கருமமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்றற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்னாற்செய்வதொன்றுளவோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (௨௫)

ஐயநினையுநின்கரத்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதலலமநாம
மெய்யனேதிர்நின்றன்பினால் விளம்புமவனங்காவலனன்றே. (௨௬)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விட்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினைநின் மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
மன்னிலத்தினரசெல்லாந் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். (௨௭)

கொக்கிதேவனிந்தமொழி கொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியலபு தீர்ம்பெற்றுள்ளபேறெலலா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற் றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். (௨௮)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தானேவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினோன் மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப்
பொங்கப்புரந்ததவத்தான்மெய்ப் பொருளாசிரியற்கண்ணுற்றான். ()

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பேரெம்பெருமா
னெடியவிழிகளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
படிமிலரியதவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங்களிகூர
வடிவளமாத்தமைப்புவரு மந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௰)

கொக்கிதேவர்வந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௧-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௱௰௬.

உ

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனச கண்ணனையென்றனார்
கொண்டுவாடுங் கொடியிடையாடுயர்
விண்டுபோக விரைந்துவந்தல்லமன்
மண்டிகூறும் பரிசுவிளம்புவாம். (௧)

பொடியணிந்தெழில் பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்க ளகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்த வொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்து களைந்தருள்செய்யுநாள். (௨)

மறைத்திருந்த மலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்த வொழுகேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்று வெளியுருவாயிறை
னறுத்தபந்த வசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவ னங்கவுபாதியோய்
நிறைந்தநீர்மை நினைந்திலள்போலுயி
ரிறந்துபோயின னென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாது யெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

புலம்பிநைந்திருக் கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கர முந்திகழ்மெய்துற
நலங்கொளல்லம னண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக் காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதச கண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழை குறைபவழுதடிப்
புண்டரீகப் புதுமலர்விழ்ந்துகண்
மண்டுநீருக வாய்விட்டாற்றினாள். (௬)

பாவியேன்முகம் பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமச கண்ணனதன்றுசெய்
கோவெலாமிநீக்கவருளினான்
மேவினாயென மீண்டும்வணங்கினாள். (௭)

வணங்குமாதின் மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்ல சகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாம லுனைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறுதனென் றெந்தையியம்புவான். (௮)

அழிவிலானை யறிந்தனனென்றுநீ
விழியினான்மிகு வெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்த சங்கரனாகவே
யச்சமின்குரு தன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர் தோன்மலியாக்கையை
பிச்சியூனதை யானெனவெண்ணியே. (௰)

ஒண்டலைக்க ணொடிவிலருளருக்
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனையன
முண்டகெட்டிலை யொப்பவிடுப்பனால். (௰௧)

படியில்வந்து பரமகுரவனாற்
றடையறும்படி தன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழு தொன்றுருமண்மயக்
கடமுடைந்தவா காயங்கர்பனால். (௰௨)

பந்தபாச முழுதும்பரிந்திட்
டந்துமோர்சிவ ஞானிநார்வினை
சிந்துமாறு செறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததாசின் விழியெதிர்தோன்றுமே. (௰௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞான விழியுடையான்றனக்
கோவுமாறி லுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலை யென்றறியாவையே. (௰௪)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவழி வாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவ ருண்மையைநோக்குறார் (௰௫)

கூத்தனாடகக் கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென் றெண்ணிலர்பாருளா
ரோத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை
யோர்த்துமாதவ ருண்மையென்றுன்னுறார். (௰௬)

அறிந்திடாமு லசகணன்றன்மையை
பிறந்துளானென் றிரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம் மதியென்றனைச்சொல
நிறைந்தஞானமுத் தாயிகழ்ந்துவாள், (௰௭)

அரவின்கால ரவன்றியறியவர்
தனையினில்லை யசசனன்றங்ஙனேநீ
தெரியினன்றிச் சிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று. (ரு0)

வேறு.

பங்கனிருந்த பதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பா
லிங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தரு தன்மையினென்று. (ருக)

வந்தனைசெய்து வழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்ற பதம்பெறுவண்ணை
மெந்தையியம்பி யெனக்கருளசெய்யென்
றந்தமடந்தை யறைந்தனளன்றே. (ருஉ)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்று பரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனை யின்னினிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசை கணடிலமென்று. (ருங)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள் புரிந்திடினும்மோய்
மறப்புறுமாணவ வல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவரோ. (ருச)

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதையொக்கும். (ருரு)

மட்டறவோடு மனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
றெட்டியபண்பி னுணைத்தலமப்போர்ச்
சிட்டனவட்கருள் செய்தனனன்றே. (ருசு)

தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பை கினைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென முத்தைதனக்கு. (ருஎ)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தூடருமொண்கூ வன்றனையெங்கு

நாடியுழன்றில ளுனையவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்கவென்று. (உ௬)

அல்லமனென்னு மருட்குரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபு பொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்று சிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொ டிருந்தனளம்மா. (உ௭)

முத்தாயியம்மைகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௰உ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௪௬.

பதின்மூன்றாவது

சித்தராமதேவர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
யோமனல்சொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (௧)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்று-மல்லமனென்பான். (௨)

வேறு.

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினான். (௩)

வாவியாலயங்-காவிராமனு
லேவலாளர்செய்-தோவிலாமைமை. (௪)

பார்த்தருளண்ணல்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (௫)

பேரறிவின்னான்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-றாவிசைந்தே. (௬)

இலலமகன்றில்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசுப்பொன்-வல்லியுவந்தான். (௭)

அன்றுநினைந்து-கன்றுறவாவி
பொன்றசெழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (௮)

வேறு.

ஓட்டிராமனுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழிலை
மூட்டியுமென்முயன்றனன்-கொட்டிவிழுமிருத்திலபோல். (௯)

விழுத்தொழைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்தறுதொழினுமை
யிழைக்கவிட்டதெனென்றிட-ரொழிக்கவுற்றவனோதினன். (௰)

சாந்தனேறியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன் றபுருந்தனை-மாந்தராகுலமன்னினர். (௧௧)

அறமழித்தனையன்றியு-மெறியறக்குருமிகதனை
பெறவுணாத்தனைபித்தவென்-றுறவுருத்தனரொட்டலர். (௧௨)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசுளிததனா-வெட்டிருத்தடமேவினேர். (௧௩)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர் வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொரு சிறிதுமின்மையான்
மத்தருவகுரவனே மண்ணினும்மினு
மூத்தமவொட்டனென் றுணாத்துமென்றனன். (௧௪)

நிசழ்ந்துலகிடைநிலை நிற்குநலலடி
முகந்துசெய்பவன்றனை யும்பனேயெனப்
புசழ்ந்தவர்புண்ணியர் பொருமையாளிழித்
திகழ்ந்தவர்நரகொன் றிசைப்பாநல்லவர். (௧௫)

மறவினையுடையனை மாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையனா யறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலை யொபபக்கண்டறத்
துறவினையுனையென வொட்டர்சொல்லினர். (௧௬)

ஓங்கிருவினைகளு மொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொரு தமரிறபேணுவ
ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுழ
னீங்களொன்றனையுணா நெறியிலீரென்றான். (௧௭)

எனக்கறவினைபுரி லென்றுகூறிறு
யுனககொருசதியிலென் றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நிலனசழ் கிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந் தம்பிரானையே. (௧௮)

முற்றியகல்வியின் மூடர்நீவிரநுங்
கற்றறிமூட்டுக் கறைமினனவா
றுற்றனனெனலிலவ றுணர்வுசொல்லிறு
விற்றெனவுணர்வமென் றெந்தைகூறினன். (௧௯)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ் சித்தராமனை
மூட்டனென் றுணாந்தவம் மொழிகயன்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினோர் சீற்றத்துப்பெறு
நீடுவெந்தழல்சொரி நெய்ங்கர்ததால. (௨௰)

இறுக்கினரழுக்குட்ட யெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தன ருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர் முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப் பெருஞ்சினத்தராய். (உக)

நன்குரவனையிகழ் நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினு லெறிந்துகொல்லுதல்
யொங்குறுமறமொடு புகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவ ரெதிர்த்துச்சூழ்ந்தனர். (உஉ)

கட்டுமினடிமினுங் கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிங்கைசொல் வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன் றலைகுமைந்திடக்
குட்டுமினெனவுளங் கொதித்துக்கூடினார். (உங)

என்மனவிருளற வெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிரு மேனிமீதிழி
சொன்மலிபொட்டலர் சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (உச)

பாக்கியனாவொறி தனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலாதாமொரு நூறுகோடிகள்
மீக்கிளர்சோதிதன் மீதுவிசினுந்
தாக்குறுமோவலை தாக்குறுவரோ. (உரு)

கொடியவரெறிந்தகல் குவியக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன் முத்தனலலமன்
புடவியிலுடனிழல் யுதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மீமிசை) காணுந்தன்மைபோல். (உசு)

ஒறுப்பவனிழிந்தவ னொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன் பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பகனெதிர்நின்று செப்புவாரரோ. (உஎ)

தீங்கினையெதிர்நின்று செய்யும்போதினே
தாங்கிலன்முனிவினை மறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரென முகஞ்சிறப்புறீஇ
யீங்குநின்றிடுமிவன் யாண்டுளான்கொலோ. (உஅ)

மலர்மிசைவேதனே மலர்க்கண்மாயனே
யலர்புகழ்மழுவிடைப் பாகனேவெனி
லலனிவன்பிழைசெயு மவரிடத்தினு
நலனுன்னென்றுகண் டவர்நவின்றனர். (உகூ)

கல்லெறிபடாமையைக் கண்டவொட்டலர்
சொலலுறினியவொரு சூட்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனை வலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர் குறுகினாரோ. (௯௰)

குறுகலுமவன்பல கோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்குடந்தொறு நிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனகழ் மனிதர்பற்றுகற்
கறிகிலரினையனென் றமலன்றன்னையே. (௯௧)

மருண்டனாசித்தரா மப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய் யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடியிணைச் சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
தாங்கையோடினையன வறைதனமேயினார். (௯௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத் தேதுமின்றியே
போந்தனனொருநாசன் புதியனின்புக
ழோர்ந்திலனுரைக்கொணா மொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசை மருவியாகளே. (௯௩)

என்றவரறைதலு மிராமனசிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப் போதமபெற்றிட
வன்றருளல்லம னடிகள்காட்டுறு
மானவொருசீற்றமவந் துதித்தெழுந்ததே. (௯௪)

யாவனென்றன்னைமுன் னிகழ்ந்துளானவ
னாவிரிந்திடுவனா னெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமத வெகுளிதானினி
யோவுறுந்தரத்ததன் றொருவராலுமே. (௯௫)

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவ னெனமுனிந்தெரிபோன்
மூனவெய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மலல்ம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெப்பும். ()

அகழ்கின்றார்தமைத் தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின்றார்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலினா
னிகழ்கின்றாருண்மா தவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றானென விகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௯௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன்மனத்தெழுசினந்தா
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்படுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினையொழித்திடுமதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன்றறிந்தனையோதும். (௯௮)

காலனின் பூணம் பொறையுளனொருவன் கடல்சே
ாலகல்லமுதாகுமென் றவன்றவமபுகழ்வான
போலிவைதனன் கொடியவ னெனும்பொருடோன்றச்
சீலகல்குமோர்தொழில்செயு மலலமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன் சூழ்ச்சிபிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தன னெருப்பெனக்கொதித்தே
யறையுறுந்திரள்பக்கெனச் சித்ராமையய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப் பிரானெனுமிகழ்ந்தும். (௪௰)

குறிப்பில்லைதனைவெளிப்படை யிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புறுன்செயாவென்னை நீ யிணைடிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யா னுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றனனிகழ்வினுக்காருளமழுங்கார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்வினுந் தான்பிழிதான்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர் கற்றுணர்பழையோர்
நினைச்சொலியவறநதினை நிந்தையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொலலுவனென்றநீ யறவனேயென்று. (௪௨)

காதனங்களுணீறு மூந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிர்செகா மையுமற்றுமதிப்பிற்
மாதகங்களிற்கொலைசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையாக்கனே யென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர் செவிசுடுதீச்சொ
லுரைத்துநினைறனை யுனைவிடுகிலனெனவுருகது
நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயிரென்பிரமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனை நீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைய யடுத்திடவற்றே
செற்றத்தானுதல் விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க் கீழ்ச்செனமுயலலிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

மணிந்துமீளுமவ் வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவ னூற்றல்கண்டுளம்வலிந்தாலேந்து
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறுலேவனசரன்போ
லனைத்திராமன்வாழ் நகரினைப்பற்றியதன்றே. (௪௬)

கன்னைவார்சடைக்கறைமிடற் றிறைகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கணாயகன்மேல்விடு மிராமனன்னுதற்க
ணங்கியோகியக்கரினைச் சுட்டதையன்றே. (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தனவாரித்
துணியெரிந்தன கலனைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தன பரிகளெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தன வெரிந்தனகண்டவாவயிறு. (௪அ)
சேயெடுப்பவர் விருத்தரையிரப்பவர்சேறும்
போயெடுப்பவர் புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலென வழுதிரங்கினர்பதைந்து. (௪௯)
உதித்தஞாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகச்செங்கமலீததுவான்கங்கை
கொதித்ததாமிடைக்கொதிப்பொருதன்னங்கள்குழைய. (௫௰)
அன்னகாலையி லருட்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத்தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னிபோயவிழி யழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலழனை டமரைக்காத்தருண்முறைபோல். (௫௧)
எந்தையல்லம னருளினானுதலவிழியெரியால்
வெந்தவங்கர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந்ததுநாமகிழ
வந்துவெவ்வழ லிடைவெந்தவாடகமொத்து. (௫௨)
ஒருத்தன்வந்தவா றீசுபெறப்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்யோற்
புரத்தைநன்றற வலமண்புரிசநும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதாவிமாக்கடலே. (௫௩)
ஒருசணற்றல்போ யொழிந்திடவியறுமிராம
னிருசணுலுங்கண் டுளசெருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுகாணைனும் புனல்கொளப்பேரழலவிழுந்து
கருகுநாண்மல ரொனமுகங்கரிந்திருந்தும். (௫௪)

வேறு.

எல்லொருநுதல்விழித்தீவின்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனாலென்னைத்தடுத்துவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னிவிராகணைக்குபூக்க புணர்புலைமடந்தைபாக,
னின்னிலவலைப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தானென்று. (௫௫)
தீயனேனறிவிலாமற் செய்பிழையொறுத்தாட்கோடி.
பேயனுமொருவன்செய்த பிழைமுழுவையவனையீன்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர் தானுமேயென்றிராமன்
போயனைமுகின்செந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னினமாமிராமன் சீரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெங்கோமா னுடன்றுவக்திலங்கைகாக்கு
மன்னவன்கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத்தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிசிறப்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. (ருஎ)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்த சித்தனையருளானோக்கி
ஐயநீயெழுகனெஞ்சி லஞ்சலையென்றுகூறிக்
கையினாலெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதன்னை விட்டிடென்றெந்தைசொல்வான் (ருஅ)

வலியவனிடத்துமொத்தான் மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருந்துறுதனையர்தமபா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லா தாதலானலியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெகுளியேயறமதென்பர். (ருகூ)

வைதவன்றன்னைநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநலல செய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்தி கண்டவனவ்வாறுன்னான்
பொய்தவனென்பதென்று புகன்றனர்புலவரன்றே. (கூ௦)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப் புலம்புவனெக்காற்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
லொருவர்தம்மிடத்துஞ்சீற்ற முறுமையேநன்றுமாதோ. (கூக)

யாவர்க்குமெய்ப்பநன்று மென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்து முனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ் சித்தராமப்பேரண்ணல்
மேவற்குவடிவுகொண்டு மேவியவிமலன்சொன்னான். (கூஉ)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மயிர்ந்துகஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முக்கியெய்துந் துணையசாதனங்கனெல்லா
மிலையெனவிடத்திலேனு மெனையினீவிந்தாடகொளள
நல்லவனுக்கசெய்த நன்மையேநனமையெனறு. (கூங)

கருத்தழிகடமிறங்கு கவுட்கரிவலித்துப்பற்றித்
திருத்துபுதனகாலேவுஞ் செயலசெயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தழிந்ததானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடவடியனேனின் றிருவடிக்கத்திறந்தேன். (கூச)

அடன்மலிவீரன்வீர மவனெதிர்மலைந்துநின்றேன்
படையினைசெரண்டுகாணப் பமெதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினாற்றல் கண்டிடப்படுமின்சென்றன்
கொள்கையின்மிகையாலென்று குடக்தம்பட்டமூங்கிக்கூறி. (கூரு)

என்குறைவினையாதெந்தா யினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளோந்து தனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான் முதல்வனைவணங்கினானால். (௬௬)

வணங்கியவவனைஞான வாரியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவங்காணு மிவனுனக்கின்பமுத்தி
யணைந்திடுநெறியிதென்ன வறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையானசொல்வான். (௬௭)

யருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனாகமத்தினுண்மைப்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத்துரைப்பிலன்றான்
குரவரிற்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிகாமவனெனுவறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுரைகுமிக்கக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே. (௬௯)

கருமமும்யோகந்தானுங் கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப
பொருமிடர்வாயிரேற்றும புகழுமலகறங்குபோலத
தெருமராதுண்ணிறுத்துந் தெளிந்தவக்கரணந்தனா
னிருமலனாகுமீச னிதநனென்றுணர்வுதிக்கும. (௭௰)

நித்தியநிமலனென்று நினைவுறுமநித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடமைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றனை விநமபின்னுசென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறுநின்ற தனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங் கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியிலவைத்த வெறுங்குடந்தள்ளினமேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்விழுதலேபோல. (௭௨)

இந்தியமொன்றொன்றாய்விட் டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
மூந்தியமனமழிப்ப வுறறும்போமணியபாமபி
னைந்தலைகளினுளொனறை யரிந்திடின்மற்றொன்றுலஞ்
சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கி லங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென றழிவுறுபித்தநீங்குந்
தீதிலாயென்றியப்பிச் சித்தராமற்குநாவா
லோதொணாவுணர்விலுண்மை யுணர்த்தினன்குருகுகேசன். (௭௪)

முனிந்தருளுரைகள்சிந்தர் மனையர்களைக்கடம்முன்
முனிய நள்ளெனவபேர்னின்மன் மூழு மருளபெற்றிலலை
மினிவெபனேநிகர்வரர்யால சென்றநட்சூரமனுர்தம
பனிமலரடியில்வீழ்ந்து பணிந்தனனசித்ராமன். (எ௰)

இப்பரிசருளினாலே பிராமணுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவனைபுற்றேவல செய்யிவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமயிர்க்மெமன்னக் கருணைவாரிதியி நாதன்
றப்புரவமைந்தசீர்சால் சொன்னலாபுரந்துமாதோ (எக)

சித்தராமதேவர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௩-க்கு-திருவிருத்தம்-எஉக.

பதினான்காவது

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிரசெய்கல்யாண மாம்பழனத்
திய்த்தனிரொலும்வசவனையுழவனிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமக்கூடுந்தமையாயினிவிரிப்பாம். (க)

அன்னமீனுடனிசழ்வூக்கொண்டமையாமற்
செகமெலார்வயிரப்பசிபாறறப்பிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செயத்தேர்ந்தவான்றுபிப்ப
வென்னையாளுடையலமனிநற்கருணையில் (உ)

சங்கமேவுகல்யாணமாநகனங்கன்னி
யங்கிரண்மலர்ப்புகழ்மணபந்தசோலவனியால்
வந்துகாதெனுகாசியிற்புசமிகமேகிழ்ந்த
துன்துவார்கிலாக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம். (௩)

மூக்காருபகன்புகழெனு மூரலுங்பகற்றத்
தக்கதிருகுலைவக்கறியெனச் சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழ்வற்றினை மாதவாவிரவித
துய்க்குசாவினிற்றய்ந்தனர் பயப்பசிதொலைப. (௪)

இலக்குமூற்பவச் சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக் கருணர்ந்தியெனுமிலகுபத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற் குதாரணங்காட்ட
விக்கமற்றசம் மல்லமன்திருவுமேவிலித்தான். (௫)

அடியவர்க்கெளி யானெனு மவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ் விராமனையுடன்கொடுகுறியேலார்
கெடிலுடுத்தகன் னிரையெனவங்ககர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலி யாணைமாநகர்வழிக்கொண்டான். (௬)

கரும்பழஞ்செறி தனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பொழுங்கென வாரடியவாகிரளெழுந்து
பறக்கும்வெஞ்சமண் குண்டரையிணங்குறுவசவ
னுறும்புரம்புகத் திருவருங்கண்டுளமுவக்கார். (௭)

தமபிரானருள் வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர் முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர் வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்
தெமபிரானடி யவாகிரளைகுகலகண்டார். (௮)

பாணடின்மூவளஞ் சிவிகையூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள் வேடதகர்துறந்தவர்விரத
நீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனு மங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (௯)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலங்கர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன் றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங் காட்டுவன்றனித்தனிவருந்து (௰)

தனைவிரும்பிவந் தடைந்தவர்தம்மொடுஞ்சொறுநத
தினகரன்கதிர் விருமபுறச்செய்தனிக்கிளைக-
ணனிவிருந்துனுங் கடிமலர்சுமந்துநீ ராகர
சனிவிரும்புதண் பொழினிகழ்வதைநோக்குறாய். (௰௧)

பூவினோடுசெந் தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுநீவள் ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல் லிசைமயிலஞ்சிறைவண்டு
யாவினோடுவண் குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (௰௨)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன் றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ் வளைவலனகொண்டுவென் றருகு
மடியடுத்தவ ரெனவிருந்திளங்கயல்வாலு
கொடியினிற்கவர் தண்பணைமருதமுநோக்காய். (௰௩)

குதிரையங்கதிர் மணிக்குடநீர்குடிப்பநூபோ
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளைதவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந் தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
துதிபொருந்திய வழகையுமையநீநோக்காய். (௰௪)

இக்குத்தன்னுள்வாழ் பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்றுமிப் பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர் பரனடிக்கன்பகீர்ன்றாய். (௰௫)

திறந்தரூடுகின் றுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமோமணிக் கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுர வாய்தலுமலாமிசைத்தெய்வம்
பற்றுநாடிய முடியிறைக்கணபலீபாராய். (௰௬)

இலங்குநீற்றனுங் கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்தல்வாகைவேய்க் தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
கலங்கொள்வீரராம் பத்தரதமறுகமணிள்ளார்
கலங்குபாசறை போன்றெதிர்ந்திழ்வதுகாணாய் (௰௭)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர் நீப்பயிற்றுறுபாறமுள்
வீடுமேற்புறங் கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாலிகை பற்பலநிகழ்வனபாராய். (௰௮)

பொறித்தவானமுறின் கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறிக்கிடாதுணை வெனக்கறித்தல குலைக்கொண்டு
மியந்தவாழையின் கனி[illegible]புசெங்கையாய்நினைந்து
கறிக்கிடாதமா செழுங்கப்பசுங்கிளிகாணாய். (௰௯)

வள்ளனல்வசவன் புகழ்வாயினூலெழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண் குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பி
புள்ளுகல்லினை வெனவிளம்பூவையோடிருந்து
இன்னியவ்வச வன்புகழ்சொலுவதுகேளாய். (௨௰)

என்றுகூறியவ் பிரமனை மகிழ்வுசெய்கின்ற
முன்றல்வீதியில வசவனாயகனதிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாள்வல்லமதேவன். (௨௧)

தொடர்த்துனைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றே
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொய்ய
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிகதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதலகண்டார். (௨௨)

வேறு.

ஆறுகலையடியிலும்பானடைகுவாரடியிலுண்டு
மறுவிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்களொடிக்
குறிபோபெருவுசொற்றுக்காவடிகமந்துசெல்வார்
மறுமலர்சமந்ததண்டவாதன்பூசனைக்குப்போவார். (௨௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிகல் குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துச்கிள்கொண்
டெஞ்சியவிதைகயெண்ணெண்ணிபிட்டவண்கனறுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கலசாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செலவார் (உச)

நிந்தைசெய்தெமையெதிர்ந்தீ நெறியில்புன்சமணர்சங்கண்
மைந்திலையறிபுச்சொல்வம் வசவனுக்கென்றுசெலவார
நந்தியைவணங்கவேறு நடைபாறனின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உரு)

ஓரெழுவசவற்பாடத் திவ்வியாழ்கொண்டுசெல்வா
ரரசிவிமதனைவெனறே னடியவர்சூழாநெருங்க
மோகெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடைபோகநின்று
ரோகையோடலமனுமத தொருவனுமிராயன்றுமம. (உசு)

ஆயிடைவினறோதம்மை யபயணப்பெயரின்மிகக
தூயவனெதிகண்டோகை சொல்லுவலையறகெனறு
கோயிலுளமலபூசை முழுதகொடுசெய்புபோதும
போயினன்வசவனோடு புகழ்நதிதுபுசலனுமறுன. (உஎ)

மாதவரிருவராய மழைமதாநெடுங்கண்மஙகை
பாதியனுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனையெனனச்
சோதியதாளக்கோவைத் தோரணவாயதன்முனனம்
வீதியினின்றொன்று விளம்பினன்றவததின்மிக்கான். (உஅ)

எனறவனியமபகந்தி யெனும்பெயாக்கருணைக்குன்றங்
கன்றினை நினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தணையுந்தாயககிங்
கொன்றெருதடையுமுண்டோ வொல்லைநீதருதியென்னச்
சென்றவனமலனோடு சித்தராமனைவணங்கி. (உகூ)

பரசிவலிங்கபூசை பண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்தான் வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (௩0)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருக்குகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துநீபோதியென்று
வுரைதெயவமலனப்ப னுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள் வசவகாயகற்குச்சொன்னான். (௩க)

அல்லமன்புகன்றமாற்ற மப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன் பொருதுதும்மறுத்திட்டோடு
கல்வினங்கன்றுபோன்முன் னுன்செலாதிருந்தேனென்று. (௩உ)

ந்துகுமனமூளேந்து கவலேகொண்டமூங்காந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னெதிரிகிடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலசுவான்போ லாயினேநீயுமென்ருன். (௩௩)

பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பேசுசொல்விளக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செமபொற் றாளிணைதுகரோளான்மாழ்தி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியோய்யென்
றருந்தவரொடும்புறப்பட் டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்றிரிதலில்லே
னின்குணமருளேயென்று னியதினிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றீமை பொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுத்தொழிக்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௩௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரியோருடகண்
யார்த்தெனக்குறையகற்றிப் பணிசெயக்கோடியென்று
வாய்த்தகற்றூரவன்செந்தா மரையடிமிசைவீழ்ந்தா
னேத்திமெய்ப்பதத்திருத்த மெனப்படும்வசவதேவன். (௩௬)

நிலமகள்பொருதுதள்ளி னிறுத்துநர்யாவரோதை
மலிகடல்புரளுமாயின மறிப்பவருளரோவெங்க
டலேவகீமுனிவையாயிற் றடுப்பவருலகில்யாண்டு
மிலேயிலேயருள்செய்யெந்தா யெனச்சென்னவசவன்றாழ்ந்தான். ()

சொற்றிடுங்குதலேச்சொல்விற் சொற்றிறந்தெரிதல்போலச்
சிற்றிளங்குமரனன்பு செய்வடியிற்றமூழ்ஞெக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளிபுரிகவென்று
மற்றவன்மாச்சிதேவ னங்குரவனேப்பணிந்தான். (௩௮)

உரைமனமெய்பொருங்கி னுன்பணிசெய்பவல்லோன்
றமையில்சபிவனலாது தாமொருவரையுங்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள்கொழுநற்கன்பனி ஙின்னரப்பிரமனம்மா. (௩௯)

னமையெலாமடிமைவேண்டி னிவன்பிழைபொறுத்தியென்று
வமையுலாம்பணைமென்றோட்சே யரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணுளனேயுவந்த வொண்டவரெலாம்பணிந்தார்
மையுளாருணருமெங்க டம்பிரான்சமூறலுற்றான். (௪௰)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவக்நெறியினிற்கு
கல்வியவில்லேதம்பா னவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியுசெயலொன்றுகப் பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
மல்லிபமொடிக்கும் மாதரேபெரியராவார். (௪௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டு மறந்தினிற்பொருளோர்செம்மையாற
பூதரமுளவழித்தும் பொருளணுவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்கும் பொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்து புண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௩௨)
துறவறமனையறஞ்சேர் தூயநற்கல்விகல்லோ
குறவொடுமகங்கடான மொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவினையனைத்துமிலலை யாதரவில்லையாயிற
பெறுவினைமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௩௩)
ஆதரவுடையான்செய்பு மல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்பு நல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனாலாவிக் கருந்துணையுமைபாகத்தி
யாதரவலாதுவேறொன் றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௩௪)
ஆதலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினைசெய்யாவென்
றோதினனடியார்தீமை யொழித்தருள்பொழிவினின்றான்
காதலாலவணங்கினோர்கள் கருணையாலன்றியாங்க
ளோதினனலலராவே மென்றடிதொழுதுநின்றார். (௩௫)
காஞ்சிரங்கனிதின்றூங்குக் கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமிர்தமன்ன திவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறிதலபோலிவ் வன்மனைச்சிறவென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப் போற்றினன்சித்தராமன். (௩௬)
அடைக்கலமென்னையாளா யண்ணலேயென்றுநந்தி
கடிக்கமலங்கள்வென்ற கானமிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்ன வசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர் துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௩௭)
அல்லமனெனுமெய்க்கோமா னருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொலலுவனெழுநீயென்று துணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியார்சூழ வினிதெழுந்தருளினானால். (௩௮)

வசவண்ணர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௪-க்கு-திருவிருத்தம்-௭௱௯.

பதினோராவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயர்பிர சாதருண்டதற்
காணருமருளசங் கரனைக்கண்டருள்
பூணணிபல்லமன் போதநல்கிய
மாணுறுசெயியினை வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

மாதவரொண்ணிலர் மருங்குசூழ்தர
வாதுலவொதிரொரு ளாகவல்லம
நாதனையறிவறி வந்திகொண்டுதன்
னேதமின்மனையிடை யெய்தன்மேயினு (டு)

அவத்தைகள்பலபல வகன்றுமெய்ப்பர
சிவத்தினையடையவர் செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடத்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தன னெப்பிலல்லமன். (கூ)

உயர்பிரசாதகுண் டத்தினெண்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிறவக்கண்ணுறீஇப் பரமயோகிதன்
னியல்பினையுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (கூ)

கண்டருளமலனைக் கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினை மிடியன்பேரியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந் தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசை மருளசங்கரன். (௵)

வணங்கியவறவனை வங்கெடுத்துமெய்
யிணங்கெழுமுலைகையோ டருள்செய்தல்லம
னிணங்கறிவருணிலை யிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களினியந்திறு கூறன்மேயினன. (கூ)

குண்டமேவுறுபிர சாதத்தொளனைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவ னுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டரோயகன்முதற் சரணர்யாவருங்
கண்டிலரியாரினிக் காணவல்லவர். (மு)

சரியையொண்கிரியைகா றடுக்கும்யோகிலை
புரியவர்தமமையைப் புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர் செயலுமின்றிவாழ்
புரிதருஞ்ஞானியை யறியலாகுமோ. (அ)

கலாநிறுமோர்சில ஞானியிலைவில்வாழ்
நிலையறவாகினு நீத்துமிற்குமோர்
தலைமையாகினுந் தரித்துஞானமே
நிலைபறைதருவென விருக்குமென்பவே. (கூ)

வல்லவனென்றிருப்பினு மிருக்கும்வஞ்சைபோன்
றில்லவனென்றிருப்பினு மிருக்குமெளநரப்
புல்லவனென்றிருப்பினு மிருக்குமபுணையிய
னல்லவனென்றிருப்பினு மிருக்குஞானியே. (ய)

அறிவறிஞானியா லன்றிவன்பவு
மறிவுறுகருமியான் மாய்வுறுதகா
னெறிகதிராவலந் தெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோ சிதத்தாமனே. (௫௧)

சங்கரமுனிவிலை தனைக்கண்டாய்கொலென்
றெங்குருநயான்சொல விராமன்கைதொழு
திங்கிவனமருளரி னிருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மேயினான். (௫௨)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றநூர்வமெனிற் றுயரொன்றயிர்க்குவலையுமனு
வொழியாவடிலசாமூாதி யுண்டமிசசினுசர்வமெனிற
பழியாதமிலையகன்றுபோம பவமேயெனைப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற் கொண்டங்கிருந்தான்குணமிக்கோன்.

ஙந்தமகன்றசிவபத்தர் பாதம்விளக்கும்புனற்குழியின்
வந்துபிறந்துழூழ்கியதின் வைகும்புழுவின்பெருமையாறு
மூந்துகங்கைமுதலவா மூற்றுமபடிநதுதீவினைகள
சிந்துமந்தனுளருமே சேரவொன்றுமறைசாற்றும. (௫௩)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத் தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய் தீர்விலகொடியபாதகமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ. (௫௪)

பசிக்குமருந்துமாய்விடு பயக்கும்வளமைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாத வூகியந்தானுணர்ந்திலை து
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கே வருவதனறிப்பசிக்குணவு
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும் பொருந்ாதென்றனெமபெருமான்)

நின்னையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார் பேசிற்பாம்பேனாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவலமன் றாட்டாமரையின்கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாயுடைய விராமனென்னுமிணையிலலான். (௫௬)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
லம்பொன்மருளசங்கரனை நானேவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமலமனை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (௫௭)

இணங்குமிக்ககாமிதனக் கின்பமுடல்சாலிங்கம்
பிணங்கன்முத்திக்காமிக்குப் பேறின்பென்பதுணர்த்தற்குக்

குணங்கண் மிக்கார்மிலைச்சினக்காங் குறையொன்றுளதோ - நினக்காவி
ஞ், பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவ பத்திகருவானீயென்றக்கால். ( )

இருமருள்சங்கரன்போ லெண்ணிலாங்கின்மனைவாயிற்
சங்குலவகலுமகலாமற் காப்பனெனினிமைமுன்றில்
பங்கவினையின் வலிகடந்த வலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலைமலையன்றோ தண்டாதவென்றநலன். (௨௰)

வெம்மையேதன் கணிகழ்ந்திடினும் வெந்தீக்குணமென்பதுபோல
அம்மையுலகின்றாண்டேனு புலைகசிப்பதுநியதைவினைதென்
றிம்மையுலகமிபம்புமெனி லெங்கள்வசவரின்பெருமை
கொம்மைமுளமென்முலைமடந்தை கூறனன்றியாரறிவார். (௨௧)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றே மாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்காசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்தி தேவேநினைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கழுதேயாவர்நினைப் போல்வாரவனியிலேமால். (௨௨)

என்றுங்கேடிலாவுடையா னெனக்குப்புகன்றவெல்லாஞ்
சென்றநாளிலிலையினாது செந்தாமரைதாடொழப்பெற்ற
தின்றுதிடங்கியுளதாமென் றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர் நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (௨௩)

அருளான்மருளசங்கரனுக் கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவாழ்வு புதிவினக்கமருள்செய்தா
னுளையானினைவாலருணைக்கா லுலகரனைவைப்பிணித்தமல
விருளைத்தானறமாற்ற வெழுந்தஞானசூரியனே. (௨௪)

மருளசங்கர்தேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி-௰௫-க்கு-திருவிருத்தம் - ௭௱௫,

பதினாறுவது

இட்டலிங்ககதி.

சிட்டனல்ல மதிதலைமருளுறீஇ
கட்டதனொடு கந்தியுணாவுற
விட்டலிங்கத் தியல்புபுகன்றமை
கட்டுவல்வினைக் கட்டறவோதுவாம். (௧)

சங்கரற்குத் தனிநிகரின்பவி
டங்களித்தரு ணல்லமனந்திதன்

மங்கலத்திரு மாளிகைக்கட்செவிக் (.6487)
கங்கணற்கினி யாரொடுகண்டனன். (௨)

கண்டுபேரொளி மாடத்துக்காப்பணைத்
தண்டநாதன் றவிசொன் றமைத்திட
வண்டநாயக னல்லமனுமிடைக்
கண்டநோக்கங் களிப்பவிருந்தனன். (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்றொடு பன்மலர் தூயிது
மாதவத்தின் வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன் மிக்குக் களித்துளகந்திதான். (௪)

அடியனென்சிவ பத்தியறிந்தமை
படியிலுமன் கணவெனப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாவகை தொழுதுவிளம்பினன். (௫)

கேட்டவாரியன் கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவிய கொள்கையினுய்வினைக்
காட்டுவாருள ரோசெங்கதிர்கதிரு
ளோட்டுசோதியு முண்டுகொலோவென்றான். (௬)

வள்ளலின்றெனை வந்துபுகழ்ந்தன
றெளளுதண்புன றேக்குழுளைத்தலைக்
கிள்ளிநின்றெறி கின்றவர்போலவென்
றுள்ளுடைந்திட் டுரைக்கும்வசவனே. (௭)

வேறு.

இசழ்ந்தென் றுளச் செருக்கினையகறலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுனிங் கறிபிட்டாறுகோய்
மிகுந்தெழுவளர்த்தல்போ லெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் றண்டநாயகன். (௮)

அருளினுனதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்றலு
மருளறுமெனுமொரு மதிஞற்கிந்தருள்
பொருளினுண்ணினையன புகறன்மேயினான். (௯)

புன்மாநெறிபுழுப் புன்விலங்கெனும்
பன்மையாயுயிர்செயும் பவங்கட்பியே
வன்மைகொணிலமிசை மக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலா லரிதுகத்தியே. (௰)

நீர்வடிவாயினு நன்மையாற்றுரு
மாயினிலுலகினி லருத்தப்புத
லிரிதொலைற டபுலி வழிபடுப்பினு
திருவுநலசிதறம் வளர்க்குமங்கமே. (௰௧)

அறத்துறப்பெய்தினு மனமிருலறந்
திறப்புறச் சேய்தலின் கரிநுசெய்பினும்
புறச்சமயங்களைப் போக்கியாகம்
தெறிச்சமயங்களை யரிதுசேர்தலே. (௰௨)

ஆகமம்புகன்றி யடைவறுயினுந்
சோகமிலசைவற் றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலிதது சேர்வறுயினு
மோதலிங்கமிக்கது குதலன்றென்மையே. (௰௩)

புண்ணியமுதிர்வினுற் பொருந்திமங்கையிற்
கண்ணுறுமிகழ்வுறு மிலலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுட னொசறுமவந்தனை
பண்ணியமுபலபவன பத்தனெம்பவே. (௰௪)

ஆவுறுற்பிணிகெட வாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போ லாணவங்கெட
மாவியுளமலனை யங்கைதந்துபின்
னுவியுளமைவுற வாக்குமாரியன். (௰௫)

கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதம்பினறிய
பொருந்துறமகமொடு புறபுகதீரவற
விருந்திலகுறமரு விட்டலிங்கமே. (௰௬)

குறிபலபலமுவற சொணடுபலவகைப்
பொறிதொறுமருவியொன் புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருமிலயவா தாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையி னிகழுமிட்டமே. (௰௭)

அடைந்துளவுருச்சுவை யமைதியென்பன
வுடம்பொருமுன்றினு முற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலி தொலைத்தியானெனு
மிடும்பையின்வரு விட்டலிங்கமே. (௰௮)

என்றறிவுறவரிச் இட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலை யறவிழித்தவன்
பொன்றுறசகமெனப் புணர்த்தமாயையை
வென்றவனவனென விளம்புமவேதமே. (௰௯)

பொருவில்சற்றத்தியாக் தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம் வத்திரம்புனைக்
தொருவலிலுணர்வெனுஞ் செச்சையொன்றுறப்
யாமனையிருத்துவோன் பத்தனாகுவான். (உ0)

ஒன்றியொன்றுள்ளுற வுடம்புமூன்றையு
மன்றகலவத்திர மடியதாக்கியே
யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமய மாகுமென்பவே. (உக)

அருளெனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவியிந்திய
விரைமலர்புனைந்தறிவினையருத்துமிற்
யாமனையவன்சிவ பத்தனாகுவான். (உஉ)

ஆசறுமனத்தெழு மன்மையன்றியே
பூசனையுவக்கிலன் புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினு மிக்கதோசொலா
யூசல்செய்மனமுடை யொருவனாட்டுநீர். (உங)

பூப்புனைகையுமே யுகிதன்றன்புகழ்
யாப்புனைநாவுமே யடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனேயென
நாப்புனைபுகழொடு நாகரோத்துவார். (உச)

பூசனைசெயாதகை புராந்தகன்புகழ
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றிழன்றிடு
நீசரானவர்தமி னெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குநன்றரோ. (உரு)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூறெயிற்றினற்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக் கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேலவரும் வினைகள்யாவுமே. (உசு)

தானுறுமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவ சரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானரோ. (உஎ)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்ம்மனம்
பொருளினைவநமவெனப் புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வனே
சானனில்லன்மெய் தவறிலாமையால். (உஅ)

விடுவனகாமம்வெவ் வெகுளிமாலிவை
தொடனைகுருசிவ சரங்கடொல்லைவங்
கடுவெனவெருவிய கருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புல னட்டவாற்றலாய். (௨௯)

அங்கையினமர்தரு மானைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்நமை விழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுயர்க் கழியின்மூழ்குநர்
தங்களின்வேறலார் தருமமூர்த்தியே. (௩௰)

மோகமில்குருசர முனிவின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழு தகன்றுவண்டுறைந்
யோகியமடியெனப் புனிதனுகுமேற்
மாகெனுமொழியுமை பாகற்கன்பனும். (௩௧)

விள்ளருநற்சிவ வேடத்தோர்மொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங் குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையைமறுப்பினும் பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலில்லெனி லீசற்கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந்தனக்கொரு சாதியுன்னிறு
னிங்கையினமர்தரு மாற்குமுன்னினுன்
சங்கரனுடுசரந் தம்மில்வேறெனு
மங்கவனிவறு மளற்றமுழ்ங்குவான். (௩௩)

தலைமைகொள்குருசிவ சரங்கட்காகவே
யுலைவிடுமெரிசியன் றேங்கன்மத்தெறி
மலையமுதாக்தமக் காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங் கொடியதாகுமால். (௩௪)

தனுவுளவளவுமோர் தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்மா வனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுநே மமுமிலையந்தவன்
பினையுளவளவுநோய் பிறர்க்ககற்றுமே, (௩௫)

ஈசனையிருத்துறு மிதயத்தோர்மொரு
னாசையையிருத்துத லந்தணனர்தம்
வாசமுற்றிடுமொரு மனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துத னிகர்க்குமென்மரால். (௩௬)

சினமுதலியமறு நீரமற்றுபு
வினைதபுவாய்மையா மொழுகையன்றெனும்
புனலொடுவிராவியே பூசனைல்லது
புனமெனுமனையிடை வராதிலிங்கமே. (௩௭)

காலமுங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
றாளுறும்பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங் குறித்துகச்சுகர்
சீலமும்விரதமுந் தீயவென்றாரால். (௩௮)

வெங்கொலைகளவுபொய் வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇ யிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோ லவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயனசேயனே. (௩௯)

மத்தனைப்புகழ்வுறப் பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன் மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியுமபொருளென முன்னுற்றார்களால். (௪௰)

இன்னணநன்னெறி யாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றனன் றலைவனல்லமன். (௪௧)

பாடினனாவினன் பணிந்துசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருந்த
தாடலைபுனைந்தனன் றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின் மூழ்கினனரோ. (௪௨)

திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடு மருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவிலாகிய
விருந்தனன்மலிகலி யாணத்தென்பவே. (௪௩)

இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௰௬-க்கு-திருவிருத்தம்-௮௯௬.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வலாயிற்புண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுகதியின்
கலாயிற்பன்னெடு நாளருட்குரவனைக்காண்பான்
றிரிதற்குற்றுலாய் வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந் தேகியமுறையினிப்புகல்வாம். (௧)

காட்டினும்வெறுங் குன்றினுந்தேடினனகாணான்
வாட்டுறும்பிறப் பெனும்பிணிமாய்வுறவிட்டிற்

கூட்டுநன்மருந் திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமா தேவியங்ககரினைக்கிடைத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்டலை யொன்றுறவெற்றனைசமைந்து
மலிகொளும்படி மனைதொறுமுலகெலாம்மழிச்ச
வலம்வரும்பரற் றினியவள்வெற்றளையாய்க்கட்
புலன்விருந்துறும் கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுள் முதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மட முடையவள்யார்கொலோதெரியேம்
பார்க்கிலின்னவள் பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந் துற்றனளுலகியனோக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்குவதொன்றோ
வுலகுளார்தமை நாணிலணீங்கியவுடையா
ளுலகுளார்தொழுந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

வேறு.

தண்டநாயக னுடுமலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயக னலமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

நெஞ்சமாரழ லரக்கெனநெக்குநெக்குநகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க் கைதொழுதகங்குழைய்காணு
ளஞ்சினேன்பவப் பிணியினின்றுள்செயெனறழுதாள். (௭)

விடுவப்பவ ராணெனப்பெண்ணெனவேறோ
வேட்டலர்க்குழ லுமைகலையேயிவளிவள்போ
லுடுதிற்பரு வம்பெறுமவரிலைஞானக்
கூடுதற்குரி யாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாவொரு பொருளிலைச்சகமெனவென்று
ஞானமேவலாற் காமவின்பத்தனைநண்ணு
டலைலாதா வாற்றனைத்தழுவியின்புறநி
ற்கினமாக்கரு துளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனை வென்றவன்றனையளாயிறையோ
டொன்றுமேன்மைய ளாகியகண்ணுதலொருவன்
இன்றளாவினை வுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுமோதுமின் றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௰)

உடலமானமற் றிவையெனவனைத்தையு மொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
கடலைவாழ்வினில் வெறுப்புறுப்புல்லியகார்க்குத்
தொட்டருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார்.*( )

சென்றுதேடிநாந் தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதே சிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமா தேவிபோலிலையெனவெமமா
னின்றஞானமூ லந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௰௨)

பூதநீயலையொறிசனுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (௰௩)

ஞேயஞானஞா தருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயினவேறறு மூத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்மை
மாயைமாறிய தேவியாலருளினன்வள்ளல். (௰௪)

தேறுநீயென வெனதுளந்தெளிந்ததேசிகநைகம்
மாறுகாண்கிலே னுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்தின வாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன் றுடொழுதுலைந்தாள். (௰௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமா வனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினை கேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினீதெளிந்துறநிகொ ணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவின னறக்கொடைவள்ளல். (௰௬)

வள்ளனன்மலர்த்திருவடி வணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழு தருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின் றுயிர்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாமுதனையவள் மருப்பதஞ்சோர்ந்தாள். (௰௭)

வசவன்மாலருளல்லம னுற்றெனவானோர்
பசுவின்மானிறைசுனையிடை நழுவிவீழ்மழத்தை
மிசையும்பூங்கிளி யிழற்றொலிகடலெனவிரவு
மிசையும்பாசிலைக் கதலியங்காடதிலிலங்கும். (௰௮)

விரிந்தவாழையினெட்டிலை மிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவின்முழுதையு மளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிற நிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களி கூர்தரத்தோன்றும். (௰௯)

இளையவாழையங்காடுகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவரு முறைமுறையேற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசுந் துளசலைவதருசெந்
தனியளாவியவுள்ளமோ டிருந்தனள்களித்து. (௨௰)

ஐந்தாவது - கதலிவனகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௫-க்கு-விருத்தம்-௱௮௫.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்ககதி.

வினையடுத்த விழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மனனடக்கம் வசவற்குணர்த்துத
லனையெடுத்தினிச் சாற்றுதுமமரோ. (௧)

காவினீடுங் கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும் வசவனறைகுவான். (௨)

மத்தவாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தகையென் றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும் பரமன்பகருமால். (௩)

பரமமுத்தி பதம்பெறுமேதுவுட்
காரணசுத்தி யதனதுகாரண
மாரணித்த வமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால். (௪)

மனமிலிங்க மருவிலையேனுட
றனிலிலிங்கந் தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்பு மிணையிலியாகம
நினைவர்ன்சமு னிற்கிறுத்திறேய், (௫)

தாவிலாத மனமொடுசார்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமென்
பூவுகடொறும் போக்குறபூசனை
யாவிபோகிய வாகினர்க்குமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன் புல்லியனீசனை
யறிந்தருளனி யகம்புறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணுறி னிகரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலை தின்னவென்பவே. (எ)

காங்கணல்ல கருமஞ்செயாமற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுத வொருமனந்தன்னினும்
பாந்தவல்லற் படுக்கும்பகையிலை. (அ)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்ச மிலாமையினலன்றே
பயிலுநெஞ்சம் பரந்துதிரிதருஞ்
செயலிலில்லை சிறிதுஞ்சுகமரோ. (கூ)

மனமொருத்தன் வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பையடைகிடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுமே. (ய)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொடு
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல் விரந்திக்குமொண்
டிறவினுக்குந் துணைமனமென்பவே. (யக)

நல்லசெய்து நரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்க ளற்றிடைத்தாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
யில்லையென்ன வியம்புமறையெலாம். (யஉ)

நெஞ்சமாதுறும நேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுமாதகங் கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறுமவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப் பட்டெனமாயுமே. (யங)

மக்கண்மானிட மொன்றுமனத்தினான்
மிக்கமேன்மை விளங்கினரிலலெனிற்
பொக்கமேவும் பொறிகளோரைந்தினு
லொக்குமாவினை யொத்துயர்வுற்றிடார். (யச)

கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவ னையமவக்கடல்
கடக்கவல்லவ னுவன்கடிதரோ. (யரு)

ஆயுமைமிககோ.ரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைத்திருத்தல்காண்
வாயுமிக்க மனமுழுமனிற்குக்
தோயமிற்குறி னிற்குந்தரும்புமே, (௰௬)

ஓடுமாவை நிறுத்துமினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்க விளைத்தினைகொள்ளுவார்
நீடுமாமன நிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவை யுள்ளுறவீர்ப்பரால், (௰௭)

அடுத்தநாடிகளங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்தும்வர்த்திய மேவநிறுத்தியுந்
தடுத்துவாயுவைத் தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும். (௰௮)

ஓடும்பொன்னு முறவும்மனைகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மை கொளுமனநன்மனம். (௰௯)

மன்னுகாம வெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடி யெறிவளிமுற்கூட
மொன்னவாடு மியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாதரோ. (௨௰)

மறிந்திடாது மனமவனுக்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவை யடங்குனமெய்தினோ
னிறந்திடாதவி லிங்கப்பிராணியாம். (௨௧)

இன்னவாறு நலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுநம் மல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தரு சைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனுகும் வசவனைநோக்கியே. (௨௨)

நின்னைநோக்கவு நின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவு நின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவ மெய்தினவோவெனப்
பன்னிகாதற் பணிந்தனனத்தியே. (௨௩)

சித்தராமனுஞ் சென்னவசவனு
முத்தனுமருண் மாத்தன்முதலிய
பத்தராகும் பலருமென்புன்றலை
வைத்தநாதன் மலரடிவாழ்த்தினர். (௨௪)

ஆனகாலையி லல்லமனுகிய
ஞானவாரி கடந்தலகெங்கணு
மேனைமாதவர்க் கின்பமளிக்குவ
யானெனுவுளத் தெண்ணினனென்பவே. (௨௫)

சாதகாங்ககதி - முற்றும்.

ஆக-கதி-௰அ-க்கு-விருத்தம்-அஅக.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனைமுதலாயுள்ள மாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்துவட்டுப் பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தை யியம்பியவாறுசொல்வாம் (க)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றி நீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவனாயுலகிற்கண்டிங் கடைதுமென்றுண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பி யெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மல்கி
நின்றனர்வசவனாதி நிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க் காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிவுறலொழிகவுற்றூன்
மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று
வூணிடுமொருதாய்நீத்த பார்ப்பெனவுளக்குலைந்தார். (௪)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
றெண்டனுகியவிராமுன் சொன்னலாபுரத்துநெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனேடேகிக் கொடுவழிதப்பிநின்றான். (௫)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மகத்தொடுபிறருந்தாஞ்செய்
கல்லனபுரிந்துதந்த மிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைவல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியார்தம்பாற்
செல்லுவலென்றுசென்றேன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றும். (

௰௪

ளரிபுனைதளிர்தளிர்ப்ப விளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பராரைப் பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (எ)

துல்லமன்கண்டுசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச் சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவரொனவிருக்கு மறிஞருமயங்கிற்றவ்வே
புல்லறிவாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

நாடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங் குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக் குறைமதிதலைசேர்ந்தின்றுந்
நாடருகதிரைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றமாதோ. (கூ)

பொன்னிற்குன்றெழுவாயாகப் பொருப்பனவிறந்துநிற்பச்
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட் சிலாதரன்குழவிவெற்பு
தன்னைக்கண்டவரையென்னோர் தலைமிசையேற்றுமென்றென்
றின்னற்கட்படிக்தன்றோவவ் விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௰)

மாசிவலிங்கமொன்று பருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லை யென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௰க)

பொருப்பினைறமகனுனெற்குப் பொருந்துருதீசனும
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப் படுமிதுவென்றுநாணுற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. ()

தன்னையோர்கையால்வீழும் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ் சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோ வினையறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப் பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். ()

நகைமதிப்பிள்ளைபோல நரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கி முருகுகொப்புளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தை யகர்ந்தவோராணைகாத்து
நகிழ்மனத்தன்மனைபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே. (௰ச)

சினைமலர்புதன்மென்போது செழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதன்பூ நண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத் தோன்றுமப்பாரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும் புரிகுழன்மகளிர்போலும். (௰ரு)

தூங்கிசையருவிபாயத் துளைக்கைவெண்கோட்டிறக்க
லீங்கவுணெடுநல்யானை யேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்கா தென்பதுதிரச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்கள் போன்மெனத்திவலைசெய்யும்.

விஞ்சையருளர்நரம்பின் வீணையாழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவாபுரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்டா தனிநிலையோகமுற்று
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளே யரியயாழோசைகேட்பர். (௰௭)

பீடுறுகருவினோடு பெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொன்னாற்செய் தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதநன்ற னெடுந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீது கவித்தபொன்முடியையொக்கும். (௰௮)

செங்கதிரவனெழுந்த திவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சால் புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலின்னடைகிடப்பக் கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்று மீமிசைச்சுழன்றிரங்கும்.

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற் றளவி[illegible]நாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்ப வொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குன்றின்மிக்க வேய்களுளொன்றிற்றெற்றுள்.

கொடியவன்குறுகியப்பா லின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும் விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர் மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபசும்பொன்னாகும் பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (௨௧)

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங் கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபாண்முரன்றுமூசி மலர்திளைதூறுசெந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்ப ருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
னெண்டுகண்டஞ்சிமந்தி னேரெனவிழியுமன்றே. (௨௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத் தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செ
மளிக்கறைபதனுட்கண்டு மரிந்துவேறென்றினுக்கிங் [ய்கை
கலித்ததென்றுளமயங்கி யரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (௨௩)

நண்ணுறுமதியின்மானைப் பிடித்துநீகல்குவென்ன
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்ட வொருகுறமகன்கேட்டன்று
வெண்ணுறாகொண்டிராமன் பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வே னென்றுளனைந்துநிற்பான்(

மேருமந்தரமேயாதி வெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட் டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலரையஞ்சிச் சிலம்பருமாறுபோல
வீரவெள்ளருவிபாயு மழகினையுடைத்துமாதோ. (உரு)

இனையனவளமிகுந்த வெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யனையினிம்றுமினெங்கோ னல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சித்திபெற்றுத் தருக்குமக்கோரக்கன்மு
ன்னியுளமுகிழ்ந்திருக்கு நல்லிடந்தனையடைந்தான். (உசா)

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ
டொத்தவோர்சித்தனாக வுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநாண்மலர்த்தாடாழா நின்றுங்கைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர் தவிசிடைச்சேர்த்துச்சொல்வான. ( )

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனத்தோன்று
தெரிவவாயினகண்களுமின்னென்சிறந்த
வரவுநானெனக்கின்றுபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம் புரிந்திடாக்கெளியதோபுகலில். (உஅ)

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நாலு
முதலிலான்பெறுமுதியம்யாதுகொன்மொழியில். (உகூ)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனோடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொலீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடற்றனைவினவினனனன்றே. (௩௰)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட்
டிறந்திடாததற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுமைப்பதென்மதித்தென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். (௩க)

ஆதிநாதனதருளினாற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடலசித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னாதலாலதுபெறுதலனழியுமென்றறைந்தான
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்தபுந்தியினான். (௩உ)

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமென்பொறிந்தியற்று
முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரொன்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனொத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடலென்பதிக்கென்னை
போகருமாடைபொன் முதலியபொருளுமெனவுறனதென்
றுக்குவார்தமிலதனையானெனப்படுமயலாப்
பார்க்கிலயாருளாபதாதியெனறலலமனபதர. (௯௪)

யானினைந்தனனேடினனென்றியம்புகலாற்
றானெனப்படுகின்றதேதெனக்குதன்னை
நீங்கிழ்த்துகவென்றுகோரக்கனியம்பியமய
ஞானகற்குருபானிதுநவின்றனனயந்து. (௯௫)

நானினைந்தனனெனக்காரணத்தினினைனறு
மானதன்மையானுடல்பொறிகரணங்களைத்தந்
தானெனும்படிவரும்வரீத்தான்பலவதரு
னிகவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (௯௬)

ஒழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவ்வுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதாவதைமொழிதி
பழியினலலருட்குன்றமேயெனறவனபகாச
செழியமென்மலாப்பததெலையயாளயவனசெப்பும். (௯௭)

உயிரொனும்பெயரியங்குகாறகியற்பெயருணாப்பி
னயலுறுந்தனக்கபபெயராகுபோராமென
றியலுணர்ந்தவரியமபுவரொனறெ கஙறைவன்
மயலறும்படியுனாதிருணாதனனமனனே. (௯௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுதசைநிணமென்புதோனமெய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகிபவுடம்பினையானென
றுனனிகெட்டனையெனகோனியெனறிலுறுனாக்கும. (௯௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிமலவடிவைத
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றினைத்தீண்டி
ருவருப்பவன்போலருவருத்தனையகற்றும (௱)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போறசிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவாவிடவெண்ணு
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிபபவனபோல
யிருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்றே. (௱௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவானசிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கிலலை
செறிந்தகாரியமென்பதென்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௱௨)

மருந்தினாலுடலினித்தமாமென்றுநீவகுத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவிடுவேனென்றனனையன். (௪௩)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறுதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்டியாலுணர்த்துவன்வலியின்
ஞதிநாதனதருளிறையெலன்றுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். (௪௪)

இன்னியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்பாடயன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னைபெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனோயனென்றன்னை
கின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனநிகழ்த்தி. (௪௫)

அத்தவீச்சிறதன்னதோர்தோலறுமெனினுஞ்
சித்தனானலவனென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி
வித்தன்யானிவன்கருதியதேசெய்துகெஞ்சின
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (௪௬)

வாங்கும்வாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்கிவாழுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றாங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோசைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (௪௭)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தலக்கனும்மிதுதனையுமின்றெடுத்தனனுமென்
றுலைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளான்புயங்கள்புல்லினளால். (௪௮)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினாபுள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (௪௯)

இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றிபிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேகனிவியந்தனமயறிந்தனன்றலைவன். (௫௰)

ஓசையெழுந்திடவின்னணைவினதுபேருடம்பு
வலியடைந்தின்றெப்பவரிலைவளிவழங்கு
மூலகிலென்றுகைகுலைத்திளகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்ப்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவுரைத்தான். (௫௧)

வாங்குவாளினானின்வலியொடுமார்வமுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றானந்தலைவ
னாங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனாகி
யோங்கிவாளினாலெறிந்தனனொப்பிலானுநவை. (௫௨)

அணுமயங்குமின்னுழைகதிரெறிக்கவாளாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணைமயங்குதண்சோதியேல்வாள்படவற்றோ. (௫௩)

வேறு.

வாளெறிந்துகையிளைத்த கோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து, நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரேயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பக்கடுநடுங்கித், தானடைந்தசெருக்கொழிந்து தலையன்பினெறிகடப்பத் தலைப்பட்டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்துசெப்புகின்றான்.

நின்னையறியாதுமது வுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி நினைந்த பாவம், பின்னரெதிர்நின்றுநின துணைமறுத்துப்பிதற்றனெனப் பிதற்று தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவரு மறவன்போற்செய்தபிழைநீ யெல லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற் றீர்த்தெனையாட்கோடியென மறுத்துந்தாழ்ந்தான. (௫௫)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநரைதீர்ந்துநின்றன், மெய்தெரியினெமக்குநீ யினியனெனப்பெருங்கருணை வெள்ளங்கூற, வுய்தலிலேன்பிழைபொறுத்திட் டடிதரியவான்முதலூட்டுகின்றாய், கைதருசெம்மணியனையாயான்செய்வதேதுளதுகைம்மாறென்று. ()

முற்றுமருள்செய்துநீ யானறியவேண்டுபொருண் மொழியென்று, பற்றுடலந்நரைதீர்ந்த கோரக்கனிப்பவவன் பருவங்கண்டு, கற்றறிவுமறிவினு லறிவரியபரஞ்சோதி கருணைகொள்ளவ், பெற்றதிருவுவமகிழ்வும் றன்பொடுகேண்மதியென்னப் பேசலுற்றான். (௫௭)

இருந்தபடிகுகேசனாநீ யிறைவையெனினின்பிறவி யெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்ப மெனவமலனகூறவவன் போற்றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனு மொழிப்பொருளேதுகூறப் படுவன்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வா யென்றுதொழவெம்பெருமான் செப்புகின்றான். (௫௮)

குகையிதயமதன்கணம ரிறையீசனென்றுபொருள் குறித்துக்கேண்மோ, நிகழினையகுகேசமொழி யுடையன்யானென்றனவே நிமலன்கூற, வகமகிழமுகமலர்ந்து சித்தனுறைகுவனீயே யாகிலுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற் சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன் மொழிதியென்றான். (௫௯)

பிறந்தாய்பின் பெறவுலக னெனக்கண்டு கொண்டுமனம் பிறழ்ந்தபின் பிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க் கரங்கொண்டு பூசனைதாஞ் செய்யவேண்டி, நிறைந்தவினை தருவாரு மிக்குறிகைக்கொண்டனன்யா னிங்காதென்று, மகிழ்ந்துதெளிகுதிமனமென் றருள்செய்தெங் குருதேவ னுறையவும்முன். (௬௰)

போககனுகியகுரவ னெஞ்ஞான் றுநற்கருமம் புரிகவென்று, வேதிமுதலாகியநூன் முழுதுமொருவகொருவக்கம் விதித்தகாலே, சாதகனுகியபிருவ மாணுக்கனபாசவலி தணிக்கவல்லான், மேதினிமேலுடலோடுநற் செயல்விடுவதன்றியிடை விடலாகாதால். (௬௧)

என்றுதனதியலுணர்த்தி யுட்ப நானென்றிருங்க வியல்புபோல, நின்றவெனையுணர்ந்துநீ சோகமபாவனைகொண்டு நிற்பையாயிற், பொன்றலுறவிடங்கலுழன் றனிவினைப்பப்போதல்போற் போமவிச்சை, கன்றறிதியெனவறிவித் தனனெங்கோன்கோரக்க நாதன்றன்னை. (௬௨)

ஞானகுருபரனருளாற் றனக்குணர்த்தமொழிப்பொருளை நன்றறிந்திட், டுனைவடிவென்பதுவிட் டுண்மையலாவனைத்தையுநீத் துண்மை கண்டு, தானதனையடைந்துதா னதுவென்னுமருளகன்று தானேயாகி. வானவருமறிவரிய பெரும்புகழ்கோ ரக்கனவண் மன்னினானால். (௬௩)

கோரக்கர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௧௬-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௪௬.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

மணிவளாமகளோடு பவளவார்சடைத்
தனிவரையமர்திருச் சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்திய முறைமைகூறுவாம். (௧)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுறவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப் பாலுமுத்தாம்
பொருந்துநர்தமக்கருள் புரியப்போயினன். (௨)

கல்லனதீபன நாடுறுதுகொள்
வல்லமூலெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்ந்தவ ரமருளாரற
மில்லவரொருதறி வியற்றினனரோ. (௩)

யார்வருந்தனதருட் கேற்றுளானெனப்
பாவவெவ்[illegible]பிறப் யரிந்தநன்னெறி
மேவுவந்தருள்புரி விமலனாயிடை
மாவழங்குறுமொரு வனத்திற்போயினான். (௪

அக்கொடுவனத்தெதி ரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொரு புளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமர[illegible]டு கடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பனைக்கண்ணிடந் தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீதகல்புகழ்க் கேற்றதன்றுநான்
வன்பனைத்திரியுமிம் மறவற்காப்பலென்
றெனவொலாமணிமன மிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

நல்லறிவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்வைத்தனன்
கொலலையின்விதையிடக் கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரிவுறவழற் யோகட்டென்னவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனுய்வகை பகாதியென்றனன்
மாவலால்வழங்குறு வனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்ந்திடார். (௮)

அறிவெனும்வேலினா லைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலையைத்தப்புறு
நெறிதுவையெனினனக் கில்லைத்துன்பென
நெறியினைவழுவற நிமலன்கூறினான். (௯)

அறிவொடுமனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற் குமாரின்றனைப்
பொறிமதிவிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
யறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே. (௰)

இப்பரிசெறழ்வலி பெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவன மொன்றுதோன்றிற்றே. (௰௧)

கோட்டமைகரிகளுங் கொடுமடங்கலும்
பாடமைநகைதவிர் பரிசினைதற்
காட்டுவொடுமதி யமர்பிரான்சடைக்
காட்டலதுவமையாங் கண்டதில்லையே. (௰௨

வெயர்க்குறுகால்கள்கை யாசப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகை யாகவுள்ளவு
மபிக்கறுதீயினை வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர் பணிகள்செய்யுமால். (௰௩)

மறைபல்வோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையாங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர் மூச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவற விருக்குந்தன்மையார். (௰௪)

வேறு.

ஆயிருக்கும ருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பவே
நோயகற்றுவ லென்றுநுவன்றனன்
ருயெனக்கொரு தாளெனுமல்லமன். (௰௫)

கோற்றுகோன்புட னெந்துவருந்துவி
ராற்றினீர்மக மாதிவினையினன்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினற்கமுஞ் சேறுங்கர்க்குமால். (௰௬)

ஞானங்கொண்டு நணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்ட கருமத்துறுவது
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகைபாது
மானங்கொண்டு வளர்த்தலையொக்குமால் (௰௭)

குடுமியங்கிரி யொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்க ளறிவெவ்வுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும். (௰௮)

மோதமாகும் புனிதத்தழலினுட்
பேதகாவனை யோவிபெய்வனே
லாதிசோவுடை மாசியவனென
வேதம்யாவும் விளங்கவிளம்புமே. (௰௯)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
யறியர்கொள்ளுதல் மோலமதியருஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வ ரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (௨௰)

என்றுகூற விருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவா வெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமென வாழ்த்திவணங்கினர். (௨௧)

மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
மூயமோக முடிக்கிடச்செம்மலர்
வாயினூற்றரு வாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவ னென்றுதுதித்தனர். (௨௨)

இன்னவாறிங் கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞான மறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
னென்னைபோலுநம் மல்லமதேவனே. (௨௩)

முனிவர்கதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௰-க்கு-திருவிருத்தம் - ௬௬௬.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைகுமுறையகுத்துரைப்பாம். (௧)

ஒடுக்குமனம்விட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (௨)

நில்லாதுயோகனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநெட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்ந்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினைநோக்கி. (௪)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிப்
இவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (௫)

வேறு.

ஆதியாதாரமாதி யடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
மோதினேனுளம்வியப்பப் பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிரான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான் (௬)

காரணவுமாதியேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப் போதகனிருப்புக்காண்மா
னோரணிநிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

களங்கமின்மதியம்போலக் கண்டவூர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்ற வெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கு

திருந்தியபளிங்குகொண்டு செய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப் புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமன்மகிழ்ந்து வசவனைவியப்பரன்றே. (௯)

நினைவினாலொருவன்செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்து விளங்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாத வில்லையென்றும்பரெல்லாந்
தனையலானிகரிலாத தவிசினைவியந்துநின்றார். (௰)

அம்பராசனமியன்ற வதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியராகத் தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச் சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவ னிணையடிதொழுதிருந்தார். (௰௧)

கலையிதுகல்விக்கென்னக் கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரைமிசையமைத்திருந்த சாரதாபீடமேபோ
லுரைமனமிறந்ததாமிவ் வொருதனிஞானபீட
மருட்குருகுருகேச னன்றியேறிடுதற்காமோ. (௰௨)

இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைக்கெம் மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானைச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (௰௩)

கலையொன்றுகங்கையாற்றிற் கண்ணிலைவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும் வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்

மெருகொளிவிரிக்குஞான பீடமொன்றனுமய்வாக்கிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். ()
ஏட்டிலேப்புதுநீராற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர் பலருமவ்வசவன்றன்னை
காட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றசோதி விருந்திற்குமுதவுற்றோ. (௰௫)

சூனியசிங்காதனகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உ௧-க்கு-திருவிருத்தம- ௯௮௯.

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

முள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யவினைமேலொருகருணை
வெள்ளத்துகடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (௧)
சிரனுடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரானுடுறுமொருகாவிரியறனுடுறுமுறைபோம்
பரனுடுறுமடியார்வினைபரிபதகிரிதாவன்
வானுடுறுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன். (௨)
பொன்னானமைகதிர்விசனைபுரிந்தீரறுபருவம்
பின்னுயினையான்செய்தொழிலபினைதமதொழிலாயிற்
றென்னாள்வருமெனையாளுடையெம்மானெறிசீபனென்
றுன்னுவருதயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)
இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெம்மையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவனவாரேன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனோர்வங்கனையொருநா
ளெவ்வாறுரைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)
வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிநாரந்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடரக்குஞ்செனவசவற்கிதுபுகல்வாள். (௫)

வேறு.

நற்குடிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்மால்
லறகலைமுனிவர்போற்றும் வசவவங்கிசழ்ச்சியானும்

பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். (௬)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னு லல்லமற்காண்பையின்று
மெய்யுரையிதுகாணென்று விடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனென்றான் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுணமகிழ்வுபூத்துச் செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான் ()

உடம்பெனும்வனத்தினின்ற வுயிரொணுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தை யணியினென்றெந்தைகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னோர் நகரியோர்க்குணர்த்தினால. (௮)

அலர்கதிர்ஞாயிறூர மணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றுக்காமன் மேலளவொருசாணிற்பப்
பலர்புசழ்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
விலைச்செறுகியபசும்பூந் தோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

போதகககுருநம்மூருட் புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றூதரவொடுமசைத்தா ரவிர்கொடிமாடத்துமபா
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ் சுழலமேனகுதலபோல
வீதியுளாடியோடு விளங்குறுநிலைத்தோசெய்தார். (௰)

குங்குமகலியசந்தங் குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழ்சழ்நறும்பூங் கோதைகடேக்கினால். (௰௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாழைபுங்கரும்பும்பாளை
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோ டொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
லியாருந்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச் செழுங்கடைத்தலைமுனார்த்தார்.

இலையினுற்பொலிந்தவாழை தொடையினுலெய்தும்பேறு
முலையினற்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருக்கல்போலக்
கலையினுற்சிறந்தவல்குற் கயற்கணார்நிறைகுடங்கள்
விலையினுற்சிறந்தசெம்பொன் வேதிகைமீதுவைத்தார். (௰௩)

மனத்திருளகற்றுநின்று மணிச்சுடர்வரப்பார்ப்ப
வினைத்துவக்கிருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச் சுரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். ()

அல்லமகுரவன்றன்னை யருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சிரகெழுவிமானத்தோடு

மொல்லையிந்நிலத்திழிந்த வும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாத ரிருந்தனர்விலைக்கேவீதி. (கரு)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேயலங்கரிப்ப
நெருநனுள்ளனகழித்து நீத்தவையமார்கோமா
னொருநகரலங்கரித்தற் குரியனவெண்ணினந்தி
பெருநகராணிபின்மிக்க பெருமையார்கூறவல்லார். (கசு)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரிக்கிழமைபூண்டோ
றன்னொருதூரவன்றன்னைத் தானினிக்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிர்கோயினின்றும் புறப்படாப்போதலுற்றான். (கஎ)

பதியுமப்பதியோர்க்கானும் பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியுமைம்பாசந்தானும் பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய் வேறலர்வீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமருகுசென்றான். (கஅ)

எம்மடிமாசுமூக்க ணிறைபவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந் தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்சி தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்தி முதல்வனோடருகுசென்றான். (ககூ)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவிழ்க்கெதிர்விடுந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செகனைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக் கானமூன்பாடியீச
கிங்கான்றனதுபாங்காக் கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உ0)

தண்டினர்கரகக்கையர் சடையருத்துளணத்தர்
புண்டரங்கலர்கற்றோய் பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துங் கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர் சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (உக)

தோள்வலந்துடித்ததின்று சுடரிலைவேற்புனொன்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்செம்பொற் குன்றெனுமார்பிற்காண்ப
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதியோற்சூழ்ந்தார். (உஉ)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தி யெழுந்தருண்மறுகினூடு
மங்குல்வாணிரவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மதிர்தரநடந்தவம்மா. (உங)

ஆர்வொடுமெண்சுமக்கு மடுகளிறெட்டொடும்போ
யோரவொருகளிறியானை யோதுமென்றெண்ணிலாத

வீரவொடுபுனைசிறந்த விர்ங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக் கடாக்களிற்றெழுந்தவன்றே. (௨௪)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவு மாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்ற குச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணிலலார் சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (௨௫)

கலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுப்பசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன் போகியமருகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றிவந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே (௨௬)

மாயைதன்றேல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்ததின்றே
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வோமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கறுநெடுங்கட்
டேயுறுண்மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (௨௭)

பரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடலயோன்றவன்றே. (௨௮)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வனதுளியெங்கும். (௨௯)

கரிகலமசையாநின்ற கவரிசாமரைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிர்க்கும்வாளுகண்மீன்மாயும்
முரிதிரைமுழக்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து போயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

வேறு.

இன்னவாறெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர் சென்றவன்றாளைச்
சென்னியாலவணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியம்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினை யகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனென்கொலோ வறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச் சொல்லுமிப்பேய
ரெத்திறஞ்செயரெனச்சிவ சரணராயிசைந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்றாலடைந் தருக்கொம்மன்று
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன் றுற்றதுநீகே
ளன்னிமித்தமொன்றெய்திய தேடுகொடுகந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலந் துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபரா னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கணவிற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
மரவிவந்திடச்செலுமிவன் றன்னைநீயோர்த்துப்
பொருவின்மந்திரிக்கிழமைநல் கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசை யிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டது முளம்வியந்தடிகேள்
விரகினன்மிகுதண்டநா யகனுமவ்விளைவு
கருதினன்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென் றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந் தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகனன்மனந் தங்கியதலைவன
றண்டநாயகன்றனையிகழ் சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செல நினைந்தனன்மனித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுகிரி குஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநா யகனெதிர்போனான். (௩௮)

வேறு.

மருவிநின்றவரிவன் மருளனேயென
விராவிலிங்கக லகலெனவிலக்கினா
ரொருவருங்கண் டறையுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனாயிடை யாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப் பாலனுருவன்
கொல்விளவேறெனக் குமாரனுருவன்
வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனுருவன். (௪௰)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வினையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு காணம்பாடுவ

னஞ்சனவிழிமணி யரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனென யானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர் மருளத்தோன்றுவன்
[illegible]டியெயர்தரு பாணிபோலவே
நந்திமுன்முட்டங்குளைப் பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கரு நக ரெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற் காணுநம்பனே. (௪௩)

ஆடுநர்தம்முட னாடுநல்லிசை
யாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட னோடுமல்லமன். (௪௪)

பொருவிலாவளநகர் பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலின் வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோமலர்கொலோ வுணர்கிலோமென
வெருவினாரல்லமன் விநோதநோக்கியே. (௪௫)

மண்ணிடைமறையுறு நிதியமைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னெண்ணிடுமுணர்வுடை. நந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தன னையமின்றியே. (௪௬)

உடம்பெலாமுள்ளமா யுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந் தொண்டுகொண்டருள்
னெடுந்தகாயருளென நிலத்திறைஞ்சினன். (௪௭)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றாழ்ந்தெழுத்
தொண்டராயவனொடு துன்னினாரெலாங்
கண்ணீர்விழியுகக்க சித்தவன்பினா
லண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினர். (௪௮)

நந்திதன்னன்மையு நந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழை தேவர்யாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர் தொண்டரார்ப்பவே. (௪௯)

மயலிலாநக்குரு வசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லம னெண்ணிவந்தருள்

செபமேறலடியவர் திரள்களித்தலாற்
கயிலையேயளங் கெழுகல்விபாணமே. (௫௰)

தெரியாற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
மெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழுக் காறுவெல்வதே. (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ் சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள் வணங்கினொரொடு
செந்திருமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திர நணுகினனரோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சூழ்தராகிய
யாவருமிதனிய வின்னதெனறுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வனோக்கினன். (௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச் சென்னிமீமிசை
யசையறுவழிநடை வசவதேசிக
னிசையமருலகிடை பேறவேறினன். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக் குதிரைத்தேரினன்
வேறொருமணிமய வெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணைமிசை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடெழிலிய முழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர் தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன் ஞேடிற்றென்பவே. (௫௬)

வேறு.

முதனிலைமுதலா மூவிருநிலைபின் மூலமாமுதலவாதார
மிதழவிழ்கமலப் பொகுட்டினுணின்ற விலிங்கமோராறெனநின்று
நுதன்மிசையிலகு நிட்களமபோல நுவன்றவேழாநிலையாகு
மதன்மிசையமல னல்லமதேவ னமர்ந்தனனமாரும்வியப்ப. (௫௭

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுரைத்திடப்படுமுபாதிக
க், கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனைப்போல[டவ
கெடுத்தவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன் னிலைகளோரேழுயுங்
விடந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர்யாவருங்கண்டார்,

ஆடினர்சிலவர்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே. (௫௯)

இந்தியம்விட்டயங் கரணமெய்யென்றும் யாவையுங்காண்கிலனெங்கு
மந்தரவுவமை யிவர்ந்திருந்தருளு மண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
மூந்தியபரமா னந்தவாரிதியுண் மூழ்கினனமூழ்கினனம்மா
தந்திரமெவற்றுஞ் சிறந்ததுசைவ தந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௰)

மண்டலமவத்தை குணமபிமான மலமிவையனைத்தையுங்கடந்துட்
கண்டிடுவண்ணம் புறத்துநீயெம்மைக் காணியவுமைத்தவிச்செய்கை
வெண்டிரைசுருட்டும் கருங்கடலுலகில் வேறுளர்செய்வதன்றென்று
தொண்டர்கடுதிக்கும் வசவனைத்துதித்தான் சுரர்கொலாந்துதிக்குமெய்
பெருமான். (௬௧)

உன்னருளுளதேற் கமலன்மாறெழிலு மொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னலைவசவன் புகன்றுகைகூப்பி யிணைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்கிலனாய் வசமறநிற்பத் தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற
பொன்னரியணைமேல் விசும்புறவிருந்தான் புலலருமல்லமதேவன். ()

சூனியசிங்காதனத்திவிருந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆககதி-௨௨-க்கு-திருவிருத்தம்-௯௪௬.

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி.

ஒருவருன்னை யொருவர்பசிகெடார்
தருவையிலென்னுந் தருமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லம னரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தன்னைத்திங்களிற் றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுறு ஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணைக்குன்றுறு பாங்மையினுதனைத்
தென்னைத்தேவ னிருந்தருள்காலையின். (௨)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுநீரென
விசயனல்லமன் மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிரி தொன்றமறிந்தில
விசையுமேவிய மென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவி சென்றுங்கலத்திடை
யழிவறத்திக ழல்லமனுகிய

செழியநற்சுதை சென்னவசவனும்
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனரோ. (௩)

முனிவினைக்கொலு மோனிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர். (௪)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகியே
மன்னிருந்த மணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனர்தொண்டரே. (௫)

புண்டரீந்திரு நெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியென்னுங் கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறை யின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத் தங்குறிப்பார்சிலர். (௬)

நக்கனந்தரு நாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர் தண்புகையாதிகொண்
டிக்கியங்க ளெலாமடங்குளமோ
டந்திவண்ணனை யர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (௭)

தாவில்பூசனை தாம்புரிந்தபின்
மாவெலாஞ்செலப் பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர். (௮)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித் தேதுதனன்றென
வாசலொத்த வுளமிலராய்ப்புலந்
தூசினிற்பத் துதிப்பவரோர்சிலர். (௯)

அங்கலிங்க மபிக்கமிதுவென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத் துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர். (௧௦)

பாசமேது பசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதி யெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீர வருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர். (௧௧)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றென
நிறைந்தகஞ்செய்தி யானமருவிமெய்ந்

மறந்திருக்க மனஞ்சிவலிங்கமாற்
றிறந்திடுந்திற மெய்தினரோசிலர். (௯௩)

ஓடிமீளு முயிர்நிலை நிடாதெனி
னீடுமோமன நிற்பதன்றதலால
வீடுமேவரி தென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயு நலிசெய்வரோசிலர். (௯௪)

இனையராகி யிருந்தவக்காலையி
லனையனாகிய வல்லமன்றனிடை
நினைவெலாமுற நின்றதமதிடை
மனமிலாத வசவனைக்கண்டனர். (௯௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவ ரென்னும்பெற்றிமை
யரவணிகடவு ளடியார்தம்முளே
தெரியவனெவனவன் சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமென்பவே. (௯௬)

ஆவுரித்திடுறு நீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம் புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறை நான்குமோதுமால். (௯௭)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட் டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற் றிருந்துநந்தியே. (௯௮)

பத்தியிற்றவறினோன் மாவிருந்துகாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற் றுறத்தன்னறென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெருண்டுபோயின
வத்தனைறுண்டநா யகனைவிட்டரோ. (௯௯)

துன்றியசெய்த்தவர் துறந்துபோயபின்
முன்றல்செய்மற்றைநாண் மனையையொத்தொரு
தன்றனிகோபுரந் தனிப்பக்கண்டன
னன்றிறற்செய்கைய நந்திதேவனே. (௧௦௦)

வழுவினனன்புசெய் வழியையின்றுநான்
றொழுவுறுமடியவர்க் குழித்துச்செய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண் டொழிந்திடாதுநீர்ந்
தழிவுறுமேயென வகந்தளர்ந்தனன். (௧௦௧)

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனை
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டுநான்
சங்கமபத்தியிற் றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையெண்மையே. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிப்பினு முடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கம பத்திசெய்பவ
னொழிபபதுபிறவியென் றுலகமோதுமே. (௨௩)

இம்முறைசங்கம பத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்தித னெண்ணமுற்றுற
வமரவடைய டிபினுந் டலமன்மாதவர்
தம்முறுபசியெலாந் தணிப்பவுன்னினன். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்சிறந்த
விரைவுறவிடுதிநீ வேண்டியாதென
பரிவுளவடியவர் பாற்செவெனறனன்
பொருவறுவசவனை நோக்கிபோதகன். (௨௫)

ஐயனுமுனிவுறு தருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுநலவினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுமனையிடைப் பணிந்துகொண்டுபோரப்
பெய்யுமெனமலர்மணி பீடமேற்றினன். (௨௬)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காறலிணைமலர்களைக கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடு பூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின் போற்றிநின்றபொற்
பாசனமமைத்துமென் பதமபடைத்துமேல்
போசனைகைகயழ் தறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே, (௨௮)

அருந்துகவெனவடி தொழுதுமக்கலந்
திருந்தியவமுதுளோ ரவிழுந்சேடியார்
தருந்தினனரிமைப் போதினல்லமன்
பொருந்தியவவரிறும் பூதராகவே, (௨௯)

பின்னருமம்முறை மெய்யவையனவ்
வன்னமுமம்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமம்முறை யெய்யவுண்டனன்
மன்னுளம்வியந்தனன் றண்டநாயகன். (௩௰)

சிறச்சிதனைமிகுஞ் செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதாவெவ் நெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலம்முறை விறகிடக்கனன்
றுழப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கலபோலவே, (௩௧)

எண்ணியவெண்ணியார் கியற்றமேவல
ரெண்ணலும்வருகென வழைத்துநம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம் படையினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுந் தொழிறொடங்கினார். (௩௨)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறகூடையோடு கூடைகடாக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம் பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத்
தளவுறமுடிசிலெங்க டம்பிரானெதிர்குவித்தார், (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம் படைத்தனாசிலரெடுத்து
விரைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதம்யாகு புளிக்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முகில்கள்போல, (௩௪)

வடைமுதிதிகிரியாக மாங்கனிகவண்கலாக
வுடையடுகழைக்கரும்புங் கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுகத்திளைஞர்போல. ()

குளங்கரையாகவந்தக் குளத்திலுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலை விடுத்தெனவிட்டாசிலரோ
ருளங்கனிமூவாசெய்யு ளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலு மற்றையபழமுந்தூர்த்தார். ()

எண்ணிலரிடுவவெல்லா மினியனவின்றுவென்றுன்
கண்ணிமையொடுங்குமுனனங் கடிதாயின்றுதவுறமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பசிக்குமேடு மள்ளமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருயசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமிடுகவென்று தம்பிரானுண்ணுகின்றான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநக்கி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யு மொருவனைக்கண்டுவேண்மேற்
கண்விளையாடுசெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்

விண்விளையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற் பேரனைத்திடுதற்கெண்ணி. (௩௯)

மாண்டினமேலேற்றிவந்தும் பானையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமூற்று வேறுவேறாயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
ரூண்டமூல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவமென்மார்போல. (௪௰)

மலையெனவமன்ஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ யொண்கறியமுதுவேறு
ப பலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்தமழ்கறிகளிட்டுக் குவிப்பவர்சிலரொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்நிரம்ப
பெய்கவிழ்சொரியென்றுன்பால் பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இடடவர்மறுபவன்ன மிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
மூட்டுவமெதிர்நடந்து மூரல்லைவாங்கிவாங்கிக்,
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந் தம்பிரானடியாரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லா மிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீ வளர்த்திளீர்நீயொல்லா
மென்னநல்வசவதேவ னிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முனிமற்றிதனைச்செய்தான். (௪௪)

அவரையும்பயறுமெள்ளு மரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ் சோளமுமெலலும்புல்லுங்
குவரையுங்கயிலையும்பொற் குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்ய வெங்கணுங்குவிப்பித்தானல்.

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங் கொள்ளெனக்கொண்டுநம்ப
மென்றனைக்கணத்துளின்னு மேலவனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன் மனத்திறலைவையிற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நினைவினலைவையின்றுன். (௪௬

நோக்கினலளித்தவெல்லா நோக்கினற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினலளித்தவெல்லாம் வாக்கினல்வள்ளலுண்டு
போக்கினனிடுதலுண்ண லென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தூக்கினலிருவர்தாமுந் தோல்வியுற்றடைந்தாரிலலை. (௪௭

படைத்திடுந்தொழின்முயன்ற பத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்ற தூயவனியலுநோக்கி

யடுத்தகற்றத்தொல்லா மனையவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துள்ம்வியப்புற் றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ()

இடுதற்குவல்லோனந்தி யிடும்பொருளவற்றையங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத் தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச் சொலலவுங்கேளோமென்பார்.()

கண்ணப்பனன்பினானே கறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்புனூனின்வேறு றுயிருணினிறைமைவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி,
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்க விடைமுகங்காந்தானோடு. (ருய)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப
வென்னையுடையானும்மொழியே யெனதுமனத்தைத்தேற்றுவது
பின்னையுளதோவுதகமலாற் பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (ருக)

யொறிகள்கரணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பலவகைய
கறிகளாகவாருயிரோ கலந்துண்மதமாநீயுண்ணப்
றெறுவதிலன்யானென்றுநின்று பிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடியணிந்தா னமையாளுடையவருணந்தி. (ருஉ)

வசவனிலைகண்டருண்ஞான வள்ளலல்லமப்பெயரான்
மசியின்வந்தேனலன்பொருட்குப் படர்காமக்குவந்திலன்யான்
கீசியுநினதுமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலியுமரனடியார் யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். (ருங)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக் கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
யுண்போனியானூட்டுமுனக் கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
லெண்போதென்போற்பேதைமையா ரிலலையில்லையென்றனன்பின்
பண்போடமலனெதிர்நின்றான் பத்திவடிவமாயினான் (ருச)

செம்மைநெறியான்றுணந்தி தேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப் புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத் தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
வெம்மையாமேபுகழ்வமோ வெனாநிறைனர்தம்பிரானடியார். (ருரு)

மரித்துநேந்திமுகநோக்கிப் பசித்தாரொன்றுநீதளரப்
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப் பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவணங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்கூற
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்பு வெள்ளன்சென்றதவரிடத்தில்.()

சென்றவசவனருட்குரவன் றிருமேனியிற்றனதுகணாத
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்றிகழமடியிலூர்ந்து
இன்றன்மூதலகறிமணக்கத் தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார் குழாங்களிருப்பக்கண்டனனால். (௮௭)

கண்டகந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றங்கிருந்த
தொண்டர்வசவனின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிராப்
பண்டுபோலவாய்கழீஇழிற் படாமலயின்றேமின்றென்று. (௮௮)

தேவருண்ணவவியுணவு செந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமு முண்ணவடிசிலல்லமன்ற
னவின்மருவவிடுகினையோர் நாவோடுகழுக்காத்ததெனா
வாவியனையகந்திசீ ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (௮௯)

உலகிலொருவன்சிவயோகி யுண்டதம்மாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுண்மையைக்காட்சியா னின்றிங்குணரவுணர்த்தினன்
கலகவினைகடர்க்குமருட் கண்ணன்றிகழல்லமதேவன். ௯௰

ஆதலாலவ்வல்லமனை யருத்தவெம்மையெலாமருத்தல்
யாதமவனைப்பணிதலெம்மைப் பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசவப் பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (௯௧)

மீண்டுகந்தியல்லமனார் மென்பூங்கடிலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்க ளென்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்யோ லெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீ புனைந்தமலரும்புனைந்தென்றான். (௯௨)

மாறனடித்தவடிபட்ட மன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவ னிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லமன்பூரணனென்னக
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்தபல. (௯௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்ற திறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனிவீற்றிருந்தனனால். (௯௪)

ஆரோகணகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௩-க்கு-திருவிருத்தம்-௲ய.

உ

இருபத்துநான்காவது

மனோலயகதி.

மயக்கறுதலின்றி மனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தி தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லம நாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ண மியம்புதுமன்றே. (௧)

மத்தர்கடங்கள் பசிக்குணுமையன்
றத்துவநல்கு கருத்தொடுதங்க
வத்தலையன்பொ டகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்தி விளம்புவனன்றே. (௨)

விருப்புவெறுப்புரு வாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சக மென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல் பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரை செய்துதுதித்தான். (௩)

அண்ணலுமார்வ மடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தலை மாறுபுஞானக்
கண்ணுறுமாறு கடாவினனென்று
புண்ணியனோடு புகன்றிடுகின்றான். (௪)

யானெனதென்ப திருந்திடுகாறு
ஞானமுறானது நண்ணிலனாகிற்
றானிலையாதச லந்திகழ்கிற்குந்
தீனமிலாத சிவந்திகழாதே. (௫)

கறங்கெனுமாறுழல் கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாத பெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடில்யானென தென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றி மறைந்திடுமோதான். (௬)

யானிதுசெய்வ லெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்ன விருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்தி விரும்பவிருட்டாற்
றானவைமேவுறு பற்றைநிகாக்கும். (௭)

இருவினைதாம்வரும் யானெனலாலவ்
விருவினையால்வரு மின்பொடுதுன்ப
மிருவினையானென வென்றெனிலில்லை
யிருவினையில்லெனி லிலைபிறப்பே. (௮)

மனத்தையடக்க மனந்துணையாகும்
பினைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றனிசிவமேயொரு நானெனவாழ்வு
னினைத்துமறந்து நிலத்துழலானே. (௯)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்திட்
டாரணமோது மரும்பொருளாவன். (௰)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணரவிரிபரம
மொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௰௧)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானுவதவாவற்றிடுநிலை
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரான்றே. (௰௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலல்லதில்லைப் பலநூலனைத்துமாயாந்திடினு
மாசையறுவோனசிவனாகினனென்னையறிந்திருந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரறியோமே. (௰௩)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரா நினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால. (௰௪)

வானமல்லேன்வளியல்லே னழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லே னானேசிவமென்றெண்ணிநே
னூனமில்லாவொருசிவமே யாவனிவ்வாறுன்னுதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞான்றும், (

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனே யறிந்தான்றன்னையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதா னறியானென்றுந்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றே தாழ்வாம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமெனறியாதான் றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (௰௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென் றறிவோனஞானிதானென்றுரு,

னென்னக்கருதிமறையதூநீ யானுயென்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுவகணை டதனைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௰௭)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெளியவபேதமிகவினறி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவாரவர்மாயை மயக்கமயங்குமதியினோர் (௰௮)

நெஞ்சஞ்சோகம்றாலனையி னிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துறந்த வ யோகியொருவனடியிணையிற்
றஞ்சுந்திருமான்முதலமா ருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலை யெனநான்மறையுமியம்புமால். (௰௯)

என்றகருணைமொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினிதியம்பி
நின்றவசவராயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான் சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணநயந்தனம்யா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (௨௰)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தி யிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனலல்மனித தனாயிறபருவகதலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ்
செய்வானியன்றவடிவொடுசென றருள்செய்செயல்செய்துலாவினான்

மனோலயகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௪-க்கு-திருவிருத்தம்-௲௩௰௧.

இருபத்தைந்தாவது

மான்மியகதி.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமலலமன் செய்தகன்றியைக்
கயிலையினுதலவிழிக கடவுடனபுடை
மயிலியலொடுசொலு மாறுகூறுவாம். (௧)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவங்
கேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானரோ. (௨)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற் சிங்கத்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர் புராரிதன்னொடு
மின்னனிமுலையுமை விள்ம்பன்மேயினள். (௩)

அல்லமனருள்பெற்ற கண்டந்தகந்தியூ
ரெல்லையினின்கண மெனதாநற்கலை
மெலவியனிலமிசை மேவிச்செய்லுதென்
செல்லுதியெனவுமை யிறைவன்சொல்லுவான். (௪)

சந்திரலவசவனு நாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடி யவனாயாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழை பொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசை சிறப்புற்றனனோ. (௫)

அறஞ்செயுநின்கலை யாகுமங்கைபோய்ச்
சிறகுளவுலகின்மா தேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதனவலி மாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத் துருவிப்போயினள். (௬)

நண்ணரியநங்கண நாதர்தாழுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற் றடிமைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள்பல் வகைபுரிந்தவ
ரொண்ணியபலநக ரிருத்துவைகினர். (௭)

அளக்கரும்பிரதரா யவரிருந்திடத்
துளக்கமினிலையுடைத் தூயனல்லமன்
கொளக்குறையாதபே ரின்பங்கூட்டினன்
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே. (௮)

வேறு.

எவ்வகைச்சமையத்திற்கு மிறைவனேயெனினுமேயஞ்
சைவநற்சமையத்தற்றனை சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்கு மல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண் மடவராலென்றான்வள்ளல். (௯)

சமையமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவாபரவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செயென்ன
வுமையவள்வினவவேழு லகீன்றவன்விளம்புமன்றே. (௰)

உரைக்குமெச்சமையத்திற்கு முத்தரபாகஞ்சைவஞ்
சரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதி சிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பரற்று மடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௰௧)

புறந்தருசமையம்புக்குப புறமூலாச்சமையத்தெய்தி
யிறந்திசழ்சைவமுற்றுஞ் சதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்தவீரசைவஞ் சேர்ந்தபின்வீடுகண்ணு
றிறந்தவிரகவற்றுமேனி நீணமலாவலவியன்றாய். (௰௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமற்மிலாமனமுற்றும பொருளினைவிளங்ககாட்டித்
தருமுறையதனுலவீர சைவமேதலைமைத்தாமில்
விருமறுவிறன்னூலு மிதிற்பிரமாணமாகும். (௰௩)

ஒன்றொருவிடயந்தன்னையுருச்சுவைநிறைவென்றுக்கி
யொன்றுமெம்முகத்தளித்திட டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னுத் தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. ()

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனுதி மெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனெனனும் பொருவிலுலமனவேற்கண்ணுய்.

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர் சித்தர்கணமுதலானோர்களும்
பொருவிலாவலமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றுட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தா யெனறனனகுன்றவிலலி. (௰௬)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்க வல்லமன்பெருமைகேளா
மம்மர்செய்துளங்கலங்கு மாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்ம்மைமினபவளவாயால் விளம்பவானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்த முக்கணுயகனைத்தாழ்ந்தாள். (௰௭)

அங்குமைமாதினோடு மல்லமனபெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
லிங்கருண்மேகமெனனு மிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிலினின்றன். (௰௮)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர் முகிழ்முலைமாதாகல்ல
நீத்தொழிலாளர்யொல்லாத் தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும் பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞான காரணன்குருகுகேசன். (௰௯)

இன்னவாறருளினானே யிவருறவிவர்வேறென்னு
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லா மாருளொருந்துசெய்தே

றென்னையாளெனக்கொண்டாரு மிணையடிக்குருநருகேசன்
மனுமாதவர்கணெஞ்ச மலர்தொறும்வாழாநினறுகுன். (௨௰)

எல்லொளியிரவிபோல விருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோ திலறம்பொருளின்பம்வீடாம்
நல்லவண்மயனோர்நான்கு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானு மற்றவைமருவிவாழ்வன். (௨௧)

மதியிலார்மதிஞரவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதியடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர் மழுதிலிவ்விருபதகைந்து
கதிபிறனிரம்புகாதை கற்றவர்கூறகேட்பின். (௨௨)

மாசறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
ஞசறுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்ன விசைப்பரோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவம்மா. (௨௩)

மார்கெழுசகாத்தமூவைஞ் ஞூற்றெழுயானுங்காவ
தாகியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன் றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பி[illegible]

புண்ணியருலகிலவாழ்க புலஞ்செறுகோன்புவாழ்க
வெண்ணெருபாகன்பூசை பேண்ணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்த கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்கு மாதரவாளர்வாழ்க. (௨௫)

வொருவரும்பூதிவாழ்க பூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (௨௬)

அல்லமன்சரிதச்செய்யு ளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருத்தமோத வில்லவர்வாயவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற் செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
ரெல்லவரும்பூமிதி லென்றும்வாழ்கதிகவன்றே. (௨௭)

மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௫-க்கு-திருவிருத்தம்-[illegible].

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கதியினட்டவணை.

ஆவது.	கதியின்பெயர்.	பாட்டுத்தொகை.
௧	துதிகதி	௨௧
௨	கைலாசகதி	௬௧
௩	மாயையுற்பத்திகதி	௭௪
௪	மாயைபூசனைகதி	௫௯
௫	பிரபுதேவர்வந்தகதி	௯௧
௬	விமலைகதி	௫௰
௭	மாயைகோலாகலகதி	௮௰
௮	வசவண்ணர்வந்தகதி	௪௫
௯	அக்கமாதேவிகதி	௫௧
௰	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	௫௮
௰௧	கொக்கிதேவர்வந்தகதி	௩௰
௰௨	முத்தாயியம்மைகதி	௨௭
௰௩	சித்தராமதேவர்கதி	௭௬
௰௪	வசவண்ணர்கதி	௪௮
௰௫	மருளசங்கரதேவர்கதி	௨௪
௰௬	இட்டலிங்ககதி	௪௩
௰௭	கதலிவனகதி	௨௰
௰௮	சாதகாங்ககதி	௨௫
௰௯	கோரக்கர்கதி	௬௩
௨௰	முனிவர்கதி	௨௩
௨௧	சூனியசிங்காதனகதி	௧௫
௨௨	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	௬௨
௨௩	ஆரோகணகதி	௯௪
௨௪	மனோலயகதி	௨௧
௨௫	மாணமியகதி	௨௭

ஆக-கதி-௨௫-க்கு-திருவிருத்தம்-௲௫௭.

வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா - *
யாமுநினதுநெஞ்சகமுமவேறலேநின்னிதயத்திற் - - *
சேமமதனைநாணுமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௩௩)

(இ-ள்.) வாமமணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமணிகளாலாகிய மேகலையாற்சூழப்பட்ட இடையையும — வடிவேன்மருட்டுமதர் விழியாய் -வடிக்கப்பட்ட வேலெனக்கண் டோரைமருள்விக்கின்ற களிப்புப் பொருந்திய கண்களையுமுடையவளே — காமமுளை-காமத்தில் அங்குரமானது — உனக்குததோன்றிற்றென்று — எங்கள் கருத்திற்றோன்றிற்று — யாமும் — நினது நெஞ்சகமும்- உனதுமனமும் — வேறலேம - ஒருபொருளேயாவோம — நின்னிதயத்துற்சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலே காவல் செய்யப்பட்டிருப்பதை — நாணுமல்— செப்புகென்றார் - சொல்வாயாகவென்றார் — திருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தையுடையவர். எ-று. - - - - - - - - (௩௩)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு - *
மன்னர்க்குரியமகளென்னும்பெருமைதானுமத்தளிகன் - *
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி *
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுரையாதிருந்தனளால்௩௪-

(இ-ள்,) கன்னித்தன்மை யழியுமெனுநாணும் - தனதுகன்னிமைகெடுமென்றுண்டாகியநாணத்தையும் — உலகங்காக்குமொருமன்னர்க்குரிய மகளென்னும்பெருமைதானும் - உலகத்தையளிக்கின்றஅரசனுக்குமகளென்றுசொல்லப்பட்டுவருகின்றபெருமையையும்— மத்தளிகன்றன்னைப்புணர்ந்தாளென்னுமொருதகாதமொழியும்- மத்தளக்காரனைக்கூடினளென்று பின்வரக்கடவதாகியபழிச்சொல்லையும்— தன்னுளத்தில்— உன்னி- ஆலோசித்துக்கொண்டு— கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்களையுமடப்பத்தையுமுடையமாயையானவள்— ஒன்றுமுரையாதிருந்தனளால்- எதிர்மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தாள். எ-று. - - - (௩௪)

இறைவியொன்றுமுரையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிந் - *
துறவினின்றசகளையெனுமாதுபிராட்டியுரையொடுதான் *
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னேயெண்ணேயறியேனென் *
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாகியணங்கைவினவினள் - - (௩௫)

(இ-ள்.) இறைவி - மாயையானவள் — ஒன்றும் - ஓர்சொல்லு ம் — உரையாமல் - சொல்லாமல் — வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க — ஏவல்புரிந்து - ஏவற்பணிசெய்து — உறவினின்ற - உறவினைக்கொ ண்டுநின்ற — சகளையெனுமாது — பிராட்டி - தம்பெருமாட்டி — உரையொடு - வாய்ச்சொல்லோடு — பிறவும் - மற்றைச்செய்கைக ளும் — இன்று - தன்னிடத்தில்லையாக — வேறுபட்டாள் - வேற்று மையடைந்தாள் — பெண்ணே — என் - இதற்குக்காரணம்யாது — அறியேனென்று — அறிவுகலங்கி - உணர்வுமயங்கி — ஒருவுகலா விலாசியனங்கை - அவளைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற விலாசி யென்ன ப்பட்டஅணங்குபோல்வாளை — வினவினாள். எ-று. - (௬௫)

இனியான்மறைப்பதென்கொலுமக்கின்றுவந்தவல்லமனுந் *
தனிநாயகன்பேரழகென்றுநறவையுண்டுதரியாமற் - - *
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிசாட்டுரைக்க [ந்து.
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்

(இ-ள்.) உமக்கு - உங்களுக்கு — இனியான்மறைப்பது — என் - யாது — இன்றுவந்த — அல்லமனுந்தனிநாயகன் - அல்லமனாகிய ஒப்பற்ற ஆடவனது — பேரழகென்னும் — நறவையுண்டு - மது வைக்குடித்து — தரியாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல் — கனிவாய் மடந்தை - கொவ்வைப்பழம்போலுள்ளவாயையுடையமாயை — உளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க - காதற்கழிந்தாளென்று விலாசியென்பவள்சொல்ல — மாயை — இயைந்து - (அதற்கு)சம்ம தித்து — முனியாள் - கோபஞ்செய்யாளாகி — முகங்கவிழ்ந்து — புன்னகைகொண்டிருந்தாள். எ-று. - - - - - (௬௬)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று *
தூயமதிஞரனுமிதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான் - *
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டமைய - *
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (௬௭)

(இ-ள்.) மாயை — இடையையுளள் - மருங்குலையுடையள் — முலை யால் — மற்றைமாதர்போலென்று — தூயமதிஞர் - தார்க்கிகரா ல் — அனுமிதித்து - அனுமானத்தாலறிந்து — சொல்லும் - சொல் லப்படுகின்ற — மருங்குல் - இடையையுடைய — தோகை - மயில் போல்பவள் — வாயினிளவெண்ணகை — தோன்ற - தோன்றுநிற்க

—வாளர்விருப்ப - சும்மாவிருக்க —கண்டு - அதுநோக்கி — ஆயின்-ஆராயுமிடத்து— மயலுடையளென - காமவேட்கையை யுடையளென்று — அருத்தாபத்தியினால் —மாதர்-தோழியர்—அறிந்தார்.

வல்லியுள்ள மறிந்தனளிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல *
வல்லமன்றமகருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ் *
சொல்லவொல்லைமதமானியென்பாள்யானத்தோன்றறனை *
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச்சென்றாள்விநோதவிமலன்பால (௯௮)

(இ-ள்) வல்லியுள்ளமறிந்தனம் - இம்மாயையினதுகருத்தையறிந்தேம்— இம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல — அல்லமன்றனகருத்தையினியறியவேண்டுமென்று —அவர்தாஞ்சொலல- அந்ததம்தோழியர் சொலல —ஒல்லை-விரைவில் —மதமானியென்பாள் —யான்— அந்தத்தோன்றறனை - அந்த அல்லமனை — மெல்லவுள்ளமறிவலென - மெள்ளக்கருத்தையறிந்துவருவேனென்று —விநோதவிமலன்பால்-அச்செலவுக்கேற்ற திருவிளையாட்டையுடையஅல்லமனிடத்தில் — சென்றாள் - போயினாள். எ-று. - - - - -(௯௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன் *
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியெனைத்தேடிற் [வென்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவே செப்புக
றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினாள். (௯௯)

(இ-ள்) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் — மங்கைவருமவ்வரவையறிந்து - மதமானிதன்னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின்காரணத்தையறிந்து — அவளோர்மாற்றம் வகுத்திடுமுன் - அவளொருசொல்சொல்வதற்குமுன்— தங்குமனையிற்சென்றிருப்பன் - நானிறங்கியிருக்குமிடத்துக்குப் போயிருப்பேன் — நுங்கடலைவியெனைத்தேடில் —திங்கணுதல் -பிறைபோலுள்ள நெற்றியையும்—வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும் — கருங்கண் - கரியகண்களையும்— செவ்வாய் - செய்யவாயையயுமுடைய—திருவே - திருமகள்போல்பவளே — செப்புகவென்று - சொல்வாயாகவென்று—இயம்ப -சொல்ல— மதமானி — இயம்பன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள்- எ-று. - - - - (௯௯)

வீடுபெறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமனி *
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய *

பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ - *
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே.௪௧

(இ-ள்.) ஐய — வீடுபுறநீவேண்டற்க - வீட்டைப்புறத்திலே நீ விரும்பாதொழிக — எமது — விளங்குமணிமாடம் - விளங்காநின்ற மணிகளாலாகிய மாடமானது — நினதே - உன்னுடையதே — இவணுறைக - இவ்விடத்திருப்பாயாக — அரசர்கோமான்மகள் - அரசர்க்கரசன்புதல்வி — இதயபீடமதனில் - தனதுநெஞ்சமாகிய பீடத்தின்கண்ணே — உனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள் — பிரிவற - பிரிவில்லாமல் — நீ — கூட - தன்னோடுகூட — உறையும்விருப்புடையளென்றாள் - இருக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையுடையவளாமென்றுசொல்லினள் — குறிப்பு - அவள்குறிப்பு — வெளிப்பட.

ஒன்றுமில்லேனானீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவி - *
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதியறியாவிகிர்தன்யா - - *
னன்றிமகளிர்நீயிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா - *
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினான்

(இ-ள்.) நானொன்றுமிலலேன் - நானொருபொருளுமுடையேனல்லேன் — நீவிர்மிகவுமுடையீர் - நீரெல்லாப்பொருளுமிகவுமுடையீர் — உம்மிறைவி - உங்கள்தலைவி — வென்றியரசர்குலமடந்தை - வெற்றியையுடைய வேந்தர்குலத்திற்பிறந்தபெண் — சாதியறியாவிகிர்தன்யான் - யான்இன்னசாதியென்று அறியப்படாதவேறுபாட்டையுடையவன் — அன்றிநீயிர்மகளிர் - அல்லாமலுநீங்கள் பெண்டிர்கள் — நான்மைந்தனென்றால் - நானாடவனென்றால் — என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்றைக்குமுங்களுடனேயிருத்தல் — அடாதென்று - தகாதென்று — எந்தை - அல்லமதேவன் — நகைகொண்டியம்பினான் புன்சிரிப்புக்கொண்டு சொல்லினான். எ-று.

நள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங் . *
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனினுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவு
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி [னை
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. (௪௨)

(இ-ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி - பேச்சில்வல்லமதமானியென்பாள் — வள்ளால் - அல்லமதேவனே — அவள் - அந்தமாயையானவள் — நள்ளாதொழியினன்றி - சினேகம்பண்ணாவிட்டாலல்லா

மல்—நட்டாளாயின் - சிநேகம்பண்ணுளேயானல்— ஒருவர்மாட்டும் - ஒருவரிடத்தும் — பிணைப்பேதங்கொள்ளாள் - பின்புவேறுபாடுகொள்ளாள்— எனில் - என்றால் — உயிர்போல் — சிறப்பித்கொண்டவுனை - சிறந்தபொருளாகக் கொள்ளப்பட்ட வுன்னை — எள்ளாளென்னவேண்டுமோ - இகழ்ச்சிசெய்யாளென்றுசொல்லவேண்டுமோ—என்சொலெல்லாம் —இருந்ததிதியென - சிலகாலமிருந்தறிவாயாகவென்று — இம்மொழிபுகன்றான் - இச்சொல்சொல்லினன். எ - று. - - - - - (௪௨)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளாட் *
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற் புரிவோர் *
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்று - *
னரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௪௩)

(இ-ள்) நரிக்கிணங்குமவன்போல-மாயைக்குஉடன்படுவோன்போல— நடித்து - ஆடி— விடுத்துநழுவுவோன் - விட்டுப்போகுமல்லமதேவன்— காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் - மேகம்போற்சிறந்த மலர்களைமுடித்த கூந்தலையுடையவளே— நின்சொலெல்லாம்— கவர்பொருளை - உபயார்த்தங்களை— பாரித்திருந்த-பரப்பியிருந்தன — தேறுகிலேன் - அவற்றினுண்மையைத்தெரிகிலேன் — ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து — பணியொன்று புரிவோர் - ஒருதொழிலைச்செய்வோர் — தூரத்திருந்து - தூரமான விடத்தேகுடியிருந்து— வருங்காலந்துணிந்து - தாம்தொழில் செய்தற்குவருங்காலத்தைத் துணிந்து— வருதல் - வருவது— துணிவென்றான்.

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ - *
டுன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனாகவுன்னினளா - - *
லென்னவன்னமனையாய் நுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன் *
முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றான். *

(இ-ள்.) மன்னர்மன்னன்மகள் – அரசர்க்கரசன்மகள் — திருவோலக்கங்காணுமைந்தரோடு - திருச்சபையைக்காணும்ஆடவரோடு— உன்னையுன்னுமவளல்லள் - உன்னையொருவனாக நினைப்பவளல்லள் — தலைவனாகவுன்னினளென்ன - முதல்வனாகநினைத்தாளென்றுசொல்ல— அன்னமனையாய் - அன்னம்போனுநடையையுடையவளே — நுந்தலைவிக்கியற்கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சுபா

வருணம்— உயர்த்திடுதல் - உயர்த்திச்சொல்லுதல் — முன்னமெ ன்னவடங்கியொழுகுறுதல் - முன்போலவேயடங்கி நடத்தல் — எனக்குறுமுறையென்றான். எ-று. - - - (௪௪)

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினி யென்னும்யாங்க டொழுநிறை
யாய் - நிற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவின்னிறையழி
ந்தாள் - கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட *
தற்போனின்றுதடுமாறநினைப்போலிருந்ததலைவியே- (௪௫)

(இ-ள்-) நாம் - இருவரும் — சொற்போர்செய்துமறைப்பது - சொற்களாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது—இனியென்- இனியாது —யாங்கடொழுநிறையாய் நிற்போய் - எங்களால்வணங்கப்படுந்தலைவனாய் நிற்பவனே — கற்போனின்றவருந்தவரும்- மலைபோற்சலியாது நின்றஅரியதவத்தினரும் — காணுமுன்னம் - தன்னைக்காணுதற்குமுன்பு—உனைக்கண்டதற்போனின்று - உன்னைக்கண்டதான் போலேநின்று — தடுமாற- மயங்க — நினைப்போலிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதிருந்த — தலைவி - மாயை— நின்னையெதிர்ந்தளவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில் — கரியுண்விளவின் - யானையாலுண்ணப்பட்டவிளாம்பழம்போல — நிறையழிந்தாள் - உள்ளீடழிந்தாள். எ-று. - - (௪௫)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீயறிவை - - *
யன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காப்தமாய் *
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான் *
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெமையாட் கொள்ளுவோன்

(இ-ள்.) என்றுமங்கைகூறுதலும் - என்றுமதமானி சொல்லுதலும்— தலைவியிதயம் - மாயையினதுகருத்தை — நீயறிவை - நீயறிவாய்— அன்றி - அல்லாமல்— இன்றுபுதியன்யான்-இன்றைக்குப்புதியவனாய் வந்தநான்—அறிவனோ- அறியமாட்டுவனோ —இங்கு—ஆப்தமாய்நின்றவுன்றன் - உண்மைகூறுபவனாயிருந்தவுனது—மொழி - சொல்லை—கேட்குமதுவே-பிரமாணமாகக்கேட்டுநடத்தலே — எனக்குநெறியென்றான் - எனக்குவழியென்று சொல்லினான்—குன்றைவென்ற - மலையைவெற்றிகொண்ட—குவிமுலையாள் - குவிந்ததனத்தையுடைய மாயையானவள் — களிப்ப - மகிழும்படி— எமையாட்கொள்ளுவோன். எ-று- (௪௬)

நல்சகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ - *
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாமயங்குமாயையையோர் - *
புல்லினெளியளெனப்புல்லநின்றெயெனப்புன்முறுவலொடு [யே-
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவியான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொடி
(இ-ள்.) நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்தோனே — நீ — நல்லசகுன மென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய் — வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லா ம்- வல்லவராகிய அசுரரும் சுரரும் முனிவரு மாகிய யாவரும் — மயங்குமாயையை - மயங்குதற்கிடனாகிய மாயையை — ஓர்புல்லி னெளியளென - ஒருதிரணம்போலெளிய ளெனும்படி — புல்ல- தானாய்வந்துதழுவ — நின்றெயென — புன்முறுவலொடு- சிறுநகையோடு—சொல்லி — மகிழ்வுகொண்டு — அச்சுடர்த்தொடி- அக்காந்திபொருந்திய வளைகளையுடையவள் — இறைவி - தலைவியிடத்து — மீண்டனள்- திரும்பிவந்தாள். எ-று. (௪௭)
அங்குமாயைமதமானிசென்றதற்பினகந்தளர்ந்து - - *
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப் *
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சீறியகலப்பண்ணுமோ - *
விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். *
(இ - ள் .) அங்கு —மாயை — மதமானிசென்றதற்பின்- மதமானியென்பவ ளெல்லமரிடத்திற்குப் போனபின்பு — அகந்தளர்து- மனஞ்சோர்ந்து — மங்கை - அத்தோழி — வாய்மைகூறி- உண்மையைச்சொல்லி— உடம்படுக்குமோ- சம்மதிக்கச்செய்வாளோ— மன்மகடனக்குப்பங்கமாமென்று- அரசன்மகளுக்குப்பழுதாமென்று—என்னுயிரை-என்னுயிர்போற்சிறந்தவளை—சீறி- கோபித்து — அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்வாளோ — இங்கு — நான் - என்செய்வனென — இவ்விரண்டினிது செய்வானென்று— அறியேனென்ன—இருந்தயர்வாள் - இருந்துசோர்வாள்-
என்னேவறிந்துபோயினாள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - *
வன்னேவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகனுமோ - - *
வின்றோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ *
பொன்னேடுறழும்வாண்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே.(௪௯)
(இ-ள்.) என்னோவறிந்துபோயினாள் - எனதுகாமநோயைய றிந்துசென்றவள் — சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - தூதுபொ

ருந்தாமல்வந்துவிடுவாளோ — அன்றே - ஐயோ — அரசன்மகளெ
ன்ன - ராஜபுத்திரியென்று — அஞ்சி — அழகன் - அழகையுடைய அவ்வ
ல்லமன் — அகலுமோ - நீங்குவானோ — இன்றோரென்னை நினைவின்றி -
இப்படிப்பட்ட நினைப்பில்லாமல் — என்னையே நினைந்திட்டிருக்குமோ
- என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பானோ — பொன்னேர்தரும்வா
ண்முகங்கண்டலது - பொன்போன்றகாந்திபொருந்திய (அவனது)
முகத்தைக்கண்டாலல்லது — துயரம்போகாது. எ - று. (௫௰)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாதையிருப்பவிகுளைமார் - *
பின்னர்க்கருங்கணிடனுடைக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற் - - *
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி - - *
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றடைந்தனளால்.

(இ-ள்.) என்னப்பலவுநினைந்து - என்று பலவகையுநினைந்து — ம
டமாதையிருப்ப - இளமைபொருந்திய மாயையானவளிருக்க — இகு
ளைமார் - தோழிகள் — பின்னர்க்கருங்கணிடனுடை - பிரகாசிக்கின்றகரிய
விடதுகண்துடிப்பதினாலும் — குறிகணல்லவிளங்குதலால் - நல்லசகு
னங்கள்காணப்படுதலாலும் — கன்னிக்கு - மாயைக்கு — உவகை மகிழ்
ச்சி — கைகூடுமென்ன — இருக்குங்காலைதனில் - இருக்கும்போது —
மதமானி — அன்னப்பெடைபோனடந்து - பெட்டையன்னம் போ
னடந்து — களிப்புற்றடைந்தனள் - மகிழ்ச்சிகொண்டுசேர்ந்தாள்.

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமததமானி - *
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார் - *
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்ப்பழமேயென்றுசாற்றினள் - *
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரேகூறுவார். - (௫௧)

(இ-ள்.) சென்றமததமானி - தூதாகப்போன மதமானியென்ப
வள் — வண்டாமரைபோல் - வளம்பொருந்திய தாமரைமலர்போல
— முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து — வந்தாள் — கண்டார்மகளி
ர் - அவள்வரவைக்கண்டவராகிய மகளிர் — அவனுள்ளம் - அவ்வல்லம
ன்கருத்து — காயோபழமோ — கழறென்றார் - சொல்லென்றார்கள் —
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் - குளிர்ந்தமலர்மாலையை யணிந்த
மெல்லிய கூந்தலையுடையதோழிகளே — பழமேயென்று — சாற்றினா
ள் - சொல்லினாள் — அவர் - அத்தோழிகள் — உவகைகொண்டார் - ம

கிழ்ச்சிகொண்டார்கள் — மாயையுவகை - மாயை கொண்ட மகிழ்ச்சி யை — யாரோகூறுவார் - யார்சொல்லுவார்கள். எ - று. - (௫௧)

மன்னனறியினென்றுமோவறியோமிதனைமறைமினெனப் - *
பன்னிமகளிருளத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா - - *
ரன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடுரைத்தவம்மொழியே - *
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள். ௫௨

(இ-ள்.) இதனை - இச்செய்தியை — மன்னனறியின் — என்றுமோ- யாதாய்முடியுமோ — அறியோம் — மறைமினென - மறையுங்களென்று — பன்னி - சொல்லி — மகளிர் — உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி — கங்குல்வரவு - இரவினதுவருதலை — பார்த்திருந்தார் — அன்னமனையாள் - அன்னம்போன்ற நடையையுடையமாயை — அல்லமன்றன் - அல்லமனுடைய — உடம்பாடுரைத்த - சம்மதியைச்சொல்லிய — அம்மொழியே — கன்னன்மதவேள் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனால் — எய்த - எய்யப்பட்ட அம்பினாலுண்டாகிய — பசும்புண்ணின் - பசியபுண்ணிற்கு — மருந்தா - ஔஷதமாகவெண்ணி — களிப்புற்றாள். எ - று. - - - - - - - (௫௨)

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தம்முளெழுந்துபோயோடிப் - *
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தவொளிஞாயிறு போய்ப்புணரியி
டைப்,புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போலக்குணதுகடற்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்டிங்களே. (௫௩)

(இ-ள்.) புனலின்விளையாடிருமைந்தர் - நீர்விளையாடுதற்றொழிலையுடைய இரண்டுபிள்ளைகள் — தம்முளெழுந்து - தமக்குள்ளே ஒரு வஞ்சபதத்தாலெழுந்து — போயோடி - ஓடிப்போய் — புனலின் விழுவான்போல் - நீரிலேவிழுகிறவன்போல — ஒளிஞாயிறு - பிரகாசத்தையுடையசூரியன் — புணரியிடை - மேலைக்கடலில் — போய் — விழுந்தது — புனலின்விழுந்து - நீரிலேவிழுந்து — மூழ்குபுவந்து - முழுகிவந்து — எழுவான்போல — எழுகின்றமற்றொருவன்போல — இருள்பருகி - இருளையுண்டு — புதுவெண்டிங்கள் - புதிய வெண்மைபொருந்தியசந்திரன் — குணதுகடற்புனலின்மிசை - கீழ்க்கடனீரின்மேல் — வந்தெழுந்தது - வந்துதயமாயிற்று. எ - று. (௫௨)

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிடறுஞ்சுரும்பினங்கண் - *
மொய்க்குதறுமென்குவளைவாய்திறந்தமுகிழறுஞ்கிளம்பொழிலிற் *

புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற் - ✻
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல.

(இ-ள்.) தொக்க-நெருங்கிய — கமலம்-தாமரைமலர்கள் —வாய்மூட-குவிந்தவளவில் — கள்ளுண்டு-மதுபானஞ்செய்து—இடறும்-மயங்குகின்ற — சுரும்பினங்கள்-வண்டின்கூட்டங்கள்—மொய்க்கும்-மொய்க்கின்ற— நறுமென்குவளை-நறியமிருதுவாகிய உற்பலமலர்கள் — வாய்திறந்த-மலர்ந்தன — மூகிறுஞ்சிளம்பொழிவில்-மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்றஇளஞ்சோலையினிடத்தில் — மணிநீர்க்கயத்து-அழகியநீருடையதடாகத்தில்— இரைதேர்-உணவைநாடாநின்ற — குருகு-நாரைகள் — புக்க-அடைந்தன—செக்கரொனும்-செவ்வானமாகிய— செந்தீயினிடை-சிவந்தநெருப்பினிடத்தில்— பொரிந்து—தெறித்தபொரிபோல—விண்மீன்பூத்தன-ஆகாயத்திடைத்தில் நட்சத்திரங்கள்தோன்றின. எ-று. ஆல-அசை.

தூயசோதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு ✻
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலைவா - ✻
ருயகோம்பிகண்டுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன் - ✻
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

(இ-ள்.) தூய-பரிசுத்தமாகிய— சோதி-பிரகாசத்தையுடைய-பகலவன்-சூரியன் — போய்— மேலைப்புணரி-மேற்குச்சமூத்திரத்தில் — தோய்ந்திடலும்-முழுகியவளவில் — மாயைநாமங்கொண்டிருந்த-மாயையென்னும்பெயரைக்கொண்டிருந்த — மணிமென்கலாபம்-ரத்நங்களிழைத்த சிறந்த மேகலையாகிய, அழகியதுமெல்லியதுமாகிய தோகையையுடைய — மயிலை —வாருயகோம்பி-ஆகாசமாகிய பச்சோந்தி — கண்டு — சினந்து-கோபித்து — உடலம்-சரீரம்—சிவப்புற்று-சிவந்து—அடங்கல்போல்—மேய-பொருந்திய— மாலைப்பொழுதில்— இரும்-பார்த்த— செக்கர்-செவ்வானம்—தோன்றி— வீந்தது-அடங்கியது. எ-று. - - (௫௫)

காலையரும்பிப்பகலெல்லாமபோதாயிருந்தகாமமலர் ✻
மாலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி - ✻
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற் ✻
முலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

(இ-ள்.) காலையரும்பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி— பகலெல்லாம்

— போதாயிருந்த - மலரும்பருவத்தரும்பாயிருந்த — காமமலர் - காமமாகியபூ — மாலைமலர்ந்து - மாலைப்பொழுதில்மலர்ந்ததினாலே — பொருமல் - சகிக்காமல் — ஒரு-ஒப்பற்ற — மாயைநாமம் - மாயையென்னும பெயரையுடைய — மணிவல்லி - அழகிய கொடியானது — மூலையிருந்து — புறம்போந்து - வெளியேவந்து — விரிவெண்ணிலா மென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்மையாகிய நிலாமுற்றத்தில் — பீலி மஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய மயிலைப்போல் — வீழ்ந்து — மதநோய்மிக - காமவிகாரமதிகப்பட — வாய்விதற்றும். எ-று. (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக் *
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை *
நீவானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித் - *
தேய்வாய்நின்னோடியைபில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

(இ-ள்.) நிலவே — நீ — தாய்வாயடைந்து - தாயினிடத்திற்சென்று — மிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்காய்வாய் - அவள் மிகவும் தலையைமோதிமோதி வெறுத்து அலறும்படிகோபிப்பாய், [பெருகி அலையை வீசிவீசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பதுகருத்து] — (அன்றியும்) — உடன்பிறந்தாள் - கூடப்பிறந்தவளாகியதிருமகள் — இருந்து — வாழும்-வாசஞ்செய்கின்ற — கடிமனையை - வாசனைபொருந்திய தாமரைமலராகிய,காவலைகொண்ட வீட்டை — வான் - ஆகாசத்தில் — எழுந்துவந்தழிப்பாயென்றால் — அந்தோ-ஐயோ — நிலையின்றித்தேய்வாய் - என்றுமொருதன்மைத்தாயிராதுதேய்பவனே — நின்னோடு - உன்னுடனே — இயைபில்லா - யாதொருசம்பந்தமில்லாத — என்னை — என்னசெய்பாய். எ-று. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி - *
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீர்நிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய் - - *
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை - *
யொக்குமென்பதறியாமையன்றேயொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

(இ-ள்.) ஒளிர்வெண்மதியமே-பிரகாசியாநின்றவெள்ளியசந்திரனே — தக்கன்மகத்தில்-தக்கனுடையயாகத்தில் — ஒருஞான்று-ஒருநாள் — நக்கன்-கடவுளுடைய — தாளிற்படுநீ-பாதத்திற்பட்டநீ — தலையேறி — மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர் — மந்திரநீர்நிறைப்ப - மந்திர சலத்தையிறைக்கவும் — இன்னும் — மீண்டிலாய் - இறங்கவில்லை —

பவளவாய்ப்பட்டு - (அவனது) பவளம்போற்சிவந்த வாயிற்பட்டு — களத்தே - கண்டத்திலே — இறங்கும் - இறங்குகின்ற — நஞ்சு - விஷம் — நினை - உன்னை — ஒக்குமென்பது — அறியாமை. எ-று. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிருத்திஞ்னங்கமல்லாவவிர்சடைமேற் *
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ *
பொங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா *
ளிங்குமனிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமால். (௫௯)

(இ-ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகியசந்திரனே — அங்கமதில் - கண்டத்தினிடத்தில் — நஞ்சிருத்தினோன் - விஷத்தைதைதரித்த பரமசிவன் — அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய — அவிர் - பிரகாசியாநின்ற — சடைமேல் — தங்க - பொருந்த — நினைவைத்திட்டது - உன்னை வைத்தது — நின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - உனதுதீமையைநினைத்தேயல்லவா — பொங்கும் - பிரகாசியாநின்ற — அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தையுடையவனென்று — நினை - உன்னை — புகறல் - சொல்லுதல் — இங்கு - இவ்வுலகத்தில் — மனிதர் — கார் - கருமையாகிய — ஆட்டை — வெள்ளாடென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்றுசொல்வதற்கொப்பாகும். எ-று. ஆல்-அசை. (௫௯)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றுலகர்காணவொளிதரவு *
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்றோ *
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும் *
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬௰)

(இ-ள்.) பொருப்பு-பொதியமலையிற்பிறந்த — நறுஞ்சந்தனச்சேறு - நல்லசந்தனக்கட்டையாலரைத்தகுழம்பு — புலர்ந்து - உலர்ந்து — பொரிய - பொரியும்படியாகவும் — பூவணையும் - புஷ்பசயனமும் — விருப்பமலரும் - விருப்பத்தைச்செய்யும்பூமாலைகளும் — கொளுந்த - எரியும்படியாகவும் — அழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள் - அக்கினியைச்சொரிந்து உதித்த வெண்மையாகிய சந்திரனே — உருப்பமிகுவன்றழல்-வெப்பமிகுந்தஅக்கினி — சிவப்புற்று - சிவந்து — உலகர்காண-உலகத்தார்(பிரத்யக்ஷமாகக்)காணும்படி — ஒளிதரவும்-பிரகாசியாநிற்கவும் — நன்னியாயர் - நல்லதார்க்கிகர் — நெருப்பு — வெண்மையென்பது - வெள்ளைநிறத்தையுடையதென்றுசொல்வது — நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ-று. (௬௰)

இன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் *
நன்றோவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன் - *
முன்றோகையர்களியாவரையுமொப்பக்காணாமுயற்சியா - *
லன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

(இ-ள்.) மதியமே- சந்திரனே—இன்று இப்பொழுது— ஒருலகில் -ஒருலகத்தினிடத்தே— எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் - எனக்கொருதன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவுமிருக்கின்றாய்— நன்றோவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்கு நன்மையா— முன்- முற்காலத்தில்—தோகையர்களியாவரையும்- மனைவியர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்— ஒப்பக்காணாமுயற்சியால் - சமமாகநோக்காத செய்கையால்— அன்றோ— ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல— வாழாமல்— தேய்ந்துபோகின்றாய்— அந்தோ - ஐயோ— அதனை- அக்காரியத்தை— அறியாயோ.• எ-று. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற்றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய் *
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்றோகருணைபூண்டிலாய் - *
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைதோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே*
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௬௨)

(இ-ள்) பொல்லாமந்தமாருதமே-கொடிதாகியஇளந்தென்றலே —கொல்லாநோன்புமுனிமலையில்- கொல்லா விரதத்தையுடைய அகஸ்தியமுனிவாசஞ்செய்கின்ற பொதியமலையில்—தோன்றி- பிறந்தும்— என்னைக்கொல்கின்றாய் — என்றோ - யாதுகாரணமோ — கருணைபூண்டிலாய்- அருளையடையவில்லை— சொல்லாய்— திருப்பாற்கடலினிடை— தோன்றுங்கடுவில்-பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில்— தன்குணமேயல்லால்- அதனதுதீயகுணமேயல்லாமல்—அமுதகுணமுண்டோ— (ஆதலால்) நின்னைவெறுப்பதறிவன்று- உன்னைவெறுததுச் சொல்வதறிவல்ல. எ-று. - - - - (௬௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்றேடிநீன்றதாய் *
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற் *
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவிறாற் - *
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ.௬௩

(இ-ள்.) குயிலே — உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே —

ஈன்றதாய் - பெற்றதாய்— நின்குரல்கேளாமுன் உன்னோசைகே
ளாமுன்னமே—ஓடிற்று-ஓடிவிட்டது — நயத்தின்-இன்பத்தின்
—வளர்த்ததாய்- செவிலித்தாய் — குரல்கேட்டலுமே-உன்னோ
சையைக்கேட்ட வளவில் — நடுங்க—அஞ்ச — துரந்தது- உன்
னைத்துரத்திவிட்டது— பயத்த- பிறையோசனத்தைச்செய்யாநி
ன்ற—மலர்- புஷ்பத்தையுடைய — பூங்காவகத்தில்- பூஞ்சோலை
யினிடத்தில்— இருந்து— பல்காற்கூவினால்-பலதரங்கூவினால்—
செயிர்த்து- கோபித்து— நின்னை - உன்னை — நான்வெறுத்தல்-
நான் வெறுத்துக் சொல்லுதல் — செப்பவேண்டுமோ - சொல்
லல்வேண்டுமோ- எ-று. - - - - (௯௩)

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளை கவின்கண்டு *
முன்னிற்பதற்குநாணியோயிங்கேநின்று முனிகின்றாய் - *
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம - *
னன்னர்த்தளிரின் மெலியாரையடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. (௯௪

(இ-ள்.) கன்னற்சிலையாய்-கருப்புவில்லையுடையமன்மதனே—
என்மனத்தை— கலக்கும்- கலக்குகின்ற — காளை- ஆடவனது—
கவின்கண்டு- அழகைப்பார்த்து—முன்னிற்பதற்கு—நாணியோ-
இலச்சைப்பட்டோ— இங்கேநின்று— முனிகின்றாய்- கோபிக்கி
ன்றாய்—தன்னிற்- தன்னைக்காட்டிலும் — பெரியரில்லையெனும்-
அழகிலுயர்ந்தவரில்லையென்றெண்ணும் — அவனை- அவ்வல்லமை
னை—சமரில்-போரில்—தாக்காமல்- தோற்கச்செய்யாமல்—நன்
னர்- நல்ல —தளிரின்- துளிரைவிட— மெலியாரை- மெல்லியரா
கியமாதரை —அடர்த்தாய் - பொருதாய் — ஆண்மை - ஆண்பி
ள்ளைத்தன்மை — நன்றோ- நன்றாயிருந்தது. எ-று. (௯௪)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயர - *
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமானி *
சென்றுநப்பியல்லமனைமுன்றற்றிருத்திதேனையூண் - *
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவனைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௯௫)

(இ-ள்) என்றுபுலம்பி- இப்படிசொல்லிப்பிரலாபித்து—மாயை—
மயல்முதிர்ந்து -மயக்கமதிகரித்து— இரங்கி-அழுது—இருந்து—
அயர-மனஞ்சோர—மன்றல்-வாசனைபொருந்திய— மலர்பெய்-
புஷ்பங்களால்நிறைத்த—மெல்-மிருதுவாகிய— அணை-சயனத்தை

யுடைய — பூம் - பொலிவுபொருந்திய — பள்ளியறையில் — மது
மானி — சென்று - போய் — நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்த — அல்லமனை
— முன்றந்திருத்தி - முன்னே அழைத்துக்கொண்டுவந்தாயிருக்கச்
செய்து — தேரையூண் - தவளையாகியவுணவை — வென்றிமடங்கற்
கு - வெற்றியைக்கொண்ட சிங்கத்திற்கு — இடுதல்போல் - உண்ண
வைத்தல்போல் — அவளை - அம்மாயையை — விடுத்தாள் - அனுப்
பினாள் — அவ்வறையுள் - அப்பள்ளியறையினிடத்தே. எ - று. (௯௫)

(வேறு.)

வேனினண்பகலின் வெய்யபாலையுணீர் வேட்டவனந்நிலத்துறு
நீர், தானெதிர்கண்டு பருகவோடுதல்போற் றண்மலரணை மிசை
யமர்ந்த, ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுக
மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலைவிம்மப் பரிந்துமேல்விழு
ந்துபுல்லினளால். - - - - - - (௯௬)

(இ - ள்.) வேனில் - கோடைக்காலத்தில் — நண்பகலில் - உச்சிப்
பொழுதில் — வெய்ய - வெப்பத்தையுடைய — பாலையுள் — நீர்வே
ட்டவன் - தாகங்கொண்டவன் — அந்நிலத்துறுநீர் - அப்பாலைநிலத்
திலுள்ளநீராகியகானலை — தான் — எதிர்கண்டு — பருக - குடிக்க —
ஓடுதல்போல் — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மலரணைமிசை - புஷ்
பசயனத்தின்மீது — அமர்ந்த - இருந்த — ஞானநல்விளக்கை - நல்
லஞான தீபமாகிய அல்லமனை — விழியுறக்கண்டு - கண்கள்நிரம்ப
க்கண்டு — நகையொடு - புன்சிரிப்போடு — திருமுகமலர்ந்து -
அழகிய முகமலர்ச்சியை யுடையவளாய் — பானலங் கண்ணி -
நீலோற்பலத்தை யொத்த கண்ணையுடையவளாகியமாயை — புண
ர்முலைவிம்ம - நெருங்கியஸ்தனங்கள்பூரிக்க — பரிந்து - விரும்பி
— மேல்விழுந்து — புல்லினள் - அணைத்துக்கொண்டாள் - எ - று.

நாடியவாடி நிழலெனவணைமே னண்ணுறத்தோன்றிய விறை
யை, யோடினள் விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுருமையா லணைமிசை
விழுந்தே, யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கநின்ற
தென, 'வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினண் மதர்விழி
மாயை - - - - - - - (௯௭)

(இ - ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடையமாயை —
நாடிய - பார்த்த — ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற

பிரதிபிம்பத்தைப் போல் — அணைமேல் - சயனத்தின் மேல் — நண்ணுற - பொருந்த — தோன்றிய - காணப்பட்ட — இறையை - அல்லமனை — ஓடினள் - ஓடி — விழுந்து — நழுவுறத்தழுவ — உருமையால் - கையிலகப்படாமையால் — அணைமிசை - சயனத்தின் மேல் — விழுந்து — ஆடியினிழலை - கண்ணாடியின்பிரதிபிம்பத்தை — பற்ற - பிடிக்க — நீட்டியகை — ஆடியிற்றாக்க - கண்ணாடியிற்பட — நின்றழுது - அழுது நின்று — வாடுறும் - வாடுகின்ற — மழலை - மழலைச் சொல்லையுடைய — பேதையேபோல - இளங்குழந்தை போல — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள். எ - று. - - (கஎ)

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலான் மீளவுமெழுந்து, புல்லினண் மலர்மென் கைகளால் வெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன் கைப்படாமையினு, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையையன்றே. - - - (கஅ)

(இ - ள்.) சொல்லருமழகன் - சொல்லிலடங்காத வழகையுடைய அல்லமனது — திருவுரு - வடிவம் — விழியிற்றோன்றலால் - கண்ணிற் காணப்படலால் — மீளவும் - மறுபடியும் — எழுந்து — மலர்மென் கைகளால் - மலர்போன்ற மெல்லியகைகளால் — வெளியைப்புல்லல் போல் - வெளியை அணைத்தல்போல — புல்லினள் - அணைத்தாள் — சுவைத்தனள்வெறுவாய் - வெறுவாயைச் சுவைத்தாள் — வல்லி - மாயை — இவ்வாறு - இப்படியாக — வெளிமயக்குற்று - வெளியைக்கண்டுமயங்கி — வள்ளல் - அல்லமன் — தன்கைப்படாமையினால் - தன் கையிலகப்படாமையினால் — அல்லமனலன் — ஈதுருவெளியென்ன - இது உருவெளித்தோற்றமென்று — உண்மையை - அவனதுமெய்யாகியவடிவை — அயிர்த்தனள் - சந்தேகித்தாள். எ - று. (கஅ)

அருந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்றவமுதைவாய் வைத்திடுமளவிற், கரந்தவாறதல்போ லல்லமதேவன் கட்புலத் தூற்றமென் றோளிற், பொருந்துற வெளிபோல் வராமையாற் றீயிற் புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமன்றிவடிவுளார் யார்கடந் திடுவார். - - - (கசு)

(இ - ள்.) அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை — நெடுநாள் — முயன்று - செய்து — பெற்ற - தான்பெற்ற — அமுதைவா

ய்வைத்திடுமளவில்—கரம்-கை—தவறுதல்போல்—அல்லமதேவ ன்—கட்புலத்தூற்றும்-கண்ணினிடத்திற்றோன்றியும்— மென்றோ ளில்-மெல்லியதோளிடத்தில்— பொருந்துற-அணைக்க — வெளி போல்-வாராமையால்-அகப்படாமையால்—தீயில்-நெருப்பினிட த்தில்—புழுவென-புழுப்போல—பதைபதைத்து— அரிவை-மா யை—வருந்தினள்-வருத்தமுற்றாள்—காமம்-காமத்தை—அல்ல மனன்றி—வடிவுளார்-உருவமுடையவர்கள்:— யார்கடந்திடுவார்-யார்நீங்குவார்கள். எ-று. - - - -(௬௯)

கன்னிகையென்று மிறைமகளென்றுங் கருதிடா தவாவிளைத்தி ட்டு, மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத் தணைமி சைப் புணர்வுற், றின்னலிலின்பக் கடலிடைமூழ்க வியன்றனூற் பெற்றிலேனென்று, தன்னகலதந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாடவ த்தனையலைத்தவம் மடந்தை - - - - (௭௰)

(இ-ள்.) தவத்தனையலைத்தவம்மடந்தை - துறவினனைவருத்தி யவம்மாயை — கன்னிகையென்றும் - விவாகமில்லாதவளென்றும் —இறைமகளென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும் —கருதிடாது- ஆலோசியாது — அவாவிளைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும் — என் - என்னுடைய — இணைமுலை - இரண்டாகிய தனங்கள் —மா ர்புறத்தழுவி - மார்பினிடத்திற்பொருந்த வணைத்து — இதழ்சு வைத்து - அதரபானஞ்செய்து — அணைமிசை - சயனத்தின்மீ து— புணர்வுற்று- புணர்ந்து— இன்னலில் - துன்பமில்லாத — இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்தில் — மூழ்க — இவன்ற னால் - இவ்வல்லமனால்— பெற்றிலேனென்று - பெற்றுக்கொள் ளவில்லையென்று — தன்னகைநொந்து-தன்மனதுநொந்து—வெய் துயிர்ப்பெறிந்தாள் - வெவ்வியபெருமூச்சுவிட்டாள். எ-று.

பொழிந்திழி மழையால் வளிநனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரி யில்வான் வேமேன், முழங்குவெண் டிரைப்பே ராழியக்கலமூ ழியவனை யழுத்துமேனன்றே, மெழுந் தரன்றனை வருத்துமோன் மயக்கமெய்துவ னல்லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவற மயக்கு மொருத்தியு மவன்றனை மயக்கும். - - (௭௧)

(இ-ள்) பொழிந்து - மேகத்தாற்பெய்யப்பட்டு— இழி-விழா நின்ற — மழையால் - சலதாரைகளால் —வளி - காற்று —நனை

ந்திடுமேல்- நினையுமாகில் — புகைந்தெழும் — எரியில்-நெருப்பி னும் - வான்மேமேல்- ஆகாயவெகுமாகில் — மூழங்கு - சந்தி யாநிற —வெண்டிரை - வெண்மையாகிய அலையையுடைய — ரோதி- பெரியகடல் — அகலயநுனிவனை - அவ்வகத்தியனை — அழுத்துமேல்-அமுந்தப்பனாகில் — நஞ்சம்-விஷம் — எழு ந்து — அரன்றனை - பரமசிவனை — வருத்துமேல் - துன்பப்படுத் துமாகில் — அல்லமதேவன் —மயக்கமெய்துவான் - மயக்கமடை வான் — ஒழிந்தவர்தம்மை - அவவல்லமனல்லாதவரை — ஒழிவற- எப்பொழுதும் — மயக்கும-மயக்காநின்ற—ஒருத்தியும்- மாயை யும் — அவன்றனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனைமயக்குவாள் எ-று.

விண்ணினைக்குத்திக் கையிளைப்பவர்போல் வேனெடுங் கண்ணி னங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்ற னையிசை யுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந் ததுபோ லின்கனவொன்றுகண் டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப் பவனுங் கருங்கடன் முகட்டினி லெழுந்தான். - -(௭௨)

(இ-ள்) விண்ணினை - ஆகாயத்தை — குத்திக்கையிளைப்பவர் போல் — வேனெடுங்கண்ணி - வேலையொத்த நெடிய கண்களையு டையமாயை — அங்கிருந்த — அண்ணலை-அல்லமனை — தழுவித்த ழுவி—மெய்- சரீரம் — வருந்தி — அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு — அணையிசை - சயனத்தின்மீது — உறங்கி — எண்ணுறுநினைவால்- முன்னெண்ணிய நினைப்பினால் — அவன் - அவ்வல்லமதேவன் — புணர்ந்ததுபோல் - கூடியதுபோல — இன்-இனிய — கனவொன் று கண்டெழுந்தாள் — கண்ணகநிலத்தில் - இடமகன்றவுலகத்தில் — இருள்குடிப்பவனும்-சூரியனும் — கருங்கடன்முகட்டினில்- கரி யகடலின்மேல் — எழுந்தான் - உதித்தான். எ-று. - (௭௨)

காலையின்மாலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டுளைசெய்வளல் லமன்ற ன்,கோலமென்சொல் வேன்விழியெதிர் தோன்றிக்குறுகிலென்கை ப்படானதனுற், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகு ழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல் லருள்செய் துன்னைநா னென்றும் விடுகிலே னென்றன னென்றாள். - - - -(௭௩)

(இ-ள்.) காலையில் - உதயகாலத்தில் — மாலைவார்குழல்-பூமா லையணிந்தநீண்டகூந்தலையுடைய — மாதர்க்கண்டு-தோழிகளைக்க

ண்டு — உரைசெய்வள் - சொல்லுவாள் — அல்லமன்றன் — கோ
லமென்சொல்வேன் - விளையாட்டை யென்சொல்வேன் — விழி
யெதிர்தோன்றி - கண்ணெதிரேதோன்றி — குறுகில் - கிட்டினால்
— என் கைப்படான் - என்கைகளுக்ககப்படான் — அதனால் —
சாலவும்-மிகவும் — நைந்து-வாடி — துயின்றனன் - நித்திரைசெய்
தேன் — கனவில் — நடம் - பருத்த — மூலை — குழைந்திடப்புல்லி -
குழையவணைத்து — மேலும் - மறுபடியும் — நல்லருள்செய்து -
நல்லகிருபைசெய்து — உன்னை — நான - யான் — என்றும் - எப்
பொழுதும் — விடுகிலேனென்றனனென்றாள். எ - று. (எ௩)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவிறலினன் யா
ரோ, புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரரெ
ன்னப், பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற் பராபர
னென்று, திருந்திழைமகளிர் மனததுளேவியந்து தெரிவையோ
டுரைத்தன்மேயினரால். - - - - - - (எச)

(இ-ள்.) அருந்தவம் - துறவினரரியதவத்தை — அழிக்கும் - அழி
க்கின்ற — அழகுடை - அழகையுடைய — அணங்கிற்கு - இம்மா
யைக்கு — அகப்படா - உட்படாத — விறலினன் - வெற்றியை
யுடையவன் — யாரோ — புரந்தரன் - இந்திரன் — அயன் - பிர
மன் — மால் - விஷ்ணு — சுரர் - தேவர்கள் — முநிவரர் — கிம்புரு
டர் — வித்தியாதரர் — என்ன - என்றுசொல்ல — பரந்தவர்தம்முள
ன் - விரிந்தவிவருள்சேர்ந்தவனல்லன் — இவனொருவன் - இவன்தனி
யானவன் — பார்த்திடிற் — பராபரனென்று - மேலானகடவுளென்
று — திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகளையுடைய தோழிகள் —
மனத்துளே — வியந்து - அதிசயித்து — தெரிவையோடு - மாயை
யுடனே — உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்துடங்கினார். எ - று. (எச)

ஆசைநின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா யல்லமனிவ்வகை நடித்
தான், பேசுறுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுற
வணைவன், வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமகற்றி
டவறிந் துரைத்தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலை
தீர்ந்துள்ளுளே களித்தாள். - - - (எரு)

(இ-ள்.) ஆசைநின்னுளத்தில் - உன்னுள்ளத்திலாசையை — மிக
வளர்ப்பதற்காய் - அதிகப்படுத்துவ தற்காக — அல்லமன் — இவ்

வகைநடித்தான் - இவ்விதமாகவிளையாடினான் — பேசுறு - சொல்லிய — கனவின்பயன் - கனவின்பிறையோசனத்தை — உனக்குரைப்பில் - உனக்குச்சொல்லில் — பின்பு - மறுபடியும் — உனை - உன்னை — மெய்புறவணைவன் - சரீரத்திற்பொருந்தக்கூடுவான்; — வாசமென்குழலாயென்று - வாசனை பொருந்திய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையேயென்று — அவள்மனத்தில் - மாயையினது உள்ளத்தில் — வருத்தமற்றிட - வருத்தநீங்க — அறிந்து - ஆலோசித்து — காசணி - மேகலையணிந்த — மருங்குல் - இடையையுடைய — மடந்தையர் - தோழிகள் — உரைத்தார் - சொன்னார்கள் — மாயை — கவலைதீர்ந்து - துக்கம்நீங்கி — உள்ளுளேகளித்தாள் - மனதினுள்ளே சந்தோஷித்தாள். எ-று. - - - (௭௫)

இன்னணமாயை மாதிடைநிகழ்ந்த வியல்பினை மோகினி சிலர்போய்ப், பன்னுறவறிந்து மானமீக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து, தன்னொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித்தனையையைப் பாங்கிமாரொடுகூ, யென்னிதுசெய்தா யையகோபேதா யென்றனைந்தின்னனபுகன்றாள். - - - - - (௭௬)

(இ-ள்.) இன்னணம் - இப்படியாக — மாயைமாதிடை - மாயையென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணினிடத்து — நிகழ்ந்த - நடந்த — இயல்பினை - செய்கையை — சிலர்போய் - சிலதோழிகள் போய் — பன்னுற - சொல்ல — மோகினி - மோகினியென்னுந்தாய் — அறிந்து — மானமீக்கூர - அபிமானமதிகரிக்க — பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - துன்பக்கடலில்மூழ்கி — தன்னொருமகள்வாழ் - ஒப்பற்ற தன்மகள்வாழா நின்ற — மாளிகையெய்தி - உபரிகையையடைந்து — தனையையைப் பாங்கிமாரொடுகூய் - தோழிகளோடு மகளையுமழைத்து — என்னிதுசெய்தாய் - என்னகாரியஞ்செய்தாய் — ஐயகோ — பேதாயென்று - அறிவில்லாதவளே யென்று — நைந்து - மனம்வாடி — இன்னனபுகன்றாள் - இவைகளைச்சொன்னாள். எ-று. - - - - - (௭௬)

மானமுமுயிருமொருங்குதில்லாத வழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத், தானுறுபொருளாய் மானமேகொளுமுன்றந்தைதன்செவிப்படிலெல்லாம், பானுவுமதியு மியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழி வாராதோ, யானுனைவருந்தி யின்றதுமிதற்கோ வெல்லசெ

யிதாய் பாவியென் றிசைப்பாள். - - - (எள)

(இ-ள்) மானமுமுயிரும்—ஒருங்குநில்லாதவழி - ஒன்றாகநில்லாதவிடத்து—உயிர்தன்னையேவிடுத்து-உயிரைவிட்டு—தானுறு பொருளாய் - தானடையவேண்டியபொருளாக—மானமேகொளும்-மானத்தையேகாக்கும்—உன்றந்ததன் - உன்பிதாவின்று —செவிப்படிலென்னும்-காதில்வீழ்ந்தால்யாதாகும்—பானுவும மதியுமியங்குறுமளவும - சூரியசந்திரர்களுள்ளவளாக்கும்—பழியிது - இப்பழியானது—வழிவழிவராதோ - சந்ததிதோறும வழங்காதோ—யானுனை - உன்னைநான்—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—ஈன்றதுமிதற்கோ - பெற்றதுமிதற்குத்தானோ—என்செய்தாய் பாவியென்று - பாவியென்னகாரியஞ் செய்தாயென்று"—இசைப்பாள் - சொல்லுவாள். எ-று. - - (எள)

குரவர்தாமிசைந்து கொடுத்திலராயிற் குமரவேளனையவ ரோனு, மருவராநிற்பர் தந்தைதாய்தங்க ளாணையினொழுகுகன்னியர் தா, முருவிலாளெனினுங் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினனையவர் தம்மைப், பரவுவான்கடவு ளாகவேநினைந்து பண்பொடும் பயிலுவரன்றே. - - - - - - (எஅ)

(இ-ள்) தந்தைதாய்தங்கள் - மாதாபிதாக்களது—ஆணையி னொழுகு - ஆக்கினைவழியினடக்கும்—கன்னியர்தாம் - விவாகமில்லாதபெண்கள்—குரவர்தாமிசைந்து - மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து—கொடுத்திலராயில் - கொடுக்காவிட்டால்—குமரவேளனையவரேனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும்—அருவராநிற்பர் - அருவருப்பார்கள்—உருவிலாளெனினும் - குரூபிகளாயினும்—குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து—உதவுறின் - கொடுக்கில்—அனையவர்தம்மை - அவ்வாடவனை—பரவு - துதிக்கப்படும்—வான்கடவுளாகவேநினைந்து - மேலாகியதேவனாகவே ஆலோசித்து—பண்பொடும் - இனிமையோடும்—பயிலுவர் - கூடிவாழ்வார். எ-று. - - - (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்னர், இணங்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பர்தம் வயமிலரொன்று, மணங்கனையவர்தா மெனபதையறிந்து மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவா ரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பே

தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். - - - (௭௯)

(இ-ள்.) அணங்கனையவர்தாம்-தெய்வமகளிரையொத்தஸ்திரீகளு ம்—மணம்புரிவதன்முன்-கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே—குரவரா ணையினும் - "தாய்தந்தையரதுஆஜ்ஞையினும் — மணவினைமுற்றிய பின்னர் - கல்யாணஞ்செய்தபின்பு — இணங்குறவருள்செய் - தன்வ சப்படஇதஞ்செய்யாநின்ற— கொழுநனாணையினும்- கணவனது ஆ ஜ்ஞையிலும்— இருப்பர் - நிற்பார்கள்— தம்வயமிலரொன்றும்-எப் போதும்தன்வசத்தினரல்லர்— என்பதை-என்றுசொல்லப்படுவதை —அறிந்தும் - தெரிந்திருந்தும் — பேதை - அறிவில்லாதவளே— நீ— அடாதவிச்செயலினைச்செய்தாய் - உனக்குத்தகாத இக்காரியத் தைச்செய்தாய் — பிணங்குவாரிலையென்று - உன்னைக்கோபிப்பாரி ல்லையென்று—இருந்தனைபோலும்— என்று—தாய் - தாயாகியமோ கினி—முனிந்தாள்-கோபித்தாள். எ-று. - - (௭௯)

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த *
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுகவிருந்தா *
டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்தகங்கரை
ந்துன்மேன், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்றாண்மனங்கரை
வன்னைபோலுண்டோ. - - - - - (௮௰)

(இ-ள்) தேன்செய்மென்மொழியாள்-தேன்போலுமதுரமாகிய சொல்லையுடையமாயை — தான்செயுந்தவறும் - தான் செய்தகுற்ற மும் — தாய்செயுமுனிவும்- தாய்செய்கின்றகோபமும்—தன்மனந் தனை-தன்மனதை— நனிவருத்த-மிகவும்வருத்த — நான்செய்வதெ ன்— (இதற்கு) நானென்னசெய்வேன்— என்று—நாணி-வெட்கமு ற்று — இருநிலநோக்கி - (தலைவணங்கி) பெருமைபொருந்திய பூமி யைப்பார்த்து— நீர்விழியுக-கண்ணீர்சிந்த— இருந்தாள்— மோகி னி—கண்டு - அதைப்பார்த்து—சினந்தவிர்ந்து-கோபநீங்கி—அக ங்கரைந்து-மனமுருகி—மான்செயும்விழியாய் - மானினதுகண்போ ன்றகண்ணையுடையமாயையே—உன்மேல்—பிழையிலையென்றாள்-கு ற்றமில்லையென்றுசொன்னாள்—மனங்கரைவு-மனதுகரைதலில் —அ ன்னைபோலுண்டோ-தாய்போலொருவருண்டோ. எ-று. (௮௰)

மங்கைமீர்நீயிர்சூழ்ந்தனிரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ *
லெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகாளெ

ன்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வரொம்பிராட்டியருளொடுகேண்மதிமத ஞ, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்றுரைநந்துரை த்தார். - - - - - - - - - (அக)

(இ-ள்.) மங்கைமீர்-தோழிகளே — நீயிர்சூழ்ந்தனரிருந்தும்-நீங் கள்சூழ்ந்திருந்தும் — வளைதரு- வளைந்த — வேலியில்-வேலியில்லாத — பயிர்போல் — எங்கடம்மடந்தை - எங்கள்பெண்ணாகியமாயையி னது — நிறையழிந்தொழிய-கற்பழிந்து நீங்க — ஏன்செய்தீர்-என்ன காரியஞ்செய்தீர்கள் — பாவிகாள் — என்றாள் - என்றுசொன்னாள் — அ ங்குறுமடவார் - அவ்விடத்திருந்ததோழிகள் — சொல்வர் — எம்பிரா ட்டி- எங்கள்தலைவியே — அருளொடுகேள் — மதனால் - மன்மதன் செய்யுந்துன்பத்தால் — உங்குலமடந்தை - உங்கள்குலப்பெண்ணா கியமாயை — உயிர்விடாதிருந்தது — உன்றவமென்று — நைந்துரை த்தார் - மனம்வருந்திச்சொன்னார்கள். எ-று. மதி - முன்னிலை அசை.

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்றோ ங்கியசகலைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி, பூங்க ணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்கள்,வீர்ங்கதிர் முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவவளுரைப்பாள்

(இ-ள்) பாங்கியர்பகர - (இப்படித்) தோழிகள்சொல்லியவளவி ல் — மோகினியெனுமரசி - மோகினியென்றுசொல்லப்பட்டரா சஸ்திரீ — சினஞ்சிறிதவிந்து - கோபஞ்சிறிதுநீங்கி — பாங்கியர்கு ழுவினுள் - தோழியர்கூட்டத்துள் — சிறப்புற்றோங்கிய - மிகவுஞ்சிற ந்த — சகலைதன்முகநோக்கி - சகலையின்முகத்தைப்பார்த்து — உ ரைப்பள் - சொல்லுவாள் — பூங்கணைமதவேளனைய - புஷ்பபாணத் தையுடையமன்மதனையொத்த — அல்லமனை — புறத்துநின்றகற்றி டாது - வெளியேநின்றுதூரத்திவிடாமல் — எங்கள் - எங்களுடைய — சீர்ங்கதிர்முகம்-சீதளகிரணத்தையுடையமதிபோன்றமுகத்தையுடை ய — மெல்லியன்முனம் - மாயையின்முன்னே — விடுத்தாய்-அனுப்பி னாய் — என்கொலோவென - இது என்னகாரணமோவென்று சொல்ல — அவளுரைப்பாள் - சகலைசொல்லுவாள். எ-று. - (அஉ)

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி, லூனுறு ப்பமைத லரிததிலரிதா லுணர்வொடு போகங்கணுகர்த, முன்னை ப்பெரியர் கூறலாலன்றுய் தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற, மீனை

னப்பிறழுங் கண்ணியை வெகுண்டு வெறுப்பது தகாதென வுரைத்
தாள். - - - - - - (அரு)

(இ-ள்.) மானிடப்பிறவி - மனிதராய்ப்பிறத்தல் — அரிது - கி
டைத்தற்கரிது — அதில் - அப்படிபிறத்தலினும் — அரசர்மக்களா
குதல் - அரசர்பிள்ளைகளாயப்பிறத்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிது
— ஆகலில் - அப்படிபிறத்தலினும் — ஊனமுறுப் பமைதலரிது -
அவயவங்கள் குறைவின்றிப் பிறத்தல் கிடைத்தற்கரிது — அதில -
அப்படிகிடைத்தாலும் — உணர்வொடுபோகங்களுகர்தல் - அறிவுட
னேயிருந்துபோகத்தையனுபவித்தல் — அரிது - கிடைத்தற்கரிதா
கும் — எனப்பெரியர்கூறலால் - இப்படியென்றுபெரியோர்சொல்
லுதலால் — அன்னாய் — தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற - நீ அனேகந்
தவங்களைச்செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியை - மீன்
போலப்புரளாநின்றகண்களையுடையமாயையை — வெகுண்டு -
கோபித்து — வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள் - உனக்குத்த
குதியன்றென்றுசொன்னாள். எ-று. ஆல் - தான் - அசைகள். (அரு)

மோகினிசகளை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப் பய
னாம், பாகெனுமொழியா டவறிலள் யாமோர் பயின்மணமரசர்
மேற்றென்ப, ராகலிலிவளுக் கல்லமன்றூனே யருமணத்தலைவன
ங்கவன்பாற், போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்
றனள் பின்னுமோர் மாற்றம். - - - (அசு)

(இ-ள்) மோகினி — சகளைபுகன்மொழிகேட்டு - சகளைசொல
லியசொற்களைக்கேட்டு — முகமலர்ந்து — என்றவப்பயனும் - என்ற
வதற்கனது பிறைபோசனமாகிய — பாகெனுமொழியாள் - பாகை
யொத்தசொல்லினையுடைய மாயை — தவறிலள் - குற்றமுடைய
வளல்லள் — யாமோர்பயின்மணம் - காந்தருவவிவாகம — அர
சர்மேற்றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்தென்று சொல்லுவார்கள் —
ஆகலில் — இவளுக்கல்லமன்றூனே — அருமணத்தலைவன் - அரி
யவிவாகத்திற்குரிய நாயகன் — அங்கவன்பால் - அவனிடத்தில்
— போகம வேண்டியவா கொள்கென - வேண்டியவாறுபோக
த்தையனுபவிக்கவென்று — புகன்று - சொல்லி — பின்னும் —
ஓர்மாற்றம் - ஓர்சொல் — புகன்றனள் - உரைத்தாள். எ-று. (அசு)

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவனறி யாமற்,

திலகவாணுதலா ளொழுக்கநீர் மறைமின் றேமொழியீரிவடீமை,
நலமெலாநுமதே யாதலாலுமக்கு நான்சொல்வ தென்னெனும
களுக், கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன் னகத்தினுண் முனி
வுறவந்தாள். - - - - , (௮௫)

(இ-ள்.) தேமொழியீர் - மதுரமாகிய சொல்லையுடைய தோழிகளே — உலகெலாமறிய - உலகமுழுவதுமறியும்படி — வதுவைசெய்காறும் - கலியாணஞ்செய்யுமளவும் — உலகமன்னவனறியாமல் - உலகத்தாரும் அரசனும் அறியாமல் — திலகவாணுதலாள் - திலகத்தையணிந்த வொள்ளிய நெற்றியையுடைய மாயையினது — ஒழுக்கம் - செய்கையை — நீர் — மறைமின் - மறையுங்கள் — இவள் - இவளது — தீமைநலமெலாநுமதே - நன்மையுந்தீமையும் உமதாகும் — ஆதலால — நுமக்கு - உங்களுக்கு — நான்சொல்வது — என்னெ - என்னவென்று — மகளுக்கு — அலகிலா - அளவில்லாத — உவகைசெய்து - மகிழ்ச்சியைச்செய்து — போயினள் — தன்னகத்தினுள் - தன்மனதில் — முனிவுறவந்தாள் - கோபம்பொருந்தவந்தவளாகிய மோகினி எ-று. - - (௮௫)

என்பிழைபொறாம லன்னையோடென்பா லிருந்தவரோசொலின
தனால், அன்புடையன்னை முனியுமோவென்ன வறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவாள், பொன்புரைசகளே நங்குருவுனக்குப் புராரியே
தலைவனென் றிருப்பப், பின்பிது நீசெய் தனையெனினின்னைப் பி
ழைசொல்வார் மேற்பிழையுண்டோ. - - (௮௬)

(இ-ள்.) மாயை — என்பிழைபொறாமல் - என்குற்றத்தைப் பொறுக்காமல் — அன்னையோடு - தாயுடனே — என்பாலிருந்தவரோ - என்னிடத்திலிருந்த தோழிகளே — சொலின் - சொன்னால் — அதனால் — அன்புடையன்னை - என்னிடத்தில் ஆசையையுடைய தாய் — முனியுமோவென்ன - கோபிப்பாளோவென்று — அறைந்தனள் - சொல்லினாள் — பொன்புரை - இலக்குமியையொத்த — சகளோ — கேட்டறைவாள் - (மாயைசொல்லியவைகளை) கேட்டுச்சொல்லுவாள் — நங்குரு - (சாந்தவாங்காரனென்னும் பெயரையுடைய) நம்முடையகுருவானவர் — உனக்கு — புராரியே - பரமசிவனே — தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்றுசொல்லியிருக்கவும் — பின்பு — இதுநீசெய்தனையெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தா

யாகில் — நின்னை - உன்னைக்குறித்து — பிழைசொல்வார்மேல் - குற்றஞ்சொல்லு மவரிடத்தில் — பிழையுண்டோ - குற்றமுண்டோ. எ-று. - - - - - (அசு)

மானனையநந்தா யறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்துபட் டன்றிக், கோனிதையறிவ னெனிலெளிதாமோ கோமளவல்லிநீ கேண்மோ, போனதுபோக வினியவன்றன்னைப் புறத்தினில்விடு வதேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்க ருந்துயரமோடிருந்தாள். - - - (அஎ)

(இ-ள்.) மானனையாய்-மானைபொத்தமாயையே — நந்தாய றிந்தமையால் - நம்முடையதாயறிந்தபடியால் — நொய்துபட்டு - அற்பமாய் — மறைந்தது — அன்றி - அல்லாமல் — கோனிதையறி வனெனில் - இதை அரசன் அறிவானாயின் — எளிதாமோ — கோமள வல்லி - அழகிய கொடியையொத்த மாயையே — நீகேண்மோ - நீ கேட்பாயாக — போனதுபோக - இனியவன்றன்னை - இனிமேலா கினும் அவ்வல்லமனை — புறத்தினில்விடுவதே - அப்புறப்படுத்து வதே — அறிவுதானெனவுரைத்தாள் - விவேகமென்று சொன்னாள் — மாயைகேட்டு — அயர்ந்து - சோர்ந்து — தாங்கருந்துயரமோ டு - சுமத்தற்கரிய துன்பத்துடனே — இருந்தாள். எ-று. (அஎ)

• அல்லமனறிந்து நுந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென் புகலெனச் சு கனை, வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனை நிறைந்த, தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேந்த னொருவனும் யாமுய்யவேண்டிச், சொல்லுவதொன் றுண்டையநீ புறத்தோர் சூழலி லிருத்தனன் றென்றாள். • - - (அஅ)

(இ-ள்) (பின்பு) அல்லமனறிந்து — நுந்திருமடந்தைக்கு - உங் கள்திருமகளையொத்தமாயைக்கு — அடுத்ததென்புகலென - நேரி ட்டகாரியமென்சொல்வாயென்று கேட்க — சகனை - சகனையென் னுந்தோழியானவள் — வல்லி - கொடியையொத்தமாயை — நின் - உன்னுடைய — மாயைவலையிடைப்பட்ட — மறையெலாம் - இரக சியங்களெல்லாம் — இறைமனைநிறைந்த - அரசன்வீடு நிரம்பின — தொல்லைநல்வினையால் - பழையபுண்ணியத்தால் — வேந்தனொ ருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திரம் — அறிந்திலன் — யாமு ய்யவேண்டி - நாமெல்லாம் பிழைக்கவேண்டி — சொல்லுவதொ

ன்றுண்டு—ஐய நீ—புறத்தோர்சூழலில் - வெளியிலோரிடத்தில்—இருத்தனன்றென்றாள் - இருப்பது நல்லகாரிய மென்று சொன்னாள். எ-று. - - - - - (௮௮)

மாயையையகன்றா னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொன்றுண்டோ, போயொருவிடய முணமனம்வருமோ பொருந்துறும் பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டனமெனவெனை யொருவர், நீயறிவுறவிங் குரைப்பவருளரோ நேரிழாயென்றன னண்ணல் - - - (௮௯)

(இ-ள்.) மாயையையகன்றால்-மாயையைவிட்டுநீங்கினால்—நடக்கக்காலெழுமோ — வாயிடை - வாயினிடத்தில்— மாற்றமொன்றுண்டோ - ஓர்சொல்வருமோ —போயொருவிடயம்-ஒருவிஷயத்திலேகச்சென்றுபோய்—உணமனம வருமோ - மனம்உணருதற்குச் செல்லுமோ —பொருந்துறும்பகலிரவுளவோ- பொருந்திய இராப்பகலுள்ளனவாகுமோ —காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோ- தேகமும் உயிருஞ்சேர்ந்திருப்பமனுபவிக்குமோ—கண்டனமெனவெனை யொருவர் - என்னையொருவர் கண்டோமென்று—நீயறிவுறவிங் குரைப்பவருளரோ-இவ்விடத்தில்நீயறியச்சொல்லுவாருண்டோ — நேரிழாயென்றனனண்ணல் - பெண்ணேயென்றுசொன்னான் அல்லமன் எ-று. மாயையையென்றது- பிரகிருதியை.

கருத்தினையறியா தவன்மொழிதனக்குக் காட்டியபொருளையே கொண்டு, விரைத்துணர் மலர்மென் குழலினாள்புணரும் விதியுளதென்னிலெங் கொடியைத், தரித்தெவனொருநீ யிருப்பினுமுனக் குத் தருமிதிலையப்வேண் டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென்றுசெய்குவனென் றுழன்றவளண்ணலை நோக்கி. - (௯௰)

(இ-ள்.) கருத்திினையறியாது - அவன் நினைப்பின் பொருளையறியாமல் —அவன்மொழி- அவ்வல்லமன்சொல் —தனக்குக்காட்டிய பொருளையே கொண்டு - தனக்கறிவித்த அர்த்தத்தையே மனதிற் கொண்டு — விரைத்துணர்மலர் மென்குழலினாள் - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தை யணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயை யை—புணரும் - கூடும் — விதியுளதென்னில் - ஊழுள்ளதாகில்—எங்கொடியை-எங்கள்பெண்ணை— தரிதெவனொருநீயிருப்பினும் - ஒருவனாகியநீஎவ்விடத்தில் நிலைபெற் றிருப்பாயாயினும்—

உனக்குத்தரும் - கொண்டுவந்துனக்குக்கொடுக்கும் — இதிலையம்வேண்டாவென்று - இந்தக்காரியத்தில் சந்தேகம்வேண்டுவதில்லையென்று — உரைத்தனள் - சொல்லினாள் — கருணையென்று செய்குவனென்று- எப்போதுகிருபை செய்குவானென்று — உழன்றவள் - திரிந்தவளாகியசகளை — அண்ணலைம்நாக்கி. அல்லமனைப்பார்த்து. எ-று. - - - - - - (௬0)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்றுநன்றென்று, நகைமதி தவழுஞ் செஞ்சடைமதுகை நாயகன் றிருமுனஞ் சென்று, முகிழ்முலைநடிக்கும் பொழுதுதன் செயல் செய்முயற்சியினின்றனன் றனக்குத், தகுமெனவளர்பே ரறிவினாற்றன்னைத் தானலாதறிதரப்படாதான். - - - - (௬௧)

(இ-ள்.) சகளையிவ்வாறுமொழிதர- இப்படியாகச்சகளைசொல்ல—நங்காய்- பெண்ணே — சாலவுநன்றுநன்றென்று - மிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி—நகைமதி- வெள்ளிய சந்திரன்—தவழும் — செஞ்சடை - சிவந்தசடையை யுடைய — மதுகைநாயகன்-மதுகேசனது—திருமுனஞ்சென்று-சந்நிதியில் வந்து — முகிழ்முலை - அரும்பையொத்தமுலைகளையுடையமாயை —நடிக்கும்பொழுது-ஆடும்பொழுது—தன்செயல்செய்முயற்சியினின்றனன் - தன்றொழிலைச் செய்யுஞ் செய்கையிலிருந்தான்— தனக்குத்தகுமென-இதுதனக்குத்தக்கதென்று — வளர்பேரறிவினால்- வளராநின்றபெரிய அறிவினால்—தன்னைத்தானலாது—அறிதரப்படாதான் - அறியப்படாதவனாகியஅல்லமன். எ-று. (௬௧)

பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௫ - இ- திருவிருத்தங்கள்- ௩௱௪௯.

ஆறாவது

விமலைகதி.

(வேறு)

அமலையேவ வகனிலத் தெய்துபு - - *
சமலமாயைதனக் கருண் மூர்த்தியா - *
நிமல னல்லம னீதியை யன்பினால் - *
விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம். (க)

(இ-ள்.) அமலையேவ - பார்வதி அனுப்ப — அகனிலத்தெய்துபு - அகன்றபூமியினிடத்தில்வந்து — விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலையானவள் — சமலமாயைதனக்கு - மலத்தோடுகூடியவளாகியமாயைக்கு — அருண்மூர்த்தியாம் - அருள்வடிவினனாகிய — நிமலனல்லமன் - நின்மலனாகிய அல்லமனது — நீதியை - ஒழுக்கத்தை — அன்பினால் - பத்தியோடு — கூறியவண்ணம் - சொல்லியதன்மையை — விளம்புவாம் - சொல்லுவாம். எ-று. (க)

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா - *
னதிக வந்தனை யாற்றிந மல்லம - - - *
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருந்தன - *
ளிதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்தினே. (உ)

(இ-ள்.) மதுகைநாதனை - மாதுகேசுவரனை — நாடொறும் - தினந்தோறும் — மாயை — அதிகவந்தனையாற்றி - மிகுந்தபூசனையைச்செய்து — நம்மல்லமன் - நம்முடைய அல்லமதேவன் — உதவு - கொடுத்த — மால் மயக்கம் — மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலதிகரிக்கவிருந்தாள் — திதிகளெண்ணிலசெல்ல நிலத்தினே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாத நாள்கள்போக. எ-று. (உ)

ஆயகாலையி லம்பிகை ஞாலமேன் - - *
மாயை போய்நெடு நாளினும்வந்திலள் - *
போயிரா தவட்கொண் டிவண் போதென *
வேயினா ணல் விமலையை யென்பவே. - (ங)

(இ-ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருந்தநாளில் — அம்பிகை-உமாதேவி — ஞாலமேல்-பூமியினிடத்து — மாயைபோய் — நெடுநாள் - அனேகநாளாயிற்று — இனும்வந்திலள் - இன்னமும்வரவில்லை — போய் - நீஅவ்விடத்திற்குச்சென்று — இராது-தாமசப்படாது — அவட்கொண்டு - அவளையழைத்துக்கொண்டு — இவண்போதென-இவ்விடத்தில்வாவென்று — நல்விமலையை — ஏயினாள்-அனுப்பினாள். எ-று. . - - - - (௩)

கறையில் சோதிக் கயிலையி னின்றுநம் - . *
மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப் - - *
பொறையி னால்விழுந் தாளெனப் பூமிசை *
மறுவிலா மதிபோல் பவள் வந்தனள். - (௪)

(இ-ள்.) கறையில்சோதிக் கயிலையினின்று - களங்கமில்லாத பிரகாசத்தை யுடைய கயிலாசத்தி லிருந்து — நம்மிறைவியேவ-நம்பிராட்டியாகிய பார்வதியனுப்ப — இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை)வணங்கி — வருமுலை - வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது — பொறையினால் - பாரத்தினால் — விழுந்தாளென - விழுந்தாளென்று சொல்லும்படி — பூமிசை - பூமியின்மீது — மறுவிலாமதிபோல்பவள் - களங்கமில்லாதசந்திரனையொத்தவள் — வந்தனள். எ-று. (௪)

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவசை - *
நந்து பொன்மணி மாட நணுகியே - *
சந்த மாயைதன தெதிர் நின்றனள் - *
கந்தமென் மலர்க் கற்பக வல்லிபோல். -(௫)

(இ-ள்.) வந்து — பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னாற்செய்த மதில்சூழ்ந்த — வனவசை - வனவசை என்னும் நகரினிடத்தில் — நந்து - செல்வமிகுந்த — பொன்மணி-பொன்னாலும் மணியினாலுஞ் செய்யப்பட்ட — மாடம் - உபரிகையினிடத்து — நணுகி-சேர்ந்து — சந்தம் - அழகையுடைய — மாயைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரே — கந்தம்-வாசனைபொருந்திய — மென்மலர்-மெல்லியமலரையுடைய — கற்பகவல்லிபோல் - கற்பகக்கொடிபோல — நின்றனள். எ-று. - - - - - (௫)

நின்றபோ தெதிர் கண்டு நிலவுல - - *
கன்றுபோ லுமிவ் வாயிழை வாழிட *

மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதணை - ✻
யொன்று மேவி யிருப்ப வுதவினாள். - (௬)

(இ-ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது — எதிர்கண்டு - எதிரேபார்த்து — இவ்வாயிழை - இம்மாது — வாழிடம் — நில வுலகன்றபோதும் - பூலோகமல்லாதுபோதும் — என்று - இப்படியென்றுலோசித்து — மாயையெழுந்து — தொழுது - வணங்கி — அணையொன்று - ஓராசனம் — மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க — உதவினாள் - கொடுத்தாள்., எ-று. - - - (௬)

அருகி ருந்த வணைய ரிருவரு - ✻
மிருகரங் களு மேந்து மணியென - ✻
வுருவமைந் திவ ணொத்தன ரொன்றுசூழ் - ✻
புரமடந் தையர் புந்தி வியந்தனர். - (எ)

(இ-ள்.) அருகிருந்த - சேர்ந்திருந்த — அணையரிருவரும் - அத்தன்மையராகியயிரண்டுமாதரும் — இருகரங்களும் - இரண்டுகைகளும் — ஏந்துமணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல — உருவமைந்து - அழகமைந்து — இவணொத்தனரொன்று - இவ்விடத்தொத்திருந்தாரொன்று — சூழ் - சூழ்ந்த — புரமடந்தையர் - அந்நகரத்துமாதர்கள் — புந்திவியந்தனர் - புத்தியிலதிசயித்தார்கள். எ-று. (எ)

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே - ✻
நீயிருந்த தெங்குன் பெயர் யாதுநீ - ✻
மேய தன்மை யென்னென்று வினவலுந் ✻
தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினாள். (அ)

(இ-ள்.) மாயை — வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை — நோக்கி - பார்த்து — நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம் — உன் பெயர்யாது - உன்பெயரெது — நீமேயதன்மையென்னென்று - நீவந்தகாரியம்யாதென்று — வினவலும் - கேட்டவளவில் — தேயுநுண்ணிடை - தேய்ந்தநுண்ணிய விடையையுடைய விமலை — செப்புதன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று. (அ)

கயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென் - ✻
பெய ரியாட்பின் விமலை பெருங்குல - ✻
சயில மங்கை நின்றன்புடை மேவினாள் - ✻
வியனிலந் தனில் வந்துனை மேவினேன். (௯)

(இ-ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்த மாயையே — என்னிடம் - நான்வாசஞ்செய்யுமிடம் — கயிலை — என்பெயரியம்பின் - என்பெயரைச் சொல்லில் — விமலை — பெருங்குலச்சயிலமங்கை - பெருமைபொருந்திய இமயமலையின்புதல்வியாகிய பார்வதி — நின்றன்புடை - உன்னிடத்தில் — ஏவினாள் - அனுப்பினாள் — (ஆதலால்) — வியனிலந்தனில் - விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் — வந்து — உனைமேவினேன் - உன்னையடைந்தேன். எ-று. (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான் *
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன் *
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென் *
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௰)

(இ-ள்) என்ன - என்றுசொல்ல — மன்மகள் - இராசபுத்திரியாகியமாயையானவள் — எம்பெருமாட்டி - எமதுதலைவியாகிய பார்வதி — மன்னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய — மக்கட்பிறப்பினேன்றன்னை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை — உன்னி - நினைத்து — நின்றன்னை - உன்னை — விடுத்ததென் - அனுப்பியதுயாதுகாரணம் — பன்னுகென்ன - சொல்வாயென்றுகேட்க — பகர்தரன்மேயினாள் - (விமலை)சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று.

(தேவி)
அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென *
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெங்கைநீ *
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின் *
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௰௧)

(இ-ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனது வலியினிலைமையை — அறிந்துவாவென — நல்லுமை - நன்மைமிகுந்த உமாதேவி — நினைவிட - உன்னையனுப்ப — நன்றென்று - நல்லதென்று — எங்கைநீ - என்தங்கையாகிய நீ — வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி — இம்மண்ணில் - இப்பூவுலகத்தில் — வந்தபின் — சொல்லிய - அக்கயிலையிற்சொல்லிய — நின்பெருஞ்சூள் - உனதுபெரியசபதத்தை — மறந்தனை - மறந்தாய்.

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றூலிவ *
ணுன்றுறுமனமொழியுருதவல்லமன் *
றன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் *
கன்னியாதுமைதமகலையையல்லையோ. (௰௨)

(இ-ள்.) கன்னி - மாயையே — நீ — நின்னையும் - உன்னையே — அறிந்திலையென்றால் — இவன் - இவ்விடத்து — உன்னுறும் - நினையா நிற்ற — மனமொழியுறாத - மனவாக்கிற்கெட்டாத — அல்லமன்ற லினை - அல்லமனை — நீ — அறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் - அறியுந்த ன்மையுண்டோ — மாதுமை - உமாதேவியினது — தமகலையையல்லை யோ - தமோகுணம்சமல்லவா நீ. எ-று. - - (௰௨)

ஒடுறமருந்தயின்றுறங்கல்போலுரை - *
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா - *
னாடிநின்றனைத்தரற்கென்னைநல்லுமை - *
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினளென்றாள். (௰௩)

(இ-ள்.) ஏடவிழ்மலர்க்குழால் - இதழ்கள்விரிந்தபூவையணிந்தகூ ந்தலையுடையமாயையே — ஒடுறமருந்தயின்று - (ஒருவன்) ஓடுதற்கு மருந்தையுண்டு — உறங்கல்போல் - நித்திரைசெய்தல்போல — உரை யாடிய - சொல்லிய — சூள் — சபதத்தை — மறந்து — அயர்ந்திருத் தலால் - சோர்ந்திருத்தலினால் — நாடிநின்றனைத்தரற்கு - உன்னைத்தே டியழைத்துவருதற்கு — என்னை — நல்லுமை - நன்மைமிகுந்தஉமா தேவி — ஏவினளென்றாள் - அனுப்பினளென்றுசொன்னாள். எ-று.

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண் - *
மதியெழுமிரவெனமனந்தெளிந்துதன் - *
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனள் - *
விதியுணரிறைமகள்விமலைசொல்லினள். (௰௪)

(இ-ள்.) விதியுணரிறைமகள் - ஞாயநூல்களையறிந்தஅரசன்மகளாகியமாயை — விமலைசொல்லினால் — கதிரொழுபகலென - சூரியனுதயமாகியபகலிற்கண்டபொருள்போல — கண்டிடாது - அறியாது — தண்மதியெழுமிரவென - குளிர்ந்தசந்திரனுதயமாகிய இரவினிற்கண்டபொருள்போல — மனந்தெளிந்து — தன்றிதியொடுநினைவும் - தனதுபூர்வஸ்திதியுடனே தான்செய்துவந்தசபதத்தையும் — ஓர்சிறிது — அறிந்தனள். - - - - - - - (௰௫)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு - *
மாலுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன் - *
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான் *
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ. (௰௬)

(இ-ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்குமூலகாரணனென்று — சிலர்மொழிந்திடும் - சிலசமயத்தோராற் சொல்லப்படும் — மாலும் - திருமாலும் — ஓர்மானிடப்பிறப்பில்வந்து - இராமனாக அவதரித்து — தன்னிலைமோர்ந்திலனெனில - தனதுபூர்வநிலையையறிந்திலனென்றால் — சிறியபேதைநான் - மிகவுமறியாமையையுடையவளாகியநான் — ஞாலமேல்மயங்குதல் - இவ்வுலகத்தில்மயங்குதலை — தவிறல்வேண்டுமோ - சொல்லவேண்டுமோ. எ-று. (௰௫)

அல்லமனியல்பெலா மறியப் பூந்துணர் *
வல்லிநின் குமுதவாய் மலர்ந்து கூறெனச் *
சொல்லிநின் றிணையடி தொழுத மாதொடு *
வில்லுறழ் நறுநுதல் விமலை கூறுவாள். (௰௬)

(இ-ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனதுஸ்வபாவகுணங்களையெல்லாம் — அறிய — பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடையகொடியையொத்த விமலையே — நின்குமுதவாய்மலர்ந்து - குமுதத்தையொத்தவுன்றிருவாய்மலர்ந்து — கூறென - சொல்லென்று — சொல்லிநின்று — இணையடிதொழுதமாதொடு - தன்னுடையபாதங்களைத்தொழுதமாயையுடன் — வில்லுறழ்நறுநுதல் - வில்லையொத்த அழகியநெற்றியையுடைய — விமலைகூறுவாள். எ-று. (௰௬)

கயிலையி னுமையொடு கண்ணு தற்பிரான் *
செயலுறு மல்லமன் செய்தி கூறலு *
மயலுற விருந்துநா னறிந்து ளேனதை *
மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மேயினள். (௰எ)

(இ-ள்.) கயிலையில் — உமையொடு - உமாதேவியுடன் — கண்ணுதற்பிரான் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் — செயலுறு மல்லமன் - எச்செயலையுமுடைய அல்லமனது — செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொல்லலும் — அயலுறவிருந்துநான் - நான்பக்கத்திலிருந்து — அறிந்துளேன் - அறிந்திருக்கின்றேன் — அதை - அச்சரித்திரத்தை — மயிலியல்கேளென - மயிலினதுசாயலையுடையமாயையேகேளென்று — வகுத்தன்மேயினள் - விரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினள். எ-று. - - - - (௰எ)

(வேறு.)

படியில்வள்ளி காவையெனும் பதியிற்றனக்கு நிகரில்லா *

னொடிவில்கருணை நிராங்கார னென்னுமுண்மைப் பெயரினான் *
மடிவில்கற்பி னவன்றேவி மாசுதீர்ந்த சுஞ்ஞானி - - *
கடிவின்மறையா கமவிதிகள் கண்ணுற்றறிய வொழுகுவார் (௰௮)

(இ-ள்.) படியில் - இவ்வுலகத்தில் — வள்ளிகாவையெனும்பதியில் - வள்ளிகாவையென்னுமூரில் — தனக்குநிகரில்லான் - தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய — ஒடிவில்கருணை - இடையறாத கிருபையையுடைய — நிராங்காரனென்னு முண்மைப்பெயரினான் - மடிவில்கற்பின் - கெடாதகற்பையுடைய — அவன்றேவி - அந்நிராங்காரன்மனையாள் — மாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி - குற்றநீங்கியசுஞ்ஞானியென்பாள் — கடிவில் - நீக்கப்படாத — மறையாகமவிதிகள் - வேதாகமவிதிகளை — கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து — அறிய - உலகத்தார்தெரிந்துகொள்ள — ஒழுகுவார் - நடப்பார்கள். எ-று. (௰௮)

மெய்ம்மைச் சிவமே யல்லாத விரியுமுலகம் பொய்யென்பா - *
ரிம்மைமறுமை நிலையல்ல வென்ன நிகழ்ந்த கருத்தினோர் - *
செம்மைநெறியிற் புறமொடகந் திரியுங்கரணங் காமாதி [பார்.
பொய்ம்மைவினையி லவர்குருநூல் பொருளாய்த் துணிந்து வீடுவப்

(இ-ள்.) மெய்ம்மைச்சிவமே - சிவமே உண்மை — அல்லாத - அஃதல்லாததாயிருக்கிற — விரியும் - விரிந்த — உலகம்பொய்யென்பார் — இம்மைமறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும்அழியப்படுவதென்று — நிகழ்ந்தகருத்தினோர் - கொண்டகருத்தையுடையவர்கள் — செம்மைநெறியில் - நல்லநெறியில்லாத — புறமொடகம் - அகத்தும்புறத்தும் — திரியுங்கரணம் - திரியாநின்றமனாதிகளும் — காமாதி - காமமுதலானதுகளும் — பொய்ம்மைவினை - பொய்யாகியசெய்கையும் — இலவர் - இல்லாதவர்கள் — குரு - ஞானாசாரியனுபதேசிக்கப்பட்ட — நூல் - சாஸ்திரத்தையே — பொருளாய்த் துணிந்து - வஸ்துவாகநிச்சயித்து — வீடுவப்பார் - மோக்ஷத்தையிச்சிப்பார்கள். எ-று. - - - - (௰௯)

இனையராகி யிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின் றிடுதலாற் - *
றனையரின்மை யானெஞ்சந் தளர்வான்போன்று நிராங்கார *
னினையுந்தியான மில்லாத நெஞ்சுஞான மில்லாத - - *
வினையும்போலு மக்களிலா மிக்கவாழ்வென் றியம்பியே. (உ௰)

(இ-ள்.) இனையராகி- இத்தன்மையராகி—இருக்குநாள்-இருக்குங்காலத்தில்— இல்வாழ்க்கையினின்றிடுதலால்- இல்லறத்திலிருத்தலால்— தனையரின்மையால்- புத்திரரில்லாமையால்— நெஞ்சந்தளர்வான்போன்று- மனந்தளர்பவனையொத்து—நிராங்காரன—மக்களில்லா- பிள்ளைகளில்லாத—வாழ்வு— நினையும்-நினையாநின்ற— ஞானமில்லாத—நெஞ்சும்- மனத்தையும் — ஞானமில்லாத—வினையும்-கன்மத்தையும்—போலும்-ஒக்கும்—என்றியம்பி- என்றுசொல்லி.எ-று.

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு - *
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா - *
னந்தவுலகிற்காநினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா - *
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (உக)

(இ-ள்.) இந்தவுலகிற்குதவியாய் — இயன்றதொழில்கள்பலசெய்யும் - தகுந்தபலதொழில்களைச்செய்கின்ற — மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்- புத்திரன்வேண்டுமென்றிருப்பவன்—மக்கட்பதடியாகுவான் - மனிதருக்குட்பதராவான் — அந்தவுலகிற்காநினைப்போன் - மேலுலகிற்கென்றுநினைக்குமவன்— அறங்கூர்மகனும் - தருமமிகுந்த ஆண்மகனுவான் — அத்துவிதானந்தமுதவும் - ஒன்றாகியவானந்தத்தைக்கொடுக்கும்— மகவிருப்போன்- புத்திராபேக்ஷையுடையவன்—ஞானியாகும்— என்றெண்ணி- என்றுநினைத்து எ-று.(உக)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம *
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல் - *
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென *
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினன்.

(இ-ள்.) இடும்பை-துன்பத்தைச்செய்யும்— பிறவிநோய்தணிப்ப-பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க— எண்ணுமனத்தான் - எண்ணுகின்றமனதையுடையநிராங்காரன் — உடம்பை - சரீரத்தை — பொறியை - ஐம்பொறிகளை—கரணத்தை- மனதிகளை— உயிரை - பிராணவாயுவை— தானென்றுழலாமல்-தானென்றுநினைத்துத்திரியாமல்— அடங்கத்துறந்து- அவைமுழுதுமொழித்து—தனை-தன்னை — அறிந்து — பேதாபேதமென்னும்— மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்கம்நீங்கியிராநின்ற— பரமுத்திகாட்டும் - மேலானமோக்ஷத்தையறிவி

க்கும்—புதல்வன்வேண்டுமெனப் - புத்திரன்வேண்டுமென்று — எண்ணினான். எ-று. - - - - - - (உஉ)

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண் *
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த விதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை - *
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெமெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து.

(இ-ள்.) இரண்டோடிரண்டு-நான்கும் — மூவிரண்டு-ஆறும் — ஐயிரண்டு- பத்தும் — ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டும் — மீமிசை-இவற்றின்மீது — எண்ணிரண்டு- பதினாறும் — இரண்டு-இரண்டும் — கொண்டிருந்த-ஆகியவிவ்வெண்களைக்கொண்டிருந்த — இதழ்ப்பங்கயங்கள் -இதழ்களையுடையஆறுதாரகமலங்களையும் — கடந்துபோய்-தரிசித்துச்சென்று — இருந்தகுளத்தின்மேல-நெற்றியின்மீதிருந்த — ஓராயிரந்தோட்டு-ஒப்பற்ற ஆயிரமிதழ்களை யுடைய — அமலகமலமிசை-நிர்மலமாகியகமலத்தின் மேல் — இருந்தசோதிதனைக்கண்டு-வீற்றிருக்கின்றசோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசித்து — எம்மெண்ணமுடிப்பேமென - எம்முடையஎண்ணத்தைநிறைவேற்றுவோமென்று — எழுந்து. எ-று. [ஆறுதாரகமலங்களுக்குஇதழ்களாவன — மூலாதாரத்திற்கு - ச, சுவாதிட்டானத்திற்கு - சா, மணிபூரகத்திற்கு - ய, அநாகதத்திற்கு-யஉ, விசுத்திக்கு-யசா, ஆஞ்ஞைக்கு-உ.] ஓடு-அசை.

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு *
மாறாய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து *
தேறூர்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம் *
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. - (உச)

(இ-ள்.) தவத்திற்கு— வேறுமொருவனுடன்-அந்நியமாகியவொருவனுடனே — இருப்பும்- இருத்தலும் — வேண்டா-கூடாது —என்பதொடுமாறாய்-என்றுசொல்வதற்குமுரணாய் — வனத்தில் — மனையுங்கொழுநனும்போய்-ஸ்திரீயும்புருஷனுமாகச்சென்று — கமலாசனத்திருந்து-பத்மாசனத்திலிருந்து — தேறூர்புனல்போல்-தேற்றாங்கொட்டையாற்றெளிந்தநீர்போல - தெளிந்த-பிரபஞ்சவாழ்க்கையினின்றுதெளிந்த — மனம்-மனதை — திறந்துந்திறவாவிழியொடு-சம

நோக்கத்தோடு — தம்பேறும் - தமது தவப்பயனாகிய — இட்ட லிங்கத்தில்—பிறழாது-தப்பாது—அமையும்படிவைத்து-பொருந்தும்படிவைத்து. எ-று. - - - (உச)

தறிபோலுடலநேரிருந்து தயங்குமருங்கினிருநாடி - ✻
நெறிபோய் மீளும்வளியதனை நிறுவி நடுநாடியிற் செலுத்தி, யறிவோர் சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர் மந்திரமாறிக, குறிபோயிருந்த வொருகுறியைக் குறித்துக்கொண்டங் கிருந்தனரால் (உரு)

(இ-ள்) தறிபோல்- ஸ்தம்பத்தைப்போல்—உடலம்- சரீரம் —நேரிருந்து - நேராகவிருந்து — தயங்கும் - பிரகாசிக்கும்— மருங்கினிருநாடி - இடைபிங்கலையென்னுமிருநாடியின் — நெறி போய்மீளும்வளியதனை - வழியேபோய்திரும்புங்காற்றை — நிறுவி - கும்பித்து— நடுநாடியிற்செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி — அறிவு — ஓர்சிறிதுஞ்சலியாமல்-எவ்வளவுமசையாமல் — அன்னப்பெயர்மந்திர்மாறி - அம்சமந்திரத்தைமாறிகொண்டு — குறிபோயிருந்த - குறிகடந்திருந்த — ஒருகுறியை - ஒருவஸ்துவை — குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு— அங்கிருந்தனரால் - அவ்வனத்திலிருந்தார்கள். எ-று. - - - (உசா)

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று - - ✻
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா - ✻
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே - ✻
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார் - (உகூ)

(இ-ள்.) வாயுநிற்பமனநின்றும் - பிராணவாயுவானதுநிற்க அதன்பின்புமனதுநின்று — மனந்தானிற்பப்பொறிநின்று - மனதுநிற்க ஐம்பொறிகள்நின்று — பாயபொறிகள்நிற்ப - பரவியபொறிகள்நிற்க — இடர்படு - துன்பப்படாநின்ற — புன்புலன்கள் - அற்பமாகியவிஷயங்கள் — நின்றன - தோன்றாதிருந்தன — ஆயபுலன்கணின்றமையால் - ஆகியவிஷயங்கள்தோன்றாதிருந்தமையால் — அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சந்தோன்றாமல் — உள்ளத்தே - அகத்தினிடத்தே — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பரமானந்தபரஞ்சோதி - பரமானந்தஸ்வரூபமாகிய பரசிவம் — தோன்றக்கண்டிருந்தார்- தரிசனமாகப்பார்த்திருந்தார்கள். எ-று-

ஒருங்குமனமோடினையசிவயோகசமாதிநவிலுங்க - - ✻

னிரம்பவிருந்தகாலத்து நெற்றியிசையிற்பரஞ்சோதி - *
திரண்டுகுழவியுருவாகிச் சென்றுபுறமுற்றிடவதனை - - *
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன் விழிகடிறந்துகண்டனரால். - (௨௭)

(இ-ள்.) ஒருங்குமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு — இனைய - இத்தன்மையாகிய — சிவயோகசமாதி — நவதிங்கள் - ஒன்பதுமாதம் — நிரம்ப - பூர்ணமாக — இருந்தகாலத்து — நெற்றியிசையில் - நெற்றியின்மேல் — பரஞ்சோதி - பரசிவம் — திரண்டகுழவியுருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி — சென்றுபுறமுற்றிட - வந்துபுறத்திலிருக்க — அதனை - அக்குழந்தையை — விரும்புமிருவர்தாமும் - இச்சித்திருந்தயிருவர்களும் — உடன் - அப்பொழுதே — விழிகடிறந்துகண்டனரால் - கண்களைவிழித்துக்கண்டார்கள். எ-று.

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி *
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமிந்தனங்களுகராத - *
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந்துறைப்பச்சோதிமதலையே. - (௨௮)

(இ-ள்.) அவர்தம்மை - அத்தாய்தந்தையரிருவரை — அறியா - ஒருபோதுமறியாத — உவகை - சந்தோஷமானது — உளந்துறைப்ப - உள்ளத்திலதிகரிக்க — சோதிமதலை - பரசிவமாகியகுழந்தை — வெம்மையொழிந்து - வெப்பநீங்கி — நிலத்திழிந்து - பூமியில்வந்து — விளங்குகதிரோ - பிரகாசியாநின்றசூரியனோ — பனிநீங்கி - பனியின்றி — எம்மையாள எங்களையாளவேண்டி — வருமதியோ - வந்தசந்திரனோ — இடுமிந்தனங்களுகராத - இடாநின்றவிறகுகளைத்தகியாத — செம்மையொளிவான்பேரழலோ - செய்யகாந்தியையுடைய பெரிதாகிய அக்கினியோ — தெரியாதென்ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாய் — ஒளிர்ந்தது - பிரகாசித்தது. எ-று. - - - - - (௨௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு - - *
மலிந்தசுரருமுனிவருமற்றையோருமபெறுவரோ - *
தொலைந்தமாயநிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை *
நலிந்துவளர்சச்சிதாநந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (௨௯)

(இ-ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய — நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போல் — மலவிருளை — நலிந்து - கெடுத்து — வளர் - வளராநின்ற —

சச்சிதாநந்த-சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகியும்—நந்தா-கெடாத—விளக்காம்-தீபமுமாகிய — மதலையை -குழந்தையை — அலைந்துபிறப்பில் - பிறப்பிலலைந்து — ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம்— மாணிடரும்- மனிதரும் — மலிந்தசுரரும்- நிறைந்ததேவர்களும்—முனிவரரும் - முனிவர்களும் — மற்றையோரும் — பெறுவரோ- பெறுவார்களோ. எ-று. - . - -(உகூ)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து - *
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா *
நேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றுமென்று - *
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௰)

(இ-ள்.) வாரார்-கச்சணிந்த — இளமென்முகிழ் இளமைபொருந்தியமிருதுவாகிய அரும்பையொத்த—முலைநன்மடவாய் - தனங்களையுடையமாயையே— பேரானந்தம் - பெரியவானந்தத்தை — பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனாகப்பெற்ற அந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகளுக்கு — நிகர்தாந்தமமிற்றுமென்று - ஒப்புமைதங்களுக்குள்தாங்களென்று—உரைப்பதன்றி-சொல்லுவதல்லாமல்— விடயத்துள் - விஷயங்களுக்குள் — ஓரானந்தம்பெற்று - ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து— உடனேயொழியும்-அப்பொழுதே நீங்கும்— உலகர்தம்மை- உலகத்தாரை— நாம்— நேராவியம்பலாகுமோ- ஒப்பாகச்சொல்லக்கூடுமோ எ-று. - (௩௰)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே -*
கண்டுவாழ்வுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லைத் - *
தொண்டுபடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு - *
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

(இ-ள்.) பண்டு-பூர்வத்தில்—பாசந்தபு- பாசநீங்கிய— சிலரும்- சிலபெரியோர்களும்—பரஞ்சோதியை - பரமசிவத்தை—தாம்-தாங்கள்—தம்முளே-தமக்குள்ளே—கண்டு - தரிசித்து—வாழ்வுபெறுநரலால்- வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல்— கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை-கண்ணிற்காண்பித்தவர்களில்லை—தொண்டுபடும்-அடிமைப்படும்—இந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்—தம்முட்கண்டுகொண்ட- தம்முள்ளேகண்ட— ஒளியை - சோதியை— உலகுய்ய - உலகங்களெல்லாம்பிழைக்க— குழவியாக்கி - குழந்தையாக்கி — காட்டி

னர் - காட்டினார்கள். எ - று. - - - (௯௧)

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த *
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகல்றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த - *
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள் *
பொங்குந்துறவர் மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

(இ-ள்.) புனிதன் - பரமசிவன் — மகவாய் - குழந்தையாய் — தோன்றுநாள் - உதித்தநாளில் — சங்குந்தெய்வதுந்துமியும் — தழங்க - ஒலிக்க — மலர்மாமழைபொழிந்த - பெருமை பொருந்திய புஷ்பவருஷம்வருஷித்தன — எங்குந்திசைகள்விளங்கின - திசைகளெங்கும்பிரகாசித்தன — கல்றீன்றமலடு - மலடுகள்கன்றையீன்றன — தறிதளிர்த்த - ஸ்தம்பங்கள் துளிர்த்தன — பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள்தெளிந்தன — பதகர்மனமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மனதுந்தெளிந்தன — அருள்பொங்குந்துறவர்மன மகிழ்ந்த - அருள்நிறைந்த துறவிகள் மனமுஞ்சந்தோஷித்தன எ-று. - - - - - (௯௨)

நையாமனத்து நிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - *
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென் *
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேறுன்மார்போடுறத்தழுவிக் *
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவாநொய்தாகி. (௯௩)

(இ-ள்.) நையா - வாடாத — மனத்து - மனதையுடைய — நிராங்காரன் — ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளையை — மெய்யாமுளக்கணன்றியும் - உண்மையாகிய அகக்கண்ணல்லாமலும் — இவ்விழியும் - இந்தப்புறக்கண்ணினாலும் — காணப்பெற்றனமென்று - பார்க்கப்பெற்றோமென்று — எய்யாதமமையறியாத — உவகைக்கடல் - சந்தோஷசமுத்திரத்தில் — மூழ்கி — ஏறுன் - கரையேறுதவனாய் — மார்போடுறத்தழுவி - மார்புடனேபொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு — கையாலெடுப்ப — எங்குநிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான் — கனவான் - கனவாயிருந்தான் — நொய்தாகி - இலேசாகி எ-று. - - (௯௩)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள் வணங்குபுநு
மிவ்வாய்மகனியல்புநீயியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து - *
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநம்மகவை - *

யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். (௯௪)

(இ-ள்.) செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுடைய —ஞானமயில்-மயிலை யொத்தசுஞ்ஞானி— கொழுநன்- தன்புருஷனாகிய நிராங்காரனது— செந்தாமரைத்தாள்-சிவந்ததாமரைமலரையொத்த பாதங்களை — வணங்குபு- வணங்கி—நம்- நம்முடைய— இவ்வாய்மகனது-இந்தச்சிறந்தபிள்ளையினது— இயல்பு-தன்மைகளை — நீபிடம்பாயென்ன - நீ சொல்வாயென்றுகேட்க—அவன்றெரிந்து-அந்நிராங்காரனாயிந்து — சைவாகமமும் - சிவாகமங்களாலும்—ஆரணமும் - வேதங்களாலும் —சாற்றற்கரிய - சொல்லுதற்கருமையாகிய — நம்மகவை - நம்முடைய குழந்தையினது தன்மையை — எவ்வாறுரைப்பன்யான் - யானெப்படிசொல்லுவேன் — மடவாயென்று - மாதேயென்று — வியந்துகூறுவான்- அதிசயித்துச் சொல்லுவான். எ று. (௯௪)

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினான் *
றீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனுந் *
காம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றேனையையமிதற்கில்லைக் *
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணாயென்றான். (௯௫)

(இ-ள்.) காம்பாற்புரிந்ததனையதோள் - மூங்கிலினாற் செய்ததை யொத்ததோளையும்—கனிவாய்-கோவைக்கனியையொத்தவாயையும் — தடங்கணாய் - விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய சுஞ்ஞானியே — நாம்—பார்க்குழவியாகாமல்- பூமியிற்குழந்தையாகப்பிறவாமல் — நம்பாற்குழவியாயினான் - நம்மிடத்திற் குழந்தையாகப் பிறந்தவன் — தீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனும் - மதுரமாகியபாற்கடலில் நித்திரைசெய்யுந்திருமாலும் — செந்தாமரைமேல்— உறைவோனும் - வாசஞ்செய்யும்பிரமனும் —பார்க்கரிய-காணக்கூடாத — அடிமுடியோன்றானே - அடியையுமுடியையுமுடையபரமசிவனே (இவன்) — ஐயமிதற்கில்லை-இதற்குச்சந்தேகமில்லை — என்றான். எ-று. தாம்-அசை.

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினா *
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டுத் *
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௯௬)

(இ-ள்.) பசும்பொன்மலைபோன்று- பசியபொன்மலையையொத்

து — வளர்ந்தும் — மருங்குன்மிடி இடையின்வறுமையை — போக்கவறியா - நீக்கவறியாத — இளமுலையாய் - இளமையாகிய முலையையுடைய மாதரைய — சுஞ்ஞானித்தாய் — ஆன்றமயல்செய் - மிகுந்த மயக்கத்தைச்செய்யும் — சையோகத்தன்றி - புணர்ச்சியிலல்லாமல் — சவியோகத்தினும் — அன்றபொழுதில் - பெற்றபொழுதில் — தன்மகனை — சான்றோனெனக்கேட்டு பெரியோனென்றுசொலக்கேட்டதனால் — தோன்றும்- உண்டாகிய — உவகைக்கடற்படிந்தாள்-சந்தோஷக்கடலில்மூழ்கினாள் எ-று. இருந்து-அசை. (௫௬)

(வேறு.)

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியினொன்றையறைந்திது - *
மெய்த்துறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென் - *
றுத்திகொண்டுரைசெய்தெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம் *
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௫௭)

(இ-ள்) மத்தநெஞ்சகமோடு- மயக்கம்பொருந்திய மனதினுடனே — தம்மதியின்- தங்கள்புத்தியினால் — ஒன்றையறைந்து - ஒருபொருளைச்சொல்லி — இது- இதுவே — மெய்த்துறும்பொருளென்று- உண்மைப்பொருளென்று — அதை அப்பொருளை — வேதமாகமமோதுமென்று-வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்று — உத்திகொண்டுரைசெய்து-யுக்தியினாற்சொல்லி — எதிரொன்றை - பிரத்தியக்ஷமாகியவொருபொருளை — நிந்தைசெய்சமயர்தம்- தூஷிக்கின்றசமயவாதிகளின் — பித்தையல்லெனும் - மயக்கத்தையல்லவென்றுசொல்லும் — அல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். எ-று (௫௭)

வினையினாலொருவன்றருமேனியானலாதொரு - - *
மனிதனாகிநடித்திடும்வடிவனாதலியல்லம - - - *
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய் - *
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினுடல்பயின்றனன். - (௫௮)

(இ-ள்) வினையினாலொருவன்றரும்-கடவுள் இருவினைகளைக்கொண்டுகொடுக்கப்பட்ட — மேனியானலாது-உருவமுடையவனல்லாமல் — ஒருமனிதனாகிநடித்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனாகியபடிக்காட்டும் — வடிவனாதலில் - திருவுருவையுடையவனாதலினால் — அல்லமன் — நினையுமாறு - நினைத்தபடி — தவழ்ந்து — பின்னின்று - பின்

புதின்று—மெல்லநடந்துபோய்—வனையுமாமணிமாளிகை - மாணிக்கங்களாற் செய்தபெரிய உபரிகைகளையுடைய — மறுகில் - வீதியில்—ஆடல்பயின்றனன்-திருவிளையாடற்செய்தான். எ-று.

வருகவெங்கடமாவியேவருககண்ணுகரமுதமே - , - *
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறசெல்வமே - *
வருகபாசவினாசனேவருகஞானவினோதனே - - *
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன். (௩௯)

(இ-ள்.) வருகவெங்கடமாவியே - வரக்கடவாயெங்களுடைய வுயிரே— வருககண்ணுகரமுதமே - வரக்கடவாய் கண்ணாலுண்ணு மமிர்தமே — வருக-வரக்கடவாய்— எங்குலதீபமே —வருக-வரக்கடவாய் — கேடறசெல்வமே - கெடாதஐசுவரியமே— வருக-வரக்கடவாய்— பாசவினாசனே-பாசத்தைகெடுப்பவனே— வருக-வரக்கடவாய்— ஞானவினோதனே - ஞானவிளையாட்டையுடையவனே— வருகவென்று - வரக்கடவாயென்றுசொல்லி — அனைசுஞ்ஞானித்தாய்— உளமகிழ்ந்திட - உள்ளஞ்சந்தோஷிக்க— வந்துமேல்விழும்-மேலேவந்துவிழுவான் —அல்லமன். எ-று. (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள - - *
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன் - - *
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன் - *
போயுலாவுவன்மானிடன்போலவேவிளையாடுவோன். - (௪௰)

(இ-ள்) மானிடன்போலவே- மனிதனைப்போலவே—விளையாடுவோன் - திருவிளையாடல்செய்யுமல்லமன்— மாயையாலுளவாகிய - மாயையினாலுண்டாகிய—வடிவுநாமமழித்து - நாமரூபங்களைக்கெடுத்து —உளதாயவோர்பிரமந்தனை-உள்ளதாகியவொருவஸ்துவை—அறியுமாறறிவித்தல்போல் - அறியும்வழியறிவித்தல்போல — மேயபேதையர்- கூடியபேதைப்பருவப்பெண்கள்— மணல்மை-மணலினாற்செய்த— வீடு-சிறுவீடுகளை — தாள்கொடழித்தனன் - தனது திருவடிகளாலழித்து—போயுலாவுவன். எ-று.௪௰

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தல்போற் - *
றூனுருட்டுநல்வீதியிற்றமனியச்சிறுதேரினை - *
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குமென்பது - *
போனமக்குயிராயினோன்புதியபம்பரமாடுமால். - (௪௧)

(இ-ள்.) நானியக்கினியங்குறும்-நானசைக்காலசையும்—ஞாலமென்றறிவித்தல்போல்-இவ்வுலகமென்றுதெரிவித்தலைப்போல—நல்லீறியில்—தமனியச்சிறுதேரினை-பொன்னினாற்செய்யப்பட்டசிறுதேரை—தானுருட்டும்-தான்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம்-யான்சேராதஉள்ளம்—இதனையொக்குமென்பதுபோல்-இதையொக்குமென்றுசொல்பவனைப்போல—நமக்குயிராயிருளேன்-நமக்குயிராயிருக்குமல்லமன்—புதிய-புதிதாகிய—பம்பரமாடும்-பம்பரமாடுவான். எ-று. - (சக)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போற் ✻
கூடியொண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக ✻
ளாடியொண்கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன் - ✻
பீடுறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளனே. - (சஉ)

(இ-ள்) பீடுறும்பழமறைகளும்-பெருமைபொருந்தியபழையவேதங்களும்—பேசரும்புகழாளன்-சொல்லுதற்கரியபுகழையுடைய அல்லமன்—ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு-எதிரேயொருகண்ணாடியைக்கொண்டு—தம்மானனந்தெரிவார்கள்போல்-தம்முடையமுகத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைப்போல—கூடியொண்குரு-ஞானத்தையுடைய குருவைச்சேர்ந்து—எதிர்கொடுகொண்டு-அக்குருவை யெதிரேகொண்டு—தன்பெருவிஞ்சைகள்-தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை—நாடி-ஆராய்ந்து—ஒண்கலைகற்றல்போல்-ஒள்ளியநூல்களைக்கற்றுக்கொள்ளுதல்போல—நாடகம்பலசெய்தனன்-பலகூத்துகள்செய்தான். எ-று. - (சஉ)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள - - ✻
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு - ✻
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்வினை - ✻
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. - (சங)

(இ-ள்) தந்தைதாயுளமின்புற-தாய்தகப்பன் மனஞ்சந்தோஷிக்க—தனதுபேரருளால்-தனதுபெரிதாகியவருளினால்—இளமைந்தனாகியிருந்து-இளம்பிள்ளையாகி யிருந்து—ஒருவாலலீலைநடித்தருள்-ஒருபாலியவிளையாட்டை விளையாடிய—எந்தைதான்-எமது கடவுளாகிய பிரபுதேவன்—உலகெங்கணுமெய்தி-உலகமுழுமையும்போய்—மக்கடம்வல்வினை-மனிதருடையவலியபா

வங்களை — சிந்துமாறு-கெடுக்கும்படி — நினைந்து — இதுசெப்பன்மேயினன் - தாய்தந்தையரோடிதுசொல்லத்தொடங்கினான்.

உங்கள்பாவனையொருமையாலுருவமாமகனாகிநா - - *
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்துலகெங்கணுந் - - *
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென் - *
றெங்களுதனியம்பவவ்விருவரும்புகலகின்றனர். - (௪௪)

(இ-ள்.) உங்கள்பாவனையொருமையால-உங்களுடையவொருங்குபட்டநினைப்பினால் — உருவமாமகனாகினான் - நான்புத்திரனாகவடிவங்கொண்டு — இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்திற்பொருந்தியிருந்தேன் — இனிநடந்துலகெங்கணும் - இனியுலகமுழுமையும்போய் — தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்கள் - அங்கங்குர்வசியாநின்றமுனிவர்முதலினோரது — எண்ணமுடிப்பனென்று - நினைப்பைநிறைவேற்றுவேனென்று — எங்களுதனியம்ப - எங்கள்கடவுளாகியபிரபுதேவன்சொல்ல — அவ்விருவரும்புகல்கின்றனர் - அந்தத்தாய்தந்தையரிருவருஞ்சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. - (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படுமபிழைமையேமுறுபுணையனாய் - *
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரைதுன்னுறுதமிழ்வேமென *
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துரைசெய்திடச் - *
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினான் - (௪௫)

(இ-ள்) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் - பிறவியென்னுங்கடலினுண்டாகிய — பிழைமையேம் - குற்றத்தையுடையவெங்களுக்கு — உறுபுணையனாய் - கிடைத்ததெப்பத்தை யொத்தவனே — துறப்பின் - எம்மைநீங்குவையாயின் — வீடெனுமொண்கரை- மோக்ஷமென்னுமொள்ளிய கரையினிடத்தில் — துன்றுறுதமிழ்வேமென - சேராதழுந்திவிடுவோமென்று — மறப்பிலா விருகுரவரும்-மறவாததாய்தந்தையரிருவரும் — மனமுளைந்துரைசெய்திட-மனம்நைந்துசொல்ல — சிறப்ப - விளங்க — ஞானசிகாமணி- ஞானசிரோரத்நமாகிய அல்லமன் — தெளியுமாறுரையாடினான்-அவர்தெளியும்படிசொன்னான். எ-று. - - (௪௫)

சற்றுநம்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான் - *
சொற்றதையுமக்கெணித்துணியுமாகமவேதநூல் - *
கற்றுளோரைவினாய்நிராங்காரஞானிகடமையிவ - - *

னுற்றவல்லமனகல்வனேலுளாமினென்றுணர்மின்களே. (௪௬)

(இ-ள்) சற்றுநும்மையகன்றிடேன் - சிறிதுபொழுதாமுங்களைவிட்டுநீங்கமாட்டேன் — தளரன்மின்மனமென்றும் - எப்போதும்மனந்தளரவேண்டாம் — நான்சொற்றதையமுமகெனில் - நான்சொல்லிய துங்களுக்குச்சந்தேகமாக விருந்தால் — துணியுமாகமவேதநூல் - நிச்சயிக்கும்வேதாகமசாஸ்திரங்களை — கற்றுணோரைவினுய் - கற்றவர்களைக்கேட்டு — நிராங்காரஞானிகடமை - நிராங்காரஞ்ஞானிகளை — இவணுற்ற - இவ்விடத்திற்பொருந்திய — அல்லமன் — அகல்வனேல் - நீங்குவானாகில் — உளாமினென்று - சொல்லுங்களென்று — உணர்மின்கள் - அறியுங்கள். எ-று. (௪௬)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குபு - *
நின்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதான்மிய - *
மொன்றுறும்பரிசனைசெப்புவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினன் *
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. - (௪௭)

(இ-ள்) பின்றலின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத — அல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயன் — என்று - இப்படியென்றுசொல்லி — பொன்றுமிவ்வுடன்முதல் - இறக்குமிந்தச்சரீரமுதலாகிய — யாவும்வேறெனநீக்குபு - எவைகளையும்வேறாகத்தள்ளி — நின்றதம்மில்வேறலனெனும் - சேவித்துநின்றதம்முள் வேறல்லனென்கிற — நிலையைநின்று - நிலையிலேயிருந்து — தாதான்மியம் - ததாத்மத்வம் — ஒன்றுறும்பரிசனைசெப்பு - ஒன்றுந்தன்மையைச்சொல்லி — உணரும்வண்ணமுணர்த்தினன் - அவரறியும்படியறிவித்தான். எ-று. ௪௭.

தந்தைதாயிலனாகியதாணுவாகியசங்கரன் - - *
மைந்தனாய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு - - *
முந்துதேசிகனாகினன்முத்திநல்கவுமெய்த்தேரு - - *
ரீந்தமாத்வரவதிலையென்றுமக்கடுத்தனர். - - -(௪௮)

(இ-ள்) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையில்லாதவனாகிய — தாணுவாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாகியபரமசிவன் — மைந்தனாய் - பிள்ளையாகி — மகவில்லெனும் - குழந்தையில்லையென்றெண்ணும் — மனவருத்தமகற்றவும் - மனோதுக்கத்தைப்போக்கவும் — முந்துதேசிகனாகி - தேசிகோத்தமனாய் — நன்முத்திநல்கவும் - மேலானமுத்தியைக்கொடுக்கவும் — எய்த்தேரர் - கிடைக்க

ப்பெற்றவர்கள் — இந்தமாதவரலது - இந்தமகத்தாகிய தவத்தை
யுடைய நிராங்கார சுஞ்ஞானிகளல்லாது — இலையென்று - வேறொ
ருவருமில்லையென்று — மக்கடுதித்தனர் - உலகத்தார் துதித்தார்கள்.

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது - *
வாதமாறுநன்முத்திதானமலைதருங்கொடியறிதியென் *
றோதினனரனதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவனை - *
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே. - (௪௯)

(இ-ள்.) ஆதலால் — எழில் - அழகையுடைய — அல்லமனருளி
னால் - அல்லமனதுகிருபையினால் — உறுகின்றது - வருகிறது — வா
தமாறுநன்முத்திதான் - வாதித்தலில்லாதநல்லமோக்ஷம் — மலைத
ருங்கொடி - பார்வதியே — அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று
— ஓதினனரன் - பரமசிவன்சொல்லினான் — அதுபொழுது - அப்
பொழுது — அவண் - அவ்விடத்து — உடனிருந்தனனென்று - நா
னுங்கூடவிருந்தேனென்று — மேதை - பேரறிவையுடையவளா
கிய — மாயையறிந்திட — விமலை — கூறினள் - சொன்னாள் எ-று.

எள்ளிலெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய் *
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும் - *
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன் - *
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணிறொழுகல்போல். (௫௰)

(இ-ள்) எள்ளிலெண்ணெயென - எள்ளினிடத்தில்நெய்போலவு
ம் — படரிந்தனத்தெரியென்ன - மிகுந்தகட்டைகளிடத்திலக்கினி
போலவும் — வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும் — மென்மலர்மணமெ
ன - மெல்லியமலரினிடத்துவாசனைபோலவும் — விரவி - கலந்து —
எங்கணுநிற்பினும் - எவ்விடத்துமிருந்தாலும் — வள்ளலல்லமன் -
கொடையையுடையோனாகிய அல்லமன் — தெள்ளுமின்சுவைவிம்
மு - தெள்ளியவினியசுவைமிகுந்த — பால் - பாலானது — திரண்முலை
க்கணில் - திரண்டமுலையினிடத்தில் — ஒழுகல்போல் — அன்
பர்தம் - அடியார்களுடைய — மனமடைந்து - மனதிலிருந்து —
விளங்குவன் - காணப்படுவன். எ-று. - - - (௫௰)

விமலைகதி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக் கதி - ௫௰ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௱௫௰.

ஏழாவது -

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில் விமலையின் னண நவின்றிட - - *
முல்லைவெண் ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே *
புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி - *
லல்லம னகன்றமை யறியக் கூறுவாம். - - (க)

(இ-ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்த அழகையுடையவிமலை — யின்னணம்-இப்படியாக — நவின்றிட-சொல்ல — முல்லைவெண்ணகை-முல்லையரும்பையொத்தவெள்ளியதந்தங்களையுடையமாயை — வருமுயற்சியெண்ணியே - தான்வந்தகாரியத்தையாலோசித்து — புல்லுவனவனையென்று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவேனென்று — எழுந்தபோதினில் — அல்லமனகன்றமை - அல்லமன்னீங்கின தன்மையை — அறியக்கூறுவாம் - யாவருமறியச்சொல்லுவாம். எ-று. - - - - - - (க)

முகிழ்மதி யணிபவன் முதல்விக் கோதிய - *
வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகேட் - *
டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்லமப் பெருந் - *
தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றாள். (௨)

(இ-ள்.) முகிழ்மதியணிபவன்- பாலசந்திரனைச்சூடியபரமசிவன் — முதல்விக்கோதிய- பார்வதிக்குச்சொல்லியசரித்திரத்தை — வகைபெற - விரிவுதோன்ற — விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல — மாயைகேட்டு — அகநெகிழ்வுற்று - மனந்தளர்ந்து — நாம் — அல்லமப்பெருந்தகைதனை - அல்லமனென்னும்பெரியோனை — அடைவதெவ்வாறு - சேர்வதெப்படி — சாற்றென்றாள் - சொல்லென்று சொன்னாள். எ-று. - - - - - (௨)

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை - - *
யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன் - *

விழியெதிர் தோன்றி நீமனத்து வேண்டிய - *
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றோதினாள். - (௩)

(இ-ள்.) மழுவலமுயரிய - வலதுபாண்மழுவையணிந்த — வள்ளல்- பரமசிவனை — அழகுற - அழகுபெற — வந்தனையியற்றினையாயின்- பூசைசெய்வாயாகில் — அல்லமன் — விழியெதிர்தோன்றி- கண்முன்னேவந்து — நீமனத்துவேண்டியது - நீமனதினிடத்தில்விரும்பியதை — ஒழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினாள் - உனக்குத்தவறாது கொடுப்பனென்று சொன்னாள். எ-று. (௩)

முதல்வி நீயுரைசெயுமுன்னமேயருண் - - *
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே - - *
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப் - *
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள் -(௪)

(இ-ள்-) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே — நீயுரைசெயுமுன்னமே - நீசொல்லுமுன்னமே — அருண்மதுகைநாயகன்றனை - அருளையுடையமதுகேசுரனை — வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெய்துதுதித்தேன் — அதுதரும்பயனிலை- அப்பூசைகொடுக்கும்பிரயோசனமில்லை — அறிந்துளேனென- அறிந்திருக்கின்றேனென்று —புதுமயன்மூழ்கினாள் -புதியமயக்கங் கொண்டவளாகியமாயை — புலர்ந்துகூறினாள்- மனம்வாடிச்சொன்னாள். எ-று- (௪)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற் - *
பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றன - - *
ளரகரவென்றுகாதங்கைவைத்திடு - - *
துரைசெயும்விமலைதன்னுளங்கலங்கியே (௫)

(இ-ள்-) இவள்- இம்மாயை — வெருவற-அச்சமின்றி — அகவிழியிலாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால் — பரசிவபூசனை — பயனிலென்றனள் -பிரயோசனமில்லையென்றுசொன்னாள் — அரகரவென்று — காதங்கைவைத்து- காதைஉள்ளங்கையால்மூடிக்கொண்டு — விமலை — உளங்கலங்கி- மனங்கலங்கி — இதுதுரைசெயும்- இதுசொல்லுவாள். எ-று. - - - (௫)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை - *
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு - - *
நயமொடுசதாசிவநாதன்பூசனை - - *

மூயவுதலன்றியோவென்னைமூற்றுமோடா. - (௬)

(இ-ள்.) அருச்சனைபயின்றும்-சிவபூசைசெய்தும்—பயனில்லை-பிரயோசனமில்லை—என்றனை-என்றுசொன்னாய்—அயனரிமுதலிய-பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகிய—அமரர்க்காயினும்-தேவர்களுக்காயினும்—நயமொழி-விருப்பத்தோடு—சதாசிவனுதன்பூசனை—மூயவுதலன்றி-செய்தலன்றி—ஓரெண்ணமுற்றுமோ-ஓர் எண்ணமாவதுநிறைவேறுமோ. எ-று. - - (௬)

வாசவனரியயன்வானநாட்டோர் - *
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப் - *
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங் - - *
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ - (௭)

(இ-ள்) காசணியல்குலாய்-மேகலையையணிந்தஅல்குலையுடையமாயையே—வாசவன்-தேவேந்திரனும்—அயன்-பிரமனும்—அரி-விஷ்ணுவும்—வானநாட்டோர்-மற்றைத்தேவர்களும்—பாசமில்-பந்தமில்லாத—முனிவரர்பலரும்-பலமுனிவர்களும்—மண்ணிடை-பூமியினிடத்தில்—பூசனை-சிவபூசை—விதிமுறை-ஆகமப்படி—புரிந்த-செய்த—ஆலயம்-சிவாலயங்களை—காண்கிலாய்கொல்-பார்த்ததில்லையா. எ-று. - - - (௭)

மலைமகள்சூரமகளிர்பாற்கட - - *
லலைமகள்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - *
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா - *
னிலைமைகளடைந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (௮)

(இ-ள்.) மலைமகள்-உமாதேவியும்—சூரமகளிர்-தெய்வப்பெண்களும்—பார்க்கடலலைமகள்-திருப்பாற்கடலிற்றோன்றியதிருமகளும்—முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்-மாதவர்மனைவியரும்—கலைமகள்-சரஸ்வதியும்—விழிநுதற்கடவுட்பூசையால்-நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்பூசையினால்—நிலைமைகளடைந்தமை-பதங்கள்பெற்றதன்மையை—நினைந்திலாய்-சிந்திக்கவில்லை. எ-று.

சிறந்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய - - *
புத்திரரடைவரப்புத்திநீக்கினோர் - *
முத்தியையடைவரெம்முதல்வன்பூசையாற் - *
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய். - (௯)

(இ-ள்) தளர்மருங்குலாய் - தளர்கின்றஇடையையுடைய மாயையே — எமதுநல்வன்பூசையால் - எமதுநல்லவனாகிய பரமசிவனது பூசையினால் — சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளையும் — ஆயுளும் - வாழ்நாளையும் — சிறப்பும் - மேன்மையையும் — காமியபுத்தியர் - காமியங்களில்விருப்பமுடையவர் — அடைவர் - பெறுவார்கள் — அப்புறநீக்கினோர் - அக்காமியத்தைவிரும்பாதவர்கள் — முத்தியையடைவர் - மோக்ஷத்தையடைவார்கள் — சத்தியஞ்சத்தியம். எ-று. காமியமாவன - இம்மையிற் செல்வம்மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம். - - (௯)

பீடுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்ந்துநல் - - *
லேடவிழ் மலரினு லிறையைப் பூசியார் - *
பாடமை நாளெலாம் பாழ்க் கிறைப்பவர் *
மூடரை யெண்ணுங்கால் முந்தி நிற்பரே - (௰)

(இ-ள்.) பீடுறும் - கிடைத்தற்கரிய — மானிடப்பிறப்புவாய்ந்தும் - மனிதப்பிறவிகிடைத்தும் — நல்லேடவிழ்மலரினுல் - இதழ்கள்விரியாநின்ற நல்லபுஷ்பங்களினுல் — இறையைப்பூசியார் - சிவனைப்பூசைசெய்யாராகி — பாடமைநாளெலாம் - பெருமைபொருந்திய தங்களாயுளையெல்லாம் — பாழ்க்கிறைப்பவர் — மூடரையெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களையெண்ணுமிடத்தில் — முந்திநிற்பர் - முதலிலெண்ணப்படுவார்கள் எ-று. - (௰)

காம்படு தோளிமுக் கண்ணன் றண்மலர் - *
தேம்படு மலர்கொடு பூசை செய்பவர் - *
பாம்பொடு பழகிலாப் பரம னென்றவர் - *
பூம்பத மனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே. - (௰க)

(இ-ள்.) காம்படுதோளி - மூங்கிலைவென்றதோள்களையுடையமாயையே — முக்கண்ணன் - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனது — தாண்மலர் - பாததாமரைகளை — தேம்படுமலர்கொடு - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்களைக்கொண்டு — பூசைசெய்பவர் - அருச்சிக்கின்றவர்களை — பாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்று - சற்பாபரணமில்லாதசிவனென்று — அவர்பூம்பதம் - அவர்களுடையபொலிவாகியபாதத்தை — மனமகிழ்ந்து - மனஞ்சந்தோஷித்து — உலகம்போற்றும் - உலகத்தார்துதிப்பார்கள். எ-று. - - (௰க)

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா *
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மந்திரம்பெறா நர *
ராய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ ரெள்ளுறு *
நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றரோ. (௰௨)

(இ-ள்.) நோய்ப்பிறப்பிலாத-நோயப்பிறப்புமில்லாத — கண்ணுதலை - பரமசிவனை — பூசியா - பூசைசெய்யாது — தலைக்கு — வாய்ப்புற - பொருந்த — ஒருமந்திரம்பெறா - ஒருமந்திரத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளாத — நராய்-மனிதராய் — பிறப்புற்றதின் - பிறப்படைந்திருத்தலைப்பார்க்கினும் — அறிஞர்-பெரியோர்களால் — எள்ளுறு - இகழ்ப்படாத — நாய்ப்பிறப்பு — ஆற்றவும் - மிகவும் — நன்று நன்று. எ-று. தலைக்கொருமந்திரம்பெறல் - சிவசாரூப்பியம்பெறுதல். (௰௨)

பொருவிலி யாகமம் புகன்ற மந்திரக் *
கிரியைகள் வழுவறக் கிளக்கு நல்லருட் *
குருபர னருளினாற் கொண்டு செய்குநர் *
பரசிவ பூசனைப் பயனை நண்ணுவார் (௰௩)

(இ-ள்.) பொருவிலியாகமம் ஒப்பில்லாதசிவாகமங்களில — புகன்ற-சொல்லிய — மந்திரக்கிரியைகள் - மந்திரங்களையுங் கிரியைகளையும் — வழுவறக்கிளக்கும்-குற்றமறவுபதேசிக்கும் — நல்லருட்குருபரன் - அருளையுடையநல்லவாசாரியன் — அருளினால் - அனுக்கிரகத்தினால் — கொண்டு - பெற்றுக்கொண்டு — செய்குநர்- பூசைசெய்கின்றவர்கள் — பரசிவபூசனை- மேலாகியசிவபூசையினது — பயனை - பிரயோசனத்தை — நண்ணுவார்-அடைவார்கள். எ-று. (௰௩)

அண்ணலைம் முகங்களு மருளு மாகம *
நண்ணிய விதிமுறை நன்கு செய்யினு *
மெண்ணரு மன்புளத் தில்லையே யெனிற் *
பண்ணிய பூசனை பயன் றராதரோ (௰௪)

(இ-ள்.) அண்ணல் - பரமசிவனது — ஐம்முகங்களும் — அருளு மாகமம்-தந்தவாகமத்தில் — நண்ணிய-பொருந்திய — விதிமுறை- விதிப்படி — நன்குசெய்யினும்-தவறாதுசெய்தாலும் — எண்ணருமன்பு - அளவிடப்படாதவன்பானது — உளத்து - உள்ளத்தினிடத்து — இல்லையேயெனில்-இல்லையாகில் — பண்ணியபூசனை — பயன்றராது-பிரயோசனத்தைக்கொடுக்காது. எ-று. (௰௪)

பூசைசெய் தன்னையும் பூசிக்கப் படு - - *
மீசனா ரியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய் - *
யாசறு பொருளையு மறிவறிந் துயர் - - *
தேசிக னருளினுற் றெளிய வேண்டுமால். (௬௫)

(இ-ள்.) பூசைசெய்- அருச்சிக்கின்ற — தன்னையும் — பூசிக்கபபடும்- தன்னாற்பூசைசெய்யப்பட்ட — ஈசனாரியல்பையும்- பரமசிவனது தன்மையையும் — இறைவன்பூசைசெய் - பரமசிவனதுபூசைக்குவேண்டிய — ஆசறுபொருளையும்- குற்றமற்றதிரவியங்களையும் — அறிவறிந் துயர் - அறியத்தக்கவைகளையறிந்துயர்ந்த — தேசிகனருளினால்-ஆசாரியனது அநுக்கிரகத்தினால் — தெளியவேண்டும்- அறியவேண்டும எ-று. - - - - (௬௫)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - - *
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ - *
பைந்தொடி பூசனைபயனிலென்றுநீ - - *
நிந்தனை செய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள். (௬௬)

(இ-ள்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ-மந்திரதந்திரங்களில் குற்றங்கள்வந்தனவோ — சிந்தனை - மனது — புறவிடயத்திற்சென்றதோ-வெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ — பைந்தொடி- பசியவளையலையுடையமாயையே — பூசனை - சிவபூசை — பயனிலென்று - பிரயோசனமில்லையென்று — நீநிந்தனைசெய்தது — என் - என்னகாரணம் — நிகழ்த்துவாயென்றாள் - சொல்லுவாயென்றுசொன்னாள்.

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால் - *
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய - *
நன்றியையறிந்திலனழுவிநிற்றலால் *
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். - (௬௭)

(இ-ள்) என்று - இப்படியென்று — நல்விமலைமாது - நல்லவிமலையானவள் — இயம்ப- சொல்ல — பூசையால் - தான்செய்தசிவபூசையால் — வென்றிகொளல்லமன்-மாயையைக்கடந்தவல்லமன் — விழியிற்றோன்றிய - கண்ணிற்காணப்பட்ட — நன்றியை - உதவியை — அறிந்திலள் - அறியாதவளாய் — நழுவிநிற்றலால் - அவ்வல்லமன் றன்கையிலகப்படாமையால் — வன்றுயர் - மிகுந்ததுன்பம் — மனமுற-மனத்திற்பொருந்த — மாயைகூறுவாள் -மாயைசொல்லுவாள்

(வேறு.)

ஒன்றையுமுணர்கிலேனெங்குருவுரைத்தவாற்றா *
லின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியும்பயனொன்றில்லை *
யென்றனள் பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப *
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ. (௰அ).

(இ-ள்) ஒன்றையும்-வேறொன்றையும்—உணர்கிலேன்-நானறிந்ததில்லை—எங்குரு-எங்களாசாரியன்-உரைத்தவாற்றால்-சொன்னநெறியால்—இன்றளவும்-இன்றையவரைக்கும்-இலிங்கபூசை-சிவபூசையை—இயற்றியும்-செய்தும்—பயனொன்றில்லை-பிரயோசனமொன்றுமில்லை—என்றனள்-என்றுசொன்னாள்—பருவமுற்றோர்க்கு-பக்குவப்பட்டோர்களுக்கு—இருமறை-பெரியமந்திரங்களை—உபதேசிப்பதன்றி-உபதேசிப்பதல்லாது—வன்மனிதர்க்கோதின்-அபக்குவர்க்குபதேசித்தால்—அதுபயன்படுவதுண்டோ—அதுபிரயோசனப்படுமோ. எ-று. - (௰அ)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ *
மறுகுறுமனத்தளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா *
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரொன்று *
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து (௰௯)

(இ-ள்) நெறிபலமுறையுரைத்தும்-பலநெறிகளைமுறையாகச்சொல்லியும்—நினைந்திலளதனை-அக்காரியத்தை ஆலோசித்திலள்—அந்தோ-ஐயோ—மறுகுறுமனத்தளாகி-கலங்கியமனதையுடையவளாகி—மாயை—மால்கொண்டிருந்தாள்—மயக்கங்கொண்டிருந்தாள்—அறிவிலர்க்கு-அறிவில்லாதவர்களுக்கு—அறிவிப்பார்-அறிவிக்கின்றவர்கள்—அறிவிலராவரொன்று-அறிவில்லாதவராவாரொன்று—வெறிமலர்-வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த—வணர்-தாழ்ந்த—வார்-நீண்ட—கூந்தல்-அளகத்தையுடைய—விமலை—தன்மனந்தளர்ந்து-தன்மனஞ்சோர்ந்து. எ-று. (௰௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததிதனைநானறிவலென்று *
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே *
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றனக்கு *
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். - (௨௰)

(இ-ள்.) இவண்மனம்-இம்மாயையினதுமனம்—கவன்றிருந்த

ளு - கவலைகொண்டிருந்தது — இதனை நானறிவலென்று - இக்காரியத்தைநான்தெரிந்துகொள்வேனென்று — குவிமுலை - குவிந்தமுலையையுடைய — விமலைசொல்வாள் — கோதிறுமுடிமடந்தாய் - அழகியவளையலையுடையமாயையே — நின்மேல் - உன்மேல் — அவிழ்மலரம்பு - விரிந்தபுஷ்பபாணம் — பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயிருந்தது — எனக்கு — நவிலுதி - சொல்வாய் — மறையேல் - ஒளிக்கவேண்டாம் — அன்னை - தாயாகிய — நகமகள் - பார்வதியினது — ஆணையென்றாள். எ - று. (உ0)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற ※
தாணுவுமுளம்விரும்புந்தன்னுமைத்தொழிலான்கண்கட் ※
கூணெனுமழகின்மிக்காளொருவன்வந்தனனன்னோனைக் ※
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (உக)

(இ - ள்.) ஆணையைவெருவி - ஆணைக்குப்பயந்து — மாயை — அம்பலத்தாடாநின்ற - சிதம்பரத்தில்நடனஞ்செய்கின்ற — தாணுவும் - சபாபதியும் — உளமவிரும்பும் - மனதிலாசைகொள்ளும் — தன்னுமைத்தொழிலான் - மத்தளத்தொழிலையுடையவனும் — கண்கட்கு - கண்களுக்கு — ஊணெனும் - ஆகாரமென்றுசொல்லத்தக்க — அழகின்மிக்கான் - அழகின்மிகுந்தவனுமாகிய — ஒருவன் — வந்தனன் - வந்தான் — அன்னோனை - அத்தன்மையையுடையவனை — காணலும் - கண்டவளவில் — எனை நான்காணேன் - நானென்னைக்காணேன் — என்றனள் - என்றுசொன்னாள் — கற்றார்போல - ஞானிகள்போல.

அல்லமனனையவனுமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக் ※
கல்லுருகுறாதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு ※
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு ※
நல்வினையொன்றிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (உஉ)

(இ - ள்.) அனையவனும் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் — அல்லமன் — அவன்றனக்கலது - அவனுக்கல்லாது — என்னெஞ்சக்கல் - என்மனமாகியகல் — உருகுறாது - உருகாது — முக்கட்கடவுளுக்கன்றி - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கல்லாது — மேரு — வில்லுருவாவதுண்டோ - வில்வடிவாகுமோ — விளங்கிழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவிமலையே — நின்னைக்காணும் - உன்னைப்பார்க்கவேண்டிய — நல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொ

ன்றிருத்தலால் — நானுயிர்தரித்தேனென்றாள் - நானுயிரோடிருந்தேனென்றாள். எ-று. - - - (உஉ)

நீநவில்லல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய் - *
நானவில்லல்லமன்றானச்சுமுன்றனக்குத்தக்க - - *
மானிடவடிவங்கொண்டுவந்தனன்போலுமன்னான் - *
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான் (உ௩)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் — வாணுதல் ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய — மடந்தாய் - மாயையே — நீநவில்லல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் — நானவில்லல்லமன்றான் - நான்சொல்லியவல்லமனே — நச்சுமுன்றனக்குத்தக்க - விருப்புமுனக்கேற்க — மானிடவடிவங்கொண்டு - மனிதவடிவங்கொண்டு — வந்தனன்போலும் — அன்னான் - அவ்வல்லமன் — ஞானநல்விழியினன்றி - நல்லஞானநேத்திரங்களுக்கல்லாது — நயந்து - விரும்பி — தன்னுண்மைகாட்டான் - தன்மெய்வடிவத்தைக்காட்டான்.

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி - *
தன்னிகரல்லமன்சச்சிதானந்தசம்புவென்றா . - *
யன்னவனலனிவன்றான்மத்தளவல்லமன்காண் - *
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள் (உ௪)

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று — நல்விமலைகூற - நல்லவிமலைசொல்ல — இலங்கிலை - பிரகாசியாநின்றவிலைபோன்ற — நெடுவேற்கண்ணி - நெடியவேலையொத்தகண்களையுடையமாயை — தன்னிகரல்லமன் - தனக்குத்தானேயொத்தவல்லமன் - சச்சிதானந்தசம்புவென்றாய் - சச்சிதானந்தவடிவமாகியசிவனென்றாய் — அன்னவனலன் - அத்தன்மையையுடையவனல்லன் — இவன்றான் — மத்தளவல்லமன்காண் - மத்தளத்தொழிலையுடைய அல்லமன் — முன்னொடுபின்மயங்க - முன்னும்பின்னுமயங்க — மொழிந்தனை - சொன்னாய் — அணங்கேயென்றாள் - விமலையேயென்றாள். எ-று. - - (உ௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு - *
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங் - *
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதன்றோ *
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(இ-ள்) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - தான்விரும்பியஉருவத்தைக்

கொண்டு — வேண்டியவாறு — வேண்டியபடியெல்லாம் — ஆ
ண்டருளவல்லமற்கு - யாவரையும் ஆளுமைகொண்டருளாநின்ற வல்லம
னுக்கு — ஏதாமென்னும் - இக்காரியமாகுமென்னும் — ஆகாதென்னும் -
இக்காரியமாகாதென்னும் — தொண்டருளமாறுபட்ட — நினதுநெஞ்
சால் - உன்மனதினால் — குறித்திடப்படுவதன்றோ — நிச்சயிக்கக்கூ
டுமோ — பூண்டிகழ் - ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற — இளமென்கொங்
கை - இளமைபொருந்திய மிருதுவாகிய முலையையுடைய — பொற்
றொடி - பொன்வளையலையணிந்தமாயையே — என்றுசொன்னாள்.

மன்றனை - *
கருத்துறுமனையன் றன்னைக் காட்டுவல்கண்டுநீ பின் - *
புரைத்தருளினையனென்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று - *
தெரிந்தவனாயினன்னான் றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (௨௩)

(இ-ள்.) தருக்கத்தினுடனுரைத்தல் - உன்னுடன் தர்க்கித்துப்பே
சுதல் — தகாது — இனி - இனிமேல் — அரங்கில் - நடனசாலையில் — என்
றன்கருத்துறும் - என்மனதிற்பொருந்திய — அனையன் றன்னை - அவ்
வல்லபனை — காட்டுவல் - காட்டுவேன் — கண்டுநீ - நீ அவனைப்பார்
த்து — பின்பு — உரைத்தருளினையனென்ன - இத்தன்மையனென்று
சொல்வாயாக — உணர்ந்து - (பலநூல்களிலும்) ஆராய்ந்து — அறிவரி
யனென்று - அறிதற்கரியவனென்று — தெரிந்தவனாயின் - நீமுன்னறி
வித்தவனேயாகில் — அன்னான் றிறலினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்ல
மையை — காண்பலென்றாள் - பார்ப்பேனென்றுசொன்னாள். எ-று.

கண்டுகொண்மணியின் றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோரைக் *
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகி
ப், பண்டுதன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோன்மதனிர்சூழத் *
தொண்டையங்கனிவாய்மாரையுஞ் சுடர்மணிக்கோயில்புக்காள்.

(இ-ள்.) கண்டுகொண்மணியின் றன்மை - பார்த்துப்பெற்றுக்கொள்
ளும் இரத்தினத்தின் குணத்தை — காட்டுதற்கு - அறிந்துசொல்வதற்கு
— அறிந்துளோரை - தெரிந்தவர்களை — கொண்டுசெல்பவர்போல - அ
ழைத்துக்கொண்டு போகுமவர்போல — வந்தகோதையை - கைலையி
லிருந்துவந்தவிமலையை — உடன்கொண்டேகி - தன்னுடனழைத்துக்
கொண்டுபோய் — பண்டு - முன்பு — தன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோல்

— தான்பூசைசெய்தற்குப்போகுந்தன்மைபோல— மகளிர்சூழ-மாதர்சூழ்ந்துவர — தொண்டையங்கனிவாய்மாயை- அழகியகோவைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய மாயை — சுடர்மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்கள்பதித்த — கோயில்புக்காள் - மதுகேசுவரருடைய ஆலயத்திற்போயினாள். எ-று. (உஎ)

அருச்சனைமுன்புபோனன்றாற்றுபுமதுகைநாதன் *
திருச்சரணங்கள்போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய் *
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்விமலைமாதோடும்வந்து *
திருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை. உஅ

(இ-ள்.) நிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை - வரிசையாகவளையல்களையணிந்த தளிர்போன்றகைகளையுடையமாயை— அருச்சனை- பூசையை — முன்புபோல்- தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல— நன்றாற்றுபு- நன்றாகச்செய்து—மதுகைநாதன் - மதுகேசுவரனுடைய — திருச்சரணங்கள்போற்றி-திருவடிகளைத்துதித்து—(பின்பு)— சேயரிநெடுங்கண்-செவ்வரிபரந்தநெடியகண்களையும்—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்—விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்- வாசனைபொருந்தியகொத்தாகியபூவையணிந்தமெல்லியகூந்தலையுமுடைய— விமலைமாதோடும் - விமலையோடும்— வந்து— திருத்தமண்டபம்புகுந்தாள்-நடனமண்டபத்தினுள்ளேபிரவேசித்தாள். எ-று. (உஅ)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென்றறிதரவறிதிராமற் *
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தளத்தை *
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச் *
சில்லரிமணிச்சிலம்புசிலம்புறவாடுகின்றாள். (உக)

(இ-ள்.) அல்லமரிவர்தாந்தாமென்று - இவர்தாம்இவர்தாமல்லமமொன்று — அறிதர-அறியும்படி — வறிதிராமல்-சும்மாயிராமல்—சொல்லுகவென-சொல்லென்று—அடிக்குந்தோற்றம்போல்- அடிக்குங்காட்சிபோல — மத்தளத்தை —வல்லவன் - வல்லவனாகியபிரபுதேவன்— அறைதலோடும்-(தாம்தாமென்று)அடித்தவளவில்—மாயை—நெஞ்சுசலாட- தன்மனதுஊஞ்சலாட—சில்லரி-சிலவாகியபரலையுடைய—மணிச்சிலம்பு- ரத்தினத்திலாற்செய்தசிலம்புகள்— சிலம்புற- ஒலிக்கும்படி—ஆடுகின்றாள்- நடனஞ்செய்கின்றாள். எ-று. (உக)

முன்னுறநின்றஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப் - *
பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு - *
மன்னுறவிருத்திநின்றுமாயைதானடித்தாள்கண்டோர் *
தன்னயனமுமானெஞ்சுந்தன்மிசைவந்துவீழ. - (௩ய)

(இ-ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னேநின்ற — ஞானமூர்த்திமேல் - ஞானவடிவினனாகிய மதுகேசனிடத்து — விழியும் - பார்வையையும் — ஆர்த்து - மத்தளமடித்து — பின்னுறநின்ற - பின்னேநின்ற — மூர்த்திமான்மிசை - சிறந்தவடிவையுடையஅல்லமனிடத்து — பெயரும் - விஷயங்களிற்செல்லுந்தன்மையையுடைய — நெஞ்சும் - மனதையும் — மன்னுறவிருத்தி - நிலைபெறவைத்து — நின்று — மாயைதான் - மாயையானவள் — கண்டோர்தன்னயனமும் - தன்னைப்பார்க்கின்றவர்களுடைய கண்களும் — மானெஞ்சும் - மயக்கமுற்றமனமும் — தன்மிசைவந்துவீழ - தன்மேல்வந்துவிழும்படியாக — நடித்தாள் - நர்த்தனஞ்செய்தாள். எ-று. - - - (௩ய)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மழைக்கண்மாயை - *
கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிநின்றான் - *
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவியகுணமடுத்துப் *
பரத்தினிற்றோன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௧)

(இ-ள்.) அரி - இரேகைகளையும் — மதர் - செருக்கையும் — மழை - குளிர்ச்சியையுமுடைய — கண் - கண்களையுடைய — மாயை - மாயையினது — கருத்துறுகாமம் - மனதிலுற்றவிரகம் — அரத்தமதுறுபளிங்காய் - செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்கொப்பாய் — தன்பால் - தன்னிடத்தில் — காணுறத்தோன்றி - காணும்படிவிளங்கி — நின்றான் - (அல்லமன்) நின்றான் — வருத்துறு - வருத்துகின்ற — செயல்கொள் - செய்கையைக்கொண்ட — மாயை - மாயையினிடத்தில் — மருவிய - பொருந்திய — குணம் - சத்துவமுதலியகுணங்கள் — அடுத்து - சேர்ந்து — பரத்தினில் - பிரமத்தினிடத்தில் — தோன்றுமென்று - காணப்படுமென்று — பகர்வதும் - சொல்வதும் — உண்மையன்றே - மெய்மையன்றோ. எ-று. - - - (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பிகொட்டுக்குநாணுறமற் - *
சீர்த்தப்புநடநவின்றுசிந்தைவேறாகிநின்றாள் - *
வார்த்தைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல - *

மூத்துக்குமதியையென்றமுகத்தியர்குழாத்துணி. (௫௨)

(இ-ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தலின்பொருட்டு — புகுந்த - வந்த — நம்பி - அலமனது — கொட்டுக்கு - மத்தளவோசையின்வரிசைக்கு — சீர்த்தப்பு - சதிதப்பிய — நடநவின்று - நடனஞ்செய்து — நாணுருடல் - (மாயையானவள்) வெட்கமுறாமல் — வார்த்தைக்குட்படாத - சொற்களுக்கெட்டாத — ஞானவாரிதியை - ஞானக்கடலாகிய அலமனை — வாயாற்சொல்ல — மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாநின்ற — மதியையென்ற - சந்திரனையென்ற — முகத்தியர்குழாத்துள் - முகத்தையுடையமகளிர்கூட்டத்தில் — நாணி - வெட்கமுற்று — சிந்தை - மனது — வேறாகிநின்றாள் - வேறுபட்டுநின்றாள். எ-று. - (௫௨)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணால்மாயைகாட்ட - *
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி - *
வையகமதனின்மிக்கமனிதருளினையன்போல - *
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றுள்ளி. (௫௩)

(இ-ள்.) கையொடு — செல்லாநின்ற - போகாநின்ற — கடைக்கணால் — மாயைகாட்ட - மாயையானவள் காண்பிக்க — ஐயனை - அல்லமனை — விமலை — கண்ணுற்று - பார்த்து — அதிசயமுடையளாகி - ஆச்சரியமுடையவளாகி — வையகமதனில் - உலகத்தில் — மிக்க - மிகுந்த — மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளே — இனையன்போல - இத்தன்மையையுடையவன்போல — மெய்யழகுடையான்றன்னை - உண்மையான அழகையுடையவனை — வேறுகண்டிலனென்று - வேறேகண்டதில்லையென்று — உள்ளி - ஆலோசித்து. எ-று. - - (௫௩)

மாறருமலமனேயிவ்வடிவுகொண்டவள்செய்பூசைப் *
பேறருளுதற்குற்றானேபெருந்தவத்தாற்பிறந்த - *
வேறொருமகனோவென்றுவிமலையையத்தளாகித் - *
தேறிலன்றிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௫௪)

(இ-ள்) மாறரும்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற — அலமனே - அல்லமனே — இவ்வடிவுகொண்டு - இவ்வுருவங்கொண்டு — இவள்செய்பூசை - இம்மாயைசெய்கின்ற பூசையினது — பேறருளுதற்கு - பலனைக்கொடுத்தற்கு — உற்றானே - வந்தானோ — பெருந்தவத்தால் - பெரியதவத்தினால் — பிறந்த — வேறொருமகனோவென்று - மற்றொருபுருஷனோவென்று — விமலை — ஐயத்தளாகி - சந்தேகித்தவளாகி — தேறி

லணிற்ப-தெளியாதவளாயிருக்க—மாயஞ்செய்துநின்றனன்-மயக் கஞ்செய்துநின்றான்—எங்கோமான்-எமதுதலைவனாகிய அல்லமன்.

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்று
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியார்போல - ※
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும் - ※
விமலையேமயங்குமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே.

(இ-ள்) தமமில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில் — சேய்மைத்தடத்து - தூரவழியில் — ஒருவனை — கண்டு-பார்த்து — அன்னான்-அவன் — அமைவுற-பொருந்த — வருதல்போதல் - வருதலையும் போதலையும் — ஐயமுற்று-சந்தேகித்து — அறியார்போல - அறியமாட்டாதவர்போல — நிமலனை - அல்லமனை — விகாரியென்றும் - விகாரத்தையுடையமனிதனென்றும் — நிகழ் - பிரகாசியாநின்ற — நிருவிகாரியென்றும் - விகாரமில்லாதகடவுளென்றும் — விமலையே — மயங்குமென்னில் - மயங்குவாளாகில் — மாயையைவெறுப்பதென் - மாயையையெறுத்துச்சொல்வதென்ன. எ-று. - (௫௫)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றோன் - ※
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்று - ※
ஏர்நிலைவடிவமாயைக்கிணையனேயலமனென்று - ※
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினாள். (௫௬)

(இ-ள்) நீர்நிலை - சலத்தினாழத்தை — கோலாற்காணும் - கோலாலறியும் — நீர்மைபோல்-தன்மைபோல — இங்குநின்றோன் - இவ்விடத்தில்நின்றவனது — சீர்நிலை- குணத்தின்றன்மையை — மாயைதன்னால் - மாயையினால் — தெளிவுற - சந்தேகமில்லாமல் — அறிவலென்று - அறிவேனென்று — ஏர்நிலைவடிவம் - அழகினிருப்பிடமாகியவடிவத்தையுடைய — மாயைக்கு — இணையனே - இவனே — அலமனென்று - அல்லமனென்று — வார்நிலை - கச்சணிந்த — முலை - ஸ்தனத்தையுடைய — மடந்தை - விமலை — வடிக்கணால் - கூர்மைபொருந்திய கண்ணால் — காட்டினாள். எ-று. - - - (௫௬)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்முன்னர் - ※
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக் - ※
கண்ணினாற்கூறவந்தகைலைமாதறிந்தாளன்றாள் - ※
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை. (௫௭)

(இ-ள்.) கண்ணினாற்கேட்கும் - கண்ணாலேகேட்கும்படியாகிய — சீர்சால் - சிறப்புமிகுந்த — கங்கணத்திறைவன்முன்னர் - பாம்பாகிய கடகத்தையுடையமதுகேசனதுசந்நிதியில் — கண்ணினால் - தன்கண்களால் — குமரர் - காளையரது — நெஞ்சக்கட்டவிழ்ந்து - மனவலியை நீக்கி — ஆடுவாட்கு - ஆடுகின்றமாயைக்கு — வந்தகைலைமாது - கைலாசத்திலிருந்துவந்தவிமலை — கண்ணினாற்கூற - கண்ணினாலே காட்ட — அன்னாள் - அந்தமாயையானவள் — ஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை - ஞானநேத்திரத்தினாற்காணப்பட்ட அல்லமனை — கண்ணினாற்கண்டு - கண்ணாலேபார்த்து — அறிந்தாள். எ-று. (௫௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கைலைக்குன்றில் - *
சொல்லியசூணெஞ்சத்திற்றோன்றலுஞ்சுழன்றாடிப்போ *
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப் - *
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௫௮)

(இ-ள்.) புல்லியநெறியினின்றாள் - அற்பமாகியகாமத்தைக்கருதிநின்றவளாகிய — வல்லி - மாயை — தன்மனத்தில் — காமமாய்ந்து - ஆசைகெட்டு — வண்கைலைக்குன்றில் - வளம்பொருந்தியகைலாசகிரியில் — சொல்லிய — சூள் சபதம் — நெஞ்சத்தில் - மனதில் — தோன்றலும் - தோன்றியவளவில் — சுழன்றாடிப்போய் — அல்லமன்மீது வீழ்வாளாக - அல்லமன்மேல்விழுகிறவள்போல — மேல்வீழ்ந்து — பற்றி - பிடித்து — புல்லிய - கட்டிக்கொள்ள — நினைந்து - நினைத்து — சென்றாள் - போனாள். எ-று. - - (௫௮)

கண்டனனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம - *
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற் - *
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான் - *
விண்டுகவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன் (௫௯)

(இ-ள்.) வீரன் - அல்லமன் — அவள்கருத்தை - அம்மாயையினது நினைவை — கண்டனன் - அறிந்து — காரிகைமனத்துள் - இம்மாயையினதுமனத்துளிருக்கும் — காமம் - காமத்தை — மண்டலமுணரக்காட்டி - இவ்வுலகமறியச்செய்து — வழிக்கொள்வலென்று - போவேனென்று — உளத்திற்கொண்டு - மனதில்நினைத்து — கைதவறிவீழ்ந்தகுடமென - கைதப்பிவிழுந்தகுடம்போல — மத்தளம் — விண்டுக - உடையும்படி — எறிந்துபோகட்டு - எறிந்துவிட்டு — ஓடினன்வி

ணாந்து-சீக்கிரமாகஓடினான். எ-று. (௩௯)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனாலென்றெண்ணி *
மத்தளமதனைவீசிப்போகல்போல்வள்ளல்போகப் *
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபித்துறீஇமாதரெல்லாங் *
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்றார். (௪௰)

(இ-ள்) இவட்கு-இம்மாயைக்கு— இத்தனையாட்டமெல்லாம்— இதனாலென்று— எண்ணி- நினைத்து — மத்தளமதனை-மத்தளத்தை— வீசி-எறிந்து— போகல்போல்-போவதுபோல— வள்ளல் போக-அல்லமதேவன்போக— மாதரெல்லாம்-ஸ்திரீகளெல்லாரும் —பித்தடைந்தனன்கொலென்று - இவன் பயித்தியங்கொண்டானோவென்று— பித்துறீஇ-மயக்கங்கொண்டு— கைத்தளிர்விரல்- தளிர்போன்றகைவிரல்களை— முடக்கி— கவுளடி-கபோலமூலத்திலே —வைத்துநின்றார். எ-று. (௪௰)

பறைபடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை *
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரெலாமறியச்செய்தான் *
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி *
னிறைமகட்குயிர்நிலாதென்றிளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(இ-ள்.) பறைபடித்து-வாத்தியமடித்து— இன்றுகாறும்-இன்றுவரையில்— மறைத்த— இப்பாவைசெய்கை-இம்மாயையினதுசெய்கையை— பறையுடைத்து-வாத்தியத்தையுடைத்து— ஒழிந்து-நீங்கி— காளை-அல்லமன்— பாரெலாம்-உலகமெல்லாம்— அறியச்செய்தான்— கறையடி-உரல்போன்றஅடிகளையும் — களி-செருக்கையுமுடைய— நல்யானை-நல்லயானையையும் — கருங்கழல்-பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும்— சீற்றத்துப்பின்-கோபத்தையும் வலிமையையுமுடைய— இறைமகட்கு-அரசன்மகளாகியமாயைக்கு— உயிர்நிலாதென்று — இளையர்-தோழிகள் — மனமுளைந்தார்-மனம்வருந்தினார்கள். எ-று. (௪௧)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி *
மலைதனிலியம்புமாற்றமவழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள் *
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழிதிரங்கு *
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு (௪௨)

(இ-ள்) முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு - முத்தையொத்த ஒளி

பொருந்தியபற்களையுடைய கற்பகப்பூங்கொம்பு போல்பவளாகிய மாயை— சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதன் — இன்றுசெய்யும்- இப்போது செய்கின்ற — செருவினுக்கன்றி- சண்டைக்கேயல்லாமல் — வெள்ளிமலைதனில் - கைலாசகிரியில் — இயம்புமாற்றம்- சொல்லியபிரதிஜ்ஞை — வழுவிற்றென்று-தவறியதென்றும் — கலவிசெய்ததலைவன் - போகநாயகன் — நீங்க - நீங்குதலினாலே — கைப்பொருட்கு-கையில்வருந்திரவியத்துக்கு — அழுதிரங்கும்- துக்கிக்கின்ற — பூவை விலைமகளிர்போல- தாசிகளைப்போல — உளமழிந்தாள்-மனங்கலங்கினாள். எ-று. - - - (௪௨)

மாலைவாய்மரையேபோலு மாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு *
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்தில் - *
சாலுமாரஞரறிந்துதடங்கணாய்தளரேனின் - *
சீலநாயகன்போந்தேத்துந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள்.

(இ-ள்) மாலைவாய்- மாலைக்காலத்து — மரையேபோலும்- தாமரைமலரையொத்த — மாயைவாண்முகத்தை - மாயையினது ஒளிபொருந்தியமுகத்தை — கண்டு-பார்த்து — வேலுலாம் வேல்வடிவமுலாவுகின்ற — கருங்கண்- கரியகண்களையும் — செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுமுடைய — விமலைமாது-விமலையானவள் — அவளுளத்தில்- அம்மாயையினது உள்ளத்தில் — சாலும்- மிகவும் — ஆரஞர் - நிறைந்த துக்கத்தை — அறிந்து — தடங்கணாய்- விசாலமாகிய கண்களையுடையமாயையே — நீ — தளரேல்-வருந்தாதே — நின் - உன்னுடைய — சீலநாயகன்போம் - ஒழுக்கத்தையுடைய தலைவன்போகின்ற — தேத்தும்-இடத்தும் — தேடி — நாங்காண்போமென்றாள். எ-று.

சிலைநுதலவிமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக் *
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனாள்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயினமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார் (௪௩)

(இ-ள்.) சிலைநுதல்-வில்லையொத்தநெற்றியையுடைய — விமலை- விமலையினது — சொல்லால் — தெளிந்துளம்- மனந்தெளிந்து — இறையைநோக்கி - அல்லமனைநாடிக்கொண்டு — கலைதொடருழைபோல்-ஆண்மானைத்தொடருகின்றபெண்மான்போல — மாயை — காட்டினில — தொடர்ந்துபோனாள் — கொலைபடும் - கொல்லுதலை

யுடைய — அயிலமர்த்து - வேலோடியுத்தஞ்செய்து — குழைபொ
ரு காதுடன் போர்செய்கின்ற — தடங்கணல்லார் - விசாலமாகிய க
ண்களையுடையஸ்திரீகள் — மலர்தொடரளிகள்போல - புஷ்பத்தை
த்தொடருகின்றவண்டுகள்போல — மாயையைத்தொடர்ந்து — செ
ன்றார்-போனார்கள் எ-று. - - - . (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை - *
மத்தளிகன்பின்போனாண்மகடனையந்தோவாண்டு. - *
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர்.

(இ-ள்.) அரசன் - மமகாரன் — மெய்த்தவம்பயின்று - உண்மையா
ன்தவத்தைச்செய்து — பெற்று — வேந்தர்க்குங்கொடாமல் - அரச
ருக்கும் விவாகஞ்செய்துகொடாமல — முக்கணத்தனுக்கென்று -
மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கென்று — வாளா - வீணாக —
வைத்திருந்த — பாவை-பெண் — மத்தளிகன்பின்போனாள்-மத்தள
ங்கொட்டுவோன்பின்னேபோனாள் — அந்தோ - ஐயோ — மகட
னை-மகளை — ஆண்டுபத்தின்மேலவைத்திருத்தல் - பத்துவருஷத்தி
ன்மேலகல்யாணஞ்செய்துகொடாமல்வைத்திருப்பது — பாவமெ
ன்று — இகழ்ந்தார்-இகழ்ந்தனர் — கண்டோர்-பார்த்தவர்கள்.

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள் - *
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனாலெய்து - *
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்குமேன்மை *
சாவுமெண்ணாமனிற்குந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (௪௫)

(இ-ள்.) தயங்கு - பிரகாசியாநின்ற — புன்காமம் - அற்பமாகிய
காமமானது — பாவமும்பழியும-பாவத்தையும்பழியையும் — நல்
கும்-கொடுக்கும் — பல்வகைப்புகழறங்கள்-பலவகைப்பட்டகீர்த்தி
யையும்தருமத்தையும் — யாவையும்-மற்றவைகளையும் — அழிக்கு
ம்-கெடுக்கும் — எய்துமின்பமும் - தன்னால் வருஞ்சிற்றின்பத்தையு
ம் — அதனாலெய்துநோவும் - அவ்வின்பத்தாலவருந்துன்பத்தையு
ம் — நன்மரபும - நல்லபரம்பரையையும — செய்யுநோன்பும் -
செய்கின்றவிரதங்களையும் — நல்லொழுக்கும் - நல்ல ஒழுக்கத்தையு
ம் — மேன்மை-மேம்பாட்டையும் — சாவும - இறப்பையும் — எண்
ணாமல் - எண்ணாதிருக்கும்படி — நிற்கும் - நிலைபெறும் — என்

பார்-என்றுசொல்லுவார்கள். எ-று. - - (௪௬)

(வேறு.)

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க *
ளஞ்சுருள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள் - - *
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பினைவெருவாள் - *
நெஞ்சுயோகிமேலிருத்தியந்நிலாவலைசென்றாள். (௪௭)

(இ-ள்.) பஞ்சின்மேல் — மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் — பதைபதைக்கும் - பதைபதைக்கின்ற — மென்பதங்கள்-மெல்லியபாதங்கள் — பரன்மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதைக்குறித்து — அஞ்சுருள்-அச்சமுறுள் — நீருணவவாவாள்-நீர்பருகுதலைவிரும்பாள் — ஞாயிறு-சூரியனது — விஞ்சு-மிகவும் — முதிர்-முதிர்ந்த — கதிர்-கிரணங்களுடைய — வெதுப்பினை-வெப்பத்தைக்குறித்து — வெருவாள்- பயப்படாள் — நெஞ்சு-மனதை — யோகிமேலிருத்தி-அல்லமன்மேல்வைத்து — அந்நிலாவலை-அந்தமாயை — சென்றாள்.

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த - - *
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண் - - *
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற் - *
றாமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். - (௪௮)

(இ-ள்.) காமவெந்தழலால்- வெவ்வியகாமாக்கினியால் — உடல்வெந்து-சரீரம்வெந்து — உளங்கரிந்த-உள்ளங்கருகிய — கோமடந்தையலால்-ராஜபுத்திரியாகியமாயையல்லாமல் — அலைமேல்வரும்-பாற்கடலிற்பிறந்த — குளிர்தண்- மிகவும்குளிர்ச்சிபொருந்திய — பூமடந்தை-ஸ்ரீதேவியானவள் — அப்பாலையிற்போமெனில் - அப்பாலைநிலத்திற்போவாளாகில் — புனலில்-சலத்தில் — தாமிளங்கயல்-தாவாநின்ற இளமைபொருந்தியகெண்டையானது — சுடுமணல்வீழ்ந்தென - சுடுகின்றமணலில் வீழ்ந்ததுபோல — தளரும்-சோர்வாள். எ-று. - - - - (௪௮)

பாலலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை - - *
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல் - *
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின் - *
மேனகந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விளைந்து - (௪௯)

(இ-ள்-) பாலலங்கருங்கண்ணி - நீலோற்பலமலரையொத்தகரிய

கண்களையுடையமாயை—போகிய—கொடும்பாலை-கொடியபாலை நிலம்—யானைதன்-யானையினுடைய—புழைக்கைநிகர்-துதிக்கையையொத்த—துளி-நீர்த்தாரைகளை—இடைவிடாமல்-ஓயாமல்—வானம்-மேகமானது—நின்றுபெய்யினும்-நெடுங்காலம் நின்றுபெய்தாலும்—தழற்பட்ட-அக்கினியிற்காயப்பட்ட—வல்-வலிய—இரும்பின்மேல்—நகந்தெறி-நகத்தால்தெறித்த—திவலைபோல்-நீர்த்துளிபோல—விரைந்து-சீக்கிரத்தில்—சுவறும்-சுவறிப்போம் எ-று. - - - - - (சகூ)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப் - - ✻
பாலையன்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்பதைத்து - ✻
வேலையிற்றலைவீழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணை - - ✻
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. - (ருய)

(இ-ள்.) மால்-நாரணன்—அருந்தியபோது-இவ்வுலகத்தையுண்டபொழுது—தன்வயிற்றிடையிராது-தன்வயிற்றிலிராமல்—இப்பாலை-இந்தப்பாலைநிலத்தை-அன்று-அந்நாளில்—உடனுமிழ்ந்திலனாகில்-உடனேயுமிழாவிட்டால்—மெய்பதைத்து-சரீரம்பதைத்து—வேலையின்றலை-சமுத்திரத்தினிடத்தில்—வீழ்ந்ததனாலும்—உண்வெண்ணையாலும்-வெண்ணையையுண்டதினாலும்—வெந்தழறணிந்து-வெவ்வியதாபம்நீங்கி—உயிருய்குவனலன்-பிழைத்திருக்கமாட்டான். எ-று. - - - - (ருய)

நாயினாவினீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந் - - ✻
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற - - ✻
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசெல்மலர்முகமாதர் - ✻
வாயினீரறீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. - - (ருக)

(இ-ள்) நாயினாவினீர்-நாயினதுநாவிலுள்ளசலத்தை—சிறுமுயற்குருளைகள்-சிறியமுயற்குட்டிகள்—நக்கும்-நக்குகின்ற—தீயபாலையில்-கொடியபாலைநிலத்தில்—தனைமறந்து—அவசத்தில்-பரவசப்பட்டு—சென்ற-நடந்த—மாயைமாதுபின்-மாயையினதுபின்னே—தொடர்ந்துசெல்-தொடர்ந்துபோகின்ற—மலர்முகமாதர்-தாமரைமலர்போன்றமுகத்தையுடையமகளிர்—வாயினீரறீஇ-வாயில் சலமற்று—கண்கணீர்-கண்களில்சலம்—வந்துசுரந்தன. எ-று. - - - - - (ருக)

கானனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார் - ※
மானனார்சிலர்வாய்க்கடைநாவிருல்வருடித் - - ※
தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார் - ※
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

(இ-ள்.) மானனார்சிலர் - மானையொத்த சில ஸ்த்ரீகள் — கானனீரென-கானலைச்சலமென்று நினைத்து — சிறிதிடம்-கொஞ்சதூரம் — கடிதுசென்று - விரைந்துசென்று — இளைப்பார் — வாய்க்கடை - கடைவாயை — நாவிருல் — வருடி - தடவி — தானையோர்கரம் - ஒரு கையால்முன்தானையை — முகதெதிரசைத்து - தங்கள்முகத்துக் கெதிரேவீசி — மெய் - சரீரம் — தளர்வார் — வேனில் - வேனிற்காலம — ஆ — கொடிதென்று - கொடியதென்று — தம்விதியினை - தமது விதியை — வெறுப்பார். எ-று. (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை ※
பாததாமரைவருந்தினபாலையுணடந்தவ் - - ※
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல் - ※
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்முன்னேடும். (௫௩)

(இ-ள்.) மாதர்-ஸ்த்ரீகள் — இவ்வணம்-இத்தன்மையாக — தொடர்ந்து — பின்வர-பின்னேவர — எழின்மாயை-அழகையுடையமாயையினது — பாததாமரை - தாமரைமலர்போலுள்ளபாதங்கள் — பாலையுள்-பாலைநிலத்தில் — நடந்து — வருந்தின — (ஆதலால்) அவ்வாதிநாயகன்றனை-அவ்வல்லமதேவனை — மறித்து-தடுத்து — உதவி செய்து — அறன்மெல்லோதியோடு- கருமணலையொத்த மெல்லிய கூந்தலையுடையமாயையோடு — உறவாவமென்று- சிநேகமாவோமென்று — உழைகள்-மான்கள் — முன்னேடும்-முன்னேயோடும்.

கூந்தல்மேல்விரிமுகிறரக்கோபம்வாய்காட்ட - ※
ஏந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக் - ※
காந்தளங்கைகடரவருங்காரெனக்கலாபம் - - ※
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழுவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

(இ-ள்.) கூந்தல-தலைமயிரானது — மேல்விரிமுகிறர-மேலேபரந்தமேகத்தினது தோற்றத்தைத்தருதலாலும் — கோபம்வாய்காட்ட-உதடானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் — ஏந்துகொங்கையின்வடம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமாலைக

ள் — மலையருவியை — எய்ப்ப - ஒத்தலாலும் — காந்தளங்கைகடர -
அழகியகைகள்காந்தண்மலரின்தோற்றத்தைத்தருதலாலும் — வரு
ங்காலொன - வருகின்றகார்காலமென்று — கலாயம்வாய்ந்த மஞ்ஞை
கள் - தோகையையுடையமயில்கள் — மகிழ - சந்தோஷிக்க — பெ
ருவனத்தில் - பெரியகாட்டில் — வந்தனள் - மாயைவந்தாள். எ-று.

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யு - - *
வங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா - - *
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து - , - *
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினராம். (௫௫)

(இ-ள்.) சிங்கமும் — கரியும் யானையும் — பணிசெய - தங்களுக்கு
வேலைசெய்யும்படி — தவஞ்செய்யு - தவஞ்செய்து — அங்குறுந்தவ
ர் - அவ்வனத்தில்வாசஞ்செய்கின்றமுனிவர் — மாயைதன் - மாயையி
னது — முலையிடையாம் - ஸ்தனமும் இடையுமாகிய — மாதங்கமு
ம் - யானையையும் — சிறுசிங்கமும் - சிறியசிங்கத்தையும் — கண்டு -
பார்த்து — உளந்தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து — பொங்குறுந்துய
ரோடு - மிகுந்ததுக்கத்துடனே — எழுந்து — இரிந்துபோயினர் -
ஓடினார்கள். எ-று. - - - - (௫௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ - *
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுந் - - *
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருந்துயரு - *
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. - -(௫௬)

(இ-ள்.) கொடிய - கொடிதாகிய — வாள்வரிவேங்கையை - வாள்போ
ன்றவரிகளையுடையபுலியை — கண்ட - பார்த்த — மான்குழாம்போ
ல் - மான்கூட்டங்கள்போல — நெடியவார்சடை - மிகவுநீண்டசடை
களையுடைய — முனிவரர் - முனிவரிற்சிறந்தோர் — கலங்குறுநிலையு
ம் - மனங்கலங்குகின்றநிலையும் — தொடியுலாவும் - வளைகளுலாவுகின்
ற — மென்றோள் - மெல்லியகைகளையுடைய — மடவார்வருந்துயரும் -
ஸ்திரீகள்வருகின்றதுக்கமும் — முடியுமாறு - நீங்கும்படி — அருள்
செயநினைந்தனன் — அருண்மூர்த்தி - அருள்வடிவாகிய அல்லமன.

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றரப்பணிமணத்தி - *
றேயுநீளொருமுனிபோனின்றுறவன்று - *
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த் - *

தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. - (௫எ)

(இ-ள்.) மாயைபோக-மாயைநீங்கும்படி — ஓர்கணத்தினில்-ஒரு க்ஷணத்தில் — தூரப்பன்-ஓட்டுவேன் — நீர்-நீங்கள் — மனத்தில் — நோயுறீரென-வருத்தமுறவேண்டாமென்று — ஒருமுனிபோல் — நின்று-அல்லமனு நின்று — நுவன்று-சொல்லி — தூயமாதவர்க்கு-பவித்ரமாகியமுனிவருக்கு — அருள்செய்து-அனுக்கிரகஞ்செய்து — தொல்லைநல்லுருவாய்-பழைய அல்லமனாய் — தேயுநுண்மருங்கு-தேய்ந்தநுண்ணிய இடையையுடைய — அணங்கெதிர்-மாயைக்கெதிரே — சிரித்து-தோன்றினன் எ-று. - - (௫எ)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக் - *
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று - - *
மெங்களையகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத் - - *
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் - (௫அ)

(இ-ள்.) பொங்குமாரழல்-மிகுந்தஅக்கினியானதுசொலிக்கின்ற — வெஞ்சுரம்-வெவ்வியபாலைநிலத்தில் — புக்கபூவையர்க்கு-சென்றமாதருக்கு — கங்கையாறெதிர்ந்தாலென-கங்காநதியெதிர்ப்பட்டதுபோல — கண்ணெதிர்தோன்றும்-கண்ணுக்கெதிரேதோன்றிய — எங்களையகன்-எமதுதலைவனாகிய அல்லமதேவனது — திருவடித்தாமரையிணையை-அழகியஉபயபாதாரவிந்தங்களை — தங்களாகுலந்தீர்ந்து-தங்கள்வருத்தம்நீங்கி — மெய்குளிர்தர-சரீரங்குளிர்ச்சியடையும்படி — சார்ந்தார்-அடைந்தார்கள். எ-று. (௫அ)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த - - *
கரநெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய் - *
விரைமலர்க்கணைபட்டுளைநையுமெல்லியலை - - *
யருளறத்துறந்தனையெங்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(இ-ள்.) இளங்காளாய்-இளமையையுடைய அல்லமனே — பெருகு-மிகுந்த — அளற்றினில்-சேற்றில் — அழுந்தி-மூழ்கி — அங்கெழுபவன்-அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்திருக்கின்றவன் — பிடித்த-பிடிக்கப்பட்ட — கரநெகிழ்த்துவிட்டு-கையைநீக்கிவிட்டு — அகல்பவன்போல்-நீங்குகின்றவனைப்போல — விரைமலர்க்கணைபட்டு-வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணம்பட்டு — உளைநையும்-மனம்வருந்துகின்ற — மெல்லியலை-மாயையை — அருளறத்துறந்தனை-அருளின்

திநீங்கினுய்—என்கொலென்றனர்-யாதோவென்றார்— அவர்தாம்-அம்மகளிர். எ-று. (ருகூ)

பற்றியாயிடைவிடுத்தது நீயிரோபற்றி ※
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக ※
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுநருளரோ ※
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (கூ0)

(இ-ள்.) பற்றி-பிடித்து— ஆயிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில்விட்டது— நீயிரோ-நீங்களே—பற்றி-பிடித்து—இற்றைநாள்-இந்நாள்வரையில்(நான்)—உமை-உங்களை—விடுத்திலேன்—இதனை—இவ்வுலகமுற்றும்- இந்தலோகமெல்லாம்—ஓதுறும்- சொல்லும்—ஏதிலரிடை-அயலாரிடத்தில் — குற்றநாடி - குற்றத்தைத்தேடி — கூறுநரல்லால்-சொல்வார்களேயன்றி—தம்பிழைமொழிகுநர் - தங்குற்றத்தைச்சொல்பவர்—உளரோ. எ-று. (கூ0)

என்னவோதலுமல்லமனேந்திழைமடவார் ※
மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு ※
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா ※
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (கூக)

(இ-ள்.) அல்லமன் — என்னவோதலும் - என்றுசொல்லியவளவில்—ஏந்திழைமடவார்-ஆபரணத்தைத்தாங்கியமங்கையர் — மன்னன்மாமகண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகிய மாயையினதுமனதில் — எழுகாமநோய்- உண்டாகியகாமவியாதி— வளருமுன்னம்-வளருகிறதற்கு முன்னம் — நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து — இன்றுதான்முனிந்தாய்-இன்றைக்குத்தான்கோபித்தாய் — என்னை-என்னகாரியஞ்செய்தாய் — ஏறவிட்டு- மேலேறும்படிசெய்து — ஏணியைவாங்கினை — என்றார் - என்றுசொன்னார்கள். எ-று. (கூக)

தொல்லைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்தூய்தாய் ※
நல்லையென்றுனைநம்பினேனவ்வஞ்சகநடிப்பு ※
வல்லையென்பதையறிந்திலேனுனைவன்சொற் ※
சொல்லிநின்றனண்மாயையெம்பிராணிதுசொல்லும். (கூஉ)

(இ-ள்.) மாயை — தொல்லை - ஆதியில் — நின்றிருமேனிபோல்-உன்வடிவம்போல — உள்ளமும்-மனமும் — தூய்தாய்- பரிசுத்தமாகி—நலலை-யென்று-நல்லவனாகியிருப்பாயென்று—உனை-உன்னை —

நம்பினேன்—வஞ்சகநடிப்புவல்லையென்பதை-வஞ்சகமாகிய அபிநயத்தில் வல்லவனாகியிருப்பாயென்பதை — அறிந்திலேனால்-நான் அறியேன் — என - என்று — வன்சொல்-குரூரமானசொல்லை — சொல்லிநின்றனள் — எம்பிரான் - அல்லமதேவன் — இதுசொல்லும் - இதைச்சொல்வான். எ-று. - - - (௯உ)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ - - *
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட் - *
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையும்படிறி - - *
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். - (௯௩)

(இ-ள்) தடங்கண்-விசாலமாகிய கண்களையும் — பஞ்சின்மெல்லடியாய்-பஞ்சுபோல்மெல்லியபாதங்களையுமுடையமாயையே — வஞ்சநாடகநடிப்பது- வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது — மாயைதன்செயலோ-மாயையினதுசெய்கையோ — தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோ -ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனதுசெய்கையோ — என - என்று — கடவுளையும்-தேவனையும் — படிறினெஞ்சமாதவர்தமையும்-பொய்யில்லாதநெஞ்சத்தையுடையமுனிவரையும் — நீ — கேட்டறிதி-கேட்டறி — என்றான்-என்றுசொன்னான். எ-று. - (௯௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு - *
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத் - *
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரற்சொல்விக்குந்தகைமை - * "
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௯௪)

(இ-ள்.) வள்ளல்-அல்லமன் — என்கூத்தை - எனதுநடிப்பை — தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரால்- நீக்கக்கூடாததேவராலும்முனிவராலும் — சொல்விக்குந்தகைமை-சொல்லுவிக்குந்தகுதி — கள்ளன் — மங்கையை- தன்மனைவியை — களவுசெய்பொருளினைக்கண்டுகொள்ளுநன்குறி-திருடப்பட்டபொருளைக்கண்டறியும்படியாகியநல்லகுறிகளை — புகல்விப்பதொக்கும்-சொல்விப்பதற்கொப்பாகும் — என்று — அம்மாயை — புன்னகைகொளீஇ- புன்சிரிப்புக்கொண்டு — உரைக்கும் — சொல்வாள். எ-று. - - - (௯௪)

நெஞ்சம்பாதிருவெனையகன்றிடவரினைக்குங் - *
கஞ்சன்மாயையிலெனக்கழறவாயுண்டோ . - *
விஞ்சும்வானிறையென்னையெம்மெய்யினால்விடுவான் - *.

றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

(இ-ள்.) மாயை — தஞ்சமென்று - எளியவளென்று — இகழ்தரத்தக்க - இகழத்தகுந்த — சொற்கற்றோய் - சொல்லைக்கற்ற அல்லமதேவனே — அரி - விஷ்ணு — நெஞ்சமியாதினால் - எந்தமனதினால் — எனை - என்னை — அகன்றிட - நீங்க — நினைக்கும் - நினைப்பான் — கஞ்சன் - பிரமதேவன் — மாயையையிலனென - தான்மாயையில்லாதவனென்று — கழற - சொல்ல — வாயுண்டோ — விஞ்சும்வானிறை - சிறந்த சுவர்க்கத்திற்குத்தலைவனாகிய இந்திரன் — எவ்வினை — எம்மெய்யினால் விடுவான் - எந்தசரீரத்தினால்விடுவான். எ-று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குமியிருத்தலானும் - பிரமனுக்குமுகத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலானும் - இந்திரனுக்குமெய்யில் பெண்குறிகளிருத்தலானும் - அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லரென்பது கருத்து. - (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென் - *
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லரென்றன்னைப் - *
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று - - *
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும் (௬௬)

(இ-ள்) என்னையஞ்சி - எனக்கு அஞ்சி — மாவழங்குகாட்டிருக்கு மாதவர் - மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள் — என்றன்னைவென்றிடவல்லரோ - என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லவரோ — அல்லர் — என்றன்னை - என்னை — பின்னைவென்றிடவல்லர் - பின்புவெல்லத்தக்கவர்கள் — யார் — பேசுதியென்று - சொல்லென்று — மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொல - மின்னலைவென்ற நுட்பமாகிய இடையையுடையமாயைசொல்ல — அல்லமன் — விளம்பும் - சொல்லுவான்.

என்றனாணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று - - *
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய் - - *
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற - - *
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

(இ-ள்.) என்றனாணையை - என்னுடைய ஆஜ்ஞையை — கடப்பவர் — இலையிலையென்று - இல்லையில்லையென்று — வென்றிகூறினையேல் - வெற்றியைச்சொல்லுவாயாகில் — அவர்நிற்க - அவர்களிருக்கட்டும் — வேல்விழியாய் - வேலையொத்தகண்களையுடையமாயையே — நின்றவாருயிர்முயற்சியால் - நிலைபெற்றுநிறைந்தஉயிரினதுசெய்கையினு

லே — நிகழ்த்தியமாற்றமன்றி - சொல்லியசொல்லில்லாமல் — வாழ்மறையாகமத்து - நிலைபெற்றவேதாகமங்களிடத்து — அறிதி யென்று - அறியென்று — அறைந்தான் - சொன்னான். எ-று. (௬எ)

நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு - - ✻
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற - - ✻
நூலெலாமுனைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநவன்றான் - ✻
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. - (௬அ)

(இ-ள்.) மாலெலாம் - மயக்கங்களெல்லாம் — பிறப்பதற்கிடமாகிய மாயை — நாலுவாக்கு - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, என்கிற வாக்குநான்கினையும் — நீபார்ப்பினும் - நீபார்த்தாலும் — நான் — அவற்றினுக்கும் - அவைகளுக்கும் — மூலகாரணமாகுவன் — மொழிந்தவிம்மாற்றம் - நான்சொல்லியவிச்சொல் — நூலெலாமுனைத்திடுமென - சாஸ்திரங்களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று — செருககொடு - செருவத்தடனே — நவன்றாள் - சொன்னாள். எ-று. - (௬அ)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநினை - - ✻
யாட்டுகிற்பவராரொனவறிந்திலைபேதாய் - - ✻
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகிளப்பார் - ✻
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். - (௬௯)

(இ-ள்.) பேதாய் - அறிவில்லாதவளே — இவ்வுலகமும் - இவ்வுலகங்களையெல்லாம — ஆட்டுகிற்பன் - ஆடச்செய்வேன் — என்றனை என்று சொன்னாய் — நினையாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாடச்செய்கிறவர் — யாரொன - ஆரென்று — அறிந்திலை - அறியாய் — மூடரோ — நின்னை - உன் றன்மையை — கேட்டு — ஓர்பொருளென - ஒருவஸ்துவென்று — கிளப்பார் - சொல்லுவார் — நாட்டுமென்னை - நிலைநிறுத்துகின்றவென்னை — நன்கறிந்துயர் - நன்றாகவறிந்துயர்ந்த — ஞானிகள் — நவில்வார் - சொல்வார்கள். எ-று. - - - (௬௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே - - ✻
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பின்னென்வாதம் - ✻
பாரொருவியம்பினள்பசிகளையிடிற்பசிநோய் - ✻
தீருமாமருந்ததுவனென்பவர்சீர்போல். - (எ0)

(இ-ள்.) ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோ — அதையறியேம் — மாரவேள்செயுநோய் - மன்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை — மறித்து - போ

து— அதன்பின்— என்வாதம்பாரொ௱ - என்றுதர்க்கத்தைப்பாரொ
ன்று — பசிக்கு — அனையிடில்-அன்னமிட்டால்—பசிநோய்—தீரு
ம் - தீரும்படி — மாமருந்துதவுவன் - பெரியமருந்துகொடுப்பே
ன் —என்பவர்சீர்போல் என்றுசொல்லுமவர்தன்மைபோல—இய
ம்பினள்- மர்யைசொன்னாள். எ-று. - - - (எ௰)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா - - *
னாமவேனெடுங்கண்ணிநாய்காமிபோனடித்தேன் - *
தீமைநெஞ்சினாற்சூணினைந்தனை நினைத்திலேன் - *
போயினாருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன். - (எ௧)

(இ-ள்.) நாமவேனெடுங்கண்ணிநாய் - அச்சஞ்செய்கின்ற வேல்
போன்றநெடியகண்களையுடையமாயையே—நீ—காமியாகி-காமி
யத்தை அபேக்ஷித்தவளாகி — அருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால்-
பூசனையைஉறுதியாகக்கொண்டமையால்—காமிபோல்—நடித்தே
ன்-அபிநயித்தேன் - தீமைநெஞ்சினால்-பொல்லாங்கையுடையமன
தினால்—சூள்-சபதத்தை— நினைந்தனை-நினைத்தாய்— (ஆதலால்)
— நினைத்திலேன் - உன்னைஸ்பரிசிக்கமாட்டேன்— யினாருடன்-
ஸ்திரீகளுடனே —போ—என்றனன்-என்றுசொன்னான்— வன்சொ
லால்-கடினமாகியசொல்லாலே—புனிதன் பரிசுத்தனாகிய அல்லமன்.

(வேறு) மண்ணுலகிலிழிகுலமத் தளத்தொழிலோன் றனைவிரு
ம்பி வறிதுமீண்டாள், ளண்ணன்மகளெனும்பழியை மாளாமனிறு
விட்போயங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்முடியா
தெவ்வாறு விமலன்பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலெ
ன மாயையுளம் பேதையுற்றாள். - - (எ௨)

(இ-ள்.) மண்ணுலகில் - பூலோகத்தில்—அண்ணன்மகள் - ராசகு
மாரி— இழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனை - ஈனமாகியகுடியிற்பி
றந்தமத்தளங்கொட்டுகின்றவனை— விரும்பி— வறிது - பயனில்லா
மல் —மீண்டாள்-திரும்பினாள்— எனும்பழியை - என்னும் அபவா
தத்தை— மாளாமல — நிறுவி - நிலைநிறுத்தி— போய்- கைலாச
த்திற்குப்போய் —விண்ணுலகம் - தேவர்கள்— அங்கைகொட்டிந
கைசெய்ய- கைகொட்டிச்சிரிக்க— சூண்முடியாது - பிரதிஞ்ஞையை
நிறைவேற்றாமல் — விமலன்பங்கிற் பெண்ணரசி தன்முகத்தில - பர
மசிவனுடைய பாதிதேகத்திலிருக்கின்ற பார்வதியினது முகத்தில்—

எவ்வாறு — விழிப்பனென - விழிப்பேனென்று — மாயை — உளம்
மிழையயற்றாள் - மனதில் துன்பத்தையடைந்தாள். எ - று. - (௭௨)

அன்பினா லன்பர்பெறற் கெளியனுமெனைச் சூளொன்றுரைந்து
வந்து. வன்பினாற் பெறவேண்டி நின்றழிந்தாயிதுதகுமோ மாயை
மாதே. முன்பினுக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாகவேண்டி மிகமுயன்று
நெஞ்சிற், றுன்பராய்த் திரியுமவர் போலெனின்றான் மாயைதனைத் து
ரக்கவல்லான். - - - - (௭௩)

(இ-ள்.) மாயைதனைத்துரக்கவல்லான் - மாயையைத்துரத்தவல்ல
வனாகிய அல்லமதேவன் — முன்பு — இன்னா இனிமையாகாத — கடு - கச
ப்பாகியவஸ்துவை — விதைத்து — கரும்பாகவேண்டி - (பின்பு) கரு
ம்பாகவிளையவிரும்பி - மிகமுயன்று மிகவும் முயற்சிசெய்து —
நெஞ்சில - மனதில் — துன்பராய் - துன்பத்தையுடையவர்களாய் —
திரியுமவர்போல் - சஞ்சரிக்குமவர்போல — அன்பர் - பக்தர் — அன்பி
னால் - பக்தியினால் — பெறற்கெளியனுமெனை - அடைதற்கெளியவனா
கிய என்னை — சூளொன்றுரைந்து - ஒருபிரதிக்ஞையைச்சொல்லி — வ
ந்து — வன்பினாற்பெறவேண்டி நின்று - வலியதன்மையினாற்பெறுத
ற்குவிரும்பிநின்று — அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய் — இது த
குமோ — மாயைமாதே — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ-று. (௭௩)

கரைகுறுக வந்தகலங் கவிழ்ந்த நாய்கன் போலக் கலங்கிநின்ற,
வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலையுள மறுகிமாழ்கி,
யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினியல் நோக்குறு வியல்புபோல, வருள்
புரிதி யையவிவள் குணநோக்காதென்று தொழுதஞ்சிச் சொன்னாள்.

(இ-ள்.) கரைகுறுகவந்தகலம் - கரையைக்கிட்டும்படிவந்தகப்ப
லானது — கவிழ்ந்த - கவிழப்பெற்ற — நாய்கன்போல - வாணியன்
போல — கலங்கிநின்ற — வரைபுரைமென்முலைமாயைதனை - மலை
போன்றும்மிருதுவாயுமிருக்கிறஸ்தனங்களையுடைய மாயையை —
விமலை — கண்டு - பார்த்து — உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று — மாழ்கி - ம
யங்கி — ஐய - அல்லமதேவனே — இரதம் - ரசகுளிகை — உறு தன்னை
ச்சேர்ந்த — களிம்புமலி - களிம்புநிறைந்த — செம்பினியல் - செம்
பினதுகுணத்தை — நோக்குறுவியல்புபோல - பாராததன்மைபோ
ல — இவள்குணநோக்காது - இவள்குணத்தைப் பாராமல் — அரு
ள்புரிதியென்று - கிருபைசெய்வாயென்று — தொழுது - பணிந்து —

அஞ்சி-பயந்து — சொன்னாள். எ-று. (எச)

இலங்கிலைவேன் மருட்டுமதர் விழிவிமலாய் வறியவோடிரதந்தன்
னால், நலங்கிளர்பொன் னுருவாகி லென்னாலிம்மாயையின்ப நணுகு
மென்று, புலங்களறி வரியபரமானந்த சிவயோகி புகலமாயை, கல
ங்கிபளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்.

(இ-ள்.) இலங்கிலைவேன்மருட்டும் - விளங்கிய இலையையொத்த வேலைமயங்கச்செய்கின்ற — மதர்விழிவிமலாய் - மதர்த்தகண்களையுடைய விமலையே — வறியவோடு-பயனில்லாத ஓடானது — இரதத்தன்னால்-ரசகுளிகையினால் — நலங்கிளர்பொன் னுருவாகில்-நலம் விளங்கியபொன் னுருவமானால் — என்னால் — இம்மாயை-இந்தமாயை — இன்பநணுகுமென்று- சுகத்தைப்பெறுவளென்று — புலங்களறிவரிய-இந்திரியங்களாலறியக்கூடாத — பரமானந்தசிவயோகி- பேரானந்தஸ்வரூபியாகிய அல்லமதேவன் — புகல சொல்ல — மாயை — கலங்கி — அளிபசும்புண்ணில்- அளிந்தபச்சைப்புண்ணில் — செவ்வேல்பட்டென சிவந்தவேல்பட்டதுபோல — அழுங்கி- வருந்தி — கழறுகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள். எ-று. (எரு)

நனவொரு புன்கனவாக மயங்கவெனைப் புணர்தலினா னாளும்வெ
ன்றி, யெனதெனதென் றுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூறுதலு மெங்க
ள்கோமான், கனவினுகர் வுறுமுணவு குறையுமோ பசியதனாற் களை
வதுண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று கண்டிறுமாந் தனைபேதா
ய்நீதானென்றான். (எசு)

(இ-ள்.) நனவு-ஜாக்கிரமே — ஒருபுன்கனவாக - அற்பமாகியவொருகனவாக — மயங்க- திரிய — எனைப்புணர்தலினால்-என்னைப்புணர்ந்ததினாலே — நாளும்- எப்போதும் — வென்றி - ஜயமானது — எனதெனதென்று- என்னுடையதே யென்று — உளஞ்செருக்கி-மனதிற்செருக்குற்று — மடமாயை - பேதமையையுடையமாயை — கூறுதலும்-சொல்லியவளவில் — எங்கள்கோமான் - எங்கள் தலைவனாகிய அல்லமதேவன் — கனவினுகர்வுறுமுணவு-கனவிலுண்ணப்பட்டவுணவு — குறையுமோ — பசியதனாற்களைவதுண்டோ - அதனாலே பசியைநீக்குவதுண்டா — பேதாய்-பேதமையுடையவளே — நினைவில்வருகனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒருகனவை — கண்டு — நீதான்- நீயே — இறுமாந்தனை-செருக்குற்றாய் — என்றான். எ-று. (எஎ)

ண்டுநீ தள்ளினு நா னின்றுபோகேன், கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய் நினைத்தழுவிக் கட்டிக்கொண்டு, செவ்வண்ண னமர்கைலைக் கேகியென்னுண்முடிப்பலெனச் செருக்கிச்சொன்னாள். மைவண்ண மலர்க்குழலாள் வான்றிரட்டிவிழுங்குவலென்மா றம்போல. (எஎ)

(இ-ள்.) கைவண்ணமலர்ப்பகழி மதனனையாய்- அழகியபுஷ்ப பாணத்தைக் கையிற்கொண்ட மன்மதன்போன்ற அல்லமதேவனே— நீ— எவ்வண்ணம்- எவ்வகையாக— உனைவன்மைகொண்டு- சொல்வன்மைகொண்டு — தள்ளினும்- தள்ளினாலும் — நானின்றுபோகேன்- இப்பொழுது நான் போகேன்— நினைத்தழுவி- உன்னைக்கலந்து — கட்டிக்கொண்டு— செவ்வண்ணனமர்கைலைக்கேகி- செய்யநிறத்தையுடைய பரமசிவனமர்ந்தகைலாசத்திற்குப்போய் — என்னுண்முடிப்பலென- என்பிரதிஞ்ஞையை நிறைவேற்றுவேனென்று — மைவண்ணமலர்க்குழலாள் - கருநிறமுடைய மலர்சூட்டிய கூந்தலையுடைய மாயை— வான்றிரட்டிவிழுங்குவலென்மாறடபோல - ஆகாயத்தைத்திரட்டி விழுங்குவேனென்கிற சொல்லைப்போல — செருக்கி- செருக்கையடைந்து — சொன்னாள். எ-று. (எஎ)

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவாள் ளுண்முடிப்ப லெனுமொழிக்கு முறுவலசெய்து, பிடிக்கவலை யாயிலெனைப் பிடிநடையாய் பிடியென்று பிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினாற் காண்பதும்போய் மதிமயங்கி வறிதுநின்றாள், சுடர்த்தொடி மென்றோண் மடவா ரின்றிழந்தோ மியவளையெனத் துயருழந்தார். (எஅ)

(இ-ள்.) முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் - மலர்முடித்த கூந்தலையுடைய மாயை—ளுண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நிறைவேற்றுவேனென்று சொன்னசொல்லுக்கு— முறுவல்செய்து - நகைத்து— பிடிநடையாய் - பெண்யானையையொத்த நடையையுடையமாயையே— எனை - என்னை — பிடிக்க —வலையாயில் - ஸாமர்த்தியமுடையவளானால்— பிடியென்று— பிரான் - அல்லமதேவன் — மறைந்தான் — மடக்கொடி - மடமையையுடைய கொடியையொத்த மாயை—தன்விழியினால்- தனதுகண்களால்—காண்பதும்போய்— மதிமயங்கி - புத்திகலங்கி— வறிதுநின்றாள் - பயனில்லாமல் நின்றாள் — சுடர்த்தொடிமென்றோண்மடவார் - பிரகா

சிக்கின்ற வளைகள்பொருந்திய மெல்லிய கைகளையுடைய மாதர்கள்—இன்று- இப்பொழுது—இவளை- இம்மாயையை— இழந்தோம்—என-என்று— துயருழந்தார் -துக்கித்தார்கள். எ-று. (எஅ)

வெண்டிங்களிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமெனுமென்புளன்றி
யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்றனும், பண்
டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்படுவனோதான்,றொ
ண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந்தூயோர்க்கல்லால்.

(இ-ள்.) வெண்டிங்களிலவு - வெண்மையாகிய சந்திரனுடையநிலாவானது—வாயிடைப்புகினும்-வாயில் நுழைந்தாலும்— சகோரமெனுமென்புளன்றி - சகோரமென்கிற மெல்லிய பட்சியல்லாமல்— உண்டு-அந்நிலவைப்புசித்து— வாழுமுயிர்- வாழ்கின்ற உயிர்கள்—இங்குளதோ-இவ்வுலகத்திலுண்டோ—(அதுபோல)நம்மல்லமனுமொருவன்றனும்-ஒப்பற்றநமது அல்லமதேவனும்—பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினும் -இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின்கையிலகப்பட்டாலும்—தொண்டன்பின்வழிநின்று-அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தியின்வழியில்நின்று—மனமாசுதீர்ந்த-மனதின்குற்றங்களைநீந்த—பெருந்தூயோர்க்கல்லால்- பெரியபரிசுத்தாத்துமாக்களுக்கன்றி — அவள்பிடிக்கப்படுவனோ - அவளாற்பிடிக்கப்படுவனோ எ-று. - - - - (எகூ)

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன்னிலைநின்று மாயாவாதி,யாயி
னனல்வீரசைவ சித்தாந்தகுலதீபமாயினோனென், றோயுமனநிறு
வியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றற்,றூயமுனிவரொ
ல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்ந்தார். (அ௰)

(இ-ள்.) நல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினோன்-நன்மைபொருந்தியவீரசைவசித்தாந்த பரம்பரைக்குத்தீபமாகிய அல்லமதேவன்—மாயைதனை-மாயையை— வாதித்து-வாதஞ்செய்து— தள்ளுபு-தள்ளி— தன்னிலைநின்று- தனதுஸ்வபாவஸ்திதியிலிருந்து—மாயாவாதியாயினன்—என்று—ஓயுமனநிறுவி - தளர்ந்தசித்தத்தைநிறுத்தி—இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலம்- முக்காலத்தையும்— உணருமாற்றல்-அறியுஞ்சக்தியையுடைய—தூய- பரிசுத்தமாகிய — முனிவரொல்லாம்—அல்லமனைத்தொழுது—தவந்தொடங்கி- தவத்தையாரம்பித்து—வாழ்ந்தார். எ-று. - - (அ௰)

மாயைகோலாகலகதி முற்றிற்று. ஆ-கதி- எ-க்கு-திருவிருத்தங்கள்.

எட்டாவது-

வசவண்ணர்வந்தகதி.

(வேறு.)

அசைவி லல்லமற் காயுமை நற்கலை - *
வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங் - *
கசியு மன்பிற் கயிலையி னின்றுதென் - *
றிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம். - (க)

(இ-ள்.) அசைவில்-நிலைதிரியாத—அல்லமற்காய்-பிரபுதேவனைக்காணும்பொருட்டாய்— உமைநற்கலை- உமாதேவியினுடையசத்துவகலையும்—வசவதேவன்- வசவேசனும்— வலியகணங்கள்-வல்லமையுடையசிவகணங்களும்— கசியுமன்பின்-ஊறுகின்றஅன்பினோடும்—கயிலையினின்று—தென்றிசையில்வந்த-தெற்குத்திசையில்வந்தவதரித்த—திறம்-வகையை— உரைசெய்குவாம்-சொல்லுவோம்.

தீங்கு காணுஞ் சிறுவிலை நாட்கடன் - *
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ *
னீங்க ஞான நெடுந்தகை மாயைநின் - *
றேங்கு மாவி யியக்கமு மின்றியே. - (உ)

(இ-ள்.) தீங்குகாணும் - (உயிர்கள் பசியால்) தீமையடையத்தக்க— சிறுவிலைநாள் - குறைந்த விலையையுடைய க்ஷாமகாலத்தில்— கடன்வாங்குமோர்பொருள் - கடன்வாங்கிய ஒருபொருளை— போக்கும்வறியர்போல் - இழக்குந்தரித்திரர்போல— ஞானநெடுந்தகை- ஞானமாகியநெடியதகைமையையுடைய அல்லமதேவன்— நீங்க- மறைந்துபோய்விட—மாயை—ஆவியியக்கமுமின்றி- சுவாசமசைதலுமின்றி—நின்றேங்கும்-நின்றுவியசனப்படாநின்றனள். எ-று.

மத்தளங் கொடுவந்தவன் றன்னொடு - *
பொய்த்த நுண்ணிடை போயினளென்னவே *
சித்த நாணுந் துயரமுந் தின்றிடப் - *
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர். (௩)

(இ-ள்.) மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னொடு-நாடோறுமத்தளமடித்துக்கொண்டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு — பொய்த்தநுண்ணிடை - பொய்யென்றுசொல்லப்பட்ட நுட்பமாகியஇடையையுடையமாயை—போயினள்—என்ன-என்றயலார்சொல்ல—பெற்றவர்-அவளைப்பெற்றதாய்தந்தையர் (கேட்டு)—சித்தம்-மனதை—நாணும்-வெட்கமும்—துயரமும்-வியசனமும்—தின்றிட-தின்ன—பித்தர்போல்-வெறியர்போல— பின்றொடர்ந்தனர்-(அம்மாயையையின்;) பின்றொடர்ந்துசென்றார். எ-று. - - (௩)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு - *
மக்களின்றி மலடர்தா மாதலு - - *
மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென் - *
றுக்கநெஞ்சுட னோடினன் மன்னவன். - (௪)

(இ-ள்) தக்க-தகுந்த—தந்தைதாய்-பிதாவும்அன்னையும்— சாய-தலைசாய்க்க—பழிசெயும்-பழியைவிளைக்கின்ற—மக்களின்றி-மக்களில்லாமல்— மலடர்தாமாதலும் - தாங்கள்மலடராயிருத்தலும்—மிக்கவன்பிணி-மிகுந்தவலியநோயை—மேவலும்-அடைதலும்—நல்லவென்று - நல்லனவென்று— உக்கநெஞ்சுடன்-அழிந்தமனத்துடன்—ஓடினன்மன்னவன்-அரசனோடினன். எ-று. செய்யுள்விகாரத்தாற்சாய்க்க வென்பதுசாயவென்றாயிற்று. (௪)

காய்பசிக்குக் கவன்று தசைதின - - *
வாய் பதைக்கு மறவர் வலையிடைப் - *
போய் விழக்குழக் கன்று புகுந்தவண் - *
டாய் பதைப்பது தன்னெதிர் காணுமோ. (௫)

(இ-ள்) காய்-சுடுகின்ற—பசிக்கு— கவன்று - கவலையுற்று—தசைதின-மாமிசந்தின்ன— வாய்பதைக்குமறவர்- வாய்பதைக்கின்றவேடருடைய—வலையிடை-வலையினுள் — குழக்கன்று- இளமையாகியமான்கன்று—போய்விழ-போய்விழுந்தகப்பட்டுக்கொள்ள — தாய்- அதனதுதாயாகியபிணைமான் — புகுந்தவண்- அவ்விடத்திற்சென்று—பதைப்பது-துடிப்பதை—தன்னெதிர்- (என்மகள்) தன்னெதிரில்—காணுமோ-காண்பளோ. எ-று. காண்பளாகிலென்னை நினைந்துதிரும்புவளென்பதுகருத்து. - - - (௫)

கண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக் - *
கொண்டு போகக் குடம்பை கண்டேங்கியே *

துண்ட மாரிலா சோரப் பறவைகண் ✻
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. - (௬)

(இ-ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவில்லையுடையவேடர் — பார்ப்பினை-குஞ்சுகளை — கண்டு-(தேடிக்) கண்டு—கொண்டுபோக-எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட,— பறவைகள்-பட்சிகள்—குடம்பைகண்டு-கூண்டில்(வந்து)பார்த்து— ஏங்கி-ஏக்கமுற்று—துண்டம்-மூக்கினலகில்—ஆர்-பொருந்திய —இரை-உணவு — சோர- சோர்ந்துவிழ—மண்டுநோயின்- மிகுந்தவியாகுலத்தினாலே— மறுகுதல்- சுழலுதலை—காணுமோ-(என்மகள்)காண்பளோ. எ-று. இதுவுமது (௬

அரின் மிறித்திட் டதர்படப் பூம்பணை - ✻
மாமுறித்து மழை மதக் கைம்முக - ✻
வுரலடிப் பிறை யொண்மருப் பஞ்செவிக் ✻
கரி நடப்பக் கலங்கி யிரியுமோ. - - (௭)

(இ-ள்.) மழைமதம் - மழைபோல்சொரிகின்றமதத்தையும் — கைமுகம்- துதிக்கையையுடையமுகத்தையும்— உரலடி- உரலையொத்தகால்களையும் — பிறையொண்மருப்பு — பிறையையொத்தவொள்ளியதந்தங்களையும் — அஞ்செவி- அழகியகாதுகளையுமுடைய — கரி-மதயானைகள்— அரில்- தூறுகளை— அதர்பட-வழியாக— மிறித்திட்டு — பூம்பணை- பூக்களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய— மரமுறித்து-மரங்களைமுறித்து—நடப்ப-நடக்கக்கண்டு—கலங்கியிரியுமோ-(என்மகள்)அஞ்சியோடுவளோ. எ-று. - - - (௭)

பாற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ ✻
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ - ✻
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத் - ✻
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினள். - (௮)

(இ-ள்.) மகள்-என்மகளாகிய(மாயை)—பரற்கண்-பருக்கைக்கற்களின்மேல் — மென்பதம்- மெல்லியபாதங்களை— வைத்து— பதைக்குமோ - துடிப்பளோ—சுரத்து- பாலைநிலத்தில்— மேனிதுவண்டு-தேகந்தள்ளாடி—வெதும்பி-வாடி—நீரிரக்குமோ- தண்ணீர் கேட்பளோ—என்செயுமோவென - என்னவகைசெய்வளோவென்றெண்ணி— தாய்-அன்னையானவள்—தரிக்கரும்-பொறுத்தற்கரிய துயரடைந்தேகினள்—துன்பமடைந்துசென்றனள். எ-று. (௮)

பொன்னை யன்ன புதல்வி பொருட் டிவண் *
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு - *
மின்னல் காணவு மூழெழான் றிருந்ததென் - *
றுன்னி மாழ்கியவ் வூரர்பின் போயினர். - (௯)

(இ-ள்.) பொன்னையன்ன - திருமகளையொத்த — புதல்விபொருட்டு - மகளாகிய (மாயையின்) பொருட்டு — இவண் - இவ்விடத்து — மன்னர்மன்னன் - அரசர்க்கரசனாகிய (மமகாரனுடைய — மனத்தில் வளர்ந்தெழும் - மனத்திலதிகரித்தெழுகின்ற — இன்னல்காணவும் - துயரத்தைக்காணவும் — ஊழெழான்றிருந்ததென்று — உன்னி - எண்ணி — மாழ்கி - மயங்கி — அவ்வூரர் - அவ்வனவசைமாநகரஜனங்கள் — பின்போயினர் - (அவ்வரசன்) பின்சென்றனர். எ-று. - (௯)

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான் - *
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப் *
பயந்த தற்குப் பயனன் றுதவினை - - *
நயந்தெமக்கெனத் தந்தை நவின்றனன் - (௰)

(இ-ள்.) தந்தை - பிதாவாகியமமகாரன் — அயர்ந்துநிற்கும் - சோர்வடைந்துநிற்கின்ற — அரிவையைக்கண்டு - மாயையைப்பார்த்து — நான்மெய்த்தவமுயன்று - நான்மெய்மையாகிய (பல) தவங்களையெத்தனித்து — முற்றும்பயின்று - (அவை) முழுதுஞ்செய்துமுடித்து — உனைப்பயந்ததற்கு - உன்னைப்பெற்றதற்கு — நயந்து - விப்வாசித்து — எமக்கு - எங்களுக்கு — பயனன்று - நல்லபிரயோசனத்தை — உதவினையென - உதவினாயென்று — நவின்றனன் - சொல்லினன். எ-று. - - - - - (௰)

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன் - *
றன்னை நாடித் தலைமை யிழந்தெனோ - *
கன்னி நீகொடுங் காட்டில் வந்தாயென - *
வன்னை யோவென் றரற்றி யழுதனள். - (௰௧)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகியமோகினி — கன்னி - கன்னிகையாகிய (மாயையே) — நீ — என்னைநீங்கி — இழிதொழில்செய்பவன்றன்னை - மத்தர்மடித்தலாகிய இழிதொழில்செய்கின்றவனை — நாடி - விரும்பி — தலைமையிழந்து - மஹாராஜபுத்திரியென்னுந் தலைமையையிழந்து — என்னோ - என்னகாரணத்தாலோ — கொடுங்காட்டில் - கொடி

ய காட்டினிடத்து—வந்தாயென-வந்தனையென்றுசொல்லி—ஓவென்று—அரற்றி-புலம்பி—அழுதனள். எ-று. (௰௧)

மகனு மல்லனவ் வல்லமன் மாயைநும் *
மகளு மல்லள் வரைபுரை தோளினாய் *
யிகலும் வாட்க ணரசியு நீயுமிங் *
ககலு மென்று விமலை யறைகுவாள். (௰௨)

(இ-ள்.) வரைபுரைதோளினாய்-மலையையொத்ததோள்களையுடைய அரசனே—அவ்வல்லமன்—மகனுமல்லன்-மனிதனுமல்லன்—மாயை—நும்-உங்களுடைய—மகளுமல்லள்—(ஆதலால்)—இகலும்-பொருகின்ற—வாட்கண்-வாளையொத்தகண்களையுடைய—அரசியுநீயும்-பட்டமஹிஷியாகியமோகினியும்நீயும்—இங்கு-இவ்விடத்தினின்றும்—அகலுமென்று-நீங்குமென்று—விமலை—அறைகுவாள்-சொல்லுவள். எ-று. (௰௨)

வினைப் பயன்கொள வேண்டின ரோரிடந் *
தனைப் பொருந்துறச் சம்பந்த மாத்திரத் *
தெனக் கினுரிவ வொன்றபி மானமொன் *
றனைப் பொருந்தி யழிவ ரறிவிலார். (௰௩)

(இ-ள்.) வினைப்பயன்கொள-(தாமுன்செய்தவிரு) வினைப்பயனையனுபவிக்க—வேண்டுநர்-விரும்பினவர்—ஓரிடந்தனை-(தமக்கு விதிக்கப்பட்ட) ஓரிடத்தை—பொருந்துற-அடைய—சம்பந்தமாத்திரத்து-அந்தத்தொடர்ச்சியளவினாலே—எனக்கினுரிவவொன்று-இவனெனக்கின்னமுறையினனொன்று—அபிமானமொன்றனைப் பொருந்தி-ஓரபிமானத்தை யடைந்து—அறிவிலார்—அழிவர்-வருந்துவர். எ-று. (௰௩)

தனைய ராகியுந் தந்தை தாயாகியு *
முனை யுறாத வுயிரிலை யாதலா *
வினையர் கேளிரினைய ரயலென *
நினைவு றேன்மிளிர் நெட்டிலை வேலினாய். (௰௪)

(இ-ள்.) மிளிர்நெட்டிலைவேலினாய்-பிரகாசிக்கின்ற நெடியவிலைபோன்றவேற்படைதாங்கியவரசனே—தனையராகியும்-(உனக்குப்) புத்திரராகியும்—தந்தைதாயாகியும்-தந்தையாகியுந்தாயாகியும்—உனையுறாதவுயிரிலை-உன்னைச்சேராதவுயிர(ிவ்வுலகி)லில்லை—ஆ

தலால்— -இனையர்கேளிர்-இன்றொனக்குஉறவர் — இனையாயலென இன்றொலக்குஅன்னியமொன்று—நினைவுறேல்-நீநினையாதை.எ-று

வேனெடுங்கண் விமலை யிவைசொலப் - ✻
பான லங்கட் பனிமதி வாண்முகப் - ✻
பூந றுங்குழற் பொற்றொடி மாயைமுன் - ✻
றான டைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே. (௰௫)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண்விமலை- வேலைப்போல்நீண்டகண்களை யுடையவிமலை —இவைசொல-இந்நியாயங்களைச்சொல்லுகையில்— பானலங்கண்- நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும் — பனிமதி வாண்முகம் - சீதளசந்திரனை யொத்த ஒளிபொருந்தியமுகத்தையும்—பூநறுங்குழல்- பூமாலிகையணிந்துமணநாறுகின்ற அளகத்தையும்—பொற்றொடி - பொன்னாலாகியவளையலையுமுடைய—மாயை- மாயையானவள் — தந்தைக்கு - தன் பிதாவாகிய மமகாரராஜனுக்கு—முன்-பூர்வத்தில்—தானடைந்தமை-தான்கயிலாயத்திலிருந்து வந்தசெயலை— உணர்த்தி- அறிவித்து. எ-று. - (௰௫)

காவி யங்கட் கனியிதழ் மாதுமை - - ✻
யேவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன் - ✻
போவ னங்கிப் புரிகுழ லோடுநா - ✻
னீவிர் நோவன்மி னென்னை நினைந்தென. (௰௬)

(இ-ள்.) காவியங்கண்- கருங்குவளைமலரையொத்த அழகாகிய கண்களையும்— கனியிதழ்- கொவ்வைக்கனியையொத்த அதரத்தையுமுடைய— மாதுமை- உமாதேவியானவள்— ஏவவந்த- அனுப்பவந்த — நான் — என்னெண்ணமுடித்திலேன் — (ஆதலால்) — இப்புரிகுழலோடும் - கட்டப்படுகின்ற கூந்தலையுடைய இந்த விமலையோடும் — போவனங்கு - அக்கயிலாயத்திற்குப் போவேன்— நீவிர்-நீங்கள்— என்னைநினைந்து—நோவன்மின் - வருந்தாதீர்கள்—என-என்றுசொல்லி எ-று. - - (௰௬)

விரைந் தெழுந்து விமலை யணங்கொடு - ✻
வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர் - ✻
பிரிந் தழுங்குரல் பின்றொடர்ந் தேகவே - ✻
பொருந் தருங்கயி லைத்தடம் போயினள். (௰௭)

(இ-ள்.) வருந்துநெஞ்சகமாயை- (பிரபுதேவர்தம்வசப்படா

மையின்பொருட்டு) வருந்துகின்ற மனத்தையுடைய மாதையானவள் — விரைந்தெழுந்து - சீக்கிரமாயெழுந்து — விமலையனைக்கொடு - விமலையென்னுமாதொடு — அக்காட்டுளோர் - அக்காட்டினிடத்து தன்பொருட்டுவந்திருந்தபரிசனங்கள் — பிரிந்தழுங்குரல் - பிரிவுற்று அழுகின்றசத்தம் — பின்றொடர்ந்தேக - பின்னேதொடர்ந்துசெல்ல — பொருந்தரும் - (சிவபுண்ணியமில்லாதவர்களால்) அடையக்கூடாத — கயிலைத்தடம் - கயிலைமலையினிடத்து — போயினள். எ-று.

அழுது வாய்விட் டரற்றிலன் றன்னுடல் - *
பழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன் - *
பழுதி லாததன் பாவைகா ணாமையா - *
லெழுது மோவிய மென்ன நின்றனனோ (௰அ)

(இ-ள்.) மன்னவன் - மமகாரராஜன் — பழுதிலாத — தன்பாவை - தன்புத்திரியானவள் — காணாமையால் - காணப்படாமையால் — அழுதுவாய்விட்டரற்றிலன் - வாய்திறந்துபுலம்பி அழாதவனாகியும் — தன்னுடல்புழுதியாடப்புரண்டிலன் - தனதுதேகமானது புழுதியளையப்புரளாதவனாகியும் — எழுதுமோவியமென்ன நின்றான் - எழுதிய சித்திரம்போல (அசைவின்றி) நின்றனன். எ-று. (௰அ)

விழுவள் மீள வெழுவள் மெலிந்துழைந் - *
தழுவள் மேனி யசைந்து நிலக்கையா - *
லுழுவள் வாய்கொண் டுயிர்ப்ப ளிறப்பலென் - *
றெழுவள் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே. (௰௯)

(இள்.) அன்னை - தாயாகிய (மேனகினி) — விழுவள் — மீள - திரும்பவும் — எழுவள் - எழுந்திருப்பள் — மெலிந்துழைந்தழுவள் - மனமிளைத்து இரங்கிஅழுவள் — மேனியசைந்து - சரீரந்தள்ளாடி — நிலங்கையாலுழுவள் - நிலத்தைக்கையால்துழவுவள் — வாய்கொண்டுயிர்ப்பள் - வாயால்மூச்சுவிடுவள் — இறப்பலென்றெழுவள் - இறக்கக்கடவேனென்று எழாநிற்பள் — கைநெரித்தேங்குவள். எ-று. (௰௯)

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின் - *
றாடு மாதரு மாது மரிவைய - *
ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம் - *
மாடமானினிக் கண்டுயிர் வாழ்வனோ - (உ௰)

(இ-ள்.) பாடுமாதரும் - பாடுகின்ற மகளிரும் — பந்துங்கழங்குநி

னாடிமாதரும்-பந்துகளும் அம்மானைகளுங்கொண்டு(எதிர்நின்று) ஆடுகின்றமகளிரும் — ஆரும் - ஆகிய — அரிவையரோடு- அரிவைப்ருவமுடையமாதரோடு— மேவி இருந்து—ஒருமகள்- ஒப்பற்ற ஏகபுத்திரியானவள் — வாழ்ந்தவம்மாடம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்தச்சுவர்ணிகாமாடத்தை — நானிக்கண்டு- இனிநான்பார்த்து—உயிர்வாழ்வதோ - உயிரோடிருப்பதோ எ-று [இவளைக்காக்கின்றவர் இவளின்மேசனோடொன்றதறிவித்தற்கு அரிவையரென்றார்.]

துளிக்கும் வார்மதுச் சோலையும் வாவியும் *
பளிக்கு மாடமும் பாழ்பட வென்மகள் - *
களிகு மாரிருங் காட்டினு னெம்மைவிட் *
டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன். (உக)

(இ-ள்) துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்-மிகுந்ததேனைத்துளிக்கின்றசோலையும் - வாவியும்-தடாகங்களும்— பளிக்குமாடமும்-பளிங்கினாற்செய்தஉபரிகைகளும்—பாழ்பட பாழாகும்படி— என்மகள் —களிகுமான்- மான்கள்களித்தற்கிடமாகிய— இருங்காட்டினுள்-பெரியகாட்டினிடத்து—எம்மைவிட்டு-எங்களைவிட்டு—ஒளிக்குமாறு-ஒளிக்கும்வகையை —ஒருசற்றும்-சிறிதும்—உணர்ந்திலேன்.

என்னை நீவிட் டிருப்பினும் பொற்றொடி *
யுன்னை நான்விட் டுயிர்பிழைப் பேனென *
வன்னை வாய்விட் டரற்றின ளாயிடை - *
மின்ன னாருங் கதறினர் வேலைபோல். (உஉ)

(இ-ள்.) பொற்றொடி- பொன்னாற்செய்யப்பட்டவளைகளையுடையமாதே—என்னை—நீவிட்டு- நீபிரிந்து—இருப்பினும்- இருப்பாயாயினும்— உன்னை— நான்விட்டு-நான்பிரிந்து— உயிர்பிழைப்பேனென - உயிரோடிருப்பேனென்று — அன்னை - தாயாகிய (மோகினி)— வாய்விட்டரற்றினள்- வாய்விட்டுப்புலம்பினள் — ஆயிடை- அப்பொழுது—மின்னனாரும்- மின்னலையொத்தமாதர்களும்— வேலைபோல்-சமுத்திரகோஷம்போல—கதறினர்-புலம்பினர். எ-று.

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய - - *
னுந்த மாமக னேனமை நுமக்குநான் - *
முந்து கூறில னேதுயர் மூழ்கிநீர் - - *
சிந்தை நோத றகாதெனச் செப்புவான். (உ௩)

(இ-ள்.) வேந்தன்வழி- மமகாரராசனுடையவம்சத்திற்கு—மர பாரியன்-பரம்பரையாய்வருகின்றஆசாரியன்—வந்தா— நந்தமா மகள்- இலக்குமியையொத்தஉங்கள்புத்ரியினுடைய—நோன்மை- பெருமையை—நமக்கு- உங்களுக்கு— நான்முந்துகூறிலனோ-ஆ தியில்நான்சொல்லவில்லையோ—(சொல்லியிருந்தும்)—துயர்மூழ் கிநீர் - நீங்கள்துன்பத்திலழுந்தி — சிந்தைநோதறகாதென - மன ம்வருந்துதல்தகாதென்று — செப்புவான் - சொல்லுவான். எ-று.

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும் - *
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை *
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர் - *
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே. (உச)

(இ-ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகியஅரியதவங்களை — ஆற்றும றிஞரும்- செய்கின்றமுனிவரும்—பொருந்தருங்கயிலைக்கு-அண்ட தற்கரியகைலாசத்திற்கு—மின் - மின்னற் (கொடியையொத்த) மா யை—போனமை- அடைந்தவியல்பை—தெரிந்தும்-(பிரத்தியக்ஷ மாகக்)கண்டும்— நெஞ்சந்தெளியவறிந்தும்- மனதிற்குச்சந்தேக மொழியவுணர்ந்தும்— நீர்வருந்துந்தன்மை—மடமைமடமையே- மிகுந்த அறியாமையேயாம். எ-று. - - (உச)

சிலைநு தற்பசுந் தேமொழி மாதுமை - *
கலை நுமக்குக் கவின்மக ளாகநீர் - - *
தலைமை பெற்றது சாலுமு மையினி - *
யுலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே. - (உரு)

(இ-ள்.) சிலைநுதல்- விற்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும்— ப சுந்தேமொழி-பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல (மதுரமாகிய)வ சனத்தையுமுடைய — மாதுமைகலை- உடாதேவியினுடையதமோ குணம்சம் —நுமக்கு- உங்களுக்கு— கவின்மகளாக - அழகியபுத்ரி யாகும்படி— நீர்தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள்தலைமைபெற்ற து போதும்— உமையினியுலகினில்- இனியுலகத்தில்உங்களை—பிற ரொப்பவரில்லை-ஒப்பவர்பிறரில்லை. எ-று. - - (உரு)

என்று கூறக் குரவ னிறைமகன் - - *
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச் *
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாக் - *

குன்றமாமதிற் கோயிலி னண்ணினான். - (௨௬)

(இ-ள்.) என்றுகூறக்குரவன் - என்றுகுருவானவர்சொல்ல — இறைமகன் - மமகாரராஜன் — மன்றல்வாழ்க்கை - மங்கலம்பொருந்திய இல்வாழ்க்கைக்குரிய — மனையொடு - மனைவியர்களாகியமோகினியோடு — துன்பு - வியசனத்தை — ஒரீஇ - ஒழித்து — சென்று - திரும்பிப்போய் — மாடத்திருநகரில் - மாளிகைகள்நிறைந்துசெல்வமிகுந்த தனதுநகரத்தில் — புகா - புகுந்து — குன்றமாமதில் — மலையைப்போல (அளவிடப்படாமையுந்திண்மைமுதலியவுமுடைய) பெருமைபொருந்திய மதிலாற்சூழப்பட்ட — கோயிலினண்ணினான் - அரண்மனையிலடைந்தனன். எ-று. (௨௬)

(வேறு.)

கயிலையில் விமலை யோடுங் கவிரிதழ் மாயை சென்று *
வியனில மதனிற் றன்னை விடுத்தநா ளென்ன வானோர் *
பயிலவை தன்னிற் புக்குப் பரனையு மிமய மீன்ற *
மயிலிய றனையும் வாழ்த்தி வணங்கியங் கருகுநின்றாள். (௨௭)

(இ-ள்) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்தஅதரத்தையுடையமாயையானவள் — விமலையோடும் — கயிலையில் — சென்று - போய் — வியல் - விசாலமாகிய — நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில் — தன்னைவிடுத்தநாளென்ன - தன்னைஅனுப்பியநாளிலிருந்ததுபோல — வானோர்பயிலவைதன்னில் - தேவர்கள்நிறைந்திருக்கின்றசபையில் — புக்கு - புகுந்து — பரனையும் - பரமசிவனையும் — இமயமீன்றமயிலியறனையும் - மலையரசன்பெற்றமயிலைப்போலுஞ்சாயலையுடையஉமையையும் — வாழ்த்திவணங்கி - துதித்துப்பணிந்து — அங்கருகுநின்றாள் - அங்கு(உமையவள்)சமீபத்தில்நின்றனள். எ-று. (௨௭)

பொலிவழி வதனங்கண்ட போதேயம் மாயை நெஞ்சின் *
மெலிவினை யறிந்துமன்னை வினவலுஞ் சூள்கொண் டேகி *
மலர்தலை யுலகிற் றன்முன் மடங்கிய வாறனைத்து *
நலியுநா ணடைவருந்தி நவின்றனள் குறிப்பிற் றேற்ற. (௨௮)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகியஉமாதேவி — அம்மாயை - அந்தமாயையினது — பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிநீங்கியமுகத்தை — கண்டபோதே — நெஞ்சின்மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தைஅறிந்தும் — வினவலும் - (நீபோனகாரியமென்னவாயிற்றென்று) கேட்

டனும்—(அவள்)—சூள்கொண்டு—சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்தலையுலகில் - பரந்தவிடத்தையுடைய பூலோகத்தில் — எறி- போய்— தான்முன்மயங்கியவாறனைத்தும்— குறிப்பிற்றோன்ற குறிப்பினால்வெளிப்படும்படி—நவியுநாணட - வருத்துகின்ற நாணமானதுவருத்த —வருந்தி— நவின்றனள் - சொல்லினாள். எ-று. (உ௮)

நன்னக மகள்கேட் டுள்ள நாணுபு முகங் கவிழ்ந்தாள் ❋
பன்னக சயனனாதி பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண் ❋
முன்னகை செய் துதீய முப்புர மாளச் செய்தான் ❋
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற் புரிகுழல் செருக்குமாள. (உ௯)

(இ-ள்) நன்னகமகள்கேட்டு- நல்லமலையரையனுடைய மகளாகிய உமாதேவிகேட்டு—உள்ளநாணுபு-மனநாணி—முகங்கவிழ்ந்தாள் -முகத்தைக்கவிழ்த்துக்கொண்டாள்—பன்னகசயனனாதி-சர்ப்பசயனனாகியதிருமால்முதலாகிய—பண்ணவர் - தேவர்கள்— நெருங்கு- நெருங்குகின்ற — அவைக்கண் - சபையினிடத்தில்— முன்னகைசெய்து-ஆதியில்நகைத்து—தீயமுப்புரம் - கொடுமையையுடையதிரிபுரங்கள் — மாளச்செய்தான் - மாண்டுபோகச்செய்தபரமசிவன்—பங்கிற்புரிகுழல்- தன்னிடதுபாகத்திலிருக்கின்றகட்டப்பட்டஅளகத்தையுடைய உமாதேவியினது —செருக்குமாள - செருக்குஅழிய — புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்புச்செய்தனன். எ று. ❋

அளியனென் றுனக்கு நான்சொ லல்லமனரிய னோமற் ❋
றெளியனோ வுரைத்தி நீயென் றிலங்கயி லெறிதலைபோல் ❋
வெளியபுன் முறுவல்செய்ய விமலன்வெண் மதியங்கண்ட ❋
நளினமென் மலர்போலென் றாய்நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௰)

(இ-ள்.)விமலன் - நிர்மலனாகியபரமசிவன்— அளியனென்று நான்சொல் -(அன்பருக்கு)அன்பனென்று நான்சொல்லிய — அல்லமன் — உனக்கு — அரியனோ— எளியனோ— உரைத்திநீயென்று - நீசொல்லென்று— இலங்கயிலெறிதலைபோல் - பிரகாசிக்கின்றவேலினெறிந்தாற்போல் — வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய புன்சிரிப்புச்செய்ய—என்றாய் -எனதுதாயாகிய உமாதேவி— வெண்மதியங்கண்ட - வெண்மையாகியசந்திரனைக்கண்ட—நளினமென்மலர்போல்-மெல்லியதாமரைமலரைப்போல்—நகைமுகமொடுங்கினாள் - ஒளிபொருந்தியமுகம்வாடினாள். எ-று. மற்று-ஆல்-அசைநிலை.

போக்கரும் வலிபுகன்று போய்வரு மாயை சொன்ன *
வாக்கினில் வருந்துவேனை வள்ளனீ நகைசெய் தெள்ளல் *
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன *
மீக்கிளரிமயமீன்றமெல்லியன் மெலிந்துசொன்னாள் (௫௧)

(இ-ள்) வள்ளல்- (அடியர்வேண்டியயாவுந் தடையின்றியருளுகின்றஇறைவனே — போக்கரும்வலிபுகன்று - நீக்குதற்கரியசபதஞ்சொல்லி — போய்வருமாயை - போய்வந்தமாயையானவள் — சொன்னவாக்கினில் - சொன்னவசனத்தில் — வருந்துவேனை - வருந்துகின்றஎன்னை — நீநகைசெய்தெள்ளல் - நீநகைத்துப் பரிஹாசஞ்செய்தல் — மூக்கிலி - மூக்கில்லாதவனுடைய — முகத்தின்முன்னர் — முகுரங்காட்டுதல போலும் கண்ணாடிகாட்டுதலையொக்கும் — என்ன - என்று — மீக்கிளரிமயமீன்றமெல்லியல் — மேலாக (வுயர்ந்து) பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைபெற்றமெல்லிய இயல்பினையுடைய உமாதேவியானவள் — மெலிந்து-வாட்டமுற்று — சொன்னாள். எ-று. (௫௧)

நடம்பயிலெந்தை மங்கை நாணினால் வருந்தினாளென் *
றடைந்தருள் சொல்வன்ஞால மலைக்குமம் மாயைசூளா *
னெடுந்தகை முன்னஞ்சென்ற நிலையேநன் றாடுகொல்வோன *
மடங்கன்முன் வெல்வேனென்று வருகலையாற்றலன்றே. (௫௨)

(இ-ள்.) நடம்பயிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்றஎமக்குத்தந்தையாகியபரமசிவன் — மங்கை - உமாதேவியானவள் — நாணினால்வருந்தினாளென்று — அடைந்தருள்சொல்வன் - கிருபையடைந்துசொல்லுவன் — ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோரை அலைக்கின்றஅந்தமாயையானவள் — சூளால் - சபதத்தால் — நெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்று - நெடியதகைமையையுடையஅல்லயனுக்குமுன்புபோனநிலையேவிசேஷமாகும் (அதெவ்வாறெனின்) — ஆடுகொல்வோன் - ஆடுகளைக்கொலைசெய்பவனொருவன் — மடங்கன்முன் - சிங்கத்தின்முன் — வெல்வேனென்று - அதனைவெல்லுவேனென்று — வருதலே — ஆற்றலன்றே-பெருமையல்லவோ. எ-று (௫௨)

அல்லமன் பெருமையெல்லா மனைவரு மறிந்துகொள்ள *
நல்லெழின் மலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினை நீயென்று - *
சொல்லுநரன்றிநின்னை நிந்தனை சொல்லவல்லா - *
நிலையென் றியம்பயாவு மீன்றவ ளியம்புகின்றாள். (௫௩)

(இ-ள்.) நல்லெழின்மலைமடந்தாய் - சிறந்த அழகினையுடையமலையரசன்புத்திரியாகிய உமையவளே — அல்லமன் பெருமையெல்லாம் — அனைவரும் - யாவரும் — அறிந்துகொள்ள — நமக்குணர்த்தினை நீயென்று - நீநன்றாகஅறிவித்தனையென்று — சொல்லுநரன்றி - சொல்பவரல்லாமல் — நின்னை - உன்னை — நிந்தனைசொல்லவல்லவர் - நிந்தனைசொல்லவல்லவர் — (ஒருவரும்) — இல்லையென்று — இயம்பசொல்ல — யாவுமீன்றவள் - (சராசரங்களாகிய) எல்லாவற்றையும் பெற்றவளாகிய (உமாதேவி) — இயம்புகின்றாள் - சொல்லுகிறாள்.

பொறியிலி யேன்செய் தீமை பொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள் குரவனுகு மல்லமன் றன்னைக்காணு - ※
நெறியருள் புரிதியென்ன நிரைவளை வணங்கிக்கூற ※
மறிமழு வமர்ந்திருக்கு மலர்க்கைகவா னவனுரைப்பான். (௯௪)

(இ-ள்.) பொறியிலியேன் செய் - அறிவில்லாதவனாகிய நான்செய்த — தீமைபொறுத்து - கொடுமையைப்பொறுத்து — அருள்புரிந்து - கிருபைசெய்து — மெய்ம்மையறிவருள் - உண்மையாகிய (ஞானத்தை) அருளிச்செய்கின்ற — குரவனும் - ஆசிரியனாகிய — அல்லமன்றன்னைக்காணும் - அல்லமனைக்கண்டறியத்தக்க — நெறியருள்புரிதியென்ன - மார்க்கத்தை (அடியேனுக்கு) அருளிச்செய்யென்று — நிரைவளை - வரிசையாகஅணிந்தவளையலையுடையஉமாதேவி — வணங்கிக்கூற - தொழுதுசொல்ல — மறிமழு - மானுமழுவும் — அமர்ந்திருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் — மலர்க்கைகவானவன் - தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்களையுடையபரமசிவன் — உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ-று. (௯௪)

மத்தம தாறுகுணத்து மாயையை விடுத்தவாற்றா - ※
னித்திய குரவன்றன்னை நீயறிந் திலையணங்கே - ※
சத்துவ கலைமடந்தை தனையினி விடுத்தியாயிற் - ※
கைத்தல நெல்லிபோலக் காண்குவை யவனையென்றான். (௯௫)

(இ-ள்.) அணங்கே - உமாதேவியே — மத்தமதாறுகுணத்து - மயக்கமிகுந்த குணத்தையுடைய — மாயையை — விடுத்தவாற்றால் - அனுப்பியபடியால் — நித்தியகுரவன்றன்னை - எக்காலத்திலுமுள்ள அல்லமனாகியகுருபரனை — நீயறிந்திலை — சத்துவகலைமடந்தைதனை - சத்துவகுணமயமாகியமாதினை — இனி — விடுத்தியாயின் - அனு

ப்புவையாகில் — கைத்தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி போல — காண்குவையவனையென்றான் - அவனைக்காண்பாயென்றான்.

மிடியட விறப்பவொன்று மேவுமோரிடத்துச்செம்பொன் *
குடமொரு கண்டவன்போற் கொலைசெய்நாண்டுறந்துவந்தா *
நுடியிடை யுமைபெம்மானைத் தொழுதுசத் துவவணுறக் *
படிமிசை பலமற்காண்பாஞ் செல்கெனப் பணித்தானன்றே (௫௬)

(இ-ள்.) மிடியட - தரித்திரந்தன்னைவருத்துகையால் — இறப்பவென்று - இறக்கக்கடவேனென்று — மேவுமோரிடத்தில் - செல்கின்ற வோரிடத்தில் — செம்பொன் - செம்பொன்னை — குடமொரு கண்டவன்போல் - குடத்தோடிருக்கக்கண்ட தரித்திரனைப்போல — துடியிடையுமை - உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய உமையவள் — கொலைசெய்நாண்டுறந்து - கொல்லுதலைச்செய்கின்ற நாணத்தைவிட்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — எமமானைதொழுது - எம்முடையஇறைவனாகிய பரமசிவனைவணங்கி — சத்துவவணுகை - சத்துவகுணமடந்தையை — அலமற்காண்பான் - அல்லமனைக்கண்டறியும்பொருட்டு — படிமிசை - பூமியினிடத்தில — செலகெனப்பணித்தாள் - போவென்றுசொல்லினள் எ-று. அன்று-ஏ அசைநிலை (௫௬)

அப்பொழு தருகுநின்ற வருணந்து தேவனம்மே *
யொப்பரும் பத்தியென்னு மஞ்சன மொன்றுண்டாயிற் *
செப்பரு ஞானனந்த வலலமதேவ னென்னும் *
வைப்பினை யெளிதுகாண லாமென மகிழ்ந்துசொன்னான் (௫௭)

(இ-ள்) அப்பொழுது — அருகுநின்ற - சமீபத்தில்நின்ற — அருணந்துதேவன் - கிருபையுடையநந்திதேவன் — அம்மே - தாயே — ஒப்பரும் - ஒப்பில்லாத — பத்தியென்னும - பக்தியென்றுசொல்லப்படுகிற — அஞ்சனமொன்றுண்டாயின் — செப்பரும - சொல்லுதற்கரிய — ஞானனந்தம் - ஞானானந்தஸ்வரூபியாகிய — அலலமதேவனென்னும் — வைப்பினை - நிக்ஷேபத்தை — எளிதுகாணலாமென - எளிதிற்காணலாமென்று — மகிழ்ந்துசொன்னான் எ-று. (௫௭)

அழிவரு நிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டுகாணும் *
விழியுடை யவன்போன்ஞான மெய்க்குர வனைததான்கண்டு *
சழிமய லன்பர்காணக் காட்டுவோ னிவனென்றெண்ணமை *
வழிவழி யடிமைகொள்ளும் வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௫௮)

(இ-ள்.) எமமைவழிவழியடிமைகொள்ளும் - எங்களைப்பரம்பரா

யாக அடிமைகொள்ளுகின்ற — வள்ளல் - தாதாவாகிய பரமசிவன் — அரியவருநிதியவைப்பை - அழிவில்லாத நிக்ஷேபத்தை — அஞ்சனங் கொண்டுகாணும் - அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற — விழியுடையவனைப்போல் - நேத்ரத்தையுடையவனைப்போல — ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு - தான் உண்மையாகிய ஞானாசாரியனைக்கண்டு — சுழிமயலன்பர் - மயக்கநீங்கியசரணர் — காண - காணும்படி — காட்டுவோன் - தெரிவிப்போன் — இவனென்று — நந்தியை - நந்திதேவரை — புகழ்ந்து - சிலாகித்து. எ-று. (௩௮)

சத்தியால் யான்பிணித்த தளைதனைத் தனது தூய *
பத்தியா லவிழ்க்க வல்லோன் பார்க்கினி நந்தியேதா *
னித்தினால் விலங்குபூட்டு மிறைவனே விடுவிப்பானே - *
மெய்த்தவா ரருளினோன்யார் விளம்புக வென்றுசொல்வான் (௩௯)

(இ-ள்.) சத்தியால்யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயா சத்தியாற்கட்டிய — தளைதனை - பந்தத்தை — தனது — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பத்தியால் — அவிழ்க்கவல்லோன் - விடுவிக்கவல்லவன் — பார்க்கின் - ஆலோசித்துப்பார்க்கில் — இந்நந்தியேதான் - இந்தநந்திதேவனேயாகும் — இத்தினால் - இந்தக்காரணத்தால் — விலங்குபூட்டுமிறைவனே - (ஒருவற்கு) தளையிடுகின்ற அரசனே — விடுவிப்பானே அதைவிடுவிக்கிறவனே — மெய்த்தவாரருளினோன்யார் - உண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடையவன்யார் — விளம்புக - சொல்லுக — என்றுசொல்வான் எ-று இத்திருமலென்பது விரித்தலவிகாரம்.

அல்லமனென்னுஞான வானையை யகப்படுத்த - *
வல்லவொண் பார்வைநீயே யாதலான் மண்ணிற்போகி *
யெல்லையி லன்பர்நெஞ்சத் தின்பருணந்தியென்று *
சொல்லின னுயிரிற்றோன்றாத் துணையென விருக்கும்பெம்மான்.

(இ-ள்.) நந்தி - நந்திதேவனே — அல்லமனென்னும் — ஞானவானையை யகப்படுத்தவல்ல - ஞானசொரூபமாகியயானையை அகப்படச்செய்யவல்ல — ஒண்பார்வை - அறிவுடையபார்வைமிருகம — நீயேயாதலால் — மண்ணிற்போகி - பூமியினிடத்திற்சென்று — எல்லையிலன்பர் நெஞ்சத்து - அளவில்லாதஅடியார்களுடையமனத்தில் — இன்பருளென்று - இன்பத்தைஅருளுகவென்று — உயிரிற்றோன்றாத் துணையென - உயிர்கள்தோறும் வெளிப்படாததுணையாக — இருக்கும்பெம்மான் - இருக்கின்றபரமசிவன் — சொல்லினன். எ-று. (௪௰)

அந்திவண் ணதெங்கோமா னருளினாலின்னகூறச் *
சுந்தரி தனக்குமெட்டாத் தூயவன் றனைக்காண *
நந்திவல் லவனோவென்று நகைசெய்து கணங்கடம்முள் *
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைபங் காளன்சொல்வான் (சக)

(இ-ள்) அந்திவண்ணதெங்கோமான் - சந்தியாகாலச்செவ்வானம்போலும் நிறத்தையுடைய எமதிறைவனாகிய பரமசிவன் — அருளினானின்னகூற - இருவருமேலேயித்தகைமையவாகியவசனங்களைச் சொல்ல — கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள் — வந்தொருசிலர் - சிலர் வந்து — நகைசெய்து — சுந்தரிதனக்குமெட்டாத்தூயவன்றனை - இமயமலைபொருந்திய உமைக்குமெட்டாத நிருமலனாகிய அவனை — காணநந்திவல்லவனோவென்று - நந்திதேவன் அறியவல்லவனோவென்று — உரைப்ப-சொல்ல — மங்கைபங்காளன் - உமைபாகனாகிய பரமசிவன் - சொல்வான் எ-று. (சக)

நந்தியென் றனையுணர்ந்தா னானவன் றனையுணர்ந்தேன் *
சிந்தைசெய் தெம்மை நீவிர் தெளிவுற வறிகிலீரொன் *
றெந்தையெம் பெருமான்கூற விகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவுமவிமலன் சொல்வான். (சஉ)

(இ-ள்) நந்தியென்றனையுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் எனது (நிலைமையை) அறிந்திருக்கின்றான் — நானவன்றனையுணர்ந்தேன் - நானவனது (வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன் — சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் நீங்களெம்மைத்தியானித்து — தெளிவுறவறிகிலீரொன்று-தெளிவுபொருந்த அறியீர்களென்று — எந்தையெம்பெருமான்கூற- எம்முடைய தந்தையாகிய இறைவன் சொல்ல — இகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்- நந்திதேவனையிகழ்ந்து சொல்லிய கணங்களெல்லாம் — வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் கொடிய துயரடைந்து நின்றார்கள் — மீளவுமவிமலன்சொல்வான்-பின்னும்பரமசிவன் சொல்லுவான் எ-று.

மாசறு நந்திபத்தி வார்த்தையா லறியீர் நீவிர் *
காசினி யதனிற்சென்று கண்களா லமையக்கண்டு *
பேசுதிர் பின்னொன்று பெருந்தகை நந்திதன்னோ *
டசனென் கணங்கடம்மை யேயினனருளினானே. (சங)

(இ-ள்) மாசறுநந்திபத்தி- குற்றமற்ற நந்திதேவனுடைய பக்தியை — வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்-(நாம்சொல்லும்)வசனத்தினாலே நீங்களறியமாட்டீர்கள்(ஆகையால்)—காசினியதனிற்சென்று-பூலோகத்திற்போய்(அவதரித்து)—கண்களாலமையக்கண்டு-(உங்கள்)கண்

களால் தெளிவாகக்கண்டு — பேசுதிர்பின்னரொன்று - பின்பு(வந்து) சொல்லுங்களென்று — பெருந்தகைநந்திதன்னோடு - பெரிய தகைமையையுடைய நந்திதேவனோடு — ஒண்கணங்கட்மைப் - ப்ரசித்தராகிய சிவகணங்களை — ஈசன் - பரமசிவன் — வயினன நளினனே - கிருபையினாலே அனுப்பினான். எ-று. - - (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட் டலைமைபெற்றோர் *
மண்ணுலகதனில்வேண்டும்வளம்பதிதோறும்வந்து *
நண்ணியவுலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தோன்ற - *
வெண்ணுறின்னெழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றதாக்குமெண்ணார்

(இ-ள்.) கண்ணுதலருளாலேவும் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் கிருபையினாலே அனுப்பப்பட்ட — கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர் - சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்றவர்கள் — மண்ணுலகதனில் - பூலோகத்தில் வேண்டும்வளம்பதிதோறும் - தங்களுக்கு இஷ்டமாகிய வளம்பொருந்திய நகரங்கள்தோறும் — உலகர்கண்ணினரர் வடிவாகத்தோன்ற - உலகத்திலுள்ள மானிடர்கண்களுக்கு மானிடராகத்தோன்றும்படி — வந்துநண்ணினர் வந்து அவதரித்தனர் — எண்ணுறின் - (அவர்களை எத்துணையென) எண்ணத்தொடங்கில் — எழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றதாக்குமெண்ணார் - எழுநூற்றெழுபதென்றதாக்குமெண்ணினையுடையார் எ-று. (௪௪)

நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு நிலத்துதிப்பின் - *
முந்துறுமமணொன்று மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ் *
சந்திரமௌலிசீர்வெண்டாமரைமலருமென்று - *
இந்திரன் முதலாயுள்ள விமையவர் மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

(இ-ள்) நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - நந்திதேவனென்றுசொல்லப்படுகின்றஞானசூரியன் — நிலத்துதிப்பின் - பூலோகத்தில் உதையமாகில் — முந்துறுமமணொன்றும் - அஞ்ஞானத்தாற்சிறந்த சமணொன்றுசொல்லப்பட்ட — மூடுவல்லிருள்கெட்டோடும் - மூடிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட வலியஇருள்அழிந்துபோய்விடும் — சந்திரமௌலி - பிறையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது — சீர்வெண்டாமரைமலருமென்று - புகழாகிய வெண்டாமரைமலர் மலருமென்று — இந்திரன்முதலாயுள்ள - தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள — இமையவர் - தேவர்கள் — மனமகிழ்ந்தார். எ-று. - (௪௫)

ஆக கதி-அ-க்கு, திருவிருத்தங்கள்-௪௫.

வசவண்ணர்வந்தகதி, முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது —

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

(வேறு.)

புரஞ்சுடு சிறுநகைப் புனிதன் பாலமர்
கருந்தடங் கண்ணினி தன் கலையு நந்தியும்
அருங்கண நாதரு மக னிலத்திடை
வருந்திற மறிந்தவா வகுத்துக் கூறுவாம். (௧)

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரி திரைந்திடக்
கடிசட மளவுவாய்க் காவி ரோடியே
மடையுடை மதுமழை மலர்பெய் சோலைசூழ்
உடுதடை யெனுநக ரொன்றுண் டாயிடை. (௨)

நன்மையென் பனவெலா முடைய நான்மறைப்
புன்மையென் பனவெலாம பொருந் தாறெனுந்
தன்மைதன் பெயரினு லறியத் தககவன்
திண்மல னெனவொரு திகரி லானுளன். (௩)

அவனெழின் மனையவ ளாட கத்திணைச்
சுவணமென் குதலெனச் சுமதி யென்பவள்
தவநிலை தன்னினுந் தலைமைத் தென்னவே
யுவமையி லில்லறத் தொழுகு நீர்மையாள். (௪)

தூநிரு மலனுக்கச் சுமதி தன்னிடைத்
தானொரு மகளெனச் சார்ந்து தோன்றினாள்
ஆனுயர் கொடியினே னங்கை தாங்குறு
மானுயர் சத்துவ கலை மடந்தையே. (௫)

மதிபெறு கடலென மகளை யீன்றவர்
நதிபெறு சடைமுடி நம்பன் பாலுறு
கதிபெறு மதிநுதற் கரும்பைப் பெற்றநற்
றுதிபெறு மலையென மகிழ்ச்சி துன்னினார். (௬)

நெறிமுறை திருமல னீறு சாத்தியே
யறிவொரு மஞ்செழுத் தறைந்து மெய்யுணர்

குறியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய - ⁕
பொறிநிகர் வுறுமொரு புதல்விக் கென்பவே. (எ)

இந்துவார் சடையினே னிடத்தளே யெனுஞ் ⁕
சிந்தைப்பான் மகளையா தேவி யென்றொரு ⁕
சுந்தநா மங்கொடு தான்மைழத் தனன் - ⁕
தந்தையா தற்குநற் றவம்புரிந் தவன். - . (அ)

அறிவருளாதரவடக்கமவாய்மைமெய்த் - ⁕
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை ⁕.
யுறவொடு குழவியா யுடன் வளர்ந்திட - ⁕
மறுவறு சுமதிதன் மகள் வளர்ந்தனள். (௯)

வாடிய மருங்குலம் மாயை தோன்றுநாள் ⁕
கோடிய சிலைகொடு தவங் குலைப்பவே - ⁕
போடிய மதனம்மா தேவி யோங்குநாள் . ⁕
வீடிய சிலையுடனாய் வீழ்ந்து மாழ்கினான் (௰)

விழுந்தன கொடியதீ வினைப்பரப்பெலாம் ⁕
எழுந்தன நல்லறம் யாவுந் திங்களைய் - ⁕
கொழுந்தென நிருமலன் குமரி யோங்குநாள் ⁕
முழங்கின சிவாகம முற்று மெங்குமே. (௰க)

(வேறு)

சுங்குமா தேவி யின்னண மிருப்ப வெம்பிரா னேவிய கணங்கள், தாங்கள் வேண்டிய வொண் பதிதொறு முன்செய் தவத்தர்பா லொன் மக வாகித், நீங்கிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி தேவனென் றிடுபெ யர் முதலா, ஐந்து நாமங்கள் வேறு வேறுறக் கொண் டுற்றனர் நற்ற வ முயன்று. - - - - (௰௨)

பயகுற்றமிலியசங்கரபூசைபல்வகைநெறிப்படவிபற்றிச் செய ற்கருஞ் செய்கை செய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக் கயிலைபோற் சிற க்க, மயக்குறுமமண வல்லிருண் மெலிய வயினவ மெனுமுகி மழு ங்க, விடக்குறுசைவமலாநன்மை நீதி வெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன் றன்னை மதித்து நன் னுதலின் மண்ணிடாமற், பாயும்வெண் டிரையிற் றுயில்பவன் றனக்குப் பரி ந்தியொன் றளித்தருண் முக்க, ணயகன்றனையே கருதிவெண் ணீற்று னன் னுதல் வீதியை யணியுந், தூயநன் மறையோர் தமக்கிடமாகு ந் துரிசிலா விங்குளா புரியே. - - - (௰௩)

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ் புதுநறும்பாளைக்கமுகதுசூழ்முட்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூழ், முதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழிலயார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடிபுகாம, லதிர்முரசியம்பும் வீதியந்நகரிற் கணிகள்வைத் திடுபடைகாட்டும்.

விருந்தினுக்கிடுவா ரன்னமந்நகரின் வேதியர்மடந்தைய ரெல்லாம், யொருந்துமன்னதீதிற்றிடுவனவிருந்து புனல்வயற்செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதர்கைமலர்க்கு வண்டினைக்கொடுப்பர்பேரின்பந், தருந்தலிநகர்சூழ் தடங்கள்வண்டிற்குத் தான்மலர் கொடுத்திடுமல்றே. - - - - (௰௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும் யாகதூமம்படிந்தன்றே, பொன்னகர் வாழ்நர் நிறைந்தவாயுளராய்ப் பொருந்துத லிந்நகர்மறையோ, ருன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திடதொழுகுநீர் காட்டுநின்றிப், பின்றொருசெயலாற் கலியுகந்தன்னிற் றெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. - - - - - (௰௭)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளதொருமறையோ, னினைவெலாமரன்றுளினுமுணாயெல்லாநிருமலன் றுதியினுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன் வேதமுமொழுக்கமும்வல்லான், மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற்றவனுமமாதரசன். - - - - (௰௮)

திருந்தியவனையாள்றேவிதன்னாமஞ்செப்பின் மாதாம்பிகையென்பா, ளருந்ததிமுதலாங்கற்புடையார்தமருநிலை யூறின்றிமுற்ற, நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிற்படுப்பார் கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையார்கற்பினையாவரோபுகல்வார். (௰௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரை யன்றுபட்டாங்கே, யோங்கியவபரசிவனெனவேதமுணாத்திடு மருணந்திவந்தான், றுங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனுற் றக்கவர்தகவிலரென்ப, தாங்கவர் பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவறிமினென் றறைகுவர்பெரியோர்.(௨௰)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழு மறுதொழிலாளன்மாதரசன், பைந்தொடிகொழுநற்றெழுதெழுதொழிலாள் பரிந்துதீ வளர்ப்பவன்மன்றயோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றித் தீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன் சொன்மகளிருக்கு நாவினும்புகன்றிடப்படாதே. - - - (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணிய
த்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்மலர்வது
போ, லென்னையாளுடைய நந்திவானவன்று னெய்திவந் துதித்தன
னன்று,சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந்துமிமுழங்க.

எங்குருநந்தி தோன்றுநாட்புதுமை யென்சொல்வாங் கண்டுமுட்
டென்னும்,வெங்குணவமணருளத்தெறிமழுவேவாள் வேடங்கண் டஞ்
சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம்பிறந்ததுதிருமாலடியவருளத்தினிலெ
ங்கள்,சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்ததுதமையறியாமல்

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்பயனி
லகூற, னிலையபூதியொருவன் செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவஞ்சனைபி
றர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைகளியாவும்போ
யினவா,னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவானவன்புவிவருநாள்

தாடலைதந்திங் கெம்மையாணந்தி தாயகட் டினுநின்று தனைமே,
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுத்தரு ளுதம்முனங் குரு
வாய்க், கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக்குறுகிநன் னுதலினீற
ணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனனம்மா.உ௫

தரித்தபின் றனதுமேனிதோன்றுமற்றுருவெதிர்நின்றிட ப்பேர்,
திரித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச் சென்றனன்சிவன்றனைக்குருவா,
யொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவருளாகெடத்
தானே, யருட்குருவடிவாய் வந்தருள்புரிந்தவாலமார் சூலபாணிய
னே. - - - - - (உ௬)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிற் பெருகொளி நீறுமொ
ண்களத்திற்,சிறந்துளவமலலிங்கமுங்கண்டுசெறிந்தவரனைவரும்விய
ந்து, மறைந்தரன்குருவாய் வந்திவைபுனைந்து மகவினைவசவ னென்
றொருபே, ரறைந்தன னென்ன வறிந்தன ரமல னறிவுணின் றறிவிக்கு
வன்றே - - - - - (உ௭)

குறில்வழிலகரந்தனிநிலையாயுங் கூடியதகரமுன் னெழுத்தென், ற
றிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியுடல்விடைமெய்திரிந்துமினு, நறு
மலர்விழியிற்கண்டவரொல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார், பெறு
தவமுயன்ற வன்னையும்பிதாவும் பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்.

ஞன்றநாடொடங்கிச் செய்கடன்முற்று மியற்றினன் மாதரசன்
றான், றோன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோல்சொல்குருமுன்
னுறுங்காலை, யான்றமாமறைகண் முதலவாய்த்தான்முன் னறிந்துள
கலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவிவந் திறுப்பத் தன்கதிர்
தானடைகுதல்போல். - - - - (௪௯)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பாமதயானையையடக்க,
வரமுறுகூர்மையங்குசமென்ன வானிடியாரொனுமழாவிற், கொரும
ழவிளங்கன் றெனவருள்வசவ னெழுகுநாள் வளங்கொள்கல்யாண,
புரமுறவமணகுழாந்தொடுமிக்க புரவலன்விச்சலனிருந்தான். (௫௰)

படியில்கல்யாண புரமெனுந்துகசு பரசிவபத்தியாய் விளர்ப்பக்,
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங் குவலயத்திருந்திடுமந்நா, ளடி
யவர்செல்வ மெனும்வசவேச னங்குடன்வந்தநாகாம்பை, யுடன்வர
வந்தவ்விச்சலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. - - (௫௧)

வந்தனன்வசவதேவனென் றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து, மந்
திரியென் றமைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை, வெந்த
ழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைநீண்டுத லெனவெதிர்போ,
யுய்த்திட்டவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயி லுட்புகுந்தான்

பொருந்துமத்தாணி யிடைத்தவிசொன்று புறமதகோளரிக்குத
வி, யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தன னரசனப்போதி,
லருந்திறற்றானை காவலர்வேந்த ரமைச்சர்வெண் கவரிகொண்மாதர்,
நெருங்கிநிற்கரியபேரவையிடத்து நிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரை
ப்பாம். - - - - - (௫௩)

(வேறு)

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திலைழகாதிற்செம்பொற் - *
சுந்தர வோலையொன்று சோர்ந்தெனச் சுருண்முடங்க - *
லந்தர முகட்டினின்று மரசன்பே ரவையிடத்து - *
வந்தெதிர் விழுந்ததொன்று மானிடர் மருண்டுநோக்க. (௫௪)

நின்றவ ரொடுத்துவந்து நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி - *
வென்றிகொண்*மடங்கலன்றன் விரித்ததையெழுத்துநோக்கித்
தன்றலை யெழுத்தே யென்னத் தானுணர்ந் திலன்மயங்கி *
வன்றிற லமணகாலன் மலர்க்கையிற் கொடுத்தானன்றே. (௫௫)

வாங்கிய றாடங்கணோக்கி வசவநா யகனிவ்வோலை *
தாங்குநின் றவிசின்கீழோர் தமனிய வைப்புண் டென்ற *
தோங்கிய தூண்செய்தோளா யுனக்குநான் காட்டுவே னென் *
றாங்கதை யகழ்வித்தானவ் வரசர்கோ னதிசயிப்ப. - (௩௬)

அகழ்ந்திட நிதியவைப்பொன் றாடக மலையிலத்திற் - *
புகுந்திவண் வந்துமெல்லப் புறப்படல் போலத்தோன்ற *
மகிழ்ந்தன னரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே - *
நிகழ்ந்தவொண் பயனுணர்ந்து நெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப்பயந்தவிவ்வசவதேவன் - *
கயிலைநன் மலைக்கிரண்டாங் கடவுளே யென்றுசொல்லி *
யியலுளா மடந்தைபொய்யா ளென்பதைப் புதுக்கினனச் *
செயலினைவிழியிற்கண்டோர்தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார் ௩௮

மந்திரிக் கிழமைநல்கி மரபுளி யுரிமையாற்றி - - *
மைந்தனைப் புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப் புரத்தியென்று
சிந்தனை களிப்பவின்சொற் செப்பியா யிடையிருப்ப *
நந்தியைத் தொடர்புகொண்டா னுந்தகத் தடக்கைவேந்தன். ௩௯

பெருந்தகை வசவதேவன் பெருமைக்குத் தக்கவாறே *
யருங்கடி மணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன் முருகனன்னான் *
திருந்திய வம்மணத்தின் சிறப்புநாம் விரிப்பதென்கொல் *
புரந்தனை யன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாண மென்றால். (௪௰)

இவ்வகை கல்யாணத்தி னிருப்பநா காம்பையென்றுந் *
தவ்வைநம் வசவதேவன் றன்பிரசாதந் தன்னா - - *
லெவ்வமின் முத்திமெய்யோ டிருக்கையி னளிக்கும்வீர *
சைவநன் னெறிவளர்க்குந் தனயனை யீன்றாளம்மா. (௪௧)

மைந்தனை யீன்றுவந்து வசவநா மம்புனைந்தா - *
னிந்தையில்கற்புநங்கைநிகழ்திருமுகங்களாறு - *
* மந்தமிறலங்களாறு மறிவித்தற்குலகில்வந்த - *
கந்தனென் றுன்னவந்நாகாம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௪௨)

---

* ஸ்தலங்களாறாவன — பக்தஸ்தலம், மாஹேச்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்.

வீரமாகேசரொன்று மென்பயிர்வளர்க்கவந்த - *
மாரிபோ னிகரில்சென்ன வசவதேசிகனிருப்ப - *
நேரிலா வசவநாம நெடுந்தலை மகவொன் றீன்று - *
சீருலாஞ் சங்கமேச தேசிகன் பெயர் புனைந்தான். - (௪௩)

மொழியினு னினைவா லாக்கான் முக்கணா னடியர்வேண்டிற் *
றொழிவிலா துதவித்தாய்போ லோம்பினன் புறமதத்தோர் *
வழியெலாம் வழக்குமாற மலிபுகழ்ச் சைவமென்னும் - *
பழியிலா வழிநடப்பப் பண்ணினன் வசவதேவன். - (௪௪)

அரனடி யவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன் கீர்த்தி - *
விரிநில முழுதும் போர்ப்ப வெள்ளிவெற் பினையகன்று *
தரைமிசை வந்திருந்த தவவொலா முணர்ந்து சென்றார் *
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்போற்கல்யாணத்தில் ௪௫

புலவொடு வரினுமென்னும் படிதனி வரினுமிக்க - *
நலமொடு வரினுமேனி நலமற வரினுஞ்சீர்சான் - *
மலைமகள் கணவன்றொண்டர் வரயுகண் ணுறினெதிர்ந்து *
நிலமிசை வணங்கியஞ்சி நின்றுநன் றாற்றுநந்தி. - (௪௬)

சாதியுங் குறியுநீத்துச் சரணரைச் சிவனே யென்று - *
பாதபங் கயமிறைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனந்நந்தி - *
தீதறு சுவைத்தீங்கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும்வேம்பும் *
பேதமொன் றுறுமற்சாதி பெயர்விடுத் தறிதல்போல. (௪௭)

மாதர்க டமையகன்ற மலிதுறவி னரொண் ணில்லார் - *
கோதைய ருடனிருந்துங் கொடுமைய விலரொண் ணில்லார் *
மேதைகொ ளருச்சனைக்கு வேண்டிய முழுதுங்கொண்டு *
போதுகள் வழாமலீசன் பூசைசெய் பவரொண் ணில்லார். (௪௮)

விரதங்கள் வேறுவேறு மேவிநிற் பவரொண் ணில்லார் *
பரதஞ்செய் மதராரிக்கட் பரத்தையர் மனைகடோறுஞ் *
சுரதஞ்செய் பவரொண்ணில்லார் தூயநன் னந்திநாம - *
வரதன்ற னன்பின்வாழும் வழுவின்மா கேசரம்மா. - (௪௯)

தீதுசெய் சமணர்முன்னர்ச் செயற்கருஞ் செய்கைகாட்டி - *
வாதுசெய் தவர்செருக்கு மாய்வுசெய் திழையமீன்ற - *

கூறுசெய் முலைமடந்தை துணைவனுந் தொண்டர்க்கெல்லாம் *
யாதுசெய் குவனென்றேவ வியற்றுவன் வசவதேவன். (ருய)
உளந்தெளி சரணர்தம்மோ டிம்முறை யொழுகுநாளி - *
னளந்தறி வரிப்சோதி யல்லமன் வரவுநோக்கி - - *
வளங்கெழு திருக்கல்யாண வளநகர் தனிலவா னுக்கு - - *
மிளம்பயிர் போலிருந்தா னெம்மையா ளுடையநந்தி. (ருக)

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி - க௯ - திருவிருத்தங்கள். ருாகூஉ.

பத்தாவது -

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

(வேறு)

தன்னைக் காணுமேவள் கணைபாயத் தடுமாறு - - *
மன்னைக்காணுஞ் சோறெனவிட் டருண்மா தேவி - - *
மின்னைப்போலு மல்லமதேவன் விளை யாடுங் - - *
கொன்னைக்கானிற் றேடி யடைந்தமை கூறுற்றும். - (க)

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்டுமருங்குற் கொடிவாட *
வங்கைக்குடநெய் பெய்தழலென்ன வழுகெய்தி - - *
நங்கைக் கிளைகண் டிலமுலகெங்கணு நாமென்ன - - *
மங்கைப்பருவ நண்ணினண் முற்றுணர் மாதேவி. - (உ)

வாதித்தொன்றோ டொன்றெழல் போன்முலை வந்துற்றும் *
பேதைப் பெண்போற் காமமுளத்திற் பிறவாமற் - *
பாதிப்பெண்மே னியனொரு மின்பப் பதிதன்னைச் - *
சாதித் தெய்துஞ் சாதனமோடு தலைப்பட்டாள். - (௩)

தன்னை யறிந்திடை யிடறழுக்கட் டலைவன்பாற் - *
பின்னமறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக் - *

கன்ன னெடுஞ்சிலை மன்மதன்வேரிக் கணைபாயு
மன்னு மிளம்பரு வத்தின ளென்பர் மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டு படாதலர் சண்பக மேயென மாறாகிப்
பண்டர னோடமர் செய்மதன் வண்டு படாமேனி
கண்டிடு மொண்சுட ரோவெனுமாறு கவின்பொங்க
வொண்டவ நின்மலன் மாதமர் நாள்களி னோர்தாளில். (௫)

வீரங் குறைவின் மைமத வேழ மிசைகொண்டு
தாருந் தோளும் பொங்கமதிக் குடை தன்மேலா
மாரங் கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொற்றே
ரூருந் தெருவிற் கௌசிகமன்ன னுலாவந்தான். (௬)

இயங்கட ரங்க நெடுங்கடலென்ன வெழுந்தார்ப்ப
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையர் பாடி யுடன்போத
வயங்க ளிவர்ந்திள மைந்தர் மருங்கி னடுத்தேகப்
புயங்கள லங்கலி லங்க விசும்பிறை போல்வந்தான். (௭)

மானு நெடுங்கரி மீதுபு ரந்தனில் வந்தானைக்
காணு மடந்தைய ரோதுமுணர்ந்திலர் காமத்தா
லூணு மிழந்தனர் தூசு மிழந்தனர் நன்றாகும்
பூணு மிழந்தன ராவியிழந்திலர் போனார்கள் (௮)

நல்லமதந்தா னொண்கவு ளின்பா னன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பே வெங்கரி யின்றாழ் செவியூடு
மெல்ல நடந்தே போவெனமெல்ல விளம்பென்று
சொல்லி மறங்கூர் வேலன கண்ணார் துயர்கின்றார். (௯)

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட
வீதியினூடு வருந்திறன் மன்னன் வினையில்லா
மாதவனுக்கு நின்மல னுக்கோர் மகளாகுங்
காதொடு காதுங் கண்மடமாதைக் கண்டானே. (௰)

கண்டன னோவிலை யோவெனு முன்னங் கழைவாங்கிக்
கொண்டனன் வாளி சொரிந்தன னோடிக் கொடுமார
னுண்டிலை யோவென வாவி தளர்ந்தே யும்பன்மேல்
மண்டலமாளு மன்ன னிருந்தான் வசமற்றே. (௰௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்றோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௰௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றணையாளேலனல்காணும்
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௰௩)

என்ன நினைந்தே மன்னவன்வெந்தீ யிழுதாகி
முன்னர் மருங்கே நின்றவொருத்தன் முகநோக்கிப்
பொன்னென வந்தவ் வாய்தலினின்று புறப்பட்ட
கன்னி யணங்கார் நீயறிகென்றான் காமுற்றே. (௰௪)

ஓடியறிந்தே யன்னவன் வந்தங் குரைசெய்ய
வாடு மருங்குன் மங்கையையீன்றோன் மகளென்று.
நீடிய வெந்துயர் மன்ன னறிந்தென் னெறியாலுங்
கூடுவனிந்த வணங்கினை யென்று குறித்தேகி (௰௫)

கோயிலின் மேவி யிருந்துயர் ஞானக் குறிகூறுந்
தூயவராகிய வாரியர்தாமுஞ் சுடர் செம்பொற்
சேயிழை யாரும் வலிந்துறி லின்பு செயாதொன்று
வாயிலினாலணை வேனென மன்னன் மனத்தெண்ணி. (௰௬)

(வேறு)

தூதுவல்லநன் மூதுக்குறை மாதரைத் துணிந்து
நீதிவல்லவ னிருமலன் மகடனை நீவிர்
ஓதி லெம்மனைக் கிழத்தியாம் படிபுரை செய்து
போதுமின்களென் றேவினன் வியனிலம் புரப்பான். (௰௭)

ஐயமுன்னதே செய்குவமெனப்புகன் றகத்திற்
பையவந்துநன் னிருமலன் றிருமுகம் பார்த்து
வையமன்னவன் கருத்தினை வகுத்தனர் மறுத்துத்
தூய்ய மங்கைமீ ரொமக்கடா திதுவெனச் சொன்னான். (௰௮)

வேந்தன் மாமனை நும்மகளாயினவ் வேந்தன்
சார்ந்து வாழ்வெலா நுமவென வறிகிலீர்தானே

போந்தவோர் திருமகள் வரவினைப் புறம்போக்கு
மாந்தர் யாருள ரொன்று மங்கையர்சொல வகுப்பான். (௧௯)

இம்மைசேர்பயன் கருதியே தகாதவ ரிடத்திற்
கொம்மை வார்முலை மாட்கொடை நேர்ந்தவக் கொடியா
ரம்மையாழ்நிரை யத்திடை வீழ்ந்தன ரெழுந்தித்
தம்மை நோக்கின ரொருவரு மின்றியே தளர்வார். (௨௰)

தமக்கடா ததுசெய் துயிர்வாழ்வது தன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய் விடுத்தலே நன்றெனச் சொல்வ
ரெமக்கடாதது புகன்றனிர் மங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாத தென்றியம்பலு மங்கையர் நுவல்வார். (௨௧)

உறையில் வாளொடு மாவழங்குறு வனத்தோடி
மறவனோர் பொருட்டுறுமென விரத்தலைமாறு
மிறைவனவாழ் குடிதன்னி லொன்றொரு பொருளிரத்த
லறவணுகிய நீபிதை யறிந்திலை யந்தோ. (௨௨)

என்றுமாதரார் கூறலு நிருமல னெங்கண்ண
மன்றல வார்குழற் பேதையோ வல்லனு மனத்தைச்
சென்று கூறுமி னவண்மன மிசைந்துளா செய்யி
னன்றுபோமி னென்றியம்பின னவர்மன நயந்து. (௨௩)

மங்கை பாலடைந் தறைகுவர் மதன்வலி மாயக்
கொங்கைமா முகிழ்ப் பூங்கொடி நீயருள்கூர்ந்தே
பெங்கள்கோமக னாருயிர் நிறுத்தினை யெண்ணி
லங்கண்மாநிலத் துயிர்க்கெலா மன்னையா குவையால். (௨௪)

என்னவோதலு நிருமல னீன்றரு ளென்றாய்
மன்னனும்மனை துறக்குமோர் சூட்சியை மதித்துப்
பொன்னனீ ரரசெனக் கொரு சூளினைப் பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர் பணித்தது நன்றெனப் பகர்ந்தாள். (௨௫)

தூதுசென்றவர் பொற்கொடி சொல்லிய சொல்லாற்
காதல்கொண்டன னென்றுளந் திரிந்துதாங் கருதி
மாதுநின்பெருங் கருணைசெய் வதற்கெங்கண் மன்னன்
யாதறைந்தனை யதுசெயத் தக்கவ னென்று. (௨௬)

உள்ளமார்வமோ டேகியம் மடந்தைய ருரைப்ப
வள்ளலாகிய மன்னவன் மனநனி மகிழ்ந்து
தெள்ளுமா ரமுதனை யவளிருந் துழிச்சென்று
னெள்ளுகாம நோய்கொண் டவனெனச் செய விசையான். (உ௭)

வல்லிகொங்கையைப் பொன்மலை யென்னவே மதியா
னில்லுறுங் குடமாகவே யெண்ணினனு தலை
வில்லெனும் படிநினைத்தனன் வெண்பிறை யென்றான்
சொல்லுவன் றனக்ககப்படு மடந்தையாய்த் துணிந்து. (உ௮)

அருள்செய் தென்னை நீ யளித்திடுமதற்கு நான்செய்வ
துரைசெய் நானது செய்வனென் றரசர்கோ னுரைப்ப
வரைசெய் தோளினு யென்னை நீ வலித்துப் புல்லாமைக்
கொருசொ லுண்மைசொல் லென்றனளொரு புடையொதுங்கி

நின்கருத்திசை வாலன்றி நின்னையான் வலியே
னென்பதற் கொருகு றுரைக்குவன் புகிலெழுந்த
மின்கொடிச் சிறுமருங்குலாய் கேளென வெள்வேற்
புன்புகர்க் கருங்கடாக களிற்றரசர் கோன்புகல்வான். (௩௰)

(வேறு)

வந்தநல் விருந்திருப்ப மனையினுற் றருந்துவானும்
பந்தியினுணவு வேறுபண் ணுபாதகனுந் தாயுந்
தந்தையு முணவுண் ணாதசழக்கனு முச்சிப்போதி
னுந்தவர்தமைநோக்காம னுகர்ந்திடு கொடியன்றானும். (௩௧)

நிந்தைசெய் யுணவினூனு நிருமலன் பூசையின்றி
வந்துணவருந்தா வானுமறுத்த வூனுகர்விப்பானுந்
தந்தநல் வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர் தம்மைநகண்டு
சிந்தனை பொறாதழுங்கித் தீர்வினுண் மகிழ்வான்றானும் (௩௨)

கன்றுணை விடாமலான்பால் கறந்துகொள் பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல் பவனுங்கோடி நடுநிலை தவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங் கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலை வணைவிடுத்துச் சாய்ந்துபோ மடமையானும். (௩௩)

அடைக்கல மெனவுந்தானை யளித்திடா தகற்றுவானுங்
கொடுகதுமெனவுரைத்துக் கொடானுமொன் கொடைவிலக்கி

விடுக்குறு மவனும்பாவ வினையிடத் துதவியாகி - ✳
நடக்குறு மவனுந்தேர்ந்து நட்டபின்வஞ் சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம் மனைகடக்குங் கொடியனுந் துறந்துளார்தம் ✳
வரவெதிர் கண்டெழாத மறவனு மறிஞரன்போன்று - ✳
கரவினி லருநூல்கற்குங் கயவனும் புதியராகி - ✳
யிரவினில் வந்தநல்லோர்க்கிடங்கொடா தகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்ந் துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ் வான்றானுந்
தம்பெருங் கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுற வாழ்கின்றானு - ✳
மன்புகொண் டொருவன்வைத்த வரும்பொருள் கவர்கின்றானுந் ✳
துன்புறுந் தொழில்செய்வித்துச் சொல்பொருளிலையென்பானும்.

கற்பழி மனைவியோடு கலந்திருப்பவனு மற்றோர் - ✳
பொற்புடை மனைவிதன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணுவானுஞ் ✳
சொற்பொரு ளுணர்த்தினானைத் தொழவுள நாணுவானும் ✳
விற்பன வலாதவிற்று மெய்வளர்த் தழிகுவானும. (௩௭)

நலமலி வயலிலாற்றி னந்தனத் தாலயத்திற் - - ✳
சலமலமொழிப் போன்றானுந் தனிவழி விலக்குவானும் - ✳
விலைமொழி பொய்த்துவிற்கும் வெய்யவா ணிகனுந் தாழ்ந்த
குலமிலி தன்குற்றேவல் கூலிகொண் டியற்றுவானும். (௩௮)

உறவுசெய் தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக் கூறுவானும் - ✳
பிறர்பிழை தனையேநாடிப் பிறரொடு பேசுவானு - ✳
முறைவழு வுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடை மொழிகுவானு ✳
மறிவழி மனைவிசொல்லின் வழிநிற்கு மறிவிலானும. (௩௯)

கலந்தவர் தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண் டிடவல்லானும் - ✳
புலந்தரு நூலினில்லாப் பொருளினைக் கூறுவானு - ✳
நலந்தனை யழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ் கிற்போன்றானு ✳
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப் பெருக்குவானும்.(௪௰)

புண்ணியம் பிறர்பொருட்குப் புரிபவன் றானுமிந்த - ✳
மண்ணிடை யின்பத்திற்கா மறுமைசெய் தொழிலவிடுக்குந் ✳
தண்ணிய வறிவிலானுந் தவத்தனை யிகழ்கிற்பானும் - ✳
பண்ணிய வினையிலென்றும் பாவமே பயில்கின்றானும். (௪௧)

ஆவனு னுண்மைநீயா தறைந்தனை யதுசெய்தன்றி - *
மேவுவே னுயினென்று வேள்விரும் பழகஎ்கூறக் - *
காவிநேர் விழிமாதேவி கருத்திசைந் தற்றேயாயிற் - *
போவம்வா வென்றுசொன்றுள்புரவலனுவகைபூத்தான்.(சஉ)

கோயிலின் முன்னர்ச்சென்றுன் கொற்றவன் சிவிகையேற்றி *
யாயிழை மடந்தைநல்லா ரருகுசூழ் வுற்றுச்செல்லப் *
போயின னரசர்கோமான் புகுதூழிப் புக்கானொள்வேற் *
சேயரி நெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவா னுதல்மாதேவி (சங)

மடந்தையைத் தனிக்கண்டங்கி மருவிய வரக்கேபோல *
வுடைந்துநெக் குருகியாற்று வுள்ளமோ டிளம்பூங்கொம்பே *
கடந்திடற் கரியகாமக் கடல்கடந் தேறக்கொங்கைக் - *
குடந்தரத் திருவுளத்திற் கோடியென் றரசிறைஞ்ச. (சச)

காவலன் காமமிக்க கழிபடர் கிளவிகண்டு - - *
பாலைபுன் முறுவல்செய்து பண்பெனுந் தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய் யாதுநிற்கு மொருகனி றனையாயான்சொ - *
லேவல்செய் திட்டபின்ன ரொன்றொடு பேசுகென்றுள். (சரு)

ஏதுநான் செய்வதன்ன தியற்றுவ னறைதியென்ன - *
வோதினு னரசனேத வொண்டொடி யயன்மாறேடுந் *
சோதிமா சிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க் காப்போடத்தூற் *
போதினுலருச்சித்தென்னைப்பொருந்துதிபின்னரொன்றுள். சசு

எல்லையில் காமம்பொங்க விளம்பிலை ளெமுங்கத்தோளாற் *
புல்லுவ னென்றெழுந்த புரவலன்றனைத் தடுத்துச் - *
சொல்லிய தன்னமன்னுள் சுரத்துணீர் முகந்துவாயிற் *
செல்லுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

முகையிடை முருகுண்டாயின் முளையிடை விளைவுண்டாயின்
மகவிடை மதனவின்பம் வருவதுண் டாயிற்சைவப் - *
பகையொடு மருவிநின்ற பார்த்திபன் றனதுளத்தி - *
னுகைவிடையமலற்போற்றுமொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். சஅ

செப்புறுஞ் சூணிளைந்து தீண்டில னரசனின்று - *
முப்புரஞ் சீறுமுங்கண் முதல்வன்பூ சனைதான்யாங்க - *

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

எப்பொழுதுஞ் செய் தக்கதன் றெனவினையிலா நின்
றப்புறுந் தொருடம்பாங்க டொடுவதன் றெனப்புகன்றாள். (௪௯)

மட்டவிழ் குழன்மடந்தை வாயுரை கையும்வாயுங்
கட்டிய தெனவடங்கிக் காமமிந் தன மிறீப்போற்
கெட்டிட்ட வறிதிருந்தான் கிளர்மணித் தூண்செய் தோளா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணா ணீத்தனள்போகவெண்ணி (௫௰)

துறவெனு மாகநெஞ்சத் தொண்மைகர் கொளவவாவா
யிறைவன தானையெல்லா மிரிதல்போற் பூண்கள்யாவு
மறுவையு மகற்றியோதி யவிழ்த்துவார் மைக்குழம்பின்
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை போலுடன் மறையவிட்டாள்.

மருளடைந் தனள்கொலென்று மருண்டுமன் னவனிருப்பத்
தெருளடைந் தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத் தொடுநினைந்த
பொருளடைந் தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன் னவனை நீங்கி
யருளடைந் தொழுகு கண்ணா ளணிமறு கூடுசென்றாள் (௫௨)

அன்னையும் பிதாவுங்கேளா வருமகட் கடுத்த தென்னென்
றுன்னிவந் தழுங்கநீவி ருமமகளென்று மாழ்கி
யின்னல்கொண் டிரங்கன்மின்போ மென்னை நானறியத்தேடித்
தன்னிருங் கருணைசெய்யுஞ் சற்குரவனைச்சார் கிற்பேன். (௫௩)

என்றவ ளவனைநோக்கா தேதிலர் போலகன்று
சென்றனள் திருமலைப்பேர்ச் செல்வனுஞ் சுமதிதானு
நன்றிவ ணினைந்ததென்று நம்முடை மரபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புக ழென்றெண்ணி நிறுவினர் தங்களுமம். (௫௪)

கண்டவ ரெல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக் கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிற லரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந் தலர்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண் போகாநின்ற கொள்கையே தறியேமென்பார்.

மங்கையை யிவணங்கண்டேம் வயிறெரி தவழ நின்றே
யிங்கிவ டன்னையீன்றா ளென்படு வாரோ வென்பார்
மங்கல வடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண் ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறு துயரங்கூரப் புரிந்ததெப் பாவ மென்பார். (௫௬)

இன்னணந் நகரமெல்லா மிரங்கமா தேவியம்மை *
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைப்பப்பே ரின்பநல்குந் *
தன்னிகர் குருகுகேசன் றன்னையே தேடிச்சென்றாள் *
மென்னிழல்விரும்பிமிக்க வெயில்சுடச் செல்வார்போல. (௫௭)

அடவிகடொறு மடைந்து மடுக்கல்கடொறு மிவர்ந்துங் *
கடிநக தொறும் புகுந்துங் காமனை வென்ற வல்லி *
மடிவறு மனத்திலன்பு வளர்தரக் கருணை யாலெங் *
குடிமுழு தடிமை கொள்ளுங் குரவனைத் தேடுகின்றாள். (௫௮)

அக்கமாதேவி துறவுகதி முற்றிற்று.

ஆ. கதி. ௰௩ - திருவிருத்தங்கள். ௫௱௯௰.

பதினொன்றாவது-
கொக்கிதேவர்கதி.

(வேறு)

அருள்செயு மல்லம னறிமிடப்பெயர் *
குரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டு தான் *
பரவுறு மடியர்தம் பவந்துறந்து போய்த் *
திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம். (௧)

சீர்நிலை யல்லம தேவன் சூல் கொளுங் *
கார்நிறை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே *
பார்நில மிசையமர் பத்தர் தம்மையா *
ளோர்நினை வொடுநடந் துலாவு நாள்களுள். (௨)

ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னோங்கருட் *
குன்றனை யாளொரு கோலங் கொண்டுதான் *
சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றிற்று *
மன்றன்மென் மலரிள வனமொன் றாயிடை. (௩)

சிறுபொழு தைத்தினுந் திரிவிலாத பே *
றுபொழு தினுமித ழவிழ்ந்து தேன்சொரி *

நறுமலர் நிறையுமந் நந்தனத் தினைப்.
பெறின்மக பதிவளம் பெறவு வந்திடார் (௪)

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர்
வடதிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலிக்
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்றல்வந்
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே. (௫)

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ
யுண்ணுறு நறுமது கொள வுழன்றிடு
மெண்ணறு மளியின மினையுந் தன்மையாற்
றண்ணுறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே. (௬)

குறைவற வளிப்பவன் கொக்கி தேவனென்
றறைதரு பெயரினா னனையனா யிடைத்
திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன். (௭)

நின்றவன் றனையரு ணினைந்த நெஞ்சொடு
சென்றன னல்லம தேவன் கண்டிவன்
புன்றொழில் விடவரும் பொருளுணர்த் துவ
வென்றரு கடைந்தைய சரண மென்றனன். (௮)

தானெதிர் நிமலனைச் சரணெனத் தொழாத்
தேனலர் வனத்தனின் செயலி யாதுநின்
மேனியின் பயனொரு விளம்பு கென்றனு
ஞானநல் விளக்கனா னவிறன் மேயினான். (௯)

பத்தர்தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண்
டெத்திற வினையுமின் றிருப்ப னல்லம
னுத்தம வென்பெயர் பெயருனக் கெனென்
றத்தனும் விளவத்தன் பெய ரறைந்தவன். (௰)

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திற் காகமெய்
வருந்துறு தொழிலற வறி திருப்பவ
னருந்துறு பிணமென வுறையு மாற்றநீ
தெரிந்திலை யோவெனச் செப்பன் மேயினான். (௰௧)

(வேறு.)

எய்தற்கரிய யாக்கைதனைக் கெய்தினன்றா லதுகொண்டு, செய்
தற்கரிய வறங்கள்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், றுய்தற்கொ
ருமைபெறவெண்ணு துழல்வோனுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய்தற்
குரிய பாற்கமரிற் பெய்ததொக்கு மென்பரால். - (௰௨)

மின்போலழியு முடல்கொடுநல் வினைசெய் தழியா வுடம்பெய்தி,
யின்போடமர்த லாயிருப்ப யாக்கை வருந்து மென்றெண்ணி, யன்
போ டறஞ்செய் திளையாம லருந்திவாளா விருக்குமவன், றன்போன்
மருளரிலை யென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத் தளிக்கின்றான். (௰௩)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பேருடையான் கேட்டுக்கைகுலைத்து
ச்சிரித்துவினை நல்லனசெய்து சிதையா வின்பம் பெறுவானேல்,வரு
த்தலுறுமும் மலங்களினோர் மலமாகிய வாணவத்தாலும், பொருத்
தமுறுபே ரின்பநாம் புணரலாமென் றியம்பியே. - (௰௪)

தான்செய்வினையா லோருடம்பிற் சாருமின்ப மென்றனையவ், வூ
ன்செயுடல மொழியவுட னொழியு மம்மெய் யழியாமல், வான்செ
ய்பதத்தி லிருக்குமெனின் மாயைதந்த தன்றாகும், கான்செய்மல
ர்நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்ப வெண்ணுவோய். - (௰௫)

இன்பநனிசெய் நல்வினையி னிறப்பினிறப்ப வுடம்பினிடைத், து
ன்பமதுசெய் தீயவினை தோன்றுமத் தீவினைமாய்வின், முன்பு
செயுநல் வினைவருமிம் முறையாலிரண்டுமாறிவரு,மென்பவுலகிலொ
ண்பகலு மிரவுமாறி வருதல்போல். - - (௰௬)

பறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருப்பையகழ்ந்திட் டெலிபிடித்
தாங், கிறப்பச்சிறிய வின்னின்ப மெய்துமவனே நோவுமன்,
மறுத்துச்செயல்க ளனைத்தினையும் வாளாவிருந்து பேரின்பம், பெ
றத்தக்கவனே மருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (௰௭)

பொறியிற்புறத்து மனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்,
செறியக்கரணம் பாரநந்த சிவமேதோன்றுஞ் சிவந்தோன்ற, வறிவி
ற்பரந்த விடயமய மாகுமுலகந் தோன்றாமற், பிறவித்துயரக்கடல்
கடந்து பேரின்பஞ் சார்குவரொன்று. (௰௮)

கன்றாற்காணைக் காட்டியிவன் கருத்தைத் திருத்துவேமென்ன *
வென்றாக்கருணைக் கடலனையா னிவனை யகழ்ந்தியென் றுலாய்ப *
நன்றாம்பெருமை நன்றென்று நவின்ற நிலத்தை யகழ்கின்றான் *
பன்றாற்சிறந்த பொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம் பொழிலுடையான்.

தொடலுஞ்செம்பொற் சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட் பொருள்போலக், கடிதினகழ்ந்து புகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தை யகழ்ந்திட்டு, மிடியன்கண்ட பொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணாமல், வடிவஞ்சிறிது மசையாமல் வசமற்றிருக்கும் யோகியையே. உ௰

கையிற்சிவ லிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட் டெனும்பலான் *
மெய்யிற்றசையொன் றின்றியே மேவும்புனிதன் றனைநோக்கிச் *
செய்யசெய லிலாதசெயற் சிவயோகியைக் கண்டனையோவென் *
றையத்தடைந்த வவனறிய வறிவித்துயரல் லமதேவன். (உ௧)

கடலின்விழுந்து துயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகு வந்ததெனக் *
கெடலில்பரம குருவெனக்குக் கிடைத்ததாவா வற்புதமென் *
றுடலம்விதிர்ப்பக் கண்கணீரொழுக வுருகித்தொழு தனனால் *
விடலின்மரபிற் குருசீடவிதியை விளக்கவுளங் கொண்டு (உ௨)

காந்தங் கண்ட விரும்புபோற் கண்ட பொழுதே யறிவின்ற *
மேந்துஞ் செங்கைச் சிவலிங்கமேற்கள் பெருமானங்கைமலர் *
போந்தங் கிருந்த ததுபொழுதிற் புனிதன்சிவகலைதானுஞ் - *
சார்ந்தங் கிருந்த சிவலிங்கந் தன்னோடவன்பாற் சார்ந்ததால். (உ௩)

வந்து பரம சிவலிங்க மருவப் பெறுமல் லமன்றனையு - *
மந்த விமலலிங்கமுட னடைந்தஞான குரவனையுங் - - *
கந்த மலர்நல் வனமுடையான் கண்டுமகிழ்வுற் றிவர்பெருமை *
சந்த மறைதேர் நான்முகனுஞ் சாற்றற் கரிதென் றறைகுவான். உ௪

நின்றாற் கண்டேன் சிவலிங்கநிஷ்டை ஞானயோகிதனை - *
முன்னாட் கருமமனைத்து மினிமுடித்தேன் ஞானநிலைநின்றே *
னுன்னாற் செய்யப்படுமுதவிக்குதவி வேறுநேடுந்தகா - *
யென்றாற்செய்வதொன் றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார். உ௫

ஐய நினையு நின்காதத்தி னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும் - *
பொய்யில் குரவன்றனையுமொருபொருளென் றறித்தேனின்றென்று

செய்யகமலத் திருவடியிற் சென்று தொழுதல்லமநாம - *
மெய்யனெதிர் நின்றனனிருவிளம்பும் வணங்காவலனன்றே (உ௬)

எல்லை யறிவித்ததுபோ லிவ்விஷ்டலிங்க மகம்புறமு - *
முன்னி யிருக்குநெறி யினைநின் மலர்த்தாள் பரவுமடியார்க்குப் *
பன்னியுணர்த்திச் சரமாகிப் பாரிற்சரிப்பா யெனத்தொழுதான் *
றன்னினிலத்தினரொல்லாத் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். உ௭

கொக்கிதேவ னிரந்தமொழி யொண்டிளரல்லமதேவன் - *
றக்கபெரியோர் தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ள பேறெல்லா *
மிக்கவுலகம் பெறுகவென வேண்டிக்கோட லெனப்புகழ்ந்து *
செக்கர் மலர்ப்பூங் கைகளாற் றீண்டித்தழுவி யருள்செய்தான். உ௮

அக்கைச்சிவலிங் கத்தினிடை யமைத்த நோக்கு நெஞ்சகமுந் *
தங்கச்சிவயோ கத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தா னவியப்போன் *
மங்கைக்கிடந்தந் தருளினோன் மலர்த்தாட கிடுபூ வனயாக்கிப் *
பொங்கப்புரந்த தவத்தால்மெய்ப் பொருளாசிரியற்கண்ணுற்றான்.

அடியர் வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பே ரொய்பெருமா - *
னடியவிழிக ளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங் கரத்தேந்திப் - *
படியிலரிய தவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங் களிகூர - - *
வடியவிளமாத் தழைப்பவரு மந்தாநிலப்போற் சரிக்கின்றான். (௩௰)

கொக்கிதேவர்கதி முற்றிற்று.

ஆக கதி- ௰௧ இ - திருவிருத்தங்கள். ௩௱௨௰.

* *

பன்னிரண்டாவது-

முத்தாயியம்மைகதி.

(வேறு)

கண்டிலே னசை கண்ணனை யென்றனர் - *
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாயியர் - *
விண்டு போக விரைந்துவந் தல்லமன் - *
பண்டு கூறும் பரிசு விளம்புவாம். - (௧)

பொடியணிந் தெழில் பொங்குறு மல்லம - - ✻
னடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை - - ✻
யுடை யிழந்த வொருவன் கரமெனக் - ✻
கடி தடைந்து களைந்தருள் செய்யுநாள். (உ)

மறைத் திருந்த மலிசிவ பத்திமைப் - ✻
புறத் தறிந்த பொழுதே யுடம்பினை - ✻
வெறுத் தகன்று வெளியுற வாயினு - - ✻
னறுத்த பந்த வசகனை யென்பவே. - (௩)

அறைந்த தூயவ னங்கவு பாதிபோய் - ✻
நிறைந்த நீர்மை நினைந்திலள் போயபி - ✻
றிறந்து போயின னென்னைத் தளர்ந்துடன் ✻
பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே. - (ச)

புலம்பி னைந்திருக் கின்றவப் போதினி - ✻
லிலிங்க சங்கர முந்திகழ் மெய்த்துற - ✻
நலங்கொ ளல்லம னன்னனை யன்னனுங் - ✻
கலங்கி நின்றவக் காரிகை கண்டனள். - (ரு)

கண்ட போதச கண்ணனைக் காண்கிலாள் - ✻
கொண்ட பீழை குறைய வழுதடிப் - ✻
புண்டரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்து கண் - ✻
மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள். - (சா)

பாவியேன் முகம் பார்க்க வொன்றுதென ✻
வாவியா மசகண்ண னகன்று செய் - ✻
நோவெலா மிவ னுறாக்க வருளினன் - ✻
மேவினு மென மீண்டும் வணங்கினாள். - (எ)

வணங்கு மாதின் மலர்முக நோக்கியே - ✻
யணங்க னாய்நல் லசகனன் றன்மையை - ✻
யுணர்ந்திடாம லுளைத லுணர்வுளார்க் - ✻
கிணங்கு றாதென் றெந்தை யியம்புவான். (அ)

அழிவிலானை யழித்தன னென்று நீ - ✻
விழியி னூன்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை - ✻

கழிவி லாதவர காயங் கழிந்ததென் - *
றொழிவி லாம லுளமெலி வார்கள்போல் (௯)

சச்சிதா நந்த சங்கர னாகவே - - *
யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன் - - *
றுச்ச மாந்துயர் தோன்றுமிவ் யாக்கையை - *
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே (௰)

ஒண்ட லாக்க ளொழிவி லுருளுருக் - , - *
கொண்டடுத்த குரு வருளாற்றனைக் - *
கண்ட மெய்த் தவன் காயந் தனையன - *
மூண்ட நெட்டிலை யொப்ப விடுப்பனால். (௰௧)

படியில் வந்த பரம குரவனாற் - - *
றடை யறும்படி தன்னை யறிந்தவ - *
னுடல் விடும்பொழு தொங்கொரு மண்மயக் *
கட முடைந்தவா காய நிகர்ப்பனால். - (௰௨)

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட - - *
நந்து மோர்சிவ ஞானி நரர்வினை - - *
சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்பு தான் - *
வெந்த தூசின் விழியெதிர் தோன்றுமே. (௰௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ் சிவத்தொடு - - *
மேவுஞான விழியுடை யான்றனக் - *
கோவுமாறி லுறவு பகை யெனும் - - *
பாவமோ விலை யென்றறி பாலையே. (௰௪)

யாக்கை தாமென் றிருந்தழி கின்றவ - *
ருக்கிலாவறி வாகியுடம் பொடு - - *
தாக்கிலா தவர் தம்மையுந் தாமென - *
நோக்குவாரவ ருண்மையை நோக்குறார். (௰௫)

கூத்த ருடகக் கோல நடிப்பினைப் - *
பார்த்து வாய்மையென் றெண்ணிலர் யாருளா *
ரேத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை - *
யோர்த்து மாதவ ருண்மை யென் றுன்னுறார். ௰௬

அறிந்திடாம லசகணன் றன்மையை - *
யிறந்துளானென் றிரங்கினை யன்னை நீ - *
மறந்திடாயிம் மதியென் றனல்சொல - *
நிறைந்தஞான மூத்தாயி நிகழ்த்துவாள். (௰௭)

அரவின் காலர வன்றி யறிப்வர், - - *
தரையினில்லை யசகணன் றன்னை நீ - - *
தெரியினன்றிச் சிறிய னறிவலோ - *
பெருமை யான்செய் பிழைபொறுப் பாயென்று.

(வேறு)

பங்க ளிருந்த பதிக் கருள்செய்து - - *
கங்கை யடைந்த கணக்கென வென்பா - *
லிங்குற வந்தனை யெங்குடி யுள்ளார் - *
தங்கட வந்தரு தன்மையி னென்று - (௰௯)

வந்தனை செய்து வழுத்தி முனின்று - *
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண - *
மெந்தை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென் - *
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே. - (௨௰)

தேசிக னல்லமதேவன் மகிழ்ந்து - *
பாச மகன்று பரம்பொருள் காணு - - *
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார் - *
காசினி யிங்கிலை கண்டிலமென்று. - (௨௧)

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து - *
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடினும் பொய் - *
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச் - *
சிறப்புறு முத்தி செறிந்திடு வாரோ. (௨௨)

மரிட்பொடு திப்பு மறிக்குது மென்று *
கருத்தை வெளிக்கரு மத்தின் விடுத்து - *
விரிக்குத னெய்யை விடுத்தெரி கின்ற - *
நெருப்பை யவிப்ப நினைப்பதை யொக்கும் (௨௩)

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக் - *
கட்டுதல் வீடு விடுத்திடல் கட்டென் - *

றெட்டிய பண்பி னுரைத் தலைமைப்பேர்
சிட்டன வட்கருள் செய்தன னன்றே. (உ௪)

தத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி
மெய்த்த தனைப்பெற வேறு கொடுத்தான்
பொய்த்துறு குப்பை கிளைத்தொளி பொங்கு
முத்தை யளித்தென முத்தை தனக்கு. (உ௫)

வீடு விரும்பி வெறுத்திலன் மெய்யைத்
தாடரு மொண்குரு வன்றனை யெங்கு
நாடி யுழன்றில னுறுய வென்னைத்
தேடி யடைந்தருள் செய்தனை யென்று. (உ௬)

அல்லம னென்னு மருட் குரவன்றாள்
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடி யன்னாள்
செல்ல லகன்று சிதம்பர மெய்தி
யெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா. (உ௭)

முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி-௰உ ற - திருவிருத்தங்கள். ௬௪௭.

பதின்மூன்றாவது-

சித்தராமையர்கதி.

(வேறு.)

காமரு சித்த
ராம னிடத்திற்
போமனல் சொற்ற
சீர்மை யுணர்ப்பாம். (க)

செல்லல் களைந்து
நல்லறி வின்பந்
சொல்லுவ னென்னு
மல்லம னென்பான். (உ)

கரும யோகமுங்
கிரியை யாவையும்
மருவி ராமன்வாழ்
புரியை மேவினான். (௩)

வானி யாலயங்
காவி ராமனு
ரேவ லாளர்செய்
தோவி லாமையை. (௪)

பார்த்தரு ளண்ணன் * இல்ல மகன்றிவ் *
றுமத்தவ ராமன் * வல்ல லடைந்தா - *
வார்த்தை யறிந்த * னல்ல பசும்பொன் *
கூத்தின னென்றே. று வல்லியு வந்தான். (௭)

பேரறி வன்றான் * என்று நினைந்து - *
சார விருந்த - * நன்றுற வாவி - *
ஊரினு மில்லென் * பொன்றகம் வார்பாற் *
றுஜ விகழ்ந்தே. (௮) செய்திது சொல்வான்.

(வேறு.)

ஒட்ட ராமனு ளத்தினி - - *
விட்டம் யாதுகொ வித்தொழின் - *
றூட்டி லாமன்று யன்றனன் - - *
கொட்டி வீழுமி குத்தலபோல் - (௯)

விழற்கிறைப்பவி டுத்தல்போற் - - *
றொழிற்கு ளெய்த்துறு தொழிலுமை - *
யிழைக்க விட்டதெ னன்றிட - - *
னொழிக்க லுற்றவ னேகினான். - - (௰)

சாந்த னேகிய தாழ்மொழி - - *
காய்ந்த வேலிரு காதினும - - *
போந்த போன்று புகுந்தன - - *
மாந்த ராகுல மன்னினார். - - (௰௧)

அறம ழித்தனை யன்றியு - - - *
நெறிய றக்குரு நிந்தனை - - - *
பெறவு ரைத்தனை பித்தவென் - - *
றுறவு ருத்தன ரொட்டலர். - - (௰௨)

- - *
சுட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத் - - *
துட்ட வென்று சுளித்தனர் - - - *
வெட்டி ருத்தட மேவினார். - (௰௩)

(வேறு.)

மெய்த்தட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே *
சித்தர்தஞ் செயலொரு சிறிது மிம்மையான் *
மத்தர்நுங் குரவனை மன்னனி னும்மினு - *
முத்தமவொட்டனென் றுரைத்துமென்றனன். ௰௪

நிகழ்ந்துல கிடைநிலை நிற்கு நல்லற - *
முகந்துசெய் பவன்றனை யும்ப னேயெனப் *
புகழ்ந்தவர் புண்ணியர் பொருமை யானிழித் *
திகழ்ந்தவர் நரகனொன் றிசைப்பர் நல்லவர். (௰௫)

மறவினை யுடையனை மாற்றித் தூயநல் - *
லறவினை யுடையனை யறிந் திட்டன்னரோ - *
டிறவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறத் *
துறவினை யுளையென வொட்டர் சொல்லினார். (௰௬)

ஓங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர் - *
தாங்களென் றனையொரு தமரிற் பேணுவ *
ராங்கவை யிரண்டையு மடைந்து போயுழ *
னீங்களென் றனையுணர் நெறியி லீரொன்றுன். (௰௭)

எனக்கற வினையுமி லென்று கூறினு - *
யுனக்கொரு கதியிலென் றுண்மை கூறியே *
சினத்தனர் நிலனசழ் கிறியர் யாவருந் - *
றனக்கினை தானெனுந் தம்பிரானையே (௰௮)

முற்றிய கல்வியின் மூடர் நீவிர்நுங் - *
கற்றறி மூடனைக் கரைமி னன்னவ - *
னுற்றன னெனிலவ னுணர்வுஞ் சொல்லினு - *
விற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினான். (௰௯)

சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை - *
மூடனென் றுரைத்தவம் மொழிக யற்றொடத் *
தோடருங் கொட்டினோர் சீற்றத் தாப்பெணு *
நீடுவெந் தழல்சொரி நெயப் நிகர்த்ததால். (௨௰)

இறுக்கின ரழுக்குடை யெயிறு மென்றன *
ருறுக்கின ரகிர்த்தன ருயிர்த்து மீசையை *

முறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற் *
பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ் சினத்தராய். உக

நங்குர வனையிகழ் நய மிலான்றனை - *
யிங்கொரு சிலையினு லெறிந்து கொல்லுதல் *
பொங்குறு மறமொடு புகழு மாகுமென் - *
றெங்குர வனையவ ரெதிர்ந்து சூழ்ந்தனர். (உஉ)

கட்டுமின் பிடிமினுங் கரத்திற் கொட்டினுல். *
வெட்டுமினிந்தைசொல் வாயின் வெண்பலைத் *
தட்டுமி னெறிமின் வன்றலை குலைந்திடக் - *
குட்டுமி னெனவுளங் கொதித்துக் கூடினார். (உ௩)

எ மென விருளற வெழுந்த வல்லமன் - *
மி ன்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச் - - *
சொன்மலி யொட்டலர் சூழ்ந்து கொண்டுவன் *
க மழை சொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (உ௪)

சாக்கிய ஞெறி தனிக்கலன்றிமெய் - *
நோக்கிலர் தாமொரு நூறு கோடிகள் - *
மீ ளொர் சோதிதன் மீது வீசினுந் - *
ஈ ஙகுறு மோவவை தாக்குறுவரோ. - (உ௫)

கொடியவ ரெறிந்தகல் குவியக் குன்றென *
முடிமிசை நின்றனன் முத்த னல்லமன் - *
புடவியி னுடனிழல் புதைப்பவந் நிழல் - *
கடிதினின் மீமிசை காணுந் தன்மைபோல். (உ௬)

ஒறுப்பவ ரிழிந்தவ ரொருவன் செய்தநோய். *
பொறுப்பவ னடுவுளன் பொறுக்கு நெஞ்சமு *
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற் *
சிறப்பவ ரிம்முறை செப்பு வாரோ. (உ௭)

தீங்கினை யெதிர்நின்று செய்த போதினை *
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமரைத் - *
தேங்கமழ் மலரென முகஞ் சிறப்புறீஇ - *
யோங்குறின் றிடுமிவன் யாண்டுளான் கொலோ. (உ௮)

மலர்மிசை வேதனே மலர்க்கண் மாயனே
மலர்புகழ் மழவிடைப் பாகனேயெனி
லலனிவன் பிழைசெயு மவரி டத்தினு
நலனுள னென்று கண்டவர் நவின்றனர். (உ௯)

கல்லெறி படாமையைக் கண்ட வொட்டலர்
சொல்லுறி னிவனொரு சூட்சி மந்திரம்
வல்லவ னிவன்றனை வலிந்து பற்றியே
கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரரோ. (௩௰)

குறுகலு மவன்பல கோலங் கொண்டன
னிறைபுனற் கடந்தொறு நிலவுதோன்றல் போல்
மறுகினர் நிலனகழ் மனிதர் பற்றுதற்
கறிகில ரினையனென் றனையன் றன்னையே. (௩௧)

மருண்டனர் சித்ராமப் பெருந்தகை
யிருந்தரு ளிடத்து மெய்யிளைப்ப வோடியே
திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந்
தரந்தை யோடனை யவரறைதன் மேயினார். (௩௨)

யாந்தொழில் செயுமிடத் தேது மின்றியே
போந்தன னொருமகன் புதிய னின்புக
ழோர்ந்தில னுணாக்கொளா விழி புரைத்தனன்
மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்களே. (௩௩)

என்றவ ரறைதலு மிராமன் சிந்தையிற்
புன்றொழி லகன்று மெய்ப்போதம் பெற்றிட
வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு
மொன்றொரு சீற்றம் வந்துதித் தெழுந்ததே. ௩௪

யாவனென் றனையான் நிகழ்ந்தது ளானவ
ருவரிந் திடுவனென வெழுந்தனன்
மேவுறுந் தவமத வெகுளி தானினி
யோவுறுந் தரத்த தன்றொரு வாறுமே. (௩௫)

(வேறு.)

என்னனைவ தவன்யா ரவனென முனிந்தெரிபோன்
முன்னை யொய்தினன் சித்ராமப் பெயர்முதல்வ

னன்னை யன்னநம் மல்லம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண் கரமலைத்து வெண்ணகை செய்துசெப்பும்.

அகழ்கின்றார் தமைத்தாங் குறுமக ளிலமென்ன
விகழ்கின்றார் தமைப்பொறுக்கு மித்தன்மை யெய்தலினு
னிகழ்கின்றா ருண்மாதவ முடையோகிநீ யென்று
புகழ்கின்றா னெனவிகழ்ந்தனன் பின்னரும் புகல்வான். (௩௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன் மனத்தெழு சினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினை யொழித்திடு மதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன் றறிந்தனைபோலும். (௩௮)

காலனின்முனம் பொறையுள னாகுவன் கடல்சே
ராலநல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான்
போலவைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோன்றச்
சீலநல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படி யல்லமன் சூட்சியிற் புகலக்
குறையுறுஞ்சின மிகுந்தன னெருப்பெனக் கொதித்தே
யறையுறுந்திரள் பற்றெனச் சித்தராமைய
னிறையுறுந்திரு வருளுடைப் பிரானொடு நிகழ்த்தும். (௪௰)

குறிப்பில்வைதனை வெளிப்படை யிகழ்வினுங் கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயா வென்னைநீ யீண்டிகழ்ந் தமையாற்
பொறுப்ப னல்லன்யா னுதல்விழித் தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றன னிகழ்வினுக் காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல்
பன்னிற்பாவமென் றறைகுவர் கற்றுணர் பழையோர்
நின்னைச்சொல்லிய வறத்தினை நிந்தையென் றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவ னென்றநீ யறவனே யென்று. (௪௨)

சாதனங்களு ளொன்றுமுந்திய தென்பர்சாற்று
மாதவங்களு ளுயிர்செகாமையு மற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து
நீதெரிந்திலை யரக்கனே யென்றன னிமலன். (௪௩)

செருக்கொழித்திலை யென்னெதிர் செவிசுடு தீச்சொ - *
லுரைத்து நின்றனை புனைவிற் கிலனென வுருத்து - *
நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழி திறந்தன னினைத்து - *
மரிப்பினுந்தரு வேனுயிரொன்றிரா மன்றான். - - (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக் காமனை நீற்றுவ தன்றிப் - - *
பற்றிக்காமமில யோகியைப் படுத்திட வற்றோ - *
செற்றத்தானுதல் விழியழ லல்லமதேவன் - *
வெற்றித்தாண் மலர்க்கீழ்ச்சென் றுபணிந்த துவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ் வழலொரு வீரன்மேற் பாயத் - *
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண் டவ்வலி தொலைந்து - *
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலைவன சரன்போ - *
லணைந்திராமன்வாழ் நகரினிற்பற்றிய தன்றே. - (௪௬)

கங்கைவார்சடைக் கறைமிடற் றிறைநகைக் கனல்போய்த் *
துங்கமாமதில் சூழ்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ - - *
லெங்கணாயகன் மேல்விடு மிராமனன் னுதற்க - *
னங்கிபோகியந் நகரினைச் சுட்டதை யன்றே. - (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரத் - - *
துணியெரிந்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின் - *
பணியெரிந்தன மனைவள மெரிந்தன பகரு - - *
மணியெரிந்தன வெரிந்தன கண்டவர் வயிறு. - (௪௮)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரா யிரப்பவர் சேமம் - *
போயெடுப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு - *
வாயடிப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப் - *
பாயலைக்கிட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து. - (௪௯)

உதித்தஞாயிறு போன்றுசெம் மணியின மொளிரப் *
பதித்தமாளிகை மீதுபற்றியவழற் கொழுந்தாற் - *
கதித்தவாடகச் செங்கமலத்துவான் கங்கை - - *
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொரு தன்னங்கள்குழைய. (௫௰)

அன்னகாலையி லருட்கட லல்லமதேவன் - - *
சொன்னலாபுரத் தவர் துயரனைத்தையுந் தொலைப்ப - *

வுன்னியோர்விழி யழலினை யிமைப்பினி லொழித்தான்
முன்னமாலமுண் டமரரைக் காத்தருண் முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லம னருளினு னுதல்விழி யெரியால்
வெந்தவந்நகர் பண்டையின் மும்மடி விளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந் தனநரர் மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடை வெந்தவா டகமொத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவா ருக்கிய பொற்பணி யொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற்
புரத்தைநன்றுற வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர்
கருத்தில் வந்தெழுந் தோங்கிய தார்வமாகடலே. (௫௩)

ஓரகனுற் றல்போ யொழிந்திட வலியறுமிராம
னிருகணுலுங் கண்டுளச் செருக்கென்ப தொன்றின்றிப்
பெருகுநாணனும் புனல்கொளப் போழல் விழுந்து
கருகுநாண்மல ரெனமுகங் கரிந்திது கருதும். (௫௪)

(வேறு.)

என்னொருநுதல் விழித்தீ யிவன்றனை யிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனு லென்னைத் தடுத்துவந் தாளவேணடிப்
பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த புணர்முலை மடந்தைபாக
னிந்நில வரைப்பிற்கோல மிதுகொடு வந்தானென்று. (௫௫)

நீயனே னறிவிலாமற் செய்பிழை பொறுத்தாட்கோடி
பேயனு னொருவன் செய்தபிழையினை யவனையீன்ற
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர்தானுமே யென்றிராமன்
போயெனுரமுதின் செந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னின மாமிராமன் சரண்புகி லவன்செய்தீமை
யுன்னுவ னலனெங்கோமா னுடன்றுவந் திலங்கைகாக்கு
மன்னவன் கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத் தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ (௫௭)

செய்யதாண் மலரின்வீழ்ந்த சித்தனை யருளானோக்கி
யையநீ யெழுகநெஞ்சி லஞ்சலை யென்றுகூறிக்
கையினு லெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந் தவமுமாய்க்கும்
வெய்யகாம்வெகுளி தன்னைவிட்டிடென் றெந்தைசொல்வான்.

வலியவ னிடத்துத்தான் மாட்டினும் வெகுளிகாத்தல் *
பொலிவுறு மறமதென்னைப் பொருந்துறு தனையர்தம்பா *
னலிவுறு வெகுளிசெல்லா தாதலா னவியலாற்று - *
மெலியவ னிடத்திற்காக்கும் வெகுளியே யறமதென்பர். ௫௯

வைத்தவன் றன்னை நன்று வாழ்த்தினை னெனவுந்தீய - *
செய்தவன் றன்னை நல்ல செய்தவ னெனவுங்கொள்வோர் *
கைதவ மகன்றமுத்தி கண்டவ னவ்வாறன்றோன் - *
பொய்தவ னெப்பதென்று புகன்றனர் புலவரன்றே. (௬௰)

பெரியவர் தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் லியகோலொட்பா
புரிவலா புரிபட்டடுப் புலம்புவ னுற்றார்க்காய்ந்தா - *
னெரிநரகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க் காய்ந்தானென்று - *
லொருவர்தம்மிடத் துஞ்சீற்ற முறுமையே நன்றுமாதோ. ௬௧

யாவர்க்கு மொட்ப நன்று மெம்மினுஞ் சினமிலாமை - *
மூவர்க்கு மரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ் சிறந்ததென்று - *
தேவர்க்கு மரியவின்பஞ் சித்தராமப் பேரண்ணன் - *
மேவருவடிவங்கொண்டு மேவியவி மலன்சொன்னான் (௬௨)

அல்லது றைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ் சித்தராமன் - *
சொல்லுவன் முத்திபெய்துந் துணைய சாதனங்களெல்லா *
மில்லையென் னிடத்திலேனு மென்னை நீவலிந்தாட்கொள்ள *
நல்லவ னாகச்செய்த நன்மையே நன்மையென்று. (௬௩)

கருத்தழி கடமிறந்து கவுட்கரி வலிந்து பற்றித் - *
திருத்துபு தன்காலேவுஞ் செயல்செயக் கொள்வதன்றி *
யொருத்தல்வந் தறிந்து தானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ *
தெரிந்திடி லடியனேனின் றிருவடிக் கத்திறத்தேன். (௬௪)

ஆடன்மலி வீரன்வீர மவனெதிர் மலைந்துநின்றோன் *
பாடமிசை கொண்டுகாணப் படுமது போலவுன்றன் *
கடன்மலி யருளினுற்றல் கண்டிடப் படுமிங்கென்றன் - *
கொடுமையின் மிகையாலென்று குடந்தம்பட் டடங்கிக்கூறி.

என்குற்ற நீயாவொத்தா யினித்திருவுள மிரங்கி - *
நன்குறு முத்திசேருந் நெறிகாட்டுகென்று - *

தன்குறையிரந்துளைந்து தனைநிகர் சித்தராமன்
முன்கணா யிறந்தவன் பான்முதல் வனைவணங்கினானால். (௬௬)

வணங்கிய வவனை ஞான வாரிதி யருளா னோக்கி
யிணங்கிய பருவங் காணு மிவன்றனக் கின்பமுத்தி
யணைந்திடு நெறியீதென்ன வறைவனென் றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறு பிறவியென்னும் பிணிமருந் தனையான் சொல்வான்.

பருவமுற் றிலர்க்கு முக்கட் பகவனு கமத்தி லுண்மைப்
பெருமையைப் பொருளையெண்ணிப் பெருமித நத்துணைப்பிலன்று
குரவரிற் பதடியென்ப குறித்துநற் பருவநோக்கி
யருள்செய்த் குரவசிவக மவனொரு வறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது
சரியைநற் கிரியையோகந் தாமொரு மூன்றுஞான
மருவுறற் கேதுவென்று மறைபுகன் றதாக்குமிந்தக்
கருவியைப் பொருளென் றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவரன்றே.

கருமமாம் யோகந்தானுங் கரணத்தைப் புனிதமாக்கிப்
பொருகநீர் வாயிலூறும் புக்குழல் கறங்குபோலத்
தெருமரு மெண்ணிறுத்துத் தெளிந்தவக் கரணந்தன்று
னிருமல சொருபமீசனித்தனென் றுணர்வுநிக்கும். (௭௰)

நித்திய விமலனென்னு நினைவுறி னவித்தமாகிப்
பொய்த்தகழியுடம்பு பார்வைப் பொருந்துயர்ப் பொருள்வெறுத்து
மெய்த்திருள் குரவன்றன்னை விருமபினன் சென்றுசார்ந்து
தத்துவ முதலிநின்ற தனிபதி வினைமேகாணும். (௭௧)

புலன்களை யொழித்தபோதே பொறிகளும் பூதமைந்துங்
கலங்குறு கரணநான்குங் கலாதியுஞ் சுத்தமாந்தும
விலங்குறு மடியில்வைத்த வெறுங்குடந் தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குற வொருங்கடுக்கு மட்கலம் விழுதலேபோல். (௭௨)

இத்திய மோரொன்றாய்விட் டிடின்மற்றை யொன்றுசாரு
முத்திய மணமழிப்ப முற்றும்போ மணியபாம்பி
னைந்தலை களிலு மொன்றை யரிந்திடின் மற்றொன்றுஞ்
சிந்திடவரிந்தாற் றீர்ந்திடு மொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான் மனமடங்கி லங்கலிங் கங்கடம்முட் - *
பேதமோர் வபேதமோவென் றழிவுறு பித்துநீங்குந் - *
தீதிலா யென்றியம்பிச் சித்த ராமற்குநாவா - - *
லோதொணாவுணர் வினுண்மையுணர்த்தினன் குருகுகேசன். ௭௪

மனிதரு ளுரகர்சித்தர் வானவர் கணங்கடம்முண் - *
முனிவரு ளென்போனின் றன்முழுதருள் பெற்றாரில்லை *
யினியெனை நிகர்வார் யாவரொன்றருட் குரவனார்தம் - *
பனிமலரடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனன் சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரி சருளினு லேயிராமனுக் குபதேசித்துச் - *
செப்பரு மவன்குற் றேவல்செய் யியவுளமகிழ்ந்து - *
கைப்படு மயிர்தமன்ன கருணைவா ரிதியிருந்தான் - *
றுப்புர வமைந்துசீர்சால் சொன்னலா புரத்துமாதோ. (௭௬)

சித்தராமதேவர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ கதி - ௰௩ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௭௨௩.

பதினொன்காவது -

வசவண்ணர்கதி.

(வேறு.)

சித்த ராமனோ டாரிய னல்லமதேவன் - - *
பத்தராகிய பயிர்செய் கல்யாண மாம்பழனத் - *
துய்த்த நீரொனும் வசவனை யுழவரிற்கண்டு - - *
மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினி விரிப்பாம். (௧)

அன்னமீனுட னிசழ்வறக் கொண்டமை யாமற் - *
செற்றெலார் வயநீப்பசி யாற்றுபு சிறந்த - - *
சொன்னலா புரத்துவஞ் செய்தவென்று வான்றுதிப்ப - *
வென்னையா ளுடையல்லம னிருத்தரு ளுளில். (௨)

ஊர்தமேவு கல்யாணமா நந்தனந் தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப் புகழ் மனை நயந்தசொல் வளியால்.
வந்துகாதெனு நாசியிற் புகமிக மகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக் கருங்கட லுடுத்தபே ருலகம். (௩)

மூக்கனுபகம் புகமெனு மூரனுண் பதற்குத்
தூக்கதிஞ் சுவைக்கறி யெனச் சமைந்தது வசவன்
மிகவிரான்புக ழவற்றினை மாதவர் விரவித்
துய்த்துரு நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசி தொலைய. (௪)

விலக்கரு முற்பவச் சித்திரா மற்குமுன் விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக் கருணந்தி யெனுமிலக் கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந் திடுவதற் குதாரணங் காட்ட
மலக்க மற்றநம் மல்லமன் றிருவுளம் வலித்தான். (௫)

அடியவர்க்கெளி யானெனு மவனெம தகத்திற்
குடியிருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர்
நெடிலடித்தநன் னிறையென வந்நகர் நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலி யாணமா நகர்வழிக் கொண்டான். (௬)

நறும்பழஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு
மெழும்பொழுங்கென வரனடி யவர்திர ளெழுந்து
மறந்தும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குறு வசவ
னுறும்புரம்புக விருவருங் கண்டுள முவந்தார். (௭)

தம்பிரானருள் வசவனுக் கியவநச் சாலைக்
கும்பவாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு
வம்புலாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்துநல் வழிசேர்ந்
தெம்பிரானடி யவர்திர ளேகுதல் கண்டார். (௮)

பாண்டின்மாவளஞ் சிவிகையூர்ந் தேகுனர் பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள் வேடத்தர் துறந்தவர் விரத
ரீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென் றெழிலலங் கார
காண்டமாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார், (௯)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலந் நகர்வளங் கருத்திற்
கொண்டவல்லமன் றிருவுள மிகக்களி கூர்ந்து

பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல் விராமனைப் பார்த்து *
மண்டுபெல்வளங் காட்டுவன் றனித்தனி வகுத்து. - - (௰)

தனைவிரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த -*
தினகரன்கதிர் விரும்புறச் செய்தளித் திரள்க - - *
ணனிவிருந் துணுங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார் - *
கனிவிரும்புதண் பொழினிகழ் வதையெதிர் காணாய் (௰௧)

பூவினோடுசெந் தேன்மழை யொழிவறப் பொழியுங் - *
காவினோடுவள் ளிதழவிழ்ந் தொழுகுதேங் கமல - *
வாவியோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு - *
பாவினோடுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய். - (௰௨)

கடிமலர்ப்பசுந் தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக் - *
குடியிருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டுவெண் குருகு - *
மடியடுத்தவ ரெனவிருந் திளங்கயல் வரனு - *
நொடியினிற்கவர் தண்பணை மருதமு நோக்காய் - (௰௩)

குதிரையங் கதிர்மணிக் குடநீர் குடிப்பதுபோ - *
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வய லணிநெற் - *
கதிர் வளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கவிழ்ந்து - *
நுதிபொருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய். - (௰௪)

இங்குத்தன்னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு - *
மிங்குப்பொன்னெயில் வட்டத்து ளிருண்மனத் தமணர் *
தங்கற்குன்றுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற் *
கங்கைப்பெண்ணமர் பரனடிக் கன்பநீ காணாய். - (௰௫)

திறந்துமூடுநின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து - *
பிறங்குமாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச் - *
சிறந்தகோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம் - - *
பறந்து நாடிய முடியிறைக் கன்பநீ பாராய். - (௰௬)

இலங்குநீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் றியம்பு - *
மலங்கல் வாகைவேய்ந் தஞ்செழுத் தத்திரமடுத்த - *
நலங்கொள் வீரராம் பத்தர்தமறுகம ணள்ளார் - *
கலங்குபாசறைபோன் றெதிர்திகழ் வகைகாணாய். (௰௭)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுதல் பூசனைக் கரும
மட்டுமாதவர் திப்பசி யாற்றுறு மறமுள்
விட்டுமேற்புறங் கண்டவர் கொடியன வென்னப்
பட்டுமாளிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய் (௰௮)

பொறித்தவாழையின் கனியினைக் கடைத்தலை பொருந்தக்
குறித்திடாதுண வெனக்கறித் தலகுநோய் கொண்டு
நிறுத்துவாழையின் கனியுமச் செம்மையாய் நினைந்து
கறித்திடாதமர் செம்முகப் பசுங்கிளி காணாய். (௰௯)

வள்ளனல்வச வன்புகழ் வாயினால் வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில்
புள்ளுநல்லன வெனவிளம் பூவையோ டிருந்து
கிள்ளையவ்வச வன்புகழ் சொல்வது கேளாய். (௨௰)

என்றுகூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப
மன்றல்வீதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச்
சென்றுமேவின னெம்மையா ளல்லம தேவன். (௨௧)

தொடர்த்துளைக் கைவெண் மருப்புரற்காற்கருந் தோற்றே
லுடுத்தமெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக் குறித் திடாதசெம்மணிக் கதவடுத்த
கடைத்தலைக் கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார். (௨௨)

(வேறு)

அறுசுவை யடிசிலுண்பா னடைகுவாரடிசி லுண்டு
மறுகிடை வருவார்சான்றோர் வைகிய விடங்களடிக்
கறியொடு மருவுசோற்றுக காவடிசுமந்து செல்வார்
நறுமலர் சுமந்துதண்ட நாதன்பூ சனைக்குப்போவார். (௨௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ் செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணி யிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும் பொன்னணி துகிலலங்கல் சாந்தம்
வஞ்சியர் தமக்களிப்பத் தருகென வாங்கிச் செல்வார். (௨௪)

நிந்தைசெய் தெமையெதிர்ந்த நெறியில்புன் சமணர்தங்கண்
மைந்தினை யறியச்சொல்வம் வசவனுக் கென்றுசெல்வார்

நந்தியையிணங்கவேறு நகர்தொறு நின்றுபோந்து - *
சிந்துரம்வயமாவட்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார் (உரு)

சீர்கெழு வசவற்பாடத் திவவியாழ் கொண்டுசெல்வா - *
ராகிவில் மதனைவென்றோ னடியவர் குழா நெருங்கு - *
மேற்கெழு மணிப்பசும்பொன் னிருங்கடை நோக்கிநின்று *
ரோகையோ டலமருமத் தொருவனு மிராமன்றானும். (உகா)

ஆயிடை நின்றோர்தம்மை யப்பணப் பெயரின்மிக்க - *
தூயவ னெதிர்கண்டோகை சொல்லுவ லையற்கென்று *
கோயிலு ளமலபூசை குழாத்தொடு செய்யும்போதிற் *
போயினன் வசவனோடு புகழ்ந்திது புகலலுற்றான். - (உஎ)

மாதவ ரிருவராய மழைமதர் நெடுங்கண் மங்கை - *
பாதிய னுருவிரண்டு படைத்துவந் தனனேயென்னச் *
சோதிய தரளக்கோலைத் தோரணவாய்தன் முன்னம் *
வீதியி னின்றுரொன்று விளம்பினன் றவத்தின்மிக்கான். (உஅ)

என்றவ னியம்பநந்தி யெனும்பெயர்க் கருணைக்குன்றங் *
கன்றினை நினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந் தணையுந்தாய்க்கிங் *
கொன்றொரு தடையுமுண்டோ வொலலைநீ தருதியென்னச் *
சென்றவ னமலனோடு சித்தராமனை வணங்கி. - (உகூ)

பரசிவ லிங்கபூசை பண்ணியபயனே யுங்கள் - - *
வரவென வுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர் வருகவென்ன - *
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள் *
குருபரன் முனிவான்போலக் குறுநகை கொண்டுகூறும். (௩௰)

அரசிய லடைந்தார்தம்பா லையமேற் றருந்துகின்றோர் - *
வருசெயல் வரிசையன்று மறித்துநீ போதியென்று - *
வுரைசெய வமலனப்ப னுளம்வெரீஇக் கடிதுமீண்டு - *
வரைசெயும் வயிரத்திண்டோள்வசவநாயகற்குச்சொன்னான்.

அல்லமன் புகன்றமாற்ற மப்பணன் சென்று நின்று - *
சொல்லலுந் துனுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்து
புல்லவந் தணையுந்தாய்முன் பொருததும் பறத்திட்டோடு *
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன் னன்செலாதிருந்தேனென்று. ௩௨

கரைந்துருகு மனமுளைந்தா கவலைகொண் டழுங்க நந்தி
பெருந்தகை மாச்சிதேவன் பெருங்கடற் பிறந்தசாவா
மருந்துதன் னெதிர்கிடைத்து மற்றதை வாரிகையா
லருந்துற வலசுவான்போ லாயினை நீயு மென்றான். (௬௩)

பெருந்தகை மாச்சிதேவன் பேசுசொல் விளக்குத் தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச் செம்பொற் றூணெனுந் தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென் மேற்றேயென் றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவ னொடுபுறப்பட் டல்லம னருகுவந்தான். (௬௪)

என்குண மறமேயாகி யானெதிற் றிரிதலில்லை
னின்குண மருளேயென்று னீயதினிற்றி யெந்தாய்
புன்குண மகவின் றீமை பொறுத்தருள் செய்கையென்னுந்
தன்குணம் விடுத்தொழிக்குந் தாய்விய னுலகிலுண்டோ. ௬௫

சூத்திரப் பாவையானச் சூத்திரி நீயருட்கண்
பார்த்தெனைக் குறையகற்றிப் பணிசெயக் கோடியென்று
வாய்த்தநற் குரவன்செந்தா மரையடி மிசைவிழுந்தா
னேத்துமெய்ப் பத்திநீத்த மெனப்படும் வசவதேவன். (௬௬)

நிலமகள் பொறுத்தள்ளி னிறுத்துனர் யாவரோதை
மலிகடல் புரளுமாயின் மறிப்பவ ருளரோவெங்க
டலைவநீ முனிவையாயிற் றடுப்பவ ருலகில்யாண்டு
மிலையிலையருள்செயெந்தாயெனச்சொன்ன வசவன்றாழ்ந்தான்.

சொற்றிடுங் குதலைச்சொல்லிற் சொற்சிறந் தெரிதல் போலிச்
சிற்றிளங் குமரனன்பு செயவடி யிடுமுனோக்கேல்
சற்றுநின் கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளி புரிகவென்று
நற்றவ மாச்சிதேவ னங்குரவனைப் பணிந்தான். (௬௮)

உமைமன மெய்யொருங்கி யுன்பணிசெய்ய வல்லோன்
றமைமிசை யிவனலாது தாமொருவரையுங் காணோ
மருள்செய வேண்டுமென்ன வல்லம னடிபணிந்தான்
கிரிமகள் கொழுனற்கன்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. (௬௯)

எமையெலாமடிமைவேண்டினி வன்பிழைபொறுத்தியென்று
வமையுலாம்பணைமென்றோட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா

யுடைமடந்தை ளரைப்புவர்த்த வொண்டவ ரொலாம்பணிந்தார் - ✻
சடையுளா ருண்ருமெங்க டம்பிரான் சாற்றலுற்றான். (சய)

சொல்லிய சொற்கள்கற்றீர் சொற்றவந் நெறியினிற்கு ✻
நல்லிடு மில்லைறும்பா னவிற்ரு மாற்றமொன்று - ✻
புல்லிய செயலொன்ருகப் பொருந்துணர் தம்மிலார்க்கும் ✻
புல்லிய மொடுநடிக்கும் பரதரோ பெரியராவார். - (சக)

ஆதர விலேயேல்வேண்டு மறத்தினிற் பொருளோர்செம்பொற்
பூதர வளவளித்தும் பொருளழி வளவேயாகு - ✻
மாதர வுளதேனல்கும் பொருளணு வளவென்றாலும் - ✻
பூதர மெனவளர்ந்து புண்ணியப் பொருளளிக்கும். (சஉ)

துறவற மனையறஞ்சீர் தூய்மைநற் கல்விநல்லோ - ✻
ருறவொடு மகங்கடான மொண்டவம் விரதம்பூசை - ✻
யறிவிவை யனைத்து மில்லையாதர வில்லையாயிற் - ✻
பெறுவன மெய்வருத்தம் பெரும்பொரு ளழிவுமாதோ. சங

ஆதர வுடையான்செய்யு மல்லவு நல்லவாகு - - ✻
மாதர விலாதான்செய்யு நல்லவு மல்லவாகு - - ✻
மாதர வதனாலாவிக் கருந்துணை யின்பமுத்தி - - ✻
யாதர வலாதுவேறொன் றளித்திடக் கண்டதுண்டோ. (சச)

ஆதலா லன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ் வினைச்செயாவென் ✻
றோதினு னடியர்தீமை யொழித்தரு டொழிலினின்றோன் ✻
காதலால் வணங்கினோர்நின் கருணையா லன்றியாங்க ✻
ளோதினு னல்லராவே மென்றடி தொழுதுநின்றார். (சரு)

காஞ்சிரங் கனிதின்றாங்குக் கடையனேன் பிழைபொறுத்தாய் ✻
தீஞ்சுவை யமிர்தமன்ன திவ்விய கதியிற்குற்ற - - ✻
மாஞ்சுவை யறைதல்போலிவ் வன்பனைச் சிறேலென்று - ✻
பூஞ்சரண் மிசைவணங்கிப் போற்றினன் சித்தராமன். (சசு)

அடைக்கல மென்னையாளா யண்ணலே யென்றுநந்தி ✻
கடிக்கம லங்களன்ன சான்மிசை வீண்டுந்தாழ்ந்தான் ✻
விடுத்திடே லென்றுசென்ன லசவனும் வீழ்ந்திறைஞ்சித் ✻
தொடிக்காற் றொழுதானன்பர் துதித்தனர்குழ்ந்து கொண்டு. சஎ

அல்லமனெனுமெங் கோமா னருட்கடைக் கண்வைத்தைய *
சொல்லுவ னெழுதியென்று துணைக்கையா லெடுத்தணைத்து *
நல்லருள் புரிந்துதண்ட நாயகன் றிருமடத்து - *
ளெல்லையி லடியர்சூழ வினிதெழுந் தருளினானால். (௬௧)

வசவண்ணர்கதி முற்றிற்று.

ஆ - கதி - ௰௪ - இ - திருவிருத்தங்கள் - எ௱எக.

பதினைந்தாவது -

மருளசங்கரதேவர்கதி.

(வேறு)

தாணுவி னுயர்பிரசாத குண்டத்திற் - *
காணரு மருள சங்கரனைக கண்டருட் - *
பூணணி யல்லமன் போத நல்கிய - - *
மாணுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாம். (௧)

மாதவ னண்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர - *
வாதுல னெதிர் பொருளாக வல்லம - *
நாதனை யறிவறி நந்தி கொண்டுதெ - *
னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மேயினான். (௨)

அவத்தைகள் பற்பல வகன்று மெய்ப்பர - *
சிவத்தினை யடைபவர் செய்கை போற்கடை *
தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண் டத்தை • *
யுவப்புட னடைந்தன னொப்பி லல்லமன். (௩)

உயர் பிரசாத குண்டத்தி னுண்கரை - *
மயன்மலி பித்தரின் மருள சங்கரன் - *
பயிலுதல் கண்ணுறீஇப் பரம யோகிதன் - *
வியவினை யுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (௪)

கண்டருளமலனைக் கண்டுதானெதிர் - *
வெண்டுளா யமுதினை விடுயன் மேவியே *

புண்டனை யென்னமகிழ்ந் தோடி வீழ்ந்தனன் *
வண்டிரு வடிமிசை மருள சங்கரன். - (௫)

வணங்கிய வறவனை வந்தெடுத்து மெய் - *
யணைத் தெழூஉவ கையோடருள் செய்தல்லம *
னிணங்குற வருணிலை யிராமற் பார்த்தவன் *
குணங்களை வியந்திது கூறன் மேயினான். (௬)

குண்டமே வுறுபிரசாதங் கொள்ளை கொண் *
டெண்டிவாழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத் *
தண்ட நாயகன் முதற்சாரணர் யாவரும் - *
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர். - (௭)

சரிதையொண் கிரியைகா றடுக்கும் யோகினை *
புரிபவர் தம்மையப் புரியுஞ் செய்கையாற் - *
றெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா - *
ழரியநன் ஞானியை யறிய லாகுமோ. - (௮)

நலமுறு மோர்சிவ ஞானியில் வில்வாழ் - *
நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர் - *
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே - *
விலைமறை காயென விருக்கு மென்பவே. (௯)

வல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையோன் *
றில்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு மெள்ளுறப் *
புல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய *
நல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே. (௰)

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ - - *
மறிவுறு கருமியான் மாய் வுறாதுகா - *
ணெறிகதி ரிரவி வந்தெழூஉந் திடர்விடிற் - *
செறியிரு ளகலுமோ சித்த ராமனே. - (௰௧)

சங்கர முனிநிலை தனைக்கண் டாய்கொலென் *
றெங்குரு பரஞ்சொல விராமன் கைதொழு *
திங்கிவன் மருளரி லிருந்த தன்மையென் - *
றங்கவன் வன்றெக்ன் வுறைதன் மேயினான். (௰௨)

(வேறு)

நெறியிலாவின்முயன்றா னகர்வழி மனிதனுபவிரான் றுயிர்க்குவிளையுமெ
மொழிபாவமல் சரமூர்த்தி யுடைமிசசி வுசுர்வழிமேலிற் - [ன
பழிபாதமிலை யகன்றமேயாம் பவமுமெமலைப் பிரசாதக் - *
குழிபானதனை யகலாமற் கொண்டிங்கிருந்தான் புனைமிககாவி (௰௩)

பந்தமகன்ற சிவபத்தர் பாதம்விளக்கும் புனற்குழிமிசை - *
வந்துபிறந்து புழுக்களதில் வைகும்புழுவின் பெருமையேறு *
முந்துதகமைக்கு தலைவா முறுந்துர் படித்து தீவினைகள் - *
சிந்துமந்த நுணாருமே சோமொன்று மறைசாற்றும். - (௰௪)

தாய்கு வழுவிமகவிர்க்குத் தந்தைதனக்குப் பசுவிற்குச் *
சேய்க நமலை பொர் தமகடைர்செய்தீர்விலகொடியபாதகமும் *
போசுகு மிமைப்பிற் பரணத்தைப் புனிமாசகிச சிவமாக - *
வாக்கு மரமாறனைபிரசாத மாயினதற்கு நிகருண்டோ - (௰௫)

பயிகு மருந்துமாய்விடு பயக்கும்வண்மை சேர்ந்துபவ - *
நோயிகு மரமாறம்பிரசாத ஆநயந்தா னுணர்ந்திங்கு - *
வலிக்குந் தனைமை சங்கரற்கே வருவதலைஇப் பசிக்குமைய - *
புசிக்குமனிதர் தமகொண்றுமபொருந்தா தெனறுமெனப்பிரான். (௰௬)

நின்னை யறிவன்சங்கரனே நீபேயவனே யறிகுவாய் - - *
பின்னையுலகில் யாரறிவார் பேசிற்பாமமேபாமபின்கா - *
றனையறியு மெனவமலன் றுடடாமனாயின் கீழ்ப்பணிந்தா *
னென்னையடிமை யாவுடைய விராமனெனன்று மினையிலலாமை. (௰௭)

அம்பொன்வைட்பின் மீதிருந்து மறியாதல்லற் படுவான்போ *
னம்பன் மருளசங்கரனை நாதேவையறியா திருந்தெழிந்த - *
னிமபர்மருவி நிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித் தந்தனையென் *
றும்பர்பரவு மல்லமனை யுவந்துபணிந்தா னருணந்தி. (௰௮)

இனைங்கு மிக்க காமிதனக்கின்ப மூடல்சரலிக்கம் - - *
பிலனங்கள் முதநிகாமிக்குப் பேரின்பென்ப துணர்த்தற்குக் [கின்
குணங்கனமிக்காய் நினைசசின்ந் தாங்குறைவொன்றுளதோ நின்சகர
பணமகொணிலத்திற்பரம சிவபத்திக்குவமனீயென்றநகால். (௰௯)

இங்குமருள சங்கரன்போ லெண்ணிலார் நின்மனைவாய்தத் - *
கங்குல்பகலு மகலாமற் காப்பபொன்னி லின்றுமன்றில - *

பங்கவினையின் வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய் தவப்பயனாற் *
றங்குகயிலை மலையன்றோ தண்டநாத வென்றமலன். - (௨௰)

வெம்மையெதன் கணிகழ்ந்திடினும் வெந்தீக்குணமென்பதுபோல *
மும்மையுலகின் யாண்டேனு முளைக்கிற்பத்தி யதைநினைதென் *
றிம்மையுலக மியம்புமெனி லலங்கள்வசவ நின்பெருமை - *
டகாம்மையிளமென் முலையடந்தை கூறனன்றி யாரறிவார். (௨௧)

பத்திகடலே குணக்குன்றே பாசப்பகையே யெம்முறவே *
முத்திக்கபேசே சிவானந்த முதலேஞான மணிவிளக்கே - *
சித்தப்பொருளே யருணந்தி தேவேநின்னைத் தொழுமடியார் *
புத்திக்கமுதே யாவர்நினைப் போல்வாரவரை யறியேமால். (௨௨)

என்றுகூறவெ ணமயுடையா னெனக்குப்புகன்ற நலமெல்லாஞ் *
சென்றநாளி லிலைநினது செந்தாமரைத்தா டொழப்பெற்ற *
வின்றுதொடங்கி யுளவாமென் றெந்தைநந்தி வணங்கியெழ *
நின்றவமல சிவசரணர் நெஞ்சமுவகை பூத்தனரால். - (௨௩)

அருளான்மருள சங்கரனுக் கமரர்தாமு மறிவரிய - - *
பொருளாயெபேரின்பவநு பூதிவிளக்க மருள்செய்தா - *
னையானினைவா லருளோற்கா லுலகருணர்வைப் பிணித்தமல *
விருளானதனை யறமாற்ற வெழுந்தஞான சூரியனே. - (௨௪)

மருளசங்கரதேவர்கதி முற்றிற்று.

ஆகு - கதி - ௰௫ - ௫ - திருவிருத்தங்கள் - ௭௱௯௫.

பதினாறாவது -

இட்டலிங்ககதி.

(வேறு)

சிட்டனல்லமதேவ னருளநீழ் - - *
நட்டநண்பொடு நந்தி யுணர்வுற - - *
விட்ட லிங்கத் தியல்பு பகன்றமை - *
கட்டு வல்வினைக் கட்டற வோதுவாம். - (௧)

சங்க ரற்குத் தனைதிக ரின்பவி - - *
டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்நிதன் - - *
மங்க லத்திரு மாளிகை கட்செவிக் - *
கங்க ணற்கினி யாரொடு கண்டனன். - (௨)

மண்டு பேரொளி மாடத்து நாப்பணந் - *
தண்ட நாதன் றவிசொன் றமைத்திட - *
வண்ட நாயக னல்லம ஞயிலடக் - - *
கண்ட நோக்கங் களிப்ப விருந்தனன். - (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன் - - *
பாதமம்பொடு பன்மலர் தூயிது - - *
மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு - *
காதன் மிக்குக் கசிந்துள நந்துதான். - (௪)

அடிய னேன்சிவ பத்தி யறிந்தமை - *
படியி னூமன் கனவெனப் பட்டது - *
முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற் *
றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினன். (௫)

கேட்ட வாரியன் கேடில் சிவநெறிக் - *
கூட்ட மேவுறு கொள்கையி னாய்நினைக் - *
காட்டு வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிரு - *
ளோட்டு சோதியு முனைப்பொகா லோவென்றான். (௬)

வள்ள லின்றெனை வந்து புகழ்ந்தனன் - *
றெள்ளு தண்புனற் றேறு முனைத்தலை - *
கிள்ளி நின்றெறி கின்றவர் போலெனு - *
வுள்ளு டைந்திட் டொக்கும் வசவனே. (௭)

(வேறு.)

இகழ்ந் தெனதுளச் செருக்கினை யகற்றிலாய் - *
புகழ்ந் தனைவிடை புளிங்கறி யிட்டாறுநோய் - *
மிகுந்தெழ வளர்த்தல் போலென விளம்புபு - *
தகுங்கழ லிறைஞ்சினன் றண்ட நாயகன். - (௮)

அருளினு னினதடி யருச் சிக்கும்படி - - *
தெருளிலா வெனக்குரை செய்தி யென்றலு - *

மருளறு மெய்ம்மொரு மதிஞர்த் திந்தருள் - *
பொருளினு மினையன புகறன் மெய்யினான். - (௯)

புன்மர நெறிபழுப் புள்விலங் கெனும் - *
பன்மைய துயர்செயும் புலங்கடப் பிறேய் - *
யன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுத - - *
லன்மைகொ ளுயிர்க்கெலா லரிது நந்தியே. - (௰)

நரர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுறு - - *
மாபிணி யுலகினில் வருத றப்புத - - *
லரிது நல்லறம் புரிவழி யடுப்பினு - - *
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே. - (௰௧)

அறத்துறுப் பெய்தினு மன்பினு லறஞ் - *
சிறப்புறச் செய்தலிங் கரிதே செய்யினும் - *
புறச்சம யங்களைப் போக்கி யாகம - - *
நெறிச்சம யங்களை யரிது நேர்தலே. - (௰௨)

ஆகமம் புகனெறி யடைவ ராயினுஞ் - - *
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச் - *
சேர்குத லரிதது சேர்வ ராயினு - - *
மேகலிங் கயிகய னுதலன் றண்மையே. (௰௩)

புண்ணிய முதிர்வினாற் பொருந்தி யங்கையிற் - *
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை - *
யெண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை - *
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே. - (௰௪)

ஆவுறு பிணிகெட வாவின் பால்கறந் - - *
தாவினை யூட்டல்போ லாணவங் கெட - *
வாவியு ளமலனை யங்கை தந்துபின் - *
றூவியு ளமைவுற வாக்கு மாரியன். - (௰௫)

கருங்கொடி யிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி - *
திரிந்திடு செயலெனத் திரித லின்றியே - *
பொருந்துறு மகமொடு புறமுந் தீர்வற - *
விருந்தில குறுமரு ளிட்ட லிங்கமே. - (௰௬)

குறிபல பலமுறை கொண்டு பல்வகைப் - *
பொறிதொறு மருவியொண் புலனுகர்ந்து மாய்ந் *
தறிவரு நிலையவா தார மேவியு - - *
நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே. - (௧௭)

அடைந்துள வுருச்சுவை யமைதி யென்பன - *
வுடம்பொரு மூன்றினு மூற்றடைந்திடுந் - *
தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனு, - *
மிடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே. - (௧௮)

ளன்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமா - - *
மொன்றொரு பொருளிலே யுறவிழித் தவன் - *
பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயையை - *
வென்றவ னவனென விளம்பும் வேதமே. - (௧௯)

பொருவில்சற் பத்தியாந் தாரம் பூண்டொரு - *
வரவயி ராகமாம் வத்திரம் புனைந் - - *
தொருவலி லுணர்வெனுஞ் செச்சை யொன்றுறப் *
பரமனை யிருத்துவோன் பத்த னாகுவான். - (௨௰)

ஒன்றினொன் றுள்ளுறு வுடம்பு மூன்றையு - *
மன்றநல் வத்திர மடிய தாக்கியே - - *
யென்றுமங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனே - *
லன்றவன் சிவமய மாகு மென்பவே. - (௨௧)

அருளெனும் புனலினை யாட்டிச் சாந்தமாம் - *
வளாநறுஞ் சந்தொடு மருவ வித்திய - - *
விளாமலர் புனைந்தறி வினை யருத்துறிற் - - *
பரமனை யுவன்சிவ பத்த னாகுவான். - (௨௨)

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே - - *
பூசனை யுவக்கிலன் புராரி சென்னிமேல் - - *
வீசுறு திரையினு மிக்கதோ சொலா - - *
பூசல்செய் மனமுடை யொருவ னுட்டுநீர் - (௨௩)

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகழ் - - *
பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்றனேச் - *

செப்புனை கொடியுடைத் தேவனேயென *
நாட்டுனை புகழொடு நாகரோத்துவார். (உ௪)

பூசனை செயாதகை பராந்த கன்புகழ் *
பேசுத லிலாதவர் பெற்றுழன்றிடு *
நீசரா னவர்தமி னெடுவனத் திடைக் *
கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றரோ. (உ௫)

குடிப்பன விழுங்குவ கூரெயிற் றிறுற் *
கடிப்பன நக்குவ வனைத்துங் கைம்மல *
ரடுத்தருள் சிவன்றனக் கற்பித் துண்பவன் *
விடுத்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவுமே. (உ௬)

தானுறு முட்டன்மனத் தனமென் றுள்ளவை *
யீனமில் குருசிவ சரங்கட் கீந்துதான் *
யானென தென்குத லின்றி வருவோன் *
மேனிகழ் சிவமொடு வேறலா னரோ. (உ௭)

குருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்மனம் *
பொருளிவை நமவெனப் புத்தி செய்துகொ *
ளொருவனில் வழிமறித் தொறுத்துக் கொள்வன *
சரணனி நல்லன்மெய்த் தவறி லாமையால். (உ௮)

விடுவன காமம்வெவ் வெகுளி மாலிவை *
தொடுவன குருசிவ சரங்க டொல்பவங் *
கடுவென வெருவிய கருத்து ளார்க்கிவ *
னடுவன வெனப்புல னட்ட வர்திறலாய். (உ௯)

அங்கையி னமர்தரு மரனைவிட் டொரு *
வெங்கட வுளர்தமை விழைந்து போற்றுவார் *
கங்கையை யகனுறுவர்க் கழியின் மூழ்குனர் *
தங்களின் வேறலர் தருமமூர்த்தியே. (௩௰)

மோகமில் குருசர முனியின் மூன்றுள *
தாகிய செயிர்முழு தகன்று வண்டுறை *
போகிய மழுவனைப் புனித குருவேற் *
பாகியன் மொழியுண்மை யாகத் தேபகரும். (௩௧)

விள்ளரு நற்சிவ வேடத்தோர் பொருள்
கொள்ளைகொள் கிற்பினுங் குறைகள் கூறினும்
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யினு
மெள்ளுந விலனெனி லீசற் கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந் தனக்கொரு சார்தி யுன்னினு
னங்கையி லமர்தரு மரத்து மூமன்னினன்
சங்கர னெறுசரந் தம்மில் வேறெனு
பங்கவ னறிவரு மனந்தரமுங் குவான். (௩௩)

தலைமை சொள்ளுரு சிவசரங் கட்காகவே
யுலையிடு மரிசியன் றேங்கண் மத்தெறி
யலையமு தாந்தமக் காக வாக்குறிற்
கொலைசெய நஞ்சினுங் கொடிய தாகுமால். (௩௪)

தனுவுள வளவுமோர் தகுநற் செய்கையு
மனமுள வளவும் பாவனையு ஞானமுண்
டெனவுள வளவுமே யமுமியைந் தவன்
பிணியுள வளவுநோய் பிறர்க் ககற்றுமே. (௩௫)

நசனை யிருத்துறு மிதயத் தோர்பொரு
ளாசையை யிருத்துத லந்தணர் தாம்
மாசமுற் றிடுமொரு மனையிற் புன்செய
னீசனை யிருத்துத னிகாக்கு மென்பரால். (௩௬)

சினமுத லியமய நீர மற்றுபு
வினைதபு வாய்மையா மொழுக்க மன்பெனும்
புனலொடு விரவியே பூசி மெல்லது
மனமெனு மனையிடை வராதி லிங்கமே. (௩௭)

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன்
பாலுமும் பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுனர்
சீலமும் விரதமுந் தீய வென்பரால். (௩௮)

வெங்கொலை களவுபொய் வெகுளி யாசையென்
றிங்கிவை யொழிவிலா துருக்கிலா ரர்தமக்

கங்கையி னெல்லிலேயா லவிர்சடைப் பிரான் *
செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே. (சுக)

பத்தரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர் *
வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர் *
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு *
முத்தியும் பொருவின மூன்று ரூர்களால். (சுய)

இன்னணை நன்னெறி யாவு மாயிடை *
துன்னிய சிவகணந் துணிந்து கொள்ளவே *
மன்னவ னெனுமருள் வசவ நாயகன் *
றன்னொடு புகன்றனன் றலைவ னல்லமன். (சுக)

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுனா *
யாடினன் பன்முறை யல்லமன் றிருத் *
தாடலை புனைந்தனன் றண்ட நாயகன் *
மூடிய வுவகையின் மூழ்கி னனரோ. (சஉ)

திருந்தவிவ் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா *
வருந்தவர் குழாத்தொ டுமெருணந்திப் பெயர்ப் *
பெருந்தகை மகிழ்வுறப் பிரிவி லாரிய *
னிருந்தனன் மலிகலி யாணத் தென்பவே. (சங)

இட்டலிங்ககதிமுற்றிற்று.

ஆ-கதி-யகா-ஆ-திருவிருத்தங்கள்.அ௱௩அ.

பதுமனாழாவது-

கதிவனகதி.

(வேறு.)

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின் *
கரையிற் பன்னெடு நாளருட் குரவனைக் காண்பான் *
திரிதற் குற்றவாய் வந்துமா தேவி கல்யாண *
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையினிப் புகல்வாம். (க)

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணாள்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டித்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலவெலாம்பழிச்ச
வலிமரும்பாற்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்தாணுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோ தெரியேம்
பார்க்கினின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனளுலகியனீக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப்பேயதென்றுணர்ந்தனளோதா
லுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவரொன்றோ
வுலகுளார்தமைநாணிலணீங்கியவுடையர்
ளுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

தண்டநாயகனெறியலர்நெருங்குறுத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

நெஞ்சமாரழலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதன்கநோய்காணா
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினியருள்செயென்றழுதாள். (௭)

வீடுவப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறு
வேடலர்க்குழலுமைகலையேயிவளிவள்போ
றூடிநிற்பருவம்பெறுமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவெண்ணு,
ஞானமேவலாற்காமவின்பத்தனைநண்ணு

டானாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறுனை
ரேனைமாந்தருளவர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனியனாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௰)

உடலமானமர்றிவளென்வினைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்பறுப்புல்லியநரர்க்குத்
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார்.

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௰௨)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலையுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையன்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி (௰௩)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு
நாயிலவேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல் (௰௪)

தேறுநீரொனவெனத்துளந்தெளித்ததேசிகனைகம்
மாறுகாண்கிலேனுடலபொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமல்லமன்றொடொழுதனைந்தாள். (௰௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினீதெளிந்துறுதிகொணிட்டியாசனத்தின்
மெய்யுணர்வெயமேவினனென்றற்கொடைவள்ளல். (௰௬)

வள்ளனுண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற் - *
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு. - *
வெள்ளமாகியவன்புநின்றுய்த்திடமேவித் - *
தெள்ளுமாரமுதனையவள்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (௰௭)

வசவன்பாலருளல்லமனுற்றெனவானோர் - *
பசுவின்பாணிறைகனைப்பிடைநழுவிவீழ்பழத்தை - *
யிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகேட்டலைவிரவ - *
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். - (௰௮)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம் - *
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே *
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில் - *
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (௰௯)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி - *
முனிவர்வானவர்யாவருமுறைமுறைபோற்றத் - *
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளசுவைதருசெங் - *
கனியவாவியவுளமொடுமிருந்தனள்களித்து. - (௨௰)

கதலிவனகதிமுற்றிற்று.

ஆ - கதி - ௰௭ - ஞ - திருவிருத்தங்கள். அ௱௫அ.

பதினெட்டாவது-

சாதகாங்ககதி.

(வேறு.)

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக் - - *
கனையடுத்தவருளுடையல்லமன் - - *
மனனடக்கம்வசவற்குணர்த்துத - - *
றனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. - (௧)

காவினீங்கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத்திருவருள்செய்தவன்
மேவிஞானவிளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும்வசவனுறைகுவான். (உ)

மந்தர்வாதமயக்கமிலாதுயர்
முதநிசாதனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும்பரமன்பகருமால். (௩)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்
காரணசுத்தியதனதுகாரண
மரணரித்தவமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம்வேதங்கிளக்குமால். (௪)

மனமிலிங்கமருவிலையேனுட
றனிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்புமிணையிலியாகம
நினைவரன்கழனிற்கநிறுத்திறாய். (௫)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண்
பூவுநாடொறும்போக்குறுபூசனை
யாவிபோகியவாகநிகர்க்குமால் (௬)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு
லெறும்பிகானுறிவின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. (௭)

கரங்களல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற்படுக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலைப்பின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்சமிலாமையினலன்றே

பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலிலில்லைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (கூ)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருந்தாம்பிறப்பையடைந்திடான்.
மனமொருத்தன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௰)

அறவினைக்குமரும்பொருளிற்பொரு
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொன்
றுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே. (௰க)

நல்லசெய்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்களற்றிடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியம்புமறையெலாம். (௰உ)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறாவனைவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே. (௰ங)

பக்கன்மாணிடனொன்றுமனத்தினன்
மிக்கமேன்மைவிளங்கினரில்லெனிற்
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைந்தினு
நொக்குமாவினையொத்துயர்வுற்றிடார். (௰ச)

செறிக்கவல்லதுங்கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லதுமிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவனேயபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனுவன்கடிதரோ. (௰ரு)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குநினிற்குந்துரும்புமே. (௰சு)

ஊடுமோவைநிறுத்துறினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கலினத்தினைக்கொள்ளுவார்
நீடும்மாமனநிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால். (௰௭)

[illegible]டுக்கநாடிகளங்கொரூஉன்றினும்
விடுத்துவாங்கியுமேலநிறுத்தியுந்
தடுத்தும்வாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திட்டாதுமனமும்வசப்படும். (௰௮)

ஓடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும்வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். (௰௯)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
ொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந்தடுக்கத்தகாதரோ. (௨௰)

மறிந்திடாதுமனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்திறோ
னிறந்திடாதவிலிங்கப்பிராணியாம். (௨௰௧)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு
லன்னபோலுநம்மல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தருசைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனுக்குமவ்வனைநோக்கியே (௨௰௨)

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவமெய்தினவோவெனப்
பன்னிநாதற்பணிந்தனனந்தியே (௨௰௩)

சித்தராமனுஞ்செப்பவசவனு
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய

பத்தராகும்பலருமென்புன்றலை - - *
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தனார் - (௨௪)

ஆனகாலையிலல்லமனுநிய - - - *
ஞானவாரிநடந்துலகெங்கணு - - *
மேனைமாதவர்களின்பமளிக்குவல் - - *
யானொருவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (௨௫)

சாதகாங்ககதிமுற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௰௮ - திருவிருத்தங்கள் ௮௱௮௫.

பத்தொன்பதாவது-

கோரக்கர்கதி.

(வேறு.)

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று - - - *
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணிக் - - *
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த *
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம். - (௧)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற - *
நெறிமுறைவழாதியற்றிநிலீயரோநீவிர்மிக்க - - *
வறவரையுலகிற்கண்டிங்கடைதுமென்றண்டையோர்கட் - *
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான் - (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச் - *
சென்றனனையனென்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி - - *
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீர்மல்கி - - - *
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். - - (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினங்கவர்பானட்புப் - - *
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான் - *

மாணுயிருடம்பில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று *
ஊணியுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (௪)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு *
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பத்திசெய்தாங்கிருந்தான் *
றொண்டனாகியவிராமன்சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற் *
கொண்டவாரியனோடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். (௫)

அல்லமனறைந்தமாற்றமகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய் *
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுதனுவிவாழ்ந்தார் *
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற் *
செல்லுவனென்றுசென்றோன்செயலினித்தெரிக்கலுற்றாம். (௬)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன் *
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத் *
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல் *
கருமுகிறவழ்பராரைப்பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (௭)

அல்லமன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை *
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரார்முனிவரர்கடம்முள் *
வல்லவரெனவிருக்குமதிஞருமயங்கிநிற்ப *
புல்லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவஞ்சிறிதஞ்சாமல். (௮)

நாடொறுமுதித்தொடுங்குஞாயிறுதனைச்சுமக்குங் *
கோடுறுவரைகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக் *
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்த்தின்பந் *
தாடருகதிரைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்தநிற்பச் *
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவியெற்புத் *
தன்னைக்கண்டவனையன்றோர்தலைமிசையேற்றுமென்னென் *
றின்னற்கட்படிந்தன்றோவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௰)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதம்போற்றரிப்பத் *
துரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா *
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக் *
குருகழர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௰௧)

பொருப்பிறைமகளுனைதருப்பொருந்திருத்தீசநாம
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்குநிகழ்தொடர்மொழியின்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னுநாளுற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௰௨)

தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கிப்பேதத்தான்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவினையிறுப்பருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மதத்தோவொக்கும். (௰௩)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநாத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
மூகைமலர்க்கணையின்மூழ்கிமுருகுகொப்புளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தைதபகர்ந்தவோரணைகாத்து
பகிழ்மணத்தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவனன்றே. (௰௪)

சினைமலர்புதம்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதாதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றமப்பாராககுன்றித்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (௰௫)

தூங்கிசையருவிபாயத்துளக்கைவெண்கோட்டிற்கா
லீர்ங்கயுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனுகைகாதென்பதீரசவென்று
பூங்கதிர்டனிவெண்டிங்கள்போன்மெனத்திவலைசெய்யும். (௰௬)

விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாழெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றவர்புறத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்று
நஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (௰௭)

பீடுறுகருவேழ்ஞாடுபெயரியுவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனுந்தெய்த்தோங்குயுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தவப்பிள்ளைகளுன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (௰௮)

செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்மைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சூல்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்

குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு
மயங்கனல்சொருந்திற்றென்றுபீம்மைச்சுழன்றிரங்கும். (௰௯)

நறும்மலர்க்குழன்வெண்பத்தநகைமலைமடந்தைதமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற்றளவிருநாழியென்று
கலைமடற்றிறையளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடுமிக்குன்றின்மேவிக்களுவொளாலிற்பெற்றாள். (௨௰)

நெடியவன்குறியப்பானின்றகைதொழுமவ்வெற்பின்
பிடியுடைபொருவன்விற்றும்விறலினைக்குறித்துச்சென்று
வடியுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியறுபசும்பொருளும்பரசுகொண்டுவந்துசெல்வான். (௨௰௧)

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபண்முரன்றமூசிமலர்கிளைத்தூறுசேர்ந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
னெண்டுகண்டஞ்சிமர்ந்தினொரோலெனவிழியுமன்றே. (௨௰௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத்தனதுவாய்கொடுக்குஞ்செய்கை
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபரிந்துவேறொன்றினுக்கிங்
களித்ததென்றுளமயங்கியரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (௨௰௩)

நண்ணுறுமதியின்மானைப்பிடித்துநீநல்குகென்று
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுலாகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணினிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். (௨௰௪)

மேருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொண்மலையஞ்சிச்சிலம்பழமாறுபோல
வாரவெள்ளருவிபாயுமழகினையுடைத்துமாதோ. (௨௰௫)

இனையனவளமிகுத்தவெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யினியினுமினியவெனங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சித்திபெற்றுத்தருக்குமக்கோரக்கன்று
னினியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (௨௰௬)

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ *
டொத்தவோர்சித்தனாகவுங் ணுபுதனைவியந்து *
நித்தனுண்மலர்த்தாடாழாநின்றுகைகுவித்துஞான *
சித்தநீவருகவென்றோர்தவசிடைச்சேர்த்திசொல்வான். (உஎ)

(வேறு.)

இரவிவானவனெழுந்துமின்றெனக்கதான்று *
தெரிவவாயினகண்களுமின்றுநிற்சிறந்த *
வரவுநானெதிரின்றுபெற்றமையினிவ்வரவு *
பொருவிலமாசவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உஅ)

மதலையாகியநற்றனஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை *
சிதைவிலாவடிபாரினுஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண் *
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானெய்பவெந்நூலு *
முதலிலாமெனுமொழியம்யார்துகொல்மொழியில். (உகூ)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனேரொப்பக் *
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி *
வருபெருந்தகையார்கொனீயுமையெனவாழ்த்தி *
யருளினங்கடனைவிருப்பின்றனனனறே. (௩௰)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட் *
டிறந்திடாததற்கண்டவனென்னையுங்காண்பன் *
மகிழ்ந்துபோமுடன்மானியையுமைப்பதென்மதித்தென் *
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். (௩க)

ஆதிநாதனதருளினற்குளிகையாதிகளான் *
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றார்விளியா *
ததலாலதுபெருதவனறியுமென்றறைந்தான் *
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். (௩உ)

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமென்பொதிந்திபற்று *
முடம்புசார்தருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா *
யுடம்புதானுயிரொன்னநீயுன்னினைபோலு *
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனொத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கெனலை *
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளொன்றெனதென். *

ருக்குவார்தமிலதனையானென்பவனாய - - - *
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. - (௫௪)

யானினைத்தனைனேடினனென்றியம்புதல் ந் - - *
றனெனைப்பந்தநேதன்க்கதுதயினே - - *
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப - - *
ஞானநற்குருபாணிதுநவின்றனனயந்து. - - (௫௫)

நானினைந்தனெனக்கரணத்தினைநண்ணு - - *
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்து - *
நானெனும்படிவரும்வரத்தால்பலவதனு - - - *
னீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த - (௫௬)

ஒழியுமென்னுயிரொனுடத்தவ்வுயிரொழிய - - *
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிநீ - *
பழிபினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச் - - *
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெமையாள்பவன்செப்பும். (௫௭)

உயிரொனும்பெயரியங்குகாதிகயத்பெயருனைப்பி - - - *
லபலுறந்தனக்கப்பெயராகுபேராமென் - - *
றியலுணர்ந்தவறிடம்புவனொன்றெமக்கிறவன் - - *
மயலறும்படியுணர்த்திடுதாதனன்மன்னே. - (௫௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற - - *
மின்னிற்கெட்டிடுந்தனைநினைமென்புசோன்மேய்ந்த - - *
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினைபானென் - *
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினுமியம்பும். (௫௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு - *
மருவுதற்குளம்வைக்தவனிர்மலவடிவைத் - - *
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைதீண்டி - - *
யருவருப்பவன்போலருவருத்தனையகற்றும். - (௬0)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போத்திவமருவி - *
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண - *
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல *
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே (௬௧)

பிறந்தவாகமொன் றிறந்திடாப் பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவாம் சிலைவீழ்ந் திடாதிருப்பதிங் கில்லை
செறிந்தகாரியமெய்ம்மை தென்றுமயிலுஞ் சிதையு
மிறந்திடா துகாரணமெனப்படுமே தேயென்றும். (சஉ)

மருந்தினுடனித்தமாமென் றுநீவகுத்த
திருந்துவாழுநாட் பன்லமைகொண்டன் றிவேறில்லை
பொருந்திநியுடலழிந் திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டெடன் றனையன். (சங)

எதுசொல்லினுமென் னுடலழிவுறுதென்றும்
வாதுசெய்வதெங் காடசிபாலுணர்த் துவன் வலியின்
றுருநாதனருளினு லென்று கோரக்கன்
றீதிலாவருள் வாரியோடுரைத் திதுசெய்யும். (சச)

இவ்வியங்களின் முழங்கு வெள்ளருவிவெற் பெறிந்த
மன்னவன் படையன்னதோ ரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னைமெய்மபிரான் கைக்கொடுத்தனையமொன் றன்னை
றின்னிரும்புயவலிபிறவெறிகென நிகழ்த்தி. (சரு)

அந்தவீச்சிறகன்னதோர் தோலறுமேனுஞ்
சிந்துறுமே யென்றுமுன்னின் றனன் செருக்கி
நிந்தையானிவன் கருதியதே செய்து நெஞ்சின்
வைத்தமாதருக் கொழிப்பிலென் றருணவம் வலித்தான். (சகா)

வாங்குவாளினைமின்னென வதிர்த்தருண்மாரி
யோங்குவானுருமேறென வதிர்த்தவனுடம்பிற்
றுங்கமால்வளா மீதெறிந்தானெனத் தாக்க
வாங்கொரோசைதின்னென் றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

திருப்பருப்பத நீங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தரக்கனுற்றிறு தனையுமின் றெறிந்தனனுமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றேடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன் புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம் யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயரகணம்போ

னெஞ்சுமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானியிர்த்துத் - *
துஞ்சுமாறெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. - (௪௯)

இன்னவாறொலியெழவுடனூறின்றியிருப்ப - - *
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி. - - *
யென்னைநேர்பவரிலையெனவயனுளத்தெண்ணித் - *
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். - (௫௰)

ஒலியெழுந்திடவின்னணநின்றபேருடம்பு - - *
வலியடைந்தநின்றெறப்பவரிலைவளிவழங்கு - - *
மூலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம் - *
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான் (௫௧)

வாங்கும்வாளினினின்வலியொடுநமர்வலியுந் - - *
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ - *
னுங்குநின்றனனசித்தனுமஞ்சினனாகி - - - *
யோங்கும்வாளினாலெறிந்தனனெறப்பிலானுருவை. - (௫௨)

அனுமயங்குமின்னுழைகதிறெறிந்தவாளாக - - *
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப் - *
பனைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமூலைபடாத - *
மனமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றே. - (௫௩)

(வேறு.)

வாளெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து - *
நாணிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கித்*
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன் - றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்
துசெப்புகின்றான். - - - - - - (௫௪)

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கிநினைந்தபாவம்
பின்னரொதிர் நின்றுநின துரைமறுத்துப் பித்தனைப் பிதற்றுந்தி
மை - யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபிழைமுழுவல்
லாமெந்தாய் - மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்கோடியெ
னமறித்துறந்தாழ்ந்தான். - - - - - (௫௫)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்

றன்-மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்
கூற-வுய்தலிலெலம்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமூட்டுகின்
ருய்-கைதருசெம்மணியனையாயாள்செய்வதேதுளதுகைம்மா
றென்று. - - - - - - - (௫௭)

முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று ✳
பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவஞ்ன்பருவங்கண்டு - ✳
கற்றறியுமறிவிலுலநிவரியபாஞ்சேருதிக்ருணைகொள்ளப் - ✳
பெற்றுதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்ஞ்ப்பேசலுற்றுன்

இருந்தபடிகுகேசனை நீயறிவையெனினிம்பிறவியெனு நோய்தீர்ந்து
பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்கூறவவன் போற்றியெந்தா
ய் - பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேதுகூறப்படு
வான்யாவன் - றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழவெம்பெரு
மான்செப்புகின்றான். - - - - - (௫௮)

குகையிதயமதன்கணமரிறைபீசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்
மோ-நிகழனையகுகேசமொழியுடையன்யான்றனெனவே நிமலன்கூ
ற-வகம்கிழமுகமலர்ந்துசித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன்றன் - ✳
முகையவிழ்மென்மலர்க்காத்திற்சிவலிங்கங்கொண்ட தென் கொன்
மொழிதியென்றான். - - - - - - (௫௯)

பிறந்தபயன்பெறவுலகொனைக்கண்டுகொண்டுமனம்பிறழ்தலின்றிச்
சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்யவேண்டி ✳
நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன் யானீங்காதென்
று-மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதேவனையை
னுற்றான் - - - - - (௬௰)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று - ✳
வேதமுதலாகிய நூன்முழுதுமொருங்கொருவந்தம்விதித்தலாலே ✳
சாதகனாகியபருவமானுக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான் - மேதினிமே
லுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகாதால். - (௬௧)

என்றுதனதியவுணர்த்தியுடம்புநானெனிருந்தவியல்புபோல-நின்
றவெனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற்-பொன்
றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போமவிச்சை ✳

நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாதன்றன்னை. (சஉ)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்த மொழிப் பொருளை நன்றறிந்தி
ட் - டேனைவடிவெஃபதாவிட்டுண்மையலாவனைத்தையு நீத்தாண்மை
கண்டு - தானதனையடைந்துதானதாவென்னுமோராளகனாறு தானேயாகி
வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனைவணமன்னினானால். (சரு)

கோரக்கர்கதிமுற்றிற்று.

ஆக - கதி - யகுறு திருவிருத்தங்கள் கூாசகூ.

இருபதாவது-

முனிவர்கதி.

(வேறு.)

பனிவரைமகளொடுபவளவார்சடைத் *
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே *
துனிவரையல்லமன்சுருதிமெய்ப்பொருண் *
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (௧)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை *
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப் *
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம் *
பொருந்துநர்தமக்கருள்புரியப்போயினான். (௨)

நல்லனதீயனநாடுறுதுகொள் *
வல்லழலெனவருண்மறையெனப்படு *
மல்லமனெதிர்ந்தவாறமுளாரற *
மில்லவொருதறிவியற்றினரோ. (௩)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாரெனப் *
பாவவன்றளையறப்பரிந்துநன்னெறி *
மேவவந்தருள்புரிவிமலனாயிடை *
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினான். (௪)

அக்கொடுவனத்தெதிரஞ்செல்கின்றதுட் - *
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூண்புறக் - *
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன் - *
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினன், (௫)

அன்பறுக்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக் - *
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான் - *
வன்பறுத்திரியுமிம்மறவற்காப்பலென் - *
றன்பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

நல்லறிவவனுளநடுதற்கொப்பிலா - *
வல்லமன்வினையறவருட்கண்வைத்தனன் - *
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாமுனி - *
புல்லெரிவுறவழற்போகட்டென்னவே. - (௭)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூபனுய்ப் - *
பாவியேனுய்வகைபகர்தியென்றனன் - *
மாவலால்வழங்குறுவனத்தில்வேட்டுவன் - *
பாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். - (௮)

அறிவெனும்வேலினலைம்புலன்களா - *
மறியினமருளெனும்வலையைத்தப்புறு - *
தெறிகுவையெனினினக்கில்லைத்துன்பெனு - *
நெறியினைவழுவறநிமலன்கூறினான். - (௯)

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான் - *
குறியெனவெய்யவையேற்குமாறின்றனைப் - *
பொறிமதிலிலங்கைமூன்புரந்துளான்றலை - *
பறிபடவெய்தவன்பணியுமென்றுமே. - (௰)

இப்பரிசெறும்வலியெயினனுய்வகை - *
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே - *
யப்புறமருளுடையமலன்போம்பொழு - *
தொப்பறுதவவனமொன்றுதோன்றிற்றே. (௰௧)

கோடமைகரிகளுக்கொடுமடங்கலும் - *
பாடமைபகைதவிர்பரிசினுனதற் - *

காடரவொர்மொழியமர்பிரான்சடைக் - - *
காடலத்துவலைமையாங்கண்டதில்லையே. - (௰௨)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு - *
முயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு - - *
மயக்கறுதியினைவளர்த்துவான்புனல் - *
பயக்குறுமுனிவர்பணிகள்செய்யுமால். (௰௩)

மறைபுலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர் - - *
கறைமிடறுடையநங்கடவுட்பூசனை - - *
முறைவழிபுரிகுநர்மூச்சவித்தொரு - *
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார். (௰௪)

(வேறு)

ஆயிருக்குமருந்தவர்தங்கள்பாற் - - *
போயிவர்க்குறுபோதனையீந்தவ - - *
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன் - - *
றூயெனக்கொருதாளெனுமல்லமன். - (௰௫)

நோற்றுநோன்புடனுற்றுவருந்துவீ - *
ராற்றுநீர்மகயாதிவினையினுன் - - *
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு - - *
சேற்றினுற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். - (௰௬)

ஞானங்கொண்டுநணுகுஞ்சிவபத - - *
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது - - *
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையறு - - *
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (௰௭)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற் - - *
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படா - - *
தடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற் - - *
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். - (௰௮)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட் - - *
பேதபாவனைப்போவிபெய்வனே - - *
லாதிசோவுடைத்தாசியவினை - - *
வேதப்பாவும்விளக்கவிளம்புமே. - (௰௯)

மறையினுள்ளகருமமனைவினை - - *
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ் - - *
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமணி - - *
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உ௰)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு - - *
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை - *
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன - - *
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினார். - (உக)

மாயைதோன்றியஞான்றுமனத்தினை - *
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர் - - *
வாயினாற்றருவாசஞ்சொலப்படுந் - *
தூயனாமிவனென்றுதுதித்தனர். - (உஉ)

இன்னவாறிங்கிருந்தவர்பின்புற - - *
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே - *
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன - - *
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. - (உ௩)

முனிவரர்கதிமுற்றிறு.

ஆ-கதி-உ௰ரு-திருவிருத்தங்கள்-கூ௱கூகூ.

இருபத்தொன்றாவது-

சூனியசிங்காதனகதி.

(வேறு.)

அல்லமனையறிதற்கோரதிகருவியாகவுன்னிச் - - *
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன் *
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன். - *
மல்லலுறவினிதமைத்தினவகுமாற்றைவகுத்துரைப்பாம். - (க)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து *
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென் - *
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா - *
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். - (உ)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே - *
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்பறீஇப் - - *
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச் . - *
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த - *
வென்றவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத - *
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பவுலகிற்பொருள்வே - *
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவடிவினைநோக்கி. - (௪)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன் - *
செவ்விடவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருட்பவனை *
யவ்வியமில்லமனனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந் - *
திவ்வுலகமுளமவியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. - (௫)

(வேறு.)

ஆதியாதாரமாதியடுக்கெண்பன்னிறத்த - - *
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச்சூனியபீடமொன்று - *
போதுநேனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு *
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான் (௬)

காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச் - - *
சீரணிநுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப் - *
பூரணஞானநந்தப்போதகனிருப்புக்காண்பா - - *
னோரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவர்மனமலர்த்தும் - *
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்திழற்போய் *
விளங்குதன்மேற்றோன்றவெந்தெரிபசும்பொனாற்செய் *
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னிசமைத்தல்போற்செய்தவொக்கும்

திருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தவந்நிலையின்வாய்நல்
பொருந்துதெறிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசவனைவியப்பரன்றே. (கூ)

நினைவினுமொருவன்செய்தநெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினுலகர்செய்துவிளங்கியபணிகடாமு
னினையதோடுவமையாதலில்லையென்றும்பரெல்லாந்
தனையலானிகரிலாததவிசினைவியந்துநின்றார். (ய)

அம்பராசனமியன்றவஜிரசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியராகத்தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொருளியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார் (யக)

கரையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ
லுரைமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. (யஉ)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமனென்று
செப்புறுபரிசிலானுச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (யங)

கரைபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். யச

ஏட்டினைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
யாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (யரு)

சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆ. கதி - உகரு. திருவிருத்தங்கள் - கூ௱அச.

இருபத்திரண்டாவது-

சூரியசிங்காதனத்தி விருந்தகதி.

(வேறு.)

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (௧)

சிராறூடுறுகடலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ராறூடுறுமொருகாவிரியாறூடுறுமுறைபோற்
பரநாடுறுமடியார்வினைபுரியத்திரிகுரவன்
வாரூடுறுவுருகும்பரவசவன்புறுவசவன் (௨)

பொன்னுனைமைகதிர்வீசணைபுரிந்தீராறுபருவம்
பின்னும்பினையான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
றெந்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென்
றுன்னுவருந்துயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெல்லையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரமேருன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனூர்வந்தனையொருநா
ளெவ்வாறுணாசெய்வம்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடரக்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வாள். (௫)

(வேறு.)

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால்
வற்கலைமுனிவர்போற்றும்வசவநிகழ்ச்சியாளும்

பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற, - *
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். - (௬)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காண்டையின்று - *
மெய்யுரையிதுகாணென்னாவிடுத்தனன்மருகனெங்கள் - *
கையுறுமமுதனன்றான்கருதியபடிவிண்ணப்பஞ் - *
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான்

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத் - *
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்தவிணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெந்தைகூற *
நடந்தனர்நன்றென்றன்னார்நகரியோர்க்குணர்த்தினரால். (௮)

அலர்கதிர்ஞாயிறாருமணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி - *
விலகுறவிற்றக்காமன்மேல்வரவொருங்கணிற்பப் - *
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி *
னிலைபெருகியபசும்பூந்தோரணமிசையவார்த்தார். - (௯)

போதகக்குருநம்மூருட்புகக்கொடிகட்டனன்றென் - *
றாதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்தும்பர் - *
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழன்மெனநகுதல்போல - *
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறநிலைத்தேர்செய்தார். - (௰)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப் - *
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும்புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார். *
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக் - *
கொங்கவிழ்தழ்நறும்பூங்கோதைகடூக்கினரால்,, - (௰௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை • - *
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல் *
லியாருந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ் *
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச்செழுங்கடைத்தலைமுனூர்ந்தார்

இலையினாற்பொலிந்தவாழைதொடையினாலெய்துமேறு *
மூலையினாற்பெறுவமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக் *
கலையினாற்சிறந்தவல்குற்கயற்கணார்நிறைகுடங்கள் - *
விலையினாற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார். (௰௩)

மனத்திருளகற்று நின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப - *
நினைத்தாவந்திருத்தல்போலநெடுமணிக்கதவவாய்தன் - *
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட் *
டளிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (௰௪)

அல்லமர்குரவன்றன்னைப்பருணந்தியோடுகாணச் *
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு *
மொல்லையினிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல - *
வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலத்தேமோறி. (௰௫)

திருநகரிதனையின்றுதிருந்தவேறலங்கரிப்ப - - *
நெருநனுள்ளரணைசூழ்த்துநீத்தவையமரர்கோமா - *
னொருநகரலங்கரித்தற்குரியனவெனினந்தி - *
பெருநகரணியின்மிக்கபெருமையார்கூறவல்லார். - (௰௬)

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு - - *
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன் - *
றன்னொருகுரவன்றன்னைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப் *
பொன்னவிர்கோயிலின்றும்புறப்படப்போதலுற்றான். (௰௭)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம் - *
பொதியுமைம்பாசந்தானும்பொருளெனவழக்கிற்கூறும் *
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறறும்வீடுமோதி - *
மதிமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (௰௮)

எம்மடிமாகமுக்கண்ணிறையவனடிமைபூண்டோர் - *
தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்னெழினெறிவழாத - - *
செம்மடிவாலமாச்சதேவனுமன்புதாயின் - - *
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். - (௰௯)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத் *
திங்களுஞ்செய்தவொப்புச்செங்கைமானவசமாகக் - *
கங்கையுந்திரையடங்கக்காணமுன்பாடியீச - - *
கிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (௨௰)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்தூளனத்தர் - *
புண்டரநுதலர்கற்றோய்பூந்துகிலுடையர்நீல - - *

கண்டனையகம்புறத்துங்கண்டவர்வினையினீங்கித் *
தொண்டுறுநெறியினின்றோர்சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (உக)

தோள்வலந்துடித்தகின்றுகுடரிலைவேற்புனைந்து - [பேம்
கோள்வலங்கொள்ளுஞ் செப்பொற் குன்றெனு மார்பிற்றன்ன
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிட்டிறையருளாலென்றும் - *
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவர்வாரிதிபோற்சூழ்ந்தார். (உஉ)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தியெழுந்தருண்மறுகினூடு - *
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண்மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை *
தங்கள்காற்றாட்குடைந்துசரிப்பரிதாகியோட - - *
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்தரநடந்தவம்மா - (உங)

அரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடும்போர் - *
பொரவொருகளிறல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத - *
வீரவொடுபுனைநிறத்தவீர்ங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு - *
கரவளைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. - (உச)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங் - *
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்றகுச்சுவடச்சிவிகையூர்ந்துஞ் *
சேனைகாவலரெண்ணில்லார்சிலைமதன்கோலமென்ன - *
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார். (உரு)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன [ந்த
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழு
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்குங் - - *
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. - (உசா)

முரையைதன்றேல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றே - *
நாயகன்றன்னைப்பற்றிநாம்வென்றிகொள்வமென்று - *
போயுறுதன்மைபோலப்புணர்முலைக்கருநெடுங்கட் - *
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே (உஎ)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக் - *
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ - *
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைக் - *
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உஅ)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவிறியெங்கு *
ஓடுவகுடைகளெங்குஞ்சூழ்குவவியங்களெங்கும் *
பாடுவவிசைகளெங்குமபாய்வனகரிகளெங்கு *
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். (௨௯)

கரிகலமசையாநின்றகவரிகளுலாகண்டொக்குள் *
விரிகுடைமதிகைவிரர்விழுக்கும்வாளுகண்மீன்பாயும் *
பரிதிரைமுழக்கமார்க்குப்பல்லியமுழக்கமாகப் *
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

(வேறு.)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான் *
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றனைச் *
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையாற்சென்றான் *
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர் *
புத்தர்கண்டிவனென்கொலோவறிதெதிர்போதல் *
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய *
ரித்திறஞ்செயாரெனச்சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகரொம்மன்று *
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே *
ளன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி *
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றெள்வலந்துடித்ததுதன்னைக் *
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல் *
கண்டவோர்களவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி *
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு *
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னைநீபார்த்துப் *
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா *
ரரவின்வன்றலைப்படியிசையிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள் *
விழிகினுன்மிகுதண்டநாயகனுமெவ்விளைவு *

கருதினன்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்றன்மனந்தங்கியதிலவன்
றண்டநாயகன்றனையகட்சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைந்தனன்பணித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்வீனுமென்று
முன்னர்க்கோவணைமொழிவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற
றன்னைக்காண்குநர்பித்தனென்றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநாயகனெதிர்போனான். (௩௮)

(வேறு)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென
வெருவிநிங்ககலகலெனவிலக்கினு
மொருவநங்கண்டிறையுருவுணர்ந்திலெ
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனையிடையாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுகடப்பாலனுகுவன்
கொல்லியவேயெறனக்குமரனுகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனுகுவன். (௪௰)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல்வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன்றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகரொங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினுற்காணுநம்பனே. (௪௩)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை - *
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர் - - *
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விழித் - *
தோடுநர்தம்முடனோடுமெல்லமன். (௪௪)

பொருவிலாவளநகர்பொருந்துமானிடர் - *
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ - *
ரொருவரோவயலர்கொலோவுணர்கிலோமென *
வெருவினாரல்லமன்விநோதநோக்கியே. (௪௫)

மண்ணிடைமறைவுறாநிதியவைப்பினைக் - *
கண்ணிடுமஞ்சனக்காரன்காண்கைபோ *
லண்ணிடுமுணர்வுடையாந்தியெம்பிரா - *
னண்ணலையறிந்தனனையமின்றியே. - (௪௬)

உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ - *
ரடங்குறுதொழுகமெய்விதிர்ப்பவன்பினாற் *
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந்தொண்டுகொண்டரு *
ளடைந்தகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினான். (௪௭)

தண்டநாயகனிலந்தண்டிற்றாழ்ந்தெழத் - *
தொண்டராயவனுந்தாழ்விருளொலாங் - *
கண்டுநீர்விழியுகக்கசிந்தவன்பினா - *
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார். - (௪௮)

நந்திதனன்னையுநந்திபால்வரு - - *
மெந்தைதன்னருளையுமெய்சொல்வாமெனச் *
சிந்தினர்மலர்மழைதேவர்யாவருந் - *
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே. (௪௯)

மயலிலாநங்குருவசவன்வாழ்தரு - *
மியலினாலல்லமனெண்ணிவந்தருள் - *
செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாற் - *
கயிலையேவளங்கெழுகல்லியாணமே. - (௫௰)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும் - *
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையுங் - *

கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமன்பில *
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெவ்வமே. (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன் *
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினானொடு *
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே *
நந்திதன்மந்திரநணுகினனரோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராதிய *
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத் *
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன *
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினான். (௫௩)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன் *
றிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீமிசை *
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக *
னிசையமருலகிடையேறவேறினான். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினான் *
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்தெனத் *
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம *
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன *
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித் *
தரகரவெனுமொழியண்டகூடமட் *
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிற்றென்பவே. ௫௬

(வேறு.)

முத்தனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார *
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராறெனநின்று *
றுதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு *
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப (௫௭)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுரைத்திடப்படுமுபாதிக
ளைக் - கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனைப்போல *
நெடுந்தவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைகளோரேழையுங்

கடவா - விடந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர்யாவருங் கண்டார். - - - - - - - (௫௮)

ஆடினர்சிலவரங்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப் *
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக *
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணாடியவரன்றே. - (௫௯)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னும்யாவையுங்காண்கிலேனுங்கு *
மந்தரவணைமேலிவர்ந்திருந்தருளுமண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
முந்தியபரமாநந்தவாரிதியுண்மூழ்கினனழுந்தினனம்மா - *
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்ததுசைவதந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௰)

மண்டலமவத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்துட் *
கண்டிடும்வண்ணம்புறத்துநீயெம்மைக்காணியவமைத்தவிச்செய்
கை - வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளர்செய்வதன்றெ
ன்று - தொண்டர்கடுதிக்கும்வசவனைத்துதித்தான்சுரரொலாந்துதிக்
குமெம்பெருமான். - - - - - (௬௧)

உன்னருளுளதேற்கமலன்மாலெழிலுமொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னநல்வசவன்புகன்றுகைகூப்பியிணைவிழிபுனலுகவுருகித் *
தன்னுணர்விலனாய்வசமறநிற்பத்தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற - பொ
ன்னரியணைமேல்விசும்புறவிருந்தான்புல்லருமல்லமதேவன். (௬௨)

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆ கதி. ௨௪இ. திருவிருத்தங்கள் ௲௪௰௬.

இருபத்துமூன்றாவது -

ஆரோகணகதி.

(வேறு.)

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார்
துணையிலென்றுந்தகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லமனுரும்பசிகெட
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணந்திங்களிற்றண்ணெனத்தன்கதிர்
வண்ணங்குன்றாமுனாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணங்குன்றுறுபாம்மைமயிருகனத்
தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையில். (௨)

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீரென
விசயனல்லமன்மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில
விசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவிசென்றுங்கலத்திடை
யழிவறத்திகழ்நல்லமனுகிய
செழிபநற்சுதைசென்னவசவனும்
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (௪)

முனிவினைக்கொலுமோளிகைமாரனும்
வினையினைத்தெறுமெய்ம்மடிவாலனுந்
துணைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும்வண்டுறவிட்டனர். (௫)

முன்னிருந்தமுதூக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய

மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத் *
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬)

புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க் *
கண்டிகையென்றுங்கலனணிவார்சிலர் *
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே *
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (௭)

நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ் *
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண் *
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ *
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்போர்சிலர். (௮)

தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதிற் *
பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிமைம்புலக் *
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக் *
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங் *
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென *
ஆசனைத்தவுளமிலராய்ப்புலத் *
தாசிறிற்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். (௰)

அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென *
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித் *
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள் *
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். (௰௧)

பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே *
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க் *
காசதீரவருளுமருளுடைத் *
தேசிகாவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (௰௨)

புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச் *
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய் *
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமூற் *
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (௰௩)

ஓடிமீளுமுயிர் நின்றிடாதெனி
னீடுமாமனை நிற்பதன்றுதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநலியவரோர்சிலர். (௰௪)

இனையராகியிருந்தவக்காலயி
லனையருகியவல்லமன்றன்னிடை
நினைவெலாமுறநின்றதமதிடை
மனயிலாதவசவனைக்கண்டனர். (௰௫)

(வேறு)

பெரியவர்சிறியவரொன்றும்பெற்றிமை
யரவணிகடவுடனடியர்தம்முளே
தெரியவனெவனவன்சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமெய்யவே. (௰௬)

ஆவுரித்திடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனெனவணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (௰௭)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்தநந்தியே. (௰௮)

பத்தியிற்றவறினோன்பாலிருந்துநர்ந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம்வெருண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டரோ. (௰௯)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (௨௰)

வழுவினனன்புசெய்வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறித்துச்செய்தவிவ்

வொழிவறுமடிசினுண்டொழிந்திடாதுதீர்ந் *
தழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன். (௨௧)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே *
சங்கமபத்தசெய்தகைமைபூண்டுநான் *
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றாற் *
சங்கமபத்திசெய்தன்லொழுயெண்மையோ. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினுமில்லினுள்ளன *
வழிப்பினுமுடம்பினையரிந்துகொல்லினும் *
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ *
ரொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே. (௨௩)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய *
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற *
வம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவர் *
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினான். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையன்சிற்றுணு *
விரைவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின் *
பரிவுறவடியவர்பாற்செயென்றனன் *
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன். (௨௫)

ஐயனுமுனிவுறாதருளும்வண்ணம்யான் *
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப் *
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப் *
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (௨௬)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான் *
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன *
நாற்றமென்மலர்நறும்புகைவிளக்கெனப் *
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற் *
பாசனமமைத்துமென்பதம்படைத்துமேல் *
யோசனைகைகமழ்கறியுமொள்ளிய *
போசனமுறையிடப்புரிந்துநந்தியே. (௨௮)

அருந்துகவெனவடிதொழுதுமக்கலந் - *
திருந்தியவமுதுளோரவிழுஞ்சேடியா - *
ரருந்தினரேழிமைப்போதினல்லமன் - *
பொருந்தியவவரிறும்பூதராகவே - (௨௯)

பின்னருமம்முறைபெய்யவையுணவ் - *
வன்னமுமம்முறையருந்திப்பின்னரும் - *
பின்னருமம்முறைபெய்யவுண்டனன் - *
றன்னுளம்வியந்தனன்றண்டநாயகன். (௩௰)

சிறுச்சிறிதனமிடுஞ்செய்கையாலரு - *
ளிறைக்கெழிலுதரவெந்நெருப்பெழுந்ததால் *
விறற்கனலம்முறைவிறகிடக்கனன் - *
றுறப்பெரிதெனவெழுந்தோங்கல்போலவே (௩௧)

னண்ணியவெண்ணியாங்கியற்றுமேவல - *
ரண்ணலும்வருகெனவழைத்துநம்மனைப் - *
பண்ணியபதமெலாம்படையினென்றலுந் - *
துண்ணெனவனமிடுந்தொழிலொடுங்கினார். (௩௨)

(வேறு.)

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு - *
வளமுறுகயிலைக்குன்றம்பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத் - *
தளவுறழடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். - (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைத்தனர்சிலரொடுத்து *
விருப்புறுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலர்மணக்கும் - *
பொரிக்கறிபளிதம்பாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா - *
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (௩௪)

வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக - - *
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு - *
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப் - *
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்தினைஞர்போல (௩௫)

குளங்களையாகவந்தக்குளத்திலுட்பசுவின்றீம்பால் - *
விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டார்சில்லோ - *

ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனியுமேனோர் *
வளங்கெழுதொடர்புபோதுமற்றையபழமுந்தூர்த்தார். (௩௬)

எண்ணிலரிடுவவெல்லாமினியனவின்றெவென்றான் *
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயின்றாதவுருமல் *
வண்ணமென்மலர்க்கைகவாங்கிவறிதிருந்தனனெனங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவல்பரிக்குமேபெல்லுமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்றதமருபசரியாவண்ணஞ் *
சற்றினுமிடுகவென்றதம்பிரானுண்ணநின்றான் *
மற்றதுகண்டுநின்றோர்மட்கலமொழியவேறு *
பற்றிலையென்றுநந்திதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுவெண்மேற் *
கண்விளையாடுநெற்றிக்கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம் *
விண்விளையாடுஞ்சோலைவியனகரிடத்துற்செல்வப் *
பெண்விளையாடுந்தம்மிற்பேரணியிடுதற்கெண்ணி (௩௯)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும்பானையிற்சுமந்துவந்தும் *
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறாயவன்ன *
மாண்டகைக்குரவனுண்ணவளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா *
ருண்டழல்வெறுக்கும்வண்ணமூட்டுவமென்பார்போல (௪௰)

மலைழியனவமலைஞானவாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா *
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்தமிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த *
வுலையமைபல்காயம்பெயொண்கறியமுதுவேறு *
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பவர்சிலரொடுத்து *
நெய்கவிழ்க்கையராகிநிற்பவர்சிலர்நிரம்பப் *
பெய்கவிழ்சொரியென்றூன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த *
கைகமழ்தயிர்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார் *
முட்டுவரெதிர்நடந்துமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக் *
கொட்டுவரடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து *
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுவைதவ *
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினிநீபொல்லா - *
மென்னநவசைவத்தவனிருந்தபஞ்சண்டங்கெருண்டு - *
முன்னைவன்பசியையாற்றமுன்னிழத்திதனைச்செய்தான். (௪௪)

அவனையும்பயறுமென்றுமரிசியுமவனுங்கொள்ளுந் - *
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங் - *
குவளையுங்கயிலையும்பொற்குன்றுமம்போலஞாலத் - *
தெவனையுங்களிப்புச்செய்யவெங்கணுங்குவிப்பித்தாளுல். ௪௫

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பன் *
மென்றனாகணத்துளின்னுமெல்வனைகொளைர்திடுயென்ன *
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனதன்னுலவையியற்றி - *
நின்றிடத்தபிரானுநினையினுலவையயின்றான். (௪௬)

நோக்கினுலளித்தவெல்லா நோக்கிறறெருலைத்தானறீ - *
வாக்கினுலளித்தவெல்லாமவாக்கினுலவள்ளனுண்டு - *
போக்கினுனிடுதனுணைனலென்னுமட்போரின்கண்ணே *
தாக்கினுலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றடைந்தாரில்லை. (௪௭)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபத்தனதியல்புமன்ன - *
படைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயனியலுநோக்கி - *
படு நற்பத்தவொல்லாமனையவரிருவர்சீரு - - *
மெடுத்துரைத்துளம்வியட்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ.

இடுமற்றுவல்லானந்தியிடும் பொருளெவற்றையுங்கை - *
தொடுதற்குவல்லானிந்தத்தூயவனென்பரிவ்வா - *
நிடுதற்குவல்லாரிலையென்பரிவ்வாறுநாங்கை - - *
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச்சொல்லவுங்கேளேமென்பார்.

கணைணட்பனன்பினுனேகறியெனவமைத்தவூனை - *
யுண்ணப்பனுனிமேவாமுயிருணினனமவனென்று . *
மண்ணைப்பொன்னனையசென்னவசவதேசிகன்வணங்கி *
விண்ணைப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானேடு (௫௰)

(வேறு)

சென்னவசவன்சொல்லியவச்செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று *
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துனைப்ப - *

வெல்லையுடையாளும்மொழியேயென்துமனத்தைத்தேற்றுமது *
பின்னையுளதோகதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து.(௫௧)

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய - *
கறிகளாகவாருயிரோகலத்துண்பதமாநீயுண்ணைப் - - *
பெறுகிலன்யானென்னநின்றுபிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற - *
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானுமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ஞானவள்ளலல்லமப்பெயரான் - - *
டசிமின்வந்தேனலன்பொருட்டுப்படார்காமக்குவந்திலன்யான் *
கசியுநினதுமனத்தன்புகாணவந்தேனென்றேத்தி - - *
யிசையின்மலியுமரனடியாரியாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே *
யுண்போன்யாதுமூட்டுமுனக்கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா *
லெண்போதென்போற்பேதைமையாரில்லையிவ்வுலமென்றன்பின் *
பண்போடமலனெதிர்நின்றான்பத்திவடிவமாயினான். - (௫௪)

செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ - *
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கலற்றியிவர் - *
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற *
வெம்மையாமேபுகழ்வமோவெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (௫௫)

பரிந்துநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தாரொன்றுநீதரலாப் - *
பிரிந்துவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத் - *
திருந்தவணங்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற - *
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவன்றுட்குரவன்திருமேனியிற்றுலங்கணிந்த - . *
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து - *
நின்றன்முதலகறிமணககத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து - *
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனனுப். ௫௭

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா - *
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த - *
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிறாரப் - *
உண்டுபோலவாய்கைதொழிற்படாமையின்றேயின்றென்று. (௫௮)

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவாவியாங்களெலாமுமுணவடிசிலலலமன்ற
றுயிலமருவவிடுநினையோர்நாவோவாபுகழுந்தரத்ததனை
வாவியனை நந்திசீரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (௫௯)

உலகிலொருவம்சிவயோகியுண்டதம்மசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமெனமறைகூறு.
மிகைக்குமுனையைக்காட்சிபாணின்றிங்குணரவுணர்த்தினன்
கலகவினைகடாக்குமருட்கண்ணன்றிகழல்லமதேவன். (௬௰)

ஆதலாலவ்வல்லமனையருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
பரமவனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெனுஞான்றும்
பேதமில்லைதல்வசவப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுபூருவகருளைழந்துதோள்வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (௬௧)

மீண்டுநந்தியல்லமனூர்மெய்ப்பூக்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்கரைனையுண்டவுணவுகரு
வீணடுமகவுமுன்னைபோலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூணடமகிழ்வோடிருந்தனர்நீபுனைந்தமரும்புனைந்தென்றான் ௬௨

மாறனடித்தவடிபட்டமன்றுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறிலபுகழ்ச்சங்கணவசவனிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினுலல்லமன்பூரணனென்னைக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றுகூறியுலகங்களித்ததால். (௬௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறுமெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகிபவைப்புமல்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ்செய்துதலிவீற்றிருந்தனனால். (௬௪)

ஆரோகணகதிமுற்றிற்று.

ஆ. கதி ௨௰௨ திருவிருத்தங்கள் ௩௱௰.

இருபத்துநான்காவது —

மனோலயகதி.

(வேறு.)

மயக்குதலின்றிமனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்திதலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லமநாதன்விளங்க
வியப்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. (௧)

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணவையன்
றத்துவநல்குகருத்தொடுதங்க
வத்தலையன்பொடகங்குழைகின்ற
வித்தகநந்திவிளம்புவனன்றே. (௨)

விருப்புவெறுப்புருவாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சகமென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல்யார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதுதித்தான். (௩)

அன்னவுமார்வமடைந்தருணந்தி
மன்னுலகோர்தமைமாறுபஞ்ஞானக்
கண்ணுறுமாறுக்கடாவினனென்று
புண்ணியனோடுபுகன்றிடுகின்றான். (௪)

யானெனதென்பதிருந்திடுகாறு
ஞானமுமானதுநண்ணிலதாகிற்
றானிலையாதசகந்திகழ்கிற்குந்
தீனமிலாதசிவந்திகழாதே. (௫)

சுறங்கெனுமாறுடலின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாதபெரும்பிரமத்து
விறந்தாடீயானெனதென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றிமறைந்திடுமோதான். (௬)

யானிதுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ - *
ரோனையொன்னவிருந்தகருத்தான் - *
மேனிகழ்முத்திவிரும்பவிருட்டாற் - *
பானுவைமேவுறுபற்றைநிகர்க்கும். - (௭)

இருவினைதாம்வரும்யானெனலாலவ் - *
விருவினையால்வருபிம்பொழிதுன்ப - *
பிருவினையானெனலின்றெனிலில்லை - - *
யிருவினையில்லெனிலில்லைபிறப்பே. - (௮)

மனத்தையடக்கமனந்துணையாகும் - *
பிணைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற் - *
றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ - *
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. - (௯)

வாரணமாகுமனத்தையடக்கிற் - - *
காரணமாயைகளைந்தொழியாத - - *
பூரணமாகியபோதமடைந்திட் - - *
டாரணமோதுமரும்பொருளாவான். - (௰)

(வேறு.)

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணரவிரியாம - - *
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல் - *
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க - *
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௰௧)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ் - - *
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க - - *
ளந்தக்கரணசுத்திதானுவதவாவற்றிடுதலே - - - *
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. - (௰௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா - - *
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு - *
மாசையறுவோர்சிவனாதற்றிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து - *
மாசையுறுதலெல்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே. (௰௩)

ஆசுதீர்ந்தயனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது - - *
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனந்தோன்றுமோ - - *

(G4589)

பாசநீங்குபரஞ்சுடரைநினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தன்னைக்காணவிளங்குமால் - (௰௪)

வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன் - *
ஞானமல்லேன்வினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினோ - *
னுனையல்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்றுதா - - *
னீலமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞான்றும். (௰௫)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனேயறிந்தான்றன்னையுண்மையாத் *
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுண்மை - *
தன்னைச்சிவமென்றென்றறிவனன்றேபாசந்தனைநீப்பன் - *
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (௰௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந் - *
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன்ஞானிசீரொருவ - *
னென்னக்கருதிமறையதுநீயானாயென்னவத்துவிதந் - *
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௰௭)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாந் *
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி - *
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்னும் *
வாதாவழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினார். - (௰௮)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கநிறுத்திவிடயங்க - - *
ளஞ்சுநீத்துவரத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியிணையிற் - *
றுஞ்சுந்திருமான்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா - *
நெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (௰௯)

நன்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப - *
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச் - *
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத் - *
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால் (௨௰)

இவ்வாறருவாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர - *
சைவாசிரியனல்லமணித்தலையிற்பருவந்தலைசிறப்ப - - *
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கியுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் - *
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவினான்.

மனோலயகதிமுற்றிற்று. ஆ - கதி - ௨௪௫. திருவிருத்தங்கள் - ௩௱௩௧.

(6484) 3225

இருபத்தைந்தாவது -

மான்மியகதி.

(வேறு.)

வியனிலமேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ் - ✻
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக் - ✻
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை - ✻
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். - (௧)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர் - - ✻
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன் - ✻
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம் - ✻
போயருள்செயுந்தொழிலபூண்டோனரோ. (௨)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத் - - ✻
தன்னிகர்கயிலையிற்சிங்கந்தாங்கிய - ✻
பொன்னணைமிசையமர்புராரிதன்னொடு - ✻
மின்னணிமுலையுமைவிரம்பன்மேயினாள். (௩)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ - ✻
டெல்லையினிணையெனத்தநற்கலை - ✻
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென் - ✻
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லினாள். (௪)

நந்திநல்வசவனாமங்கொண்டமர்ந் - ✻
தந்தமிலெம்மடியவரையாமெனப் - ✻
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண் - ✻
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றனரோ. - (௫)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச் - ✻
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ - ✻
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந் - ✻
துறந்தனள்குரவனைத்தருவிப்போயினாள். (௬)

நன்றணிய நங்கண நாதர் தாமுமக்
கண்ணகன் ஞாலமுற் றெமைமைக்காணிய
வண்ணநல் விழிகள் பல்வகைபுரிந்தவ
ரொண்ணிய பலநகரிடத் துவைகின்றார். (௭)

அளக்கருங் கிரதராயவரிருந்திடத்
துளக்கமின் னிலையுடைத்தாயவலமன்
கொளக்குறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே. (௮)

(வேறு.)

எவ்வகைச்சமயத்திற்கு மிறைவனேயெனினுநேயஞ்
செயநற்சமயத்தாற்றான் சைவத்தும் வீரசைவத்
தயலாற்பிறவிநீக்குமாலமன் விருப்புமுள்ளான்
மையமர்க்கயனெடுமா கண்டவராலென்றான் வள்ளல். (௯)

சமயமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கோ
லமைபதவீரசைவமன்னினுஞ் சிறந்ததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமைபவள் வினவவேழமுரித்தவன் விரும்புமன்றே. (௰)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்கு முத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரர்சிலம்பாற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௰௧)

புறந்தருசமயப்புக்குப்பறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்தருசைவமுற்றுங்கதிர்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துவீரசைவஞ்சேர்ந்தபின் வீடுநண்ணு
தமருநல்லிர்கவற்றுமேனிநனைமலர்வல்லியன்றாய். (௰௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன் முற்றும் பொருளினை விளங்கக்காட்டித்
தருபுரையகற்றல் வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறைவருநன்னூலுட்டிதிற்பிரமாணமாகும். (௰௩)

ஒன்றெனாகவிடயந்தன்னைபுருடனைநிறைவென்றாக்கி *
யென்றுமெய்ம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு *
நின்றாறுகருமமூன்றுதூய்மையிவ்வீரசைவத் *
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்கமாதே. (௰௪)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான் *
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கு *
மேதையாம்வசவனாதிமெய்யடியவர்க்குஞான *
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். (௰௫)

பருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு *
திரிவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப் *
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியனுபகன்றுகொண்டான் *
குரவவார்குழன்மடந்தாயுன்றனக்குன்றவில்லி. (௰௬)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா *
மம்மர்செய்துளங்கலக்குமாயையைக்கடந்தவென்றன் *
மெய்ம்மைநின்பவளவாயால்விளம்பநானறிந்தேனென்று *
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணாயகனைத்தாழ்ந்தாள். (௰௭)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித் *
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ *
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுகேசன் *
மங்கலமுத்தியின்பம்வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௰௮)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல *
தீத்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும் *
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து *
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (௰௯)

இன்னவாறருளினனேயிவருறவிவர்வேறென்று *
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாரருளொருங்குசெய்தே *
யென்னையாளெனக்கொண்டானுமிணையடிக்குருகுகேசன் *
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (௨௰)

எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரித்திலங்கு *
மல்லமன்சரிதமோதிலறம்பொருளின்பம்வீடாம் *

நல்லனபயனோர்நான்குநன்னுவனிதனைக்கேட்க - *
அல்லநல்வினையினானுமற்றவைமருவிவாழ்வன். - (உக)

மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர் - - *
நிதியிலார்நிதியடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர் - *
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து - *
கதியினுனிரம்புகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். - (உஉ)

பார்கெழுசகாத்தமைவைஞ்ஞூற்றெழுபானின்காவ - *
தாகியகரநாமங்கொளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற் - *
சீர்கெழுமல்லமன்றற்றிருவிளையாடற்காதை - - *
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினேனே.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க - *
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியர்வாழ்க - *
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க - *
வண்ணநல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. - (உ௪)

மான்மியகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௫௯-திருவிருத்தங்கள்-௲௫௫.

பிரபுலிங்கலீலை

முற்றிற்று.

துறைசை-சிவப்பிரகாசதேசிகர்திருவடிவாழ்க.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௭	௰௬	சித்தர்க்குழாத்தை	சித்தர்குழாத்தை
௰௧	௰௮	மாணிக்கவாசர்	மாணிக்கவாசகர்
௰௩	௯	தன்மையினில்லாமை	தன்மையில்லாமை
௰௪	௰௨	குழவியாகி	குழவியாய்
௸	௨௨	பிரத்தமை	பிறந்தமை
௩௫	௧	புகன்று - சென்று	புகன்று - துதித்து
௪௰	௨௫	விரகாளியும்	வீரகாளியும்
௪௩	௫	மத்திரம்	மாத்திரம்
௪௬	௨	சொல்லுதற்கு காரணம்	சொல்லுதற்குக்காரணம்
௫௧	௰௯	விளவததெய்தி	வீளவலத்தெய்தி
௫௭	௨	உடைத்து	உளது
௸	௩	யொன்றுடைத்தென்ற	யொன்றுளதென்ற
௬௮	௩	விரித்துரைத்தமை	விரித்துரையென்றமை
௮௪	௨௩	மிஞ்ரிைரந்தெழ	மிஞ்றிரைந்தெழ
௮௫	௧	பலவகைய	பலவகையமாந்தியும்
௮௭	௩௰	யனைபவர்	யனைபவர்
௯௰	௨௪	இரத்னகோவை	அரதனக்கோவை
௯௮	௰௯	மயிலெழுந்தன	மயிலெழுந்தென
௸	௨௩	துயிலெழுந்தன	துயிலெழுந்தென
௸	௨௫	வெயிலெழுந்துன	வெயிலெழுந்தென
௱௭	௰௯	கலசநீரும்	கலசநீருமாகிய
௱௰	௨௰	கையாலலங்கரிக்க [யை	அலங்கரிக்க [த்தை
௱௰௯	௰	அழகியகுண்டலமணி	அழகியமணிக்குண்டல
௸	௰௯	மோதிரமும்	மோதிரமுமாகிய
௸	௨௫	அவையவ	அவயவ
௱௨௰	௩௰	மகளிர்	மாதர்
௱௨௧	௪	ஞானந்தச்சூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௸	௮	ஞானந்தச்சூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௱௨௩	௰௭	தேசம்யெது	தேசம் யாது
௱௩௰	௨௬	கரியகண்களையுமட	கரியகண்களையும்மட
௱௪௩	௫	பிறையோசன	பிரயோசன
௸	௰௨	நாணியோயிங்கே	நாணியோவிங்கே

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௸	௰௩	தன்னிற்	தன்னில்
௸	௨௪	நன்றோ	நன்று
௱௪௫	௩௨	பெற்ற-	
௱௪௭	௨௩	கண்ணைகநிலத்தில்	கண்ணைகனிலத்தில்
௱௪௮	௨௫	பேசத்துடங்கினாள்	பேசத்தொடங்கினாள்
௱௪௯	௨	பிறையோசனைத்தை	பிரயோசனத்தைத்
௱௫௰	௰௪	யிரண்டுமாதரு	இரண்டுமாதரு
௱௫௩	௰௩	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
௸	௰௫	பொருளாய்த்துணிந்து	பொருளாத்துணிந்து
௱௫௪	௰௭	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
௱௫௭	௰௧	போய்திரும்பும்	போய்த்திரும்பும்
௸	௨௨	நின்றும்	நின்று
௱௫௮	௭	திரண்ட	திரண்டு
௸	௰	திருந்தயிருவர்	திருந்தவிருவர்
௱௫௯	௰௪	பெற்றவவற்க்கு	பெற்றவவர்க்கு
௱௭௩	௰௪	சொல்லி	சொல்லியழைக்க
௱௭௭	௨௰	எள்ளினெண்ணெ	எள்ளிலெண்ணெ
௱௭௮	௰	அல்லமன்னிங்கி	அல்லமனீங்கி
௱௮௰	௫	சதாகிவனாதன்	சதாசிவநாதன்
௱௯௧	௰௫	மாயமையை	மாயையை
௱௯௪	௧	பற்கணையுடைய	பற்களையுடைய
௸	௨௭	மயினமர்த்து	மயிலமர்த்து
௱௯௫	௫	நெருங்குயோகி	நெருஞ்சியோகி
௱௯௮	௨௪	மென்று	மென்றேமுதல்போல
௨௱௨	௨௪	சொல்லிவிக்குந்தகுதி	சொல்விக்குந்தகுதி
௸	௩௰	வரினைக்கும்	வரிநினைக்கும்
௨௱௫	௰௧	முயர்ச்சி	முயற்சி
௨௱௭	௩௰	பேதமை	பேதைமை
௨௨௮	௨௫	தென்றிசைக்கயிலை	தென்றிசைகயிலை
௨௩௭	௫	நம்மைநோக்கினர்	தம்மைநோக்குநர்
௸	௬	புகன்றனிர்	புகன்றநிர்
௸	௰௫	வார்குழற்பேதை	வார்குழல்பேதை
௨௪௫	௨௨	ஞானகுரவனை	ஞானக்குரவனை